

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΘ'

Τρίτη 7 Ιουλίου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Σ. Γεωργιάδη, σελ. 4119

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν φοιτητές και καθηγητές του Προγράμματος των Θερινών Υποτροφιών Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών από Τμήματα Ελληνικών Σπουδών εβδομήντα οκτώ Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, που ανήκουν σε είκοσι εννέα χώρες, σελ. 4109

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 4109, 4111, 4112, 4113, 4116, 4117, 4118, 4120, 4121, 4122, 4123, 4132, 4134, 4136, 4138, 4139, 4140, 4141, 4142, 4143, 4144, 4154, 4155, 4156, 4157

4. Ορκωμοσία του Βουλευτή κ. Γ. Μακαρόνα, σε αντικατάσταση του κ. Κ. Δαμαβολίτη, ο οποίος παραιτήθηκε, σελ. 4109

5. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με τα άρθρα 86 του Συντάγματος, 83 παρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής και 1 και 4 του ν. 3126/2003 περί «Ποινικής ευθύνης των Υπουργών», όπως ισχύει, ποινική δικογραφία:

i. που αφορά τον πρώην Υπουργό Παιδείας - σύμφωνα με τα καταγγελλόμενα πρόκειται για τον κ. Κωνσταντίνο Αρβανιόπουλο, σελ. 4109

ii. που αφορά τον διατελέσαντα Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Αθάνασιο Σκορδά, σελ. 4110

iii. που αφορά τον τέως Υφυπουργό παρά τω Πρωθυπουργώ κ. Σίμο Κεδίκογλου και τον τέως Υπουργό Οικονομικών κ. Ιωάννη Στουρνάρα, σελ. 4110

6. Ψηφοφορία δι' ανατάσεως της χειρός σχετικά με το αν θα πρέπει να αναβληθεί, σελ. 4114

7. Αναφορά στο αποτέλεσμα του διεξαχθέντος δημοψηφίσματος και στις διαπραγματεύσεις, σελ. 4112, 4113, 4117, 4119, 4120, 4132, 4133, 4143, 4143, 4144, 4146, 4147, 4148, 4149, 4150, 4152, 4153, 4155

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση σχεδίων νόμων:

α) Οι Υπουργοί Οικονομικών και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και η Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν στις 30/6/2015 σχέδιο νόμου με τίτλο: «Κύρωση της Σύμβασης Παραχώρησης του αποκλειστικού δικαιώματος διοργάνωσης και διεξαγωγής αμοιβαίου στοιχήματος επί ιπποδρομιών στην Ελλάδα για περίοδο είκοσι ετών κι άλλες διατάξεις», σελ. 4109

β) Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας και οι Υπουργοί Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομικών, Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομικών και Υγείας, κατέθεσαν στις 30/6/2015 σχέδιο νόμου με τίτλο: «Ρύθμιση θεμάτων μεταθέσεων οπλιτών κι άλλες διατάξεις περί μέριμνας προσωπικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας», σελ. 4109

2. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας- Ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη των

Οδηγιών 2011/98 ΕΕ σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην Επικράτεια κράτους- μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος-μέλος και 2014/36ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις», σελ. 4111

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 4109 - 4116

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 4118 - 4141
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 4116 - 4118
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 4141 - 4159

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 4120, 4121, 4122

ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 4113

ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 4154

ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 4118

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 4113

ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 4112

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 4116, 4118, 4119, 4123, 4141

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 4111, 4112, 4139, 4141,

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 4141, 4142

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 4111, 4112, 4113

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 4118, 4120, 4121, 4122, 4123, 4132, 4134, 4136, 4139, 4140, 4141

ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 4143

ΚΑΣΙΜΑΤΗ Ε. , σελ. 4121

ΚΑΤΑΝΑΣ Χ. , σελ. 4140, 4141

ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 4112, 4114, 4141

ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 4141

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4138

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 4109, 4111, 4112, 4113, 4116

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 4134, 4154

ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 4141

ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Ν. , σελ. 4111, 4136

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. , σελ. 4121

ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 4117

ΞΑΝΘΟΣ Α. , σελ. 4138, 4140, 4141

ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 4111, 4123

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 4111, 4112

ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 4141

ΣΒΕΡΩΝΗ - ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ Δ. , σελ. 4156, 4157

ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 4120

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 4141, 4142, 4143, 4144, 4154, 4155, 4156, 4157

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 4112, 4114, 4116,
4122, 4123

Β. Επί της αναφοράς στο αποτέλεσμα του διεξαχθέντος δημοψηφίσματος και στις διαπραγματεύσεις:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 4120
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 4136
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 4153
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 4113
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 4119
ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 4149
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. , σελ. 4150
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 4143
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 4117
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4147, 4148
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 4133
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 4132
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. , σελ. 4152
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. , σελ. 4146
ΟΡΦΑΝΟΣ Ν. , σελ. 4155
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 4112, 4150
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. , σελ. 4144
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 4150

Γ. Επί του σχεδίου νόμου Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 4120, 4121, 4122
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 4136, 4138
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 4153, 4154
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 4119, 4142
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 4139, 4140, 4141
ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 4149
ΓΡΑΙΚΟΣ Φ. , σελ. 4146
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 4138
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. , σελ. 4150
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 4143
ΚΑΤΑΝΑΣ Χ. , σελ. 4142, 4143
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 4117, 4143
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 4144
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4148
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 4117, 4133, 4134,
4154
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 4132
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Ν. , σελ. 4134
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. , σελ. 4152
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. , σελ. 4146
ΞΑΝΘΟΣ Α. , σελ. 4138, 4141, 4142
ΟΡΦΑΝΟΣ Ν. , σελ. 4155
ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ. , σελ. 4157
ΣΒΕΡΩΝΗ - ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ Δ. , σελ. 4156, 4157
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. , σελ. 4144
ΤΣΑΝΑΚΑ Α. , σελ. 4152
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 4150
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. , σελ. 4117
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 4112, 4114, 4116,
4117, 4122, 4123,
4132, 4134, 4136
ΨΑΡΡΕΑ Ε. , σελ. 4158

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΘ'

Τρίτη 7 Ιουλίου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 7 Ιουλίου 2015, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.41' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΖΩΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη, θα πραγματοποιηθεί η ορκωμοσία του νέου συναδέλφου κ. Γρηγορίου Μακαρώνα, που υπεισέρχεται στη θέση του κ. Κωνσταντίνου Δαμαβολίτη, ο οποίος παραιτήθηκε από τη θέση του Βουλευτή.

Καλείται ο συνάδελφος κ. Γρηγόριος Μακαρώνας να προσέλθει και να δώσει, όπως επέλεξε, τον θρησκευτικό όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Βουλευτής κ. Γρηγόριος Μακαρώνας και δίνει τον παρακάτω όρκο:

«Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοουσίας και Αδιαίρετης Τριάδος να είμαι πιστός στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου»)

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Άξιος, άξιος!

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Άξιος, άξιος!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας εύχομαι καλή θητεία!

Κυρίες συνάδελφε, καλωρίζομαι και σιδερόκεφαλος. Ήταν μια πολύ καλή υπενθύμιση η ορκωμοσία σας και του περιεχομένου του όρκου του Βουλευτή, που είναι η πίστη στην πατρίδα και τη δημοκρατία και η διαφύλαξη του Συντάγματος.

Πριν μπούμε στα θέματα της ημερήσιας διάταξης, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ολοκληρώθηκε η συνεδρίαση της Διάσκεψης των Προέδρων στο πλαίσιο του ορισμού της ηγεσίας της δικαιοσύνης για το Ελεγκτικό Συνέδριο. Αυτός είναι και ο λόγος που καθυστέρησε η έναρξη της συνεδρίασής μας.

Όπως ξέρετε, έχουν κενωθεί οι θέσεις και του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας καθώς επίσης του Προέδρου του Αρείου Πάγου, που ήδη πληρώθηκε με τον διορισμό της κ. Θάνου. Έχει ξεκινήσει η διαδικασία αναπλήρωσης και τοποθέτησης σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Σύνταγμα και στην κείμενη νομοθεσία.

Επομένως ενημερώνω και το Σώμα ότι ολοκληρώθηκε η Διάσκεψη ακρόασης για τη θέση του Προέδρου ή της Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και αυτή είναι μια διαδικασία που προχωρεί.

Επίσης ενημερώνω ότι η θέση της Διάσκεψης των Προέδρων -και δική μου ως Προέδρου της Βουλής και των περισσότερων μελών της σημερινής Διάσκεψης αυτής της κοινοβουλευτικής πε-

ρίοδου- είναι ότι αυτή η διαδικασία εμπλοκής της νομοθετικής εξουσίας και της εκτελεστικής εξουσίας στον ορισμό της ηγεσίας της δικαιοσύνης είναι μια προβληματική διαδικασία που πρέπει να αναθεωρηθεί, γιατί δημιουργεί ζητήματα ανεξαρτησίας των τριών λειτουργιών. Ωστόσο, αυτή είναι η κείμενη σήμερα κατάσταση και συνταγματικά και νομοθετικά και έτσι συμπεραττούμε σ' αυτήν ως οφείλουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, φοιτητές και καθηγητές του προγράμματος των Θερινών Υποτροφιών Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών από Τμήματα Ελληνικών Σπουδών εβδομήντα οκτώ ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, που ανήκουν σε είκοσι εννέα χώρες.

Τους καλωσορίζουμε με πολύ μεγάλη χαρά και θέρμη.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Φεύγοντας από την Αθήνα, όπου θα μείνουν αρκετό καιρό, θα είναι -πιστεύω- και οι καλύτεροι πρέσβεις της Ελλάδας στα εκπαιδευτικά τους ιδρύματα.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη, οφείλω να κάνω άλλες δυο ανακοινώσεις.

Η πρώτη είναι ότι οι Υπουργοί Οικονομικών και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και η Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν στις 30-6-2015 σχέδιο νόμου με τίτλο: «Κύρωση της Σύμβασης Παραχώρησης του αποκλειστικού δικαιώματος διοργάνωσης και διεξαγωγής αμοιβαίου στοιχήματος επί ιπποδρομιών στην Ελλάδα για περίοδο είκοσι ετών κι άλλες διατάξεις».

Δεύτερον, ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας και οι Υπουργοί Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομικών, Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομικών και Υγείας, κατέθεσαν στις 30-6-2015 σχέδιο νόμου με τίτλο: «Ρύθμιση θεμάτων μεταθέσεων οπλιτών και άλλες διατάξεις περί μέριμνας προσωπικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας».

Έχουμε και κάποιες δικογραφίες.

Σας ανακοινώνω ότι στις 25 Ιουνίου 2015 ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με τα άρθρα 86 του Συντάγματος, 83 παράγραφος 1 του Κανονισμού της Βουλής και 1 και 4 του ν. 3126/2003 με αντικείμενο «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε από τον Εισαγγελέα Πρω-

τοδικών Αθηνών, μετά την κατάθεση της από 30 Σεπτεμβρίου 2014 μηνυτήριας αναφοράς και του από 26 Ιουνίου 2014 υπομνήματος του κ. Ευσταθίου Καμαράτου κατά του πρώην Υπουργού Παιδείας –σύμφωνα με τα καταγγελλόμενα πρόκειται για τον κ. Κωνσταντίνο Αρβανιτόπουλο- για το φερόμενο ως τελεσθέν αδίκημα της παράβασης καθήκοντος, σχετικά με τη μη τήρηση πειθαρχικής διαδικασίας κατά του Πρυτάνεως και των μελών της Συγκλήτου για παράνομες πράξεις που έλαβαν χώρα με την από 5 Μαΐου 2011 απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με την οποία ο καταγγέλλων δεν εξελέγη ομότιμος καθηγητής.

Επίσης, την ίδια ημερομηνία, στις 25 Μαΐου 2015, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή σύμφωνα με τα άρθρα 86 του Συντάγματος, 83 παράγραφος 1 του Κανονισμού της Βουλής και 1 και 4 του ν. 3126/2003 με αντικείμενο την «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε κατόπιν της από 19 Ιουνίου 2013 αίτησης και αναφοράς του κ. Ιωάννη Κουνέλη για τα φερόμενα ως τελεσθέντα αδικήματα των άρθρων 259 και 232Α του Ποινικού Κώδικα, δηλαδή παράβαση καθήκοντος και μη συμμόρφωση με διάταξη δικαστικής απόφασης, που αφορούν τον τέως Υφυπουργό παρά τω Πρωθυπουργώ κ. Σίμο Κεδίκογλου και τον τέως Υπουργό Οικονομικών κ. Ιωάννη Στουρνάρα, σχετικά με την έκδοση από αυτούς της υπ' αριθμόν ΟΙΚ.2/11-6-2013 κοινής υπουργικής απόφασης για την «κατάργηση της δημόσιας επιχείρησης «ΕΡΤ-Α.Ε.» και δεύτερον, τη μη συμμόρφωση τους με την από 17 Ιουνίου 2013 προσωρινή διαταγή του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία αναστάλη

η εκτέλεση της προαναφερθείσας κοινής υπουργικής απόφασης, με αποτέλεσμα να μην επανεκπέμψει ο ραδιοσταθμός ΕΡΑ Τρίπολης στη συχνότητα 101.5 FM, κατά τον Ιούνιο του 2013.

Επίσης, στις 25 Ιουνίου 2015 –τρεις, λοιπόν, δικογραφίες κατά την ημερομηνία αυτή- διαβιβάστηκε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ποινική δικογραφία κατά τις διατάξεις του Συντάγματος και της νομοθεσίας για την «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», η οποία σχηματίστηκε κατόπιν διενεργηθείσας προκαταρκτικής εξέτασης και αφορά τον διατελέσαντα Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Αθάνασιο Σκορδά για το φερόμενο ως τελεσθέν αδίκημα της απιστίας στην Υπηρεσία, τελεσθείσας υπό την επιβαρυντική περίπτωση της νομοθεσίας περί καταχραστών του δημοσίου, από την οποία το όφελος που πέτυχε ο δράστης και η φερόμενη ζημία που προξενήθηκε στο δημόσιο υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ και είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας με φερόμενο χρόνο τέλεσης την 6^η Ιουνίου 2014.

Θέλω να σας ενημερώσω ότι είναι ήδη πολλές οι δικογραφίες που έχουν διαβιβαστεί στη Βουλή. Έχει γίνει μία επεξεργασία που θα εισαχθεί πολύ σύντομα στην Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής, προκειμένου αυτές οι δικογραφίες να τυγχάνουν της δέουσας αντιμετώπισης και επεξεργασίας, διότι, όπως γνωρίζετε, σε σχέση και με την προηγούμενη περίοδο, η συνταγματική προθεσμία είναι δύο τακτικές σύνοδοι της επόμενης κοινοβουλευτικής περιόδου, δηλαδή της τρέχουσας. Τώρα διανύουμε την πρώτη τακτική σύνοδο. Επομένως θα πρέπει, στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, το ζήτημα το ακανθώδες και δυσώδες των ποινικών δικογραφιών που δεν αντιμετωπίζονται να λυθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας-Τροποποίηση του ν.4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98 ΕΕ σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους- μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος-μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις».

Υπενθυμίζω ότι το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής κατά τη συνεδρίαση στις 25 Ιουνίου 2015 κατόπιν διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας που είχε ζητηθεί από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Η Διάσκεψη των Προέδρων στη συνεδρίασή της στις 30 Ιουνίου 2015 αποφάσισε τη συνέχιση της συζήτησης του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις, δηλαδή απόψε και αύριο.

Επομένως προτείνω να προχωρήσουμε στη συζήτηση επί των άρθρων απόψε και αύριο.

Υπάρχει εκκρεμότητα από εγγραφέντες στον κατάλογο της επί της αρχής συζήτησης;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μαυραγάνη, ζητάτε τον λόγο.

Θα μου δώσετε μόνο μισό λεπτό για να ενημερώσω ότι είχε συμφωνηθεί, όπως συνήθως γίνεται, με συμφωνία των συναδέλφων, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να μιλήσουν επί της αρχής, να προταχθούν στην επί των άρθρων συζήτηση. Υπάρχει ο κατάλογος που έχει ήδη καταρτιστεί και είναι σαράντα έξι συνάδελφοι εγγεγραμμένοι, όπως με ενημερώνει η κ. Περηφάνου.

Ο χρόνος ομιλίας προτείνεται να είναι για τους εισηγητές τα δεκαπέντε λεπτά και για τους ομιλητές τα επτά λεπτά. Ο κατάλογος θα ανοίξει, ο οποίος θα παραμένει ανοιχτός κατά την ομιλία των τεσσάρων πρώτων εισηγητών.

Ο κ. Μαυραγάνης, εισηγητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ήθελα να παρακαλέσω θερμά την κυρία Υπουργό, που είναι η εισηγήτρια του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, δεδομένης της συγκυρίας της πολιτικής -ολόψυχα όλοι μας ευχόμαστε με ενωμένες δυνάμεις και η θετική μας ενέργεια βρίσκεται στο πλευρό του Πρωθυπουργού της χώρας, για να πετύχει αυτό το μεγάλο εθνικό πρόταγμα- σήμερα να επικεντρωθούμε σε αυτά που μας ενώνουν και όχι σε αυτά που ενδεχομένως μας χωρίζουν και να δώσουμε συμβολική αναβολή ή διακοπή της συνεδρίασης με όποια διαδικαστική βάση μπορούμε -ίσως με το άρθρο 93 παράγραφος 5- ούτως ώστε - με αγάπη το λέω και με ευαισθησία- κι εμείς ως Βουλή να ακολουθήσουμε αυτό που ακολουθεί όλος ο λαός, ο οποίος ομόψυχα βρίσκεται στο πλευρό του Πρωθυπουργού μας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλουμε να συνηγορήσουμε στο αίτημα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Είναι ορθό το αίτημα κατά την παρούσα συγκυρία.

Θέλουμε να υπενθυμίσουμε ότι, βάσει των δεσμεύσεων του κυρίου Πρωθυπουργού, σήμερα το βράδυ θα έχουμε συμφωνία. Ασφαλώς τελειώνει το σαρανταοκτώωρο σήμερα. Ασφαλώς όλος ο ελληνικός λαός αναμένει να δει τι θα γίνει με αυτή τη συμφωνία.

Φαίνεται λίγο οξύμωρο και αντιφατικό, κυρία Πρόεδρε, ενώ

όλος ο ελληνικός λαός έχει αυτή την πολύ μεγάλη αγωνία για το τι θα γίνει σε λίγες ώρες, για το αν η πρωθυπουργική δέσμευση θα υλοποιηθεί ως είχε τεθεί προ του δημοψηφίσματος ή αν δεν θα τηρηθεί και για το πού ακριβώς οδηγείτε τη χώρα, να συζητάμε εδώ για την ιθαγένεια και να τσακωνόμαστε, την ώρα που ήδη από χθες με την πρωτοβουλία του κυρίου Πρωθυπουργού με το Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών προσπαθούμε να δώσουμε μια εικόνα ομοψυχίας.

Θα ήθελα, λοιπόν, και με δεδομένο ότι έχουμε αυτές τις αρνητικές συζητήσεις μέχρι στιγμής από τις Βρυξέλλες, με την ανακοίνωση του Eurogroup ότι δεν κατατέθηκαν επισήμως προτάσεις και αναμένεται, λοιπόν, να κατατεθεί πρόταση μετά από κάποιες ώρες, να γίνει δεκτό το αίτημα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Θα έχουμε τον χρόνο να συζητήσουμε με ηρεμία το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, υπό ομαλές πολιτικές συνθήκες. Υπενθυμίζω ότι εδώ έχουμε και μία διαφωνία ενδοκυβερνητική, μεταξύ των δύο κομμάτων που απαρτίζουν την Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα.

Νομίζουμε, λοιπόν, ότι είναι καλό, αντί σήμερα να συζητάμε για κάτι που μας χωρίζει, να κάνουμε μία πολιτική συζήτηση αν πρέπει να συνεδριάσει η Βουλή για αυτά τα οποία πράγματι μας απασχολούν σήμερα και είναι οι εξελίξεις στις Βρυξέλλες.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Υπάρχει άλλος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος που θέλει να τοποθετηθεί;

Βλέπω τον κ. Παππά και τον κ. Θεοχάρη.

Κύριε Παππά, έχετε τον λόγο και εν συνεχεία ο κ. Θεοχάρης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, να υπενθυμίσω τη θέση του κόμματός μας, η οποία συνηγορεί και συντάσσεται με τη θέση του προλαλήσαντος -αυτού που έκανε την αρχή βέβαια σε αυτή τη συζήτηση- εισηγητού των ΑΝΕΛ, να αναβληθεί η σημερινή συνεδρίαση. Είναι μία θέση την οποία είχαμε υποστηρίξει με θέρμη και στην προηγούμενη συνεδρίαση, προτού προκύψει το Eurogroup.

Συντασσόμεθα με την πρόταση αυτή. Πρέπει να αναβληθεί η συζήτηση και θα ήταν χαρά για εμάς να μην ξαναεισαχθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο κ. Θεοχάρης έχει τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, η άποψη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού είναι πως δεν υπάρχει λόγος να αναβληθεί η συζήτηση. Είναι φανερό ότι η προσπάθεια της Κυβέρνησης να επέλθει συμφωνία εντός σαρανταοκτώωρου -δεν θα τα χαλάσουμε για κάποιες ώρες, ας τα καταφέρει και στις ενενήντα έξι ώρες ο Έλληνας Πρωθυπουργός, για να μπορέσει με κάποιον τρόπο να τηρήσει τις υποσχέσεις που έδωσε στον ελληνικό λαό, καθώς του ζήτησε τη στήριξη του και την πήρε με το παραπάνω, θα λέγαμε- έχει την ευχή και την έμπρακτη στήριξη -εξάλλου έγινε χθες η συνεδρία των πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας,- ώστε η Κυβέρνηση επιτέλους να σταματήσει τα μπρος-πίσω και να έρθει με μια συμφωνία στο ελληνικό Κοινοβούλιο, για να σταματήσει αυτός ο εφιάλτης που περνάει η ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια, αλλά ιδιαίτερα τις τελευταίες μέρες με το κλείσιμο των τραπεζών.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είμαστε μια ευρωπαϊκή χώρα. Για εμάς είναι αδιαπραγμάτευτο. Η ομαλή λειτουργία του Κοινοβουλίου δεν σταματάει επειδή ο Έλληνας Πρωθυπουργός κάνει μια μεγάλη προσπάθεια και το γεγονός ότι θα τονίσουμε και τις διαφορές μας, ακόμη και σ' αυτά τα ζητήματα αλλά και στο ζήτημα του παρόντος νομοσχεδίου, δεν σημαίνει ότι δεν στηρίζουμε την προσπάθεια του Πρωθυπουργού.

Είμαστε η ελληνική κοινωνία. Υπάρχουν πολλαπλές ομάδες μέσα σε αυτή. Θέλω να πιστεύω ότι όλες εκφράζονται από τις ομάδες του ελληνικού Κοινοβουλίου και δεν κερδίζουμε τίποτα με το να κρύβουμε τις διαφορές μας. Ίσα ίσα θα έπρεπε σε ένα πνεύμα γόνιμου διαλόγου και κριτικής να τις τονίζουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο κ. Παφίλης έχει τον λόγο.

ΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είχαμε προτείνει την προηγούμενη εβδομάδα λόγω του δημοψηφίσματος και επειδή ο χρόνος ήταν

πάρα πολύ λίγος να μην ξεκινήσει η συζήτηση και να αναβληθούν όλες οι εργασίες. Φυσικά αυτό που επικράτησε ήταν «όχι, θα προχωρήσουμε». Κι ο καθένας αντιλαμβάνεται γιατί, αφού όλοι έπρεπε να βγουν να μιλήσουν στον λαό κ.λπ.. Η απάντηση ήταν να προχωρήσουν οι διαδικασίες.

Σε ό,τι αφορά το σημερινό θέμα, εμείς δεν έχουμε πρόβλημα είτε γίνει είτε δεν γίνει η συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Συγγνώμη, σε ποιες διαδικασίες αναφέρεστε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Για την έναρξη του νομοσχεδίου, για τις επιτροπές, για τα Προεδρεία, για μια σειρά δραστηριότητες της Βουλής. Αυτό λέμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Αναβλήθηκαν τα πάντα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν αναβλήθηκαν τα πάντα. Αναβλήθηκαν μετά την Τετάρτη. Μέχρι την Τετάρτη λειτουργούσαν όλα κανονικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Από την ημέρα που τέθηκε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έμεινε Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο, αν θυμάμαι καλά, γιατί ο χρόνος τώρα είναι λίγο γρήγορος και...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Τετάρτη, Πέμπτη και Παρασκευή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δευτέρα, Τρίτη ήταν κανονικά. Είχαμε πει από πριν, λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κάναμε Διάσκεψη, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...είχαμε πει ότι από τη στιγμή που υπάρχει δημοψήφισμα –μην επαναλάβουμε τη συζήτηση– να σταματήσει η Βουλή για να απελευθερωθούν οι Βουλευτές και να κινηθούν με βάση το τι λέει ο καθένας για το δημοψήφισμα. Δεν εισακούστηκε. Εντάξει, από κει και πέρα δεν μπορούμε να το επιβάλουμε.

Αυτή τη στιγμή έχουμε τη συζήτηση εδώ. Φυσικά κάποιος λογικά μπορεί να πει αν με τέτοιες εξελίξεις πρέπει να συνεχιστεί η συζήτηση. Εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα και να συνεχιστεί η συζήτηση. Ας αποφασίσετε εσείς.

Σε ό,τι αφορά δε την ομοψυχία και όλα τα υπόλοιπα, μια κουβέντα θα πω: Ο ελληνικός λαός δεν έδωσε εξουσιοδότηση σε κανέναν, μα σε κανέναν, να επιστρέψει με ένα μνημόνιο. Εξ όσων μαθαίνουμε, η πρόταση που κατατίθεται είναι αυτή που κατατέθηκε πριν από το δημοψήφισμα από την πλευρά της Κυβέρνησης και αποτελεί κατά την άποψή μας –αν είναι αυτή, λέω «εξ όσων μαθαίνουμε»– κι αυτό δεν διαψεύδεται από πουθενά – νέο μνημόνιο, που δεν έχει καμία σχέση με όσα ο ελληνικός λαός αποφάσισε και πιστεύει σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Παφίλη, απλώς διευκρινιστικά και για να φρεσκάρете κι εσείς τη μνήμη σας, γιατί όπως είπατε οι μέρες ήταν πυκνές: Συνεδριάσαμε την Τρίτη το βράδυ, μετά την ολοκλήρωση της συνεδρίασης επί του νομοσχεδίου του Αναπληρωτή Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων που περιείχε τις διατάξεις περί μετενέργειας και ήταν υπό προθεσμία. Έπρεπε να ψηφιστεί, προκειμένου να επωφεληθούν αυτών των ωφελίμων διατάξεων οι εργαζόμενοι. Και το κόμμα σας στη Διάσκεψη των Προέδρων και στην Ολομέλεια είχε συμφωνήσει ότι θα έπρεπε να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία.

Εν συνεχεία, τα περισσότερα μέλη της Διάσκεψης, δηλαδή άπαντα τα μέλη της Διάσκεψης πλην εμού και του κ. Κουτσούκου από το ΠΑΣΟΚ, ψήφισαν να μη γίνουν εργασίες της Βουλής την Τετάρτη, την Πέμπτη και την Παρασκευή, προκειμένου και οι Βουλευτές να βρεθούν στις περιφέρειες, να ασχοληθούν με το δημοψήφισμα. Αυτή ήταν η πρόταση που κατατέθηκε και από εσάς και αποφάσισε η Διάσκεψη εν συνεχεία ομοφώνως ότι το νομοσχέδιο το σημερινό, που δεν θα συζητείτο την Τετάρτη και την Πέμπτη την προηγούμενη, θα εισαγόταν απόψε και αύριο. Είναι ομόφωνη απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, επί τη βάσει δε αυτής της απόφασης εκδόθηκε η ημερήσια διάταξη αυθιμερόν, την Τρίτη το βράδυ από εμένα, και γι' αυτό ερχόμαστε σήμερα εδώ.

Ίσως –δεν ξέρω– μπερδευτήκατε που είπατε ότι δεν εισακούστηκαν οι προτάσεις κ.λπ.. Ακριβώς όπως κατατέθηκαν οι προ-

τάσεις –και ήταν μάλιστα ομόθυμη σχεδόν η διάθεση της Διάσκεψης των Προέδρων– έτσι και υλοποιήθηκαν.

Αυτήν τη στιγμή κατατίθεται μία νέα πρόταση, η οποία είναι να αναβληθεί η συζήτηση λόγω των εξελίξεων, στην οποία κατάλαβα ότι...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αν μου επιτρέπετε, ένα λεπτό. Δεν θέλω να αντιδικήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Όχι, δεν αντιδικούμε. Σας τα θυμίζω λίγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς συμφωνήσαμε να συζητηθεί το νομοσχέδιο του κ. Στρατούλη, να το πω έτσι, με βάση το ότι ήταν επείγον θέμα η μετενέργεια, κυρίως, και μια σειρά άλλα θέματα. Αυτό, όμως, θα μπορούσε να έχει έρθει την προηγούμενη εβδομάδα. Και είπαμε να σταματήσουν όλες οι εργασίες. Αυτό λέω τώρα. Σε αυτό δεν μπορούσαμε να πούμε όχι εκείνη τη στιγμή.

Και λέω λοιπόν, στο διά ταύτα, ότι εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Αποφασίστε αν θέλετε να συνεχίσουμε ή όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Η κ. Γεροβασίλη έχει τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντως σήμερα είναι μία δύσκολη στιγμή για τη χώρα. Είναι καθοριστικής σημασίας. Ωστόσο δεν είναι μία μέρα που έχει χρονοδιαγράμματα. Το Eurogroup συνεδρίασε και είναι ανακριβές ότι είχε πολύ αρνητική εξέλιξη, με την έννοια ότι ήταν ένα Eurogroup προετοιμασίας για τη Σύνοδο Κορυφής.

Πραγματικά αυτό το οποίο επίσης είχε εκτιμηθεί είναι ότι, αν υπάρχει η πολιτική βούληση, μπορεί σε είκοσι τέσσερις ώρες να υπάρξει συμφωνία.

Είμαστε, λοιπόν, σε αναμονή της πολιτικής βούλησης, η οποία δεν ξέρουμε σε πόσο χρόνο μπορεί να δώσει συμφωνία.

Όμως, σε κάθε περίπτωση, σήμερα είμαστε εδώ για να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν είδα να μας χωρίζει, με την έννοια ότι το κομμάτι της ιθαγένειας έχουμε συνολοκληρώσει όλοι εδώ μέσα ότι είναι κομμάτι της ευρωπαϊκής μας ταυτότητας, σε ό,τι αφορά στην άποψη που έχουμε γι' αυτό και στη νομοθέτηση που κάνουμε. Φυσικά υπάρχουν διαφορές, κυρίως στον χρόνο απόδοσης ιθαγένειας κ.λπ., ωστόσο δεν είναι κάτι που μας διχάζει.

Από εκεί και πέρα, μέσα σε αυτή τη συζήτηση και μέσα στην εξέλιξη της συζήτησης νομοσχεδίων μέσα στο Κοινοβούλιο συζητούνται και πολιτικά ζητήματα. Και εδώ είμαστε, για να δείξουμε και τι μας διχάζει, τι μας διαφοροποιεί και τι μας ενώνει. Είμαστε εδώ, για να το αποδείξουμε αυτό.

Συνεπώς δεν υπάρχει κανένας λόγος αναβολής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε, κυρία Γεροβασίλη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και εγώ θα ήθελα τον λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Δεν θα δώσω ξανά τον λόγο σε προλαλήσαντες.

Τον λόγο έχει η Υπουργός κ. Χριστοδουλοπούλου και εν συνεχεία ο Υπουργός κ. Βούτσας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ήθελα να πω ότι τα γεγονότα είναι πάρα πολύ σοβαρά και η συγκυρία είναι κρίσιμη.

Παρά ταύτα, οι διαφορές μας, που είναι ιδεολογικές, δεν συνέχονται με αυτή τη συγκυρία ή την όποια άλλη δύσκολη συναντήσουμε στην πορεία της χώρας μας. Προφανώς, οι ιδεολογικές διαφορές δεν αίρονται από τις πολιτικές συγκυρίες και τα ζητήματα που αναδεικνύουν κάθε φορά.

Θα ήθελα να τονίσω ότι αυτό που ανέδειξε το δημοψήφισμα και οι τελευταίες συμπυκνωμένες μέρες που καταγράφηκαν στη χώρα μας ήταν, εκτός των άλλων, η διάθεση των Ελλήνων πολιτών να καταγράψουν τη βούλησή τους και ακριβώς αυτό που θα συζητήσουμε, δηλαδή την ιδιότητα του πολίτη. Είτε με τη μεγάλη συμμετοχή τους στο δημοψήφισμα είτε με τις επιλογές που έκαναν στο «όχι», αυτό που ζητάνε από την Ευρώπη είναι να ακουστούν, να ακουστεί η βούλησή τους.

Αυτό είναι και το περιεχόμενο του νομοσχεδίου μας: Ποιος και πώς θα αποκτήσει την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη, με ποιους όρους μπορεί κάποιος να ενταχθεί στον λαό μας.

Θεωρώ ότι είναι ευτυχής η συγκυρία στην οποία συζητείται αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί μπορούμε ακριβώς με αυτά τα αποτελέσματα που έχουμε, με αυτή την προφανώς δύσκολη κατάσταση την οποία βιώνουμε -που είναι μια κατάσταση που έχει να κάνει από τη μια με τάσεις συμπερίληψης στην Ευρώπη και τάσεις αποκλεισμού από την Ευρώπη, αυτή τη μεγάλη αντίθεση που υπάρχει μεταξύ των ευρωπαϊκών λαών- να αναδείξουμε και εμείς με τον τρόπο μας σαν ελληνικό κράτος τι ακριβώς θέλουμε. Θέλουμε οι άνθρωποι που ζουν στη χώρα μας να συμπεριληφθούν, να ενταχθούν ή να αποκλειστούν; Και δεν είναι ένα ζήτημα που αφορά μόνο στους μετανάστες, αλλά στην ίδια τη δημοκρατία.

Κατά συνέπεια θεωρώ ότι είναι εμβληματική η μέρα και υπ' αυτή την έννοια νομίζω ότι μπορούμε να συνεχίσουμε. Περαιτέρω, θα ήθελα να τονίσω ότι υπάρχουν κάποιες διατάξεις για ζητήματα, που υπάρχει κατεπείγων λόγος να ψηφιστούν. Το ένα ζήτημα αφορά στη Διαχειριστική Αρχή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα πρέπει να ξέρετε ότι ακόμα δεν έχουμε Διαχειριστική Αρχή για να πάρει τα ευρωπαϊκά κονδύλια. Θέλω να σας ενημερώσω ότι τελείωσαν τα προγράμματα σίτισης για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που είναι στα προαναχωρησιακά κέντρα και επίκεινται εξεγέρσεις, γιατί δεν τους δίνουμε φαγητό!

Δεν είναι δυνατόν, εάν δεν ψηφιστεί μέχρι αύριο η διάταξη γι' αυτή τη Διαχειριστική Αρχή, να πάρουμε ούτε ένα ευρώ από τα ευρωπαϊκά κονδύλια. Αυτό αποτελεί κατεπείγοντα λόγο. Ξέρετε ότι αυτή η διάταξη είχε μπει στο νομοσχέδιο Κατρούγκαλου και για κάποιον τεχνικό λόγο την απέρριψε το Ελεγκτικό Συνέδριο και την επαναφέραμε. Δεν μπορούμε να αφήσουμε αυτή τη διάταξη να μην ψηφιστεί.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά κάποιες τροπολογίες που κάνουμε για την κατάσταση στα νησιά. Ξέρετε ότι η κατάσταση στα νησιά είναι έκρυθμη. Προσπαθούμε να κάνουμε κάποιες ρυθμίσεις και κάποιες αλλαγές που να κάνουν εύκολη τη ζωή των περιφερειάρχων, των δημάρχων, των προσφύγων και των κατοίκων των νησιών. Αυτές δεν μπορούμε να τις αφήσουμε. Δεν μπορούμε να αφήσουμε να περάσει το καλοκαίρι, γιατί δεν γνωρίζουμε και ποιες θα είναι οι εξελίξεις.

Κατά συνέπεια, πέραν της εμβληματικότητας της μέρας, που είπα στην αρχή, υπάρχουν και κατεπείγοντες λόγοι που μας οδηγούν στο να μη διακόψει τη συζήτησή της η Βουλή. Εξάλλου, η Βουλή είναι όργανο έκφρασης λαϊκής κυριαρχίας και πρέπει να δείξουμε και στην Ευρώπη ότι στην Ελλάδα συνεχίζει η λαϊκή κυριαρχία, παρ' όλα τα προβλήματα και τις αγωνίες που έχουν οι Έλληνες πολίτες και παρ' όλες τις προσδοκίες που έχουμε όλοι μας για μια καλή συμφωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Ο Υπουργός κ. Βούτσης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητέ συνάδελφε κύριε Μαυραγάνη, το νομοσχέδιο το οποίο θα συζητηθεί επί των άρθρων έχει ήδη ψηφιστεί επί της αρχής, με τη δημόσια κατάθεση όλων των απόψεων και την ευρύτατη συζήτηση που έγινε προ ημερών.

Ως εκ τούτου, δεν είναι κάτι το οποίο τίθεται και μέλλει να δημιουργήσει υψηλό κλίμα αντιπαράθεσης και διχασμού. Άλλωστε, στη Βουλή συζητάμε όλες τις συμφωνίες και τις διαφωνίες που υπάρχουν πάνω σε κάθε ζήτημα και καταλήγουμε σε αποφάσεις, σε προτάσεις και στην εκπόνηση της νομοθετικής εργασίας.

Δεν λειτουργούμε επιλεκτικά γι' αυτά που μας χωρίζουν και αυτά που μας ενώνουν. Δεν υπάρχουν τέτοια θέματα. Δηλαδή, δεν υπάρχουν ζητήματα -πέραν της συζήτησης που γίνεται με την κατάθεση των διαφορετικών απόψεων, τις συνθέσεις που υπάρχουν- τα οποία να χωρίζουν σε βάθος και να διαμορφώνουν στρατόπεδα, τα οποία τίθενται εκτός της συζήτησης αυτής της

Βουλής και άρα θα έπρεπε να αποφευχθεί μια τέτοια συζήτηση.

Θέλω να τονίσω ότι το χθεσινό ανακοινωθέν και των πέντε κομμάτων μετά τη συζήτηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας εκφράζεται και είναι συγκεκριμένο και απολύτως υποβοηθητικό και προς την Κυβέρνηση και τον ρόλο που σήμερα-αύριο θα διαδραματίσει στις συζητήσεις πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα που αφορά στο μεγάλο θέμα, το οποίο έχει ανακύψει και για το οποίο υπάρχει από χθες αναλυτική καταγραφή των απόψεων και της συναίνεσης που παρέχεται από τα πέντε κόμματα.

Δεν υπεισέρχεται σε άλλα ζητήματα ούτε διαμορφώνει ένα νέο πλαίσιο για την πολιτική κατάσταση της χώρας και για την οπτική με την οποία βλέπουμε τα επιμέρους ζητήματα τα οποία εκτίθενται και τα οποία συζητάμε εδώ. Νομίζω ότι αυτό είναι κοινή άποψη για όλους μας.

Ως εκ τούτου, ακριβώς επειδή αυτό το νομοσχέδιο και οι τροπολογίες που έχουν υπάρξει είναι πάρα πολύ σημαντικά και θα πρέπει να δοθεί ξανά η εκκίνηση στις συζητήσεις και στις εργασίες της Βουλής, είναι σαφές ότι επιμένουμε ότι θα πρέπει να γίνει η σημερινή συνεδρίαση.

Έτσι και αλλιώς, υπήρξε μια μεγάλη τομή, η οποία συμπυκνώνεται στο ότι ένα μεγάλο ποσοστό, επί της ουσίας πολύ μεγαλύτερο από αυτό το οποίο εμφανίζεται στο αποτέλεσμα του ελληνικού λαού, συμμετείχε στις διαδικασίες αυτού του δημοψηφίσματος, έθεσε την άποψή του με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο και υπήρξε μια μεγάλη απόφαση του ελληνικού λαού πάνω στο κρίσιμο, στο σταυρικό και στο στρατηγικό ζήτημα για τη χώρα.

Με βάση αυτή την απόφαση και έχοντας στις αποσκευές του αυτή την απόφαση αλλά και όλο το κλίμα και τις απόψεις από όλα τα κόμματα και από την ετυμηγορία του ελληνικού λαού, ο Πρωθυπουργός, η Κυβέρνηση δίνουν αυτές τις μέρες τη μάχη τους και είμαστε σίγουροι ότι για το καλό όλων μας θα υπάρξουν οι άριστες δυνατότες εξελίξεις.

Κυρία Πρόεδρε, εισηγούμαστε να συνεχιστεί η συζήτηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Μετά από αυτές τις τοποθετήσεις...

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Θεοχάρη, δεν θα δώσω τον λόγο για δευτερολογίες, διότι έχετε και εσείς σωστά εκφράσει την επιμονή για προσήλωση στον Κανονισμό και νομίζω ότι είναι τώρα πεδίο δόξης λαμπρόν να συμμορφωθείτε στον Κανονισμό της Βουλής.

Καταγράφηκαν οι απόψεις όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων πλνν του ΠΑΣΟΚ, που δεν τοποθετήθηκε. Δεν ξέρω αν υπάρχει κάποιος από το ΠΑΣΟΚ που θέλει να τοποθετηθεί. Όλοι οι υπόλοιποι νομίζω ότι έχουν τοποθετηθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Δεν επιθυμώ να τοποθετηθώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Εντάξει, κύριε Αρβανιτίδη, δεν επιθυμείτε να τοποθετηθείτε.

Υπάρχει, λοιπόν, αυτό το αίτημα ή ευχή από πλευράς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων για αναβολή της συζήτησης. Τοποθετήθηκαν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι όλων των κομμάτων και οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης.

Ως Πρόεδρος της Βουλής θα ήθελα να πω ότι η Βουλή επιτελεί την κοινοβουλευτική λειτουργία, η οποία είναι μια πολύ σημαντική λειτουργία του πολιτεύματος, και δεν προσήκει να παραλύει εν αναμονή εξελίξεων και ανεξαρτήτως άλλων παραμέτρων. Το νομοσχέδιο αυτό έχει κατατεθεί από πολλού χρόνου, έχει ψηφιστεί επί της αρχής από πολλού χρόνου.

Διαπιστώνω με έκπληξη ότι Κοινοβουλευτικές Ομάδες που διαμαρτύρονταν όταν δεν είχε ολοκληρωθεί η συζήτηση διαμαρτύρονται και σήμερα. Μάλλον, για να μη γενικεύω, θα αναφερθώ στον κ. Γεωργιάδη. Κύριε Γεωργιάδη, διαμαρτυρόσασταν όταν δεν είχε ολοκληρωθεί η συζήτηση επί των άρθρων πριν από δύο εβδομάδες και τώρα ζητείτε αναβολή. Σε κάθε περίπτωση, η Ολομέλεια αποφασίζει κυριαρχικά.

Άρα εγώ θα ζητήσω από εκείνους που θεωρούν ότι πρέπει να συνεχιστεί η συζήτηση, σύμφωνα με την αποφασισθείσα ημερή-

σια διάταξη, διά της ανατάσεως της χειρός να δηλώσουν αυτήν την τοποθέτηση.

(Στο σημείο αυτό ανατείνουν τη χείρα οι Βουλευτές από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ, του Ποταμιού και του ΚΚΕ)

Παρακαλώ όσους θεωρούν ότι πρέπει να αναβληθεί η συνεδρίαση διά της ανατάσεως της χειρός να εκδηλώσουν αυτήν την τοποθέτηση.

(Στο σημείο αυτό ανατείνουν τη χείρα οι Βουλευτές από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας, της Χρυσής Αυγής και των ΑΝΕΛ)

Παρακαλώ όσους δηλώνουν «παρών» διά της ανατάσεως της χειρός να το δηλώσουν.

(Στο σημείο αυτό ανατείνουν τη χείρα δύο Βουλευτές)

Δύο Βουλευτές δηλώνουν «παρών».

Κατά συντριπτική –νομίζω– πλειοψηφία η Ολομέλεια αποφάσισε τη συνέχιση της συζήτησης.

Επομένως παρακαλώ την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασιλική Κατριβάνου να προσέλθει στο Βήμα για την εισήγησή της.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν θα προηγηθεί η κυρία Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρία Υπουργέ, έχετε ζητήσει τον λόγο;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν πρέπει να εισαγάγω το νομοσχέδιο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μπορείτε να το κάνετε. Στην επί της αρχής συζήτηση το κάνετε υποχρεωτικά στην αρχή. Στην επί των άρθρων μπορείτε να το κάνετε ή όχι. Επιθυμείτε να προηγηθείτε; Είναι ακόμη καλύτερο για τη Βουλή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ωραία, να προηγηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχετε τον λόγο, κυρία Χριστοδουλοπούλου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Για πόσο χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Για δεκαοχτώ λεπτά. Σας αρκούν;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ελπίζω. Θα τα πω σύντομα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι έχουμε τη συνέχεια της συζήτησης του νομοσχεδίου –παρ' όλο που έχει παρέλθει κάποιος χρόνος από τις συζητήσεις μας, τόσο στην αρμόδια επιτροπή όσο και στην Ολομέλεια– για να αναδείξουμε ποια είναι τα σημεία με βάση τα οποία υπάρχει κάποια διαφωνία, να τονίσουμε τα σημεία στα οποία υπήρξαν συγκλίσεις και με βάση αυτά να προσπαθήσουμε –τέλος πάντων– να καταλήξουμε σε τι μπορούμε να συμφωνήσουμε για το νομοσχέδιο αυτό.

Ξεκινάω, λοιπόν, με τα άρθρα για την ιθαγένεια. Γνωρίζετε ότι η θέση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως είχε ψηφίσει και το 2010, είναι να αποκτήσουν ιθαγένεια τα παιδιά με τη γέννησή τους. Παρά ταύτα, εμείς, όταν αποφασίσαμε αυτό το νομοσχέδιο, πήγαμε πίσω τις απόψεις μας. Έχουμε δεχθεί κριτική γι' αυτές, ακριβώς στην προσπάθεια να βρούμε έναν μέσο όρο, με βάση τον οποίο θα συμφωνήσουν όλα τα κόμματα, για να μπορέσουμε να ψηφίσουμε έναν νόμο, ο οποίος θα αντικατοπτρίζει όλη τη διάθεση της Βουλής να ρυθμίσει ένα κοινωνικό ζήτημα που αφορά σε μια μεγάλη κατηγορία ανθρώπων που ζουν στη χώρα μας, που είναι τα παιδιά δεύτερης γενιάς, τα οποία θέλουμε να τα συμπεριλάβουμε στον λαό μας και στα οποία θέλουμε να δώσουμε την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη.

Αυτός ήταν ο λόγος που, μέσα από πολύ μεγάλη περισκεψη –σας διαβεβαιώ–, προσπαθήσαμε να διατυπώσουμε σε αυτό το άρθρο με σχετική αυστηρότητα τις προϋποθέσεις, για να μπορέσουν αυτά τα παιδιά να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια.

Αναφέρομαι προφανώς στο άρθρο 1Α, το οποίο είναι το άρθρο που ρυθμίζει την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας στα παιδιά που έχουν γεννηθεί στη χώρα μας.

Ξεκινάω, λοιπόν, και λέω ότι τα παιδιά που έχουν γεννηθεί στη χώρα μας, τα παιδιά των μεταναστών της πρώτης γενιάς, θεωρούμε ότι αποτελούν μια διακριτή κατηγορία, η οποία έχει ανάγκη νομοθετικής πρόβλεψης, ακριβώς γιατί έχουν γεννηθεί εδώ, έχουν αποκτήσει γνήσιους δεσμούς με τη χώρα, έχουν πάει στο σχολείο, δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα, δεν έχουν γνωρίσει άλλη γλώσσα, δεν ακολουθούν το πρότυπο ζωής των γονιών τους, αλλά το πρότυπο ζωής των συνομιλήκων τους. Από αυτήν την άποψη, έχουν όλους τους γνήσιους δεσμούς για να τα συμπεριλάβουμε στην έννοια του ελληνικού λαού.

Θα προσπαθήσω πολύ σύντομα να απαντήσω στις διαφωνίες και στις αιτιάσεις που κατατέθηκαν στις προηγούμενες συνεδριάσεις.

Ειπώθηκαν αιτιάσεις γιατί πρέπει ένα παιδί που έχει γεννηθεί στην Ελλάδα να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια, όταν πάει στην Α' δημοτικού και γιατί να μην την πάρει όταν τελειώσει το δημοτικό ή αργότερα, όταν τελειώσει την εννεαετή υποχρεωτική εκπαίδευση.

Θέλω να απαντήσω σε αυτό. Θα απαντήσω πρώτα επιστημονικά, κοινωνικά και πολιτικά. Πότε έχει ανάγκη ένα παιδί να αποκτήσει την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη; Ξέρουμε ότι τα παιδιά αποκτούν συνείδηση του εαυτού τους και του κόσμου όταν πρωτομπαίνουν σε μία κοινότητα και το σχολείο είναι η πρώτη κοινότητα, αν εξαιρέσουμε το νηπιαγωγείο, στην οποία εντάσσονται. Τότε αποκτούν την ταυτότητά τους –την κοινωνική τους ταυτότητα–, την εθνική τους ταυτότητα–, με βάση την οποία ομαδοποιούνται. Αυτά τα λένε επιστήμονες, δεν τα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν τα λέω εγώ. Τα έχει κρίνει η επιστήμη.

Με αυτήν την έννοια, θεωρούμε ότι πρέπει ένα παιδί στην ηλικία των έξι ετών –που είναι και αργά, αλλά, εν πάση περιπτώσει, υποχωρήσαμε σε αυτό– να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια, ώστε να μη θεωρείται ξένο από τους συμμαθητές του, να μην αποξενώνεται, να μην απομονώνεται, να μη δέχεται βίαιες συμπεριφορές, να μην είναι αντικείμενο διαφορετικής μεταχείρισης και αμέσως να ενσωματώνεται στην κοινότητα, γιατί αυτό συμφέρει όχι μόνο αυτά τα παιδιά, αλλά και την ελληνική κοινωνία, να γίνουν όλα ομαλά, για να γίνει πράγματι αυτό που είναι το ευκαίο –που είναι η κοινωνική ένταξη αυτών των παιδιών στην ελληνική κοινωνία– με ομαλούς όρους, με γενναϊόδωρο τρόπο, με τρόπο που αυτά τα παιδιά πραγματικά θα ενταχθούν και δεν θα αναπτύξουν καμμία εχθρότητα ούτε απέναντι στη χώρα μας ούτε απέναντι στους συνομηλίκους τους.

Είπαν άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές από άλλα κόμματα ότι ίσως έτσι διευκολύνουμε τη σχολική διαρροή, ότι δηλαδή ένα παιδί που του αποδίδουμε ιθαγένεια όταν γραφτεί στην Α' δημοτικού, μπορεί μετά να σταματήσει το σχολείο, γιατί θα έχει πάρει την ιθαγένεια και δεν θα έχει κανέναν άλλο λόγο να συνεχίσει το σχολείο και θα φύγει.

Νομίζω ότι σε αυτό το επιχείρημα υπάρχουν πάρα πολλά αντεπιχειρήματα. Θα πω απλώς μερικά, για να δούμε ότι και αυτό το επιχείρημα δεν αντέχει στην κοινή λογική.

Δεν νομίζω ότι ένας γονιός, μια οικογένεια μεταναστών πρώτης γενιάς κάνει τόσες θυσίες για να μείνει στη χώρα μας, να νομιμοποιηθεί μέσα από πάρα πολύ σκληρές διαδικασίες, να γεννήσει ένα παιδί, να περιμένει αυτό το παιδί να γίνει έξι χρόνων, δηλαδή να περάσουν πάνω από δεκατρία χρόνια, και μόλις το γράψει στην Α' δημοτικού, να το βγάλει από το σχολείο και να σηκωθεί να φύγει ή να φύγει όπως είχε είπε ο κ. Αθανασίου, με ένα παράδειγμα, ότι ένα παιδί από τη Γεωργία έφυγε με την οικογένειά του και πήγε στον Καναδά και άρα το παιδί αυτό θα αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια και τα παιδιά αυτού του παιδιού επίσης θα αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια.

Κατ' αρχάς, να πούμε το εξής: Ο νομοθέτης δεν νομοθετεί με βάση εξαιρέσεις. Ειδάλλως, δεν θα είχαμε νομοθετήσει τίποτα. Θα προβλέπαμε πάντα ότι μπορεί να υπάρχει κατάχρηση δικαιώματος και θα λέγαμε ότι, αφού μπορεί να γίνει αυτό, να μη φτιάξουμε έναν νόμο. Δεν γίνονται αυτά. Δεν μπορούμε να παίρνουμε μια πιθανή ή απίθανη εξαίρεση, για να μη βγάλουμε έναν νόμο.

Δεύτερον, δεν υπάρχει σχολική διαρροή. Θα πρέπει να ξέρετε –γιατί το είπαν και άλλοι Βουλευτές– ότι πράγματι πλέον τα παιδιά των μεταναστών που πάνε σχολείο είναι πολύ λίγα. Γιατί είναι

πολύ λίγα και γιατί αυτό το άρθρο αφορά σε πολύ λίγους; Διότι ο νόμος αυτός αφορά κυρίως σε παιδιά που είναι πάνω από δεκαπέντε ετών. Αφορά στους νόμιμους μετανάστες που έχουν ζήσει πολλά χρόνια στη χώρα μας και δεν αφορά σε μετανάστες που ήρθαν προχτές στη χώρα μας και άρα τα παιδιά τους έγιναν τώρα έξι χρόνων.

Δεν θα κάνουν χρήση του νόμου καινούργιοι μετανάστες. Θα κάνουν χρήση οι παλιοί μετανάστες, οι οποίοι έχουν ήδη γεννηθεί, που ήδη τα παιδιά τους έχουν πάει σχολείο, που ήδη τα περισσότερα έχουν τελειώσει το δημοτικό και την εννεαετή υποχρεωτική εκπαίδευση.

Θα πρέπει, λοιπόν, να δούμε ότι η σχολική διαρροή, δηλαδή τα ποσοστά που εμφανίζονται μειωμένα για τα παιδιά των μεταναστών, οφείλονται σε δύο λόγους:

Πρώτον, πολλά από αυτά τα παιδιά έχουν αποκτήσει ήδη την ελληνική ιθαγένεια, οπότε δεν καταγράφονται ως αλλοδαπά στους σχολικούς καταλόγους και στα στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας. Αυτός είναι ο ένας λόγος.

Ο δεύτερος λόγος είναι ακριβώς αυτό που είπα, ότι τα περισσότερα παιδιά έχουν τελειώσει τις σχολικές βαθμίδες και δεν υπάρχουν παιδιά που να φοιτούν, κυρίως στο δημοτικό.

Εξάλλου, η σχολική διαρροή ποτέ δεν έχει να κάνει με την ιθαγένεια. Έχει να κάνει κυρίως με τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες υπό τις οποίες ζουν οι άνθρωποι. Οι Ρομά είναι Έλληνες. Όμως, έχουν το μεγαλύτερο ποσοστό σχολικής διαρροής. Αυτό εξηγεί τον τρόπο ζωής τους και τις επιλογές που κάνουν για την εκπαίδευσή τους.

Κατά συνέπεια νομίζω ότι αυτά τα επιχειρήματα –ότι θα αφήσουν τα παιδιά τους αγράμματα και εμείς θα πρέπει να τα προστατεύσουμε και άρα να βάλουμε μεγαλύτερο όριο στην εκπαίδευση ή ότι θα κάνουν χρήση ή κατάχρηση αυτής της διάταξης, για να πάρουν την ιθαγένεια και να φύγουν– είναι μια αυθαίρετη εκδοχή, η οποία δεν επιβεβαιώνεται από τη ζωή. Και νομίζω ότι και αυτό το επιχειρήμα δεν έχει αντοχή.

Το τρίτο είναι ότι θεωρείται πολύ νωρίς. Είπα και τις προηγούμενες φορές –που έχω μιλήσει πάρα πολύ– ότι υπάρχουν διατάξεις μέσα στον Κώδικα Ιθαγένειας, από τις οποίες προκύπτει ότι υπάρχουν διατάξεις που ορίζουν ότι μπορεί ένα παιδί να αποκτήσει την ιθαγένεια, επειδή έγιναν οι γονείς του Έλληνες και, σύμφωνα με τον Κώδικα περί Ιθαγένειας, Έλληνες μπορούν να γίνουν οι μετανάστες που έχουν ζήσει στη χώρα μας επτά χρόνια νόμιμης παραμονής.

Εάν, λοιπόν, ο ίδιος ο Κώδικας περί Ιθαγένειας δίνει το δικαίωμα στους μετανάστες πρώτης γενιάς σε επτά χρόνια να γίνουν Έλληνες και να γίνουν αυτομάτως και τα παιδιά τους Έλληνες, δεν μπορούμε στα παιδιά που έχουν γεννηθεί εδώ και που έχουν φτάσει στην ηλικία των έξι ετών, που πρέπει να πάνε στο σχολείο, να στερήσουμε αυτό το δικαίωμα. Αυτός ήταν και ο λόγος που επιλέξαμε τα έξι χρόνια, για να είναι κοντά σε αυτήν τη διάταξη, η οποία προβλέπεται για την πολιτογράφηση των μεταναστών πρώτης γενιάς.

Πλήθος άλλων διατάξεων του Κώδικα περί Μετανάστευσης προβλέπει πολύ πιο ευνοϊκές διατάξεις. Παραδείγματος χάριν, προβλέπει αυτόματη απόκτηση της ιθαγένειας από τη λεγόμενη τρίτη γενιά. Ενώ, δηλαδή, τώρα θα βασανίζουμε τη δεύτερη γενιά να ψάχνει σε ποια διάταξη υπάγεται, αν έχει τελειώσει το σχολείο, πόσων χρόνων είναι, είναι, αν είναι είκοσι ένα, αν είκοσι τρία, για να δει πού υπάγεται, η τρίτη γενιά θα γίνουν κατευθείαν Έλληνες, χωρίς καμμία διαδικασία.

Αυτή είναι μια διάταξη που υπάρχει στον ν. 3838 για την οποία το Σ.τ.Ε., παρ' όλο που έβγαλε την αυστηρή απόφαση 460/2013 –με την οποία εμείς διαφωνούμε– δεν είπε λέξη. Όταν, λοιπόν, υπάρχει ένα πλαίσιο τόσο επεικέες για την απόδοση ιθαγένειας σε όλα τα παιδιά που έχουν μεγαλώσει, που έχουν γεννηθεί, έχουν φοιτήσει στα δικά μας σχολεία και είναι οργανικό τμήμα της κοινωνίας μας, δεν μπορεί εμείς να ερχόμαστε και να λέμε ότι δεν θα αποδώσουμε σε αυτά τα παιδιά την ελληνική ιθαγένεια ως μια ειδική κατηγορία, ειδικά όταν όλες οι έννομες τάξεις της Ευρώπης αποδίδουν στα περισσότερα παιδιά με τη γέννησή τους την ιθαγένεια και βάζουν προϋποθέσεις μόνο στους γονείς, να έχουν ζήσει νόμιμα οκτώ χρόνια ο ένας, πέντε χρόνια ο άλλος,

δέκα χρόνια, ανάλογα με τη χώρα, στις χώρες της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Αυστρίας, βάζοντας ένα μεικτό σύστημα και εδάφους και αίματος. Αυτό, λοιπόν, το ζήτημα νομίζω ότι είναι αυτό που μας έχει διχάσει σε όλες αυτές τις συνεδριάσεις.

Για τα άλλα δύο άρθρα, που αναφέρονται στην κτήση της ιθαγένειας μετά από εννιά χρόνια εκπαίδευσης στα ελληνικά σχολεία, μετά την αποφοίτηση από το γυμνάσιο και το λύκειο και από τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ, δεν υπάρχει διαφωνία.

Επειδή, λοιπόν, σε αυτό δεν υπήρχε διαφωνία, εμείς προχωρήσαμε σε νομοτεχνική βελτίωση και καταμήσαμε το άρθρο 1Α σε δύο άρθρα, ώστε να μπορούν οι Βουλευτές των κομμάτων που συμφωνούν μόνο με τη δεύτερη περίπτωση κτήσης της ιθαγένειας να έχουν τη χαρά και την ικανοποίηση ότι την ψηφίζουν, διότι εμάς δεν μας ενδιαφέρει να εκβιάσουμε καμμία ψήφο. Θέλουμε ό,τι είναι να γίνει να γίνει συναινετικά, για να μπορέσουμε πραγματικά να απευθύνουμε ένα κάλεσμα σε αυτούς τους ανθρώπους που μεγαλώσανε στη χώρα μας ότι τους θέλουμε να ενταχθούν στην ελληνική κοινωνία.

Αυτές, λοιπόν, πολύ σύντομα είναι οι διατάξεις που αφορούν στην ιθαγένεια.

Προχωρώ τώρα στις υπόλοιπες διατάξεις, στις οποίες θα αναφερθώ εν συντομία, γιατί μιλάω ήδη δεκατριάνμισι λεπτά.

Τα υπόλοιπα άρθρα, όπως ακολουθούν, είναι η ενσωμάτωση δύο οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκ των οποίων η μία έχει λήξει. Έπρεπε μέχρι τον Δεκέμβριο του 2013 να την έχουμε ενσωματώσει στο Ελληνικό Δίκαιο και δεν το κάναμε. Έχουμε ήδη λάβει επιστολή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για πρόστιμο. Είναι και αυτός ένας άλλος κατεπείγων λόγος –δεν τον είπα πριν– που πρέπει να ψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο. Προβλέπει την ενιαία άδεια παραμονής και εργασίας για όλους τους αλλοδαπούς, ώστε να υπάρχει μια δυνατότητα και διευκόλυνσης της ζωής των αλλοδαπών αλλά και ελέγχου όλων των νομίμων προϋποθέσεων για να ζουν στη χώρα μας.

Η δεύτερη οδηγία αφορά στους εποχικούς εργάτες. Για πρώτη φορά, εν πάση περιπτώσει, γίνεται μια ρύθμιση για τον τρόπο που θα έρχονται οι εποχικοί εργάτες, για τον χρόνο παραμονής τους –έως έξι μήνες–, πόσες φορές μπορούν να έρθουν μέσα σε έναν χρόνο, με ποιους τρόπους θα εργάζονται, ώστε πραγματικά αυτή η μαύρη εργασία που ξέρουμε ότι υπάρχει –ιδίως από τη μεριά της Αλβανίας– και εξαίτια της οποίας χάνουμε και πόρους για τα ασφαλιστικά μας ταμεία, να εξαλειφθεί, να αποκατασταθεί μια νομιμότητα και να μπορέσουν να έχουν και έσοδα τα ασφαλιστικά μας ταμεία.

Με το άρθρο 8 γίνονται ορισμένες τεχνικές αναδιατυπώσεις και ρυθμίσεις, γιατί υπήρχαν κάποια λάθη στις διατυπώσεις του ν. 4251/2014, δηλαδή στον Κώδικα περί Μετανάστευσης που είχε ψηφιστεί πέρσι.

Μετά πάμε στο άρθρο που αναφέρεται στους ανθρωπιστικούς και εξαιρετικούς λόγους για τους οποίους παρέχεται άδεια παραμονής σε διάφορες κατηγορίες αλλοδαπών.

Εδώ νομίζω ότι υπάρχει μια σοβαρή μελέτη από τη μεριά του Υπουργείου, προκειμένου να αποκατασταθούν διάφορες αδικίες που υπάρχουν σε διάφορες κατηγορίες αλλοδαπών είτε σε αυτούς που εξέπεσαν της νομιμότητας, γιατί δεν είχαν τη δυνατότητα λόγω ενσήμων να ανανεώσουν την άδεια παραμονής τους κι εργασίας τους. Έπρεπε, πραγματικά, αυτούς τους ανθρώπους να τους επαναφέρουμε στη νομιμότητα, μέσω των εξαιρετικών λόγων, οπότε βάλαμε μια πρόβλεψη γι' αυτούς.

Στους ανθρωπιστικούς λόγους βάλαμε αυτήν τη γνωστή διάταξη του άρθρου 19 –το περίφημο άρθρο Μπαλτάκου–, που είχε αποσυρθεί στην προηγούμενη Βουλή και είχε βγει μια σχετική ΚΥΑ. Την περιλάβαμε μέσα στο σώμα του νομοσχεδίου για την ιθαγένεια, ώστε να σηματοδοτεί και τη βούληση της ελληνικής Βουλής ότι πραγματικά είναι σημαντικό να αποδίδεται η δυνατότητα παραμονής στη χώρα σε όσους είναι θύματα ρατσιστικών εγκλημάτων ή μάρτυρες ή οτιδήποτε άλλο. Όλα αυτά υπό προϋποθέσεις, με βάση την απόφαση του εισαγγελέα που ασκεί την ποινική δίωξη.

Άλλες διατάξεις του Μεταναστευτικού Κώδικα αφορούν την οικογενειακή επανένωση. Ξέρετε ότι αυτό είναι μια ρύθμιση που προκύπτει από τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε οι αλ-

λοδοπαί που ζουν στη χώρα μας κι έχουν άδεια παραμονής να μπορούν να ενώνονται με τις οικογένειες και τα παιδιά τους.

Υπάρχει στον Μεταναστευτικό Κώδικα μια παράλογη ρύθμιση που έλεγε ότι η γυναίκα που γέννησε ένα παιδί στη χώρα μας, εφόσον δεν είναι νόμιμη, πρέπει να φύγει έξω και από εκεί να γίνει η αίτηση για την οικογενειακή επανένωση. Αυτό το ρυθμίσαμε, λέγοντας ότι μπορεί να γίνει οικογενειακή επανένωση και ενώ βρίσκονται στην Ελλάδα και οι δύο σύζυγοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αναπληρώτριας Υπουργού)

Το ίδιο ισχύει και για τους ομογενείς και το βάλαμε σε ειδική ρύθμιση, γιατί και γι' αυτούς υπήρχε ανάλογη απαγόρευση, καθώς έπρεπε ένας από τους δύο να φύγει και τον κλητεύσει ο άλλος για οικογενειακή επανένωση.

Μετά βάζουμε την άδεια παραμονής των παιδιών δεύτερης γενιάς που δεν υπάγονται στις διατάξεις περί ιθαγένειας. Γιατί έχουμε φαινόμενα να υπάρχουν παιδιά που ενηλικιώνονται και που φεύγουν από την άδεια παραμονής των γονιών τους και δεν έχουν τη δυνατότητα να ζήσουν στη χώρα μας. Οπότε, βάζουμε γι' αυτά τα παιδιά, εφόσον φοιτούν ή έχουν την ιδιότητα του μαθητή, να τους αποδίδεται άδεια παραμονής.

Επίσης, έχουμε διάφορες ρυθμίσεις που νομίζουμε ότι διευκολύνουν –στην πραγματικότητα δεν είναι κάποιο σημαντικό για να σας το αναφέρω– τη ζωή διαφόρων κατηγοριών ανθρώπων που ζουν στη χώρα μας.

Τώρα θα παρακαλέσω την κυρία Πρόεδρο να καθίσω στη θέση μου, ώστε να μη διακόψω τη ροή, για να αναφερθώ στις τροπολογίες που βρίσκονται εκεί σε πάκο και να σας τις αναφέρω μία μία και να τις εισάγω. Και οι Βουλευτές και Υπουργοί που τις έχουν καταθέσει να έρθουν στο Βήμα να τις υπερασπιστούν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρία Υπουργέ, αν κάταλαβα καλά, θέλετε να αναφερθείτε σε τροπολογίες τις οποίες κάνετε αποδεκτές;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι, και είναι και κάποιες δικές μου και κάποιες Βουλευτών, Υπουργών κ.λπ..

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Μπορούν πρώτα να υποστηριχθούν και μετά να γίνει αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σε σχέση με τις υπουργικές τροπολογίες, να αναφερθείτε σε αυτές στον βαθμό που είναι και οι Υπουργοί εδώ, ώστε να τις εισαγάγουν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ωραία, και να γραφτούν μετά ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έτσι η συζήτησή μας να επεκταθεί στα άρθρα και τις τροπολογίες. Επίσης, αν ξέρετε ήδη ότι έχετε την πρόθεση να κάνετε δεκτές βουλευτικές τροπολογίες, θα ήθελα να τις αναφέρετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι, θα πω ποιες θα κάνω δεκτές και ποιες όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα παρακαλέσω τους συναδέλφους οι οποίοι τις εισάγουν και τις έχουν καταθέσει, να φροντίσουν ώστε να είναι ομιλητές και στο πεντάλεπτο που προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής να εκθέσουν το περιεχόμενο της τροπολογίας, για να δίνουμε το καλό παράδειγμα και να μην έχουμε «τροπολογίες-φαντάσματα», που είχαμε σε άλλες περιόδους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ωραία, να πω, λοιπόν, τα εξής:

Κατ' αρχάς, το άρθρο 9 του νομοσχεδίου το αναδιατυπώνουμε. Είναι το ίδιο, δεν αλλάζει. Αλλάζει απλώς η φόρμα. Είναι αυτό της Διαχειριστικής Αρχής –αυτό το περιβόητο που σας είπα– με το οποίο θα καταθέσουμε την έκτακτη βοήθεια από την Ευρωπαϊκή Ένωση κ.λπ.. Είναι δική μας, υπουργική τροπολογία.

Επίσης, υπάρχει μια βουλευτική τροπολογία –τα βάζω κατά ημερομηνία– που είναι των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, για αναστολή

απέλασης των Σύρων προσφύγων που εισέρχονται στη χώρα μας. Εδώ θα σας πω πολύ σύντομα –θα τις διαβάσετε, θα σας διανεμηθούν– ότι ξέρετε ότι κάθε ένας που μπαίνει στη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Με συγχωρείτε, κυρία Υπουργέ. Πρέπει να είναι όλες διαθέσιμες εκεί. Αν υπάρχει συνάδελφος που κάποια τροπολογία δεν την έχει στη διάθεσή του, θα το πει, γιατί πρέπει να είναι όλες διαθέσιμες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Και τον γενικό αριθμό, αν θέλετε, να λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Και αν έχετε την καλοσύνη, κυρία Υπουργέ, να αναφέρεστε στον αριθμό, γενικό και ειδικό αριθμό πρωτοκόλλου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Η τροπολογία των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ είναι η 163/62/12-6-2015.

Αυτή, λοιπόν, αναφέρεται, όπως σας είπα, στην αναστολή απέλασης. Θα σας πω με πολύ λίγα λόγια ότι κάποιος που εισέρχεται στη χώρα μας υπόκειται σε δεκατρείς διοικητικές πράξεις, τις οποίες καταμέτρησησαν στελέχη της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ και μας τις έστειλαν.

Αυτός είναι ο λόγος που καθυστερούν τόσο πολύ οι άνθρωποι στα νησιά μας και έχουμε αυτή την απερίγραπτη εικόνα, να είναι εκεί συνωστισμένοι άνθρωποι και να μην μπορούμε να τους παρέχουμε φιλοξενία και τα δικαιώματά τους. Προσπαθήσαμε, λοιπόν, με αυτή την τροπολογία να διορθώσουμε δύο πράξεις. Δεν μπορούσαμε να κάνουμε και πολλά. Τέλος πάντων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Οι Βουλευτές προσπάθησαν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι.

Λένε εδώ, λοιπόν, οι Βουλευτές ότι επειδή εκεί γίνεται απόφαση απέλασης και μετά πάλι η Αστυνομία κάνει δεύτερη απόφαση αναστολής απέλασης, έχουμε τέσσερις πράξεις. Με τη μια πράξη αποφασίζει την απέλαση των εισερχομένων. Η δεύτερη πράξη είναι ότι τους κοινοποιεί αυτή την απόφαση, για να υπογράψουν. Τρίτη πράξη είναι η αναστολή απέλασης, γιατί είναι Σύροι πρόσφυγες και απαγορεύεται να τους απελάσει. Τέταρτη πράξη είναι ότι τους κοινοποιεί την απόφαση της αναστολής απέλασης. Έτσι κάνουμε τις δεκατρείς πράξεις –υποτίθεται, αν γίνει έτσι– εννέα. Αυτή, λοιπόν, τη βουλευτική τροπολογία τη δεχόμαστε.

Επίσης, υπάρχει μια τροπολογία του Ποταμιού, η 160/59/11-6-2015, την οποία δεν κάνουμε αποδεκτή, διότι νομίζουμε ότι αυτός ο συνδυασμός των κριτηρίων που έχει βάλει για το άρθρο 1Α κοντράρει και στην απόφαση του Σ.τ.Ε.. Κατά συνέπεια θεωρούμε ότι, έτσι όπως είναι διατυπωμένο, το δικό μας άρθρο διευκολύνει περισσότερο και ζητήματα συνταγματικότητας.

Εξάλλου, όπως ξέρετε, έχουμε και την απόφαση της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής αλλά και την απόφαση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, που μιλάει για τη συνταγματικότητα των διατάξεων που έχουμε ενώπιόν σας και ειδικά του άρθρου 1Α για το οποίο έχει προκύψει και η διαφωνία μας. Κατά συνέπεια νομίζουμε ότι δεν πρέπει να πάμε κάτω από αυτή.

Επίσης η τροπολογία των ΑΝΕΛ, με αριθμό 161/60/11-6-2015, με θέμα τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τη ΔΕΗ, δεν γίνεται αποδεκτή, γιατί δεν σχετίζεται με το παρόν νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ**)

Η τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ για τη νομιμοποίηση εργατών γης, με αριθμό 162/61/12-6-2015, επίσης δεν γίνεται αποδεκτή, διότι αυτό αποτελεί ζήτημα κυρίως του Υπουργείου Εργασίας, το οποίο ήδη εργάζεται πάνω στο θέμα τού πώς θα ελέγξει και θα νομιμοποιήσει τη μαύρη εργασία.

Επίσης, ως προς τις νομοθετικές προτάσεις, θα έλεγα –γιατί δεν είναι τροπολογία– του ΠΑΣΟΚ, το Υπουργείο, όπως έχω ήδη ανακοινώσει σε όλες τις προηγούμενες συνεδριάσεις, επιφυλάσσεται και εργάζεται προς την κατεύθυνση αυτή για τους ομογενείς.

Ως προς την τροπολογία του ΚΚΕ, με θέμα: «Ρύθμιση οφειλών από ασφαλιστικές εισφορές ΟΓΑ», με αριθμό 164/63, επίσης δεν γίνεται αποδεκτή, γιατί δεν σχετίζεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Επίσης, υπάρχουν και κάποιες άλλες υπουργικές τροπολογίες.

Η πρώτη που σας ανέφερα για τη Διαχειριστική Αρχή είναι απλώς αναδιατύπωση, οπότε υπάρχει ήδη στο νομοσχέδιο, στο άρθρο 9.

Από τις τροπολογίες που καταθέτουμε, η μία είναι η 172/65/12-6-2015, η οποία αναφέρεται στη δυνατότητα της μεταφοράς και αφορά κυρίως τα νησιά και ειδικά τη Νήσο Λέσβο. Έχετε ακούσει όλοι ότι στη Νήσο Λέσβο βγαίνουν οι πρόσφυγες και οι μετανάστες σε διάφορα σημεία του νησιού και μετά περπατούν ατέλειωτα χιλιόμετρα, από σαράντα έως εξήντα πέντε, με τα πόδια, προκειμένου να φτάσουν στην αστυνομική ή λιμενική αρχή για να παραδοθούν και να γίνουν οι δεκατρείς διοικητικές πράξεις που σας είπα. Δεν επιτρέπεται με το προηγούμενο νομικό πλαίσιο να μπου ούτε στα ΚΤΕΑ ούτε σε ταξί ούτε να κάνουν οστόπ, γιατί θεωρείται κακούργημα η μεταφορά.

Με την παρούσα, λοιπόν, τροπολογία προσπαθούμε να διευκολύνουμε, από τη μια, τη μεταφορά τους με όλα τα μέσα, χωρίς να είναι κακούργημα, και, δεύτερον, τις περιφέρειες οι οποίες θέλουν να μισθώσουν ειδικά οχήματα για να μεταφέρουν με δικές τους δαπάνες τους πρόσφυγες σε όλη αυτή τη διαδρομή.

Θα έχετε δει εικόνες, που μεταφέρονται οι ίδιοι με τα πόδια και μέσα σε καρότσια σκουπιδιών να έχουν τα παιδιά τους. Αυτό το θέαμα, το οποίο έχει ταξιδέψει σε όλη την Ευρώπη, είναι πραγματικά ντροπιαστικό και, κυρίως, δεν έχει και κανένα αποτέλεσμα, διότι οι άνθρωποι αυτοί δεν θέλουν να φύγουν. Όλοι θέλουν να παραδοθούν και όλοι θέλουν να πάρουν την εξάμηνη προσωρινή άδεια παραμονής, διότι χωρίς αυτήν δεν μπορούν να μπου στα πλοία.

Άρα υπάρχει μια τυπική νομιμότητα περί της απαγόρευσης μεταφοράς, που πρέπει με την παρούσα τροπολογία να διευκολύνουμε, ώστε πράγματι οι άνθρωποι να μεταφέρονται χωρίς να υπάρχει κίνδυνος να χάσουν τη ζωή τους ή με τους καύσωνες να συμβεί οτιδήποτε και να έχουμε και άλλα προβλήματα.

Επίσης, είπα και αυτό, ότι με την παράγραφο 10 δίνουμε στις περιφέρειες τη δυνατότητα να κάνουν αυτές τις μισθώσεις τέτοιων οχημάτων για τη μεταφορά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Οι πύλες εξόδου; Για τους νομούς που θέλουν να φύγουν;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Τώρα θα σας πω γι' αυτά.

Από εκεί και ύστερα, αρχίζουμε τις καινούργιες τροπολογίες. Έχουμε μια τροπολογία η οποία αφορά τα ζητήματα ταμείων επικουρικής επαγγελματικής ασφάλισης. Είναι βουλευτική, του κ. Γιάννη Σταθά. Την κάνουμε δεκτή.

Επίσης, έχουμε μια τροπολογία...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Συγγνώμη, αυτή είναι σχετική με το νομοσχέδιο, έτσι;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ορίστε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Για να συνεννοούμαστε, αυτή είναι σχετική με το νομοσχέδιο;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όχι, αλλά αυτή είναι βουλευτική...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Η δική μας, που δεν ήταν;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αυτή είναι εκτός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Θα τα πούμε, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Μην παραπονιέστε. Όλα θα γίνουν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Υπάρχει μια τροπολογία για την εναρμόιση με τον ΟΟΣΑ, την οποία υπογράφει ο κ. Χατζηλάμπρου. Και αυτή βουλευτική, την κάνουμε δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Σχετική και αυτή!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Υπάρχει, επίσης, μια τροπολογία για τις μετεγγραφές φοιτητών. Καταλαβαίνετε ότι τόσες μέρες που ήταν κλειστή η Βουλή, ήρθαν κάμ-

ποσες. Τη συνυπογράφουν τέσσερις Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Πάνε και αυτές.

Υπάρχει μια τροπολογία του Υπουργείου Υγείας. Είναι εδώ ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας για να την αναπτύξει. Αναφέρεται σε ληξιπρόθεσμες οφειλές των νοσοκομείων του ΕΣΥ και στον τρόπο διορισμού των διοικήσεων των νοσοκομείων.

Νομίζω ότι είπα όλες τις τροπολογίες. Θεωρώ ότι πρέπει να γίνει η διανομή τους, για να μπου μετά την ανάπτυξή τους από τους αρμόδιους Βουλευτές, να έχουν υπ' όψιν τους όλες και όλοι τι θέμα συζητείται. Αυτά.

Καλή συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κυρία Υπουργέ, έχετε την καλώςήν, επειδή ζητούν από τις Υπηρεσίες, για να μπου να διευκολύνουν και τους Βουλευτές, να μας δώσετε τους αριθμούς των τροπολογιών που κάνετε δεκτές, για να εξυπηρετήσουμε και τους Βουλευτές, ώστε να μπου να έχουν γνώση και να τοποθετηθούν αναλόγως;

Παρακαλώ, έχετε ένα-δύο λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Τις μισές τις έχω πει. Φαντάζομαι ότι τις έχετε σημειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Αν δεν το έχετε έτοιμο αυτή τη στιγμή, μπου να διακόψουμε κάποια άλλη στιγμή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα το δώσω εγώ σε ένα λεπτό. Συνεχίστε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Τον λόγο έχει η εισηγήτρια εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κατριβάνου για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, αλλά θα ξεκινήσω αυτήν την τοποθέτηση από το δημοψήφισμα της Κυριακής. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι αυτό που συμβεί την Κυριακή είναι ένας σεισμός, θα έλεγα, σε πολλά επίπεδα, και πολιτικό και κοινωνικό και στο επίπεδο που αφορά την καθημερινότητά μας, και νομίζω ότι είναι επιβεβλημένο να το θίξουμε και να το συζητήσουμε. Είναι η πρώτη συνεδρίαση Ολομέλειας που κάνουμε.

Θεωρώ το προχθεσινό δημοψήφισμα πάρα πολύ σημαντικό. Ζητήθηκε από τον λαό να πει τη γνώμη του. Είναι μια διαδικασία καταλυτική, γιατί η δυναμική της μας ξεπέρασε όλους και ξεπέρασε και αυτούς που από τη μεριά τους υποστήριζαν το «όχι». Ήταν κάτι που μας ξεπέρασε, κάτι που μας έσεισε. Ήταν επαναστατικός ο τρόπος που ο κόσμος, ο λαός μίληκε και είπε τι θέλει. Ήταν κάτι που εγώ δεν το έχω ξαναζήσει, ήταν κάτι μοναδικό.

Ασφαλώς είναι μια ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό, αλλά είναι και πολλά άλλα. Είναι το σπάσιμο του φόβου και ένα μεγάλο «όχι» στις ομοβροντίες των καναλιών και του παλιού πολιτικού κόσμου, στην τρομοκρατία των δανειστών. Κυρίως, όμως, είναι ένα «ναι» στην αντίσταση, στη συλλογικότητα, σε μια Ευρώπη που αντιστέκεται.

Διότι αυτό που έγινε δεν αφορά μόνο την Ελλάδα και δεν είναι μόνο πολιτικό. Το «όχι» που ειπώθηκε από τον ελληνικό λαό δημιουργεί μια άλλη ενότητα στη βάση. Είναι και ένα χέρι συγχρόνως που απλώνεται σε ολόκληρη την Ευρώπη, προς όλους τους πολίτες της Ευρώπης που αγωνίζονται. Αρκεί να δούμε τις διαδηλώσεις και τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης που γίνονται στο Παρίσι, στη Μαδρίτη, στη Βαρκελώνη, στο Λονδίνο, στις Βρυξέλλες, στη Λισαβόνα, σε όλες τις ευρωπαϊκές πόλεις και σε όλο τον πλανήτη και να δούμε ποια είναι τα συνθήματα. Τα συνθήματα είναι: «Η Ευρώπη λέει όχι», «Ευχαριστούμε την Ελλάδα», «Ο ελληνικός λαός ψήφισε και για μας».

Έπρεπε να τοποθετηθώ, γιατί, όποιο και αν είναι το αντικείμενο του σημερινού νομοσχεδίου, δεν νομίζω ότι μου επιτρεπόταν να προχωρήσω χωρίς να πω γι' αυτό που έγινε. Όμως, υπάρχει και ένας δεύτερος λόγος, ότι η μάχη της ελληνικής Κυβέρνησης, που σήμερα είναι μάχη ολόκληρου του ελληνικού λαού, ενάντια στις απαιτήσεις των δανειστών, το «όχι» και το νομοσχέδιο της ιθαγένειας που συζητάμε τώρα έχουν στενούς δεσμούς, γιατί το καθένα με τις ιδιαιτερότητές του είναι ψηφίδες του ίδιου εγχει-

ρήματος, του αγώνα για να ανορθωθεί η ελληνική κοινωνία, για να χαράξουμε μια νέα πορεία ανασυγκρότησης, μια πορεία αξιοπρέπειας και μια πορεία αλληλεγγύης.

Η στάση της Κυβέρνησης έναντι των απαιτήσεων των δανειστών δεν είναι θέμα αριθμών και λογιστικών υπολογισμών. Είναι μια μάχη για να μη διαλυθεί ο κοινωνικός ιστός, για να μη γεγλύνει ο αριθμός των ανθρώπων που ματαιώνεται βίαια το μέλλον τους, για να μην ακυρώνει σαν βραχνάς το χρέος κάθε επιλογή αυτού του λαού.

Το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια είναι κομμάτι ακριβώς του ίδιου αγώνα, για να μην υπάρχουν δύο κατηγορίες παιδιών, τα δικά μας παιδιά και τα άλλα παιδιά, για να μην ορθώνονται κι άλλα τείχη και άλλοι αποκλεισμοί, για να μην πετιούνται στο περιθώριο άνθρωποι που έχουν όλες τις προϋποθέσεις να είναι νόμιμοι και που αποτελούν κεφάλαιο και πλούτο της ελληνικής κοινωνίας.

Όπως και οι τομές στο σωφρονιστικό, το άνοιγμα της ΕΡΤ, το διευρυμένο σύμφωνο συμβίωσης για τα ομόφυλα ζευγάρια, όλα είναι ψηφίδες του ίδιου οράματος, που, παρά τις τρομερές δυσκολίες που υπάρχουν, αγωνιζόμαστε να τις υλοποιήσουμε, γιατί πραγματικά οραματιζόμαστε, πιστεύουμε και δημιουργούμε μαζί μια κοινωνία δικαιοσύνης, αλληλεγγύης, που να μας χωρά όλες και όλους.

Έτσι, σήμερα, δύο μέρες μετά από το δυνατό «όχι», την ίδια στιγμή που διεξάγεται μία από τις πιο κρίσιμες διαπραγματεύσεις για το μέλλον της Ελλάδας, αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης, δεν είναι καθόλου παράταιρο να ασχολούμαστε με τα παιδιά της δεύτερης γενιάς και την ένταξη των μεταναστών. Είναι αναγκαίο και επιτακτικό.

Τα δικαιώματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι πολυτέλειες, αλλά αδιαπραγμάτευτα αγαθά. Σε τέτοιες στιγμές κρίσης, όχι μόνο δεν μπορούμε να τα αφήνουμε να μπουκνούν στη δεύτερη μοίρα και να περιμένουν, αλλά είναι τώρα που αποκτούν ακόμα μεγαλύτερη αξία.

Γιατί με το νομοσχέδιο αυτό που συζητάμε τώρα, την ώρα που γίνονται και όλες οι συζητήσεις για την Ευρώπη, η Ελλάδα στέλνει ένα ακόμα μήνυμα προς όλους τους λαούς της Ευρώπης: ότι υπάρχει άλλος δρόμος, ενάντια στην Ευρώπη-κάστρο του φόβου, της ξενοφοβίας και της μισαλλοδοξίας. Υπάρχει ένας δρόμος που βλέπει το έθνος ως το μέλλον των ανθρώπων που ζουν μαζί και θέλουν να ζουν μαζί κάτω από τις καταστατικές αρχές του δημοκρατικού πολιτεύματος, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους, να οραματίζονται και να δημιουργούν μαζί.

Πριν από περίπου δέκα μέρες, σ' αυτήν την Αίθουσα καταγράφηκαν σημαντικές διαφωνίες, αλλά το κλίμα ήταν για μια γενική συναίνεση, με εξαίρεση τη Χρυσή Αυγή, ως προς τον κοινό του νομοσχεδίου, ότι δηλαδή τα παιδιά της δεύτερης γενιάς πρέπει να πάρουν ιθαγένεια. Αυτό πρέπει να το κρατήσουμε. Θέλουμε μέλη του λαού μας τα παιδιά που γεννιούνται και ανατρέφονται στην Ελλάδα, που εκπαιδεύονται εδώ και με δυο λόγια διαμορφώνουν τη συνείδησή τους ως μέλη του κοινωνικού συνόλου στη χώρα μας, ανεξάρτητα από την καταγωγή των γονιών τους.

Το να καθυστερεί η κτήση της ιθαγένειας είναι συνταγή κοινωνικής αποτυχίας. Δημιουργεί ανθρώπους θυμωμένους και στο περιθώριο. Δεν πριμοδοτούμε το μίσος και την ξενοφοβία, όπως έκανε η προηγούμενη Κυβέρνηση, αλλά την αλληλεγγύη και την ένταξη. Θέλουμε να αξιοποιήσουμε τον πλούτο που σημαίνουν για την κοινωνία αυτά τα παιδιά και να προχωρήσουμε μαζί.

Θα πω δυο λόγια για το άρθρο 1Α, που δίδεται η ιθαγένεια στα παιδιά με την εγγραφή τους στην Α' δημοτικού, μιας και είναι αυτό που συγκεντρώνει τις περισσότερες αντιρρήσεις.

Για μας, όπως και για τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες αλλά και μη ευρωπαϊκές χώρες, η ιθαγένεια δεν είναι ένα επίζηλο επαθλο που απονέμεται μετά από πολλές δοκιμασίες ή –ακόμα χειρότερα– μετά από εμπόδια. Είναι ένας νομικός δεσμός που έρχεται να επιβεβαιώσει τον ήδη υπάρχοντα και πραγματικό δεσμό που έχουν αυτά τα παιδιά με την κοινωνία.

Για μας η ιθαγένεια είναι εργαλείο ένταξης και είμαι σίγουρη ότι, παρά τη διαφορά απόψεών μας, αν πάμε στις γειτονιές της Αθήνας όλοι εδώ μέσα στην Αίθουσα, θα το καταλάβουμε, γιατί θα δούμε εξάχρονα παιδιά να παίζουν μεταξύ τους, να γελάνε,

να μιλάνε ελληνικά και δεν θα ξεχωρίσουμε ποια είναι ελληνάκια και ποια δεν είναι, παρά μόνο σε περίπτωση που είναι πιο σκουρόχρωμα. Εκεί όμως πάμε σε άλλη συζήτηση.

Αν το καλοσκεφτούμε, λοιπόν, η άποψη ότι η ιθαγένεια πρέπει να δίνεται στη ΣΤ' δημοτικού, κρύβει μια αντίληψη της ιθαγένειας σαν αναγκαίου κακού. Δηλαδή, αφού δεν μπορούμε να το αποφύγουμε, ας δώσουμε ιθαγένεια όσο πιο αργά, στη ΣΤ' δημοτικού ή στα δεκαοκτώ έτη. Εμείς είμαστε αντίθετοι σ' αυτήν την άποψη. Θεωρούμε ότι είναι αναγκαίο καλό που πρέπει να δίνεται από την αρχή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Συγχρόνως, όπως μίλησε η κυρία Υπουργός, θα πω και δυο λόγια για δύο σημαντικότερες τροπολογίες που κατατέθηκαν.

Η πρώτη είναι υπουργική και μ' αυτήν καταργούνται οι ποινικές κυρώσεις για τη μεταφορά πολιτών τρίτων χωρών με δημόσια ή ιδιωτικά μέσα. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι δεν επιβάλλονται ποινικές κυρώσεις σε περίπτωση διάσωσης ανθρώπων στη θάλασσα, μεταφοράς ανθρώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας και στις περιπτώσεις προώθησης στο εσωτερικό της χώρας, προκειμένου να ακολουθηθούν οι νόμιμες διαδικασίες μετά από την παράνομη είσοδο των πολιτών τρίτων χωρών στη χώρα.

Έτσι μπαίνει ένα τέλος σε όλη αυτήν την ποινικοποίηση της μεταφοράς ανθρώπων που παρατηρήθηκε στη Λέσβο, όπου είδαμε, όπως είπε και η κυρία Υπουργός, άπειρους ανθρώπους ταιπωρημένους να προσπαθούν να μπουκνούν από την είσοδο και να φθάσουν στη χώρα της Μυτιλήνης για να καταγραφούν. Από την άλλη μεριά, υπάρχουν αλληλέγγυοι, οι οποίοι τούς δίνουν βοήθεια, τους παίρνουν στα αυτοκίνητά τους, οι οποίοι ποινικοποιούνται, με αποτέλεσμα να γίνονται συνεχείς δίκες. Αυτή τη στιγμή, μάλιστα, ο Βουλευτής μας είναι εκεί για να είναι μάρτυρας σ' αυτές τις δίκες. Τώρα, επιτέλους, μετά από όλο αυτό το διάστημα, αυτή τη στιγμή, καταργείται αυτός ο επαίσχυντος νόμος, αυτή η επαίσχυντη διάταξη.

Συγχρόνως υπάρχει και η βουλευτική τροπολογία, που την καταθέσαμε εμείς, με την οποία προστατεύονται από την απέλαση πολίτες από τρίτες χώρες, σύμφωνα με την αρχή της μη επαναπρώθησης, η οποία ορίζεται σε πολλά διεθνή κείμενα που αποτελούν και διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας μας, όπως η Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων, η Σύμβαση της Γενεύης, το Καθεστώς των Προσφύγων και η ΕΣΔΑ. Σύμφωνα μ' αυτήν την αρχή της μη επαναπρώθησης, δεν πρέπει να επιστρέφεται ένας άνθρωπος σε χώρα στην οποία θα αντιμετωπίσει δίωξη ή σοβαρή βλάβη.

Υπάρχουν κι άλλες τροπολογίες, τις οποίες θα αναφέρω παρακάτω. Απλώς θέλω να πω το εξής: Αυτή τη στιγμή, σήμερα-αύριο, η Βουλή των Ελλήνων, ο ελληνικός λαός στέλνει ένα μήνυμα έμπρακτης ανθρωπιάς, αλληλεγγύης και ισότητας σε όλη την Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο, γιατί αυτό σημαίνει, μαζί με τον αγώνα που δίνουμε, η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου για την ιθαγένεια, που αποτελεί αυτή τη στιγμή –και είναι πάρα πολύ καλό που γίνεται αυτή τη στιγμή– ένα μήνυμα που βρίσκεται στην καρδιά των ευρωπαϊκών αξιών, στην καρδιά των κινημάτων, στην καρδιά των αγώνων των λαών της Ευρώπης από το 1789 μέχρι σήμερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μπράβο, κυρία Κατριβάνου! Μας χάριστε και τέσσερα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Θα τα πάρω εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν έχει να πάρει κανείς.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Γεωργαντάς.

Ορίστε, κύριε Γεωργαντά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ακολουθήσω το παράδειγμα της κ. Κατριβάνου, γιατί υπάρχουν σαράντα εξί εγγεγραμμένοι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργαντά, με συγχωρείτε, αλλά θέλω να κάνω τρεις ανακοινώσεις. Θα σας

κρατήσω τον χρόνο.

Διαβάζω επιστολή του κ. Σπυρίδωνος-Αδώνιδος Γεωργιάδη, που λέει τα εξής:

«Προς την Πρόεδρο.

Αιτούμαι δεκαπενθήμερη άδεια από τις κοινοβουλευτικές μου υποχρεώσεις. Για οικογενειακούς λόγους πρέπει να ταξιδέψω στο εξωτερικό από 9-7-2015 μέχρι 23-7-2015».

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Θα ανακοινώσω εν συντομία χρόνου δύο επιστολές. Η πρώτη είναι από τον Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, με την οποία ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ στο συζητούμενο νομοσχέδιο ο κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος και η δεύτερη είναι από τον Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού κ. Παναγιώτη Καρκατσούλη, με την οποία ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Χάρης Θεοχάρης και ως ειδική αγορήτρια η κ. Αντιγόνη Λυμπεράκη.

Ευχαριστώ, κύριε Γεωργαντά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν εγγεγραμμένοι σαράντα έξι Βουλευτές. Η συνεδρίαση έπρεπε να ξεκινήσει στις 6 η ώρα το απόγευμα και βλέπουμε ότι μέχρι αυτή τη στιγμή είμαστε στον δεύτερο εισηγητή. Γίνεται κατανοητό ότι πρέπει να βρεθεί ο τρόπος, έτσι ώστε πράγματι να δίνεται ο χρόνος στους Βουλευτές να μιλήσουν.

Δεν ξέρω πώς θα το επιτύχει αυτό το Προεδρείο, αλλά νομίζω ότι είναι και στην ευθύνη του και στην αρμοδιότητά του.

Να προχωρήσω, λοιπόν, σχολιάζοντας πρώτα λίγο την πολιτική επικαιρότητα. Νομίζω ότι είναι αναγκαίο να σταθούμε σ' αυτή, γιατί σήμερα είναι μια σημαντική μέρα για τη χώρα. Ήθελα, λοιπόν, να πω απλά και μόνο το εξής: Ο Πρωθυπουργός της χώρας βρίσκεται στις Βρυξέλλες έχοντας όλα τα εφόδια τα οποία ζητήσε για να επιτύχει ένα καλό αποτέλεσμα στη διαπραγμάτευση. Και αναφέρομαι στα εξής: Πρώτον, έχει τη συναίνεση, την έγκριση του ελληνικού λαού, όπως την ήθελε και την πέτυχε με βάση το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, προκειμένου να ενισχυθεί η διαπραγματευτική θέση της χώρας. Αυτό ήταν το ζητούμενο κατά την Κυβέρνηση και κατά τον Πρωθυπουργό και το πέτυχε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία.

Δεύτερον, έχει τη συναίνεση και την ομοψυχία από τους Αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων, προκειμένου να επιτύχει το αποτέλεσμα το οποίο όλοι επιθυμούμε. Είναι, λοιπόν, στη δική του ευθύνη πλέον να αποδείξει ότι και τη δυνατότητα έχει αλλά και την ομοψυχία των δύο κομμάτων της συγκυβέρνησης, για να μπορέσει να έρθει όσο γρηγορότερα γίνεται το καλό αποτέλεσμα για τη χώρα μας. Ελπίζουμε όλοι σ' αυτό. Η Νέα Δημοκρατία, ως δύναμη ευθύνης που εγγυάται πάντα την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, θα υποστηρίξει πράγματι κάθε προσπάθεια προς αυτόν τον σκοπό.

Πριν μπω τώρα στα ζητήματα του νομοσχεδίου και κάποιων άρθρων τα οποία θέλω να αναφέρω, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο σε σχέση με τις τροπολογίες, γιατί η κυρία Υπουργός τοποθετήθηκε ήδη επί αρκετών από αυτές.

Χαίρομαι που βλέπω ότι η κυρία Υπουργός απέρριψε κάποιες από τις κατατεθείσες τροπολογίες, επειδή είναι άσχετες με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Όμως, αναφέρθηκε μόνο σε μερικές εξ αυτών και δεν τοποθετήθηκε επί κάποιων άλλων, οι οποίες είναι άσχετες με το νομοσχέδιο. Ελπίζω την ίδια στάση να κρατήσει η κυβερνητική παράταξη και κατά την ψήφισή τους, καθώς μερικές εξ αυτών δεν είναι απλά άσχετες με το συζητούμενο νομοσχέδιο, αλλά και εκπρόθεσμες και δεν αιτιολογείται -τουλάχιστον όπως εγώ ανέγνωσα τα κείμενα αυτών των τροπολογιών- το επιείγον της καταστάσεως για την οποία έρχονται σε ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν αφορά.

Σε σχέση τώρα με το ίδιο το νομοσχέδιο έγινε πολλή συζήτηση. Νομίζω ότι η συζήτηση έγινε επαρκώς και μέσα στις επιτροπές αλλά και στην Ολομέλεια, αλλά έγινε και ένας δημόσιος διάλογος.

Η άποψη και η θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι ξεκάθαρη επί

του συζητούμενου νομοσχεδίου. Για εμάς δεν αρκεί μόνο ένα τυπικό κριτήριο για να μπορέσει να αποδοθεί η ιθαγένεια σε κάποιον. Πρέπει να πληρούνται και τα ουσιαστικά κριτήρια, τα οποία και το Σύνταγμα και ο νομοθέτης αλλά και το Συμβούλιο της Επικρατείας έθεσαν ως ένα περιγραμμα μέσα στο οποίο είμαστε υποχρεωμένοι να κινηθούμε.

Πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει και η πλήρωση των ουσιαστικών κριτηρίων, δηλαδή των κριτηρίων εκείνων που να αποδεικνύουν την πραγματική, την ουσιαστική ενσωμάτωση του προς πολιτογράφηση αλλοδαπού τέκνου με την ελληνική κοινωνία, με τον ελληνικό λαό. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, πολύ καλά όλοι μας ότι η απλή εγγραφή στην Α' τάξη του δημοτικού δεν παρέχει αυτά τα εγγύγια. Αυτός ήταν άλλωστε και ο βασικός λόγος για τον οποίο και το Συμβούλιο της Επικρατείας στον προηγούμενο νόμο ήταν αρνητικό.

Πρέπει, λοιπόν, να ισορροπήσουμε ανάμεσα στην ανάγκη να αντιμετωπίσουμε πράγματι μια κατάσταση η οποία έχει διαμορφωθεί στη χώρα μας, μια κατάσταση η οποία έχει να κάνει με πολλές χιλιάδες αλλοδαπών τέκνων τα οποία γεννήθηκαν στη χώρα, και συγχρόνως στο να διασφαλίσουμε ότι πράγματι η απόδοση της ιθαγένειας σε αυτά τα παιδιά, σε αυτές τις οικογένειες θα δοθεί ως κορύφωση μιας διαδικασίας ενσωμάτωσης. Δεν είναι η απόδοση της ιθαγένειας το μέσο για την ενσωμάτωση. Είναι η κορύφωση, η κλιμάκωση μιας διαδικασίας η οποία πρέπει να ακολουθηθεί, μιας διαδικασίας ουσιαστικής ενσωμάτωσης.

Υπάρχουν πολλά ζητήματα, τα οποία ανέφερα αναλυτικά σε προηγούμενες τοποθετήσεις μου και για τα οποία οφείλουμε να δούμε και να διακρίνουμε τη στάση μας και τη θέση μας με βάση αυτά και λαμβάνοντας υπ' όψιν το πόσο σημαντικό είναι ένα τέτοιο νομοσχέδιο, το οποίο, όπως είπα, έχει μη αναστρέψιμη πορεία. Δεν είναι ένα απλό φορολογικό νομοσχέδιο, για το οποίο μπορείς να πεις ότι είχες μια αστοχία και έρχεσαι αύριο με έναν άλλο νόμο και το διορθώνεις. Εδώ πρόκειται περί ενός νομοσχεδίου το οποίο θα έχει μια πορεία που θα είναι μη επανρθώσιμη, αν τελικά δεν είναι αυτή που πρέπει να είναι.

Για ποιον λόγο να μην υποχρεούνται αυτά τα τέκνα να τελειώσουν την εννεαετή υποχρεωτική εκπαίδευση, που, ούτως ή άλλως, ισχύει και για όλα τα Ελληνόπουλα; Για ποιον λόγο να μη συμβεί αυτό; Άκουσα ως αντεπιχείρημα το ότι στην ηλικία των έξι ετών τα παιδιά αρχίζουν και διαμορφώνουν μια συνείδηση και εκεί θα αισθάνονται τη διαφοροποίησή της καταγωγής τους ή της εθνότητάς τους. Νομίζω ότι ούτως ή άλλως ένα αλλοδαπό παιδί μέσα στη μικρή κοινωνία ενός σχολείου το αν έχει ή όχι την ιθαγένεια δεν είναι κάτι που μπορεί να το διαπιστώσει το ίδιο ή να το δώσει να το καταλάβουν οι συμμαθητές του.

Όμως, πράγματι θα ήθελα και εγώ -όπως φαντάζομαι και όλοι οι συνάδελφοι- όταν αυτό το παιδί αρχίζει να συνειδητοποιεί πού βρίσκεται, ποια είναι η καταγωγή του και σε ποια χώρα ζει, να ξέρει ότι στην επιτυχή ολοκλήρωση αυτών των σπουδών του θα έχει ως απόλυτο δεδομένο και χωρίς κανένα άλλο προαπαιτούμενο τη δυνατότητα να πάρει την ελληνική ιθαγένεια. Θα είναι η κλιμάκωση αυτής της προσπάθειάς του, αυτής της ουσιαστικής ενσωμάτωσής του, η οποία θα έρχεται με την πορεία.

Είναι δυνατόν ένα παιδί έξι ή επτά ετών να μπορεί να διακρίνει το αν υπάρχει ή δεν υπάρχει ιθαγένεια στο πρόσωπό του, έτσι ώστε να μπορέσει να ενσωματωθεί πιο ομαλά, όπως άκουσα από την άλλη πλευρά; Δεν μπορεί να συμβεί αυτό.

Από την άλλη, γιατί δεν λαμβάνουμε υπ' όψιν το γεγονός ότι υπάρχουν ομάδες μεταναστών στη χώρα, οι οποίες διαμένουν μεν μόνιμα σ' αυτήν, αλλά αποφεύγουν να στείλουν τα παιδιά τους στα ελληνικά σχολεία; Ξέρουμε πολύ καλά ότι μετανάστες οι οποίοι κατά βάση προέρχονται από μουσουλμανικές χώρες δεν το επιθυμούν.

Νομίζω, λοιπόν, ότι με το να βάλουμε υποχρεωτικότητα σ' αυτό, ουσιαστικά βοηθούμε αυτά τα ίδια τα παιδιά να μην γκετοποιηθούν. Αυτό είναι κάτι που γνωρίζουμε πολύ καλά. Νομίζω ότι αυτό το διαβλέπουμε όλοι. Αν δούμε τα ποσοστά των ανηλίκων, των παιδιών αλλοδαπών, τα οποία πηγαίνουν στο σχολείο, θα διαπιστώσουμε ότι τα παιδιά με το συγκεκριμένο θρήσκευμα που ανέφερα είναι πολύ μικρότερα σε ποσοστό σε σχέση με όλα τα άλλα, αν και η παρουσία τους στη χώρα είναι ιδιαίτερα ενισχυ-

μένη.

Γιατί, λοιπόν, να δώσουμε μια ακόμα δυνατότητα σε όποιον γονέα το επιθυμεί; Διότι πρέπει να ξεχωρίσουμε αυτό. Τελικά το αλλοδαπό τέκνο είναι απόλυτα εξαρτημένο από τον γονέα του. Ο γονέας του θα πάρει την απόφασή του για το πώς θα ρυθμίσει την πορεία της ζωής του. Άρα γιατί να δώσουμε τη δυνατότητα σε όποιον τέτοιον πατέρα ή μητέρα δεν θέλει το παιδί του να πάει σε ένα ελληνικό σχολείο και να μπορέσει έτσι να ενσωματωθεί, αλλά θέλει να το γκετοποιήσει; Αφού, όμως, κάνει μια απλή εγγραφή και πάρει την ελληνική ιθαγένεια, γιατί λοιπόν να μη βοηθήσουμε ένα τέτοιο παιδί; Ουσιαστικά βοηθάμε αυτά τα παιδιά. Ουσιαστικά υποχρεώνουμε τους γονείς τους να τα πάνε στο σχολείο. Ουσιαστικά τα βοηθάμε να αποκτήσουν μια μόρφωση και μια εκπαίδευση.

Άλλως, αν απλά το δίνουμε ως δυνατότητα για την απόκτηση ιθαγένειας, χωρίς την ανάγκη να τελειώσει η εννεαετής υποχρεωτική εκπαίδευση, κακό κάνουμε σ' αυτά τα παιδιά και όχι καλό.

Νομίζω ότι οι θέσεις μας και οι αντιρρήσεις μας, οι οποίες ήταν μόνιμα επί του συγκεκριμένου αυτού ζητήματος, έχουν αναλυθεί όσο πιο επαρκώς γίνεται. Από εκεί και πέρα, εναπόκειται στη συνείδηση του καθενός να τοποθετηθεί επί του συγκεκριμένου ζητήματος.

Θα κάνω δύο μόνο σχόλια επί συγκεκριμένων άρθρων. Υπάρχει ένα άρθρο, το άρθρο 10 παράγραφος 6.ζ., το οποίο αναφέρεται στην εξαιρετική από την απέλαση όλων αλλοδαπών καταγγέλλοντες αξιόποινες πράξεις σε βάρος τους. Έγινε μια διόρθωση από την πλευρά της κυρίας Υπουργού, αλλά θεωρώ ότι δεν επαρκεί. Έγινε η διόρθωση, η οποία βάζει και το στοιχείο της διαπίστωσης από τον εισαγγελέα της αξιόποινης πράξης η οποία καταγγέλλεται. Όμως, εξακολουθεί το άρθρο και αναφέρει «όσοι προσέρχονται για να καταγγείλουν».

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτή η διατύπωση, για όποιον τουλάχιστον έχει νομικές γνώσεις, δείχνει πόσο ευρεία έννοια είναι αυτή και πόσο μπορεί να δημιουργήσει ζητήματα. Τι θα πει «όποιοι προσέρχεται για να καταγγείλουν»; Θα έπρεπε να λέει «όποιοι καταγγέλλουν». Άλλως, όποιοι συλλαμβάνονται σε οποιοδήποτε σημείο, σε άσχετο χρόνο και σε άσχετη τοποθεσία, θα μπορούσε να αναφέρει ότι εγώ είχα σκοπό να προσέλθω και να καταγγείλω αύριο την αξιόποινη πράξη που έγινε σε βάρος μου. Όχι! Όποιοι καταγγέλλει ή όποιος είναι στη διαδρομή για να καταγγείλει, όποιος είναι έξω από το αστυνομικό τμήμα. Το άρθρο πρέπει να έχει μια τέτοια διατύπωση, που να γίνεται πολύ περιορισμένο. Είναι πολύ σημαντικό, γιατί είναι μια πόρτα, μια κερκόπορτα από την οποία μπορούν να μπουν στη χώρα χιλιάδες μετανάστες, τους οποίους να μην μπορούμε να απελάσουμε. Διότι ξέρουμε πολύ καλά ότι αργεί πάρα πολύ να έρθει η διαπίστωση εισαγγελείας.

Και μία τελευταία παρατήρηση, γιατί θέλω να είμαι συνεπής ως προς τη δέσμευσή μου στον Πρόεδρο να τελειώσω όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Στο άρθρο 8 υπάρχει μια τροποποίηση του άρθρου 17 του ν. 4251/2014, το οποίο, όσον αφορά αλλοδαπούς οι οποίοι έρχονται για να εργαστούν σε εταιρείες ή για να δημιουργήσουν, λέει ότι θα πρέπει αυτή η εταιρεία να έχει το λιγότερο είκοσι πέντε εργαζόμενους, προκειμένου να πάρουν την άδεια διαμονής και εργασίας. Αυτό έρχεται σε τροποποίηση του άρθρου 14.

Γιατί αυτός ο περιορισμός; Δεν θέλουμε να δημιουργηθούν εταιρείες στη χώρα; Δεν θέλουμε να δημιουργηθεί και να υπάρξει μια επένδυση και από αλλοδαπούς; Πρέπει να περιορίζουμε τον αριθμό των εργαζομένων στους είκοσι πέντε; Αν μου εξηγήσουν κάποιος γιατί αυτός ο περιορισμός, ίσως να το δεχόμουν. Όμως, απέφυγαν όλοι να αναφερθούν επί της συγκεκριμένης διάταξης, την οποία θεωρώ πάρα πολύ σημαντική και νομίζω ότι πρέπει να αποσυρθεί. Άλλως, να μας εξηγήσει κάποιος γιατί υπάρχει αυτός ο περιορισμός.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι η Ολομέλεια και ο κάθε Βουλευτής πρέπει να αποφασίσει με τη συνείδησή του, σε ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που δίνει τη δυνατότητα σε εμάς ως κοινούς νομοθέτες να αποφασίσουμε το ύψιστο για έναν Έλληνα, να αποφασίσουμε ποιος δηλαδή θα λέγεται Έλληνας αύριο, έχει την ευθύνη για τον καθένα από εμάς να αξιολογήσουμε με βάση όχι την πολιτική μας τοποθέτηση και το πολιτικό

μας εφελτήριο, αλλά πραγματικά με βάση την εξισορρόπηση των αναγκών, και να δείξουμε το πρόσωπο που πρέπει να έχει η χώρα μας, το ευρωπαϊκό πρόσωπο, σε σχέση με την αντιμετώπιση τέτοιων αναγκών, αλλά συγχρόνως και την αναγκαιότητα εκείνη για να μη γίνει ο ελληνικός λαός απλά μια ομάδα προσώπων χωρίς κανέναν δεσμό μεταξύ τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργαντά.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής, ο συνάδελφος κ. Μιχαήλ Αρβανίτης.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, παίζουμε εν ου παικτοίς εν όψει του γεγονότος ότι το υπό ψήφισιν -κατ' ευφημισμόν αποκαλούμενο- νομοσχέδιο έχει ήδη περάσει και θα ψηφιστεί. Αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο είναι όλεθρος για την πατρίδα μας.

Βρισκόμεθα και αντιμετωπίζουμε δύο μέτωπα: ένα προς Δυσμάς, την Εσπερία των τοκογλύφων και δεχόμεθα καταγίγιστικά, ομαδικά πυρά συνεχώς από όλους, από κάποιους με ιδιαίτεραν ένταση μάλιστα. Και εκεί ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος δίδει σήμερα ήδη μάχη -αυτό τουλάχιστον ελπίζουμε- κατά της λιτότητας, κατά της δυστυχίας του ελληνικού λαού, για τα ζητήματα της ρευστότητας, -που αυτή τη στιγμή υπάρχουν ουρές γερόντων, ασθενών, για να πάρουν πενταροδεκάρες, προκειμένου να φάνε ένα κομμάτι ψωμί- και γενικώς, για τη μέχρι τούδε υποδούλωση, αν μπορέσει να καταφέρει να απαλυνθεί αυτός ο ζυγός, να γίνει ελαφρύτερος. Αυτό ελπίζω και πιθανολογώ βασίμως ότι αυτή τη στιγμή γι' αυτά μάχεται ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος.

Όλοι οι Έλληνες, τη στιγμή αυτή που μιλάμε, είναι κρεμασμένοι στις τηλεοράσεις και όσοι δεν έχουν τηλεοράσεις -ελαχιστοπαρκαλουθούν στα ραδιόφωνα, για να ακούσουν με αγωνία τι τους περιμένει αύριο, όσον αφορά την επιβίωσή τους. Δεν ακούει κανείς τι λέμε σήμερα εδώ. Μήπως υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι έχει κανείς ανοικτή την τηλεόρασή του στο κανάλι της Βουλής; Όχι. Όλοι είναι κρεμασμένοι στις τηλεοράσεις και προσηλωμένοι με αγωνία, προκειμένου να ακούσουν τι θα συμβεί από στιγμή στη στιγμή.

Και η Κυβέρνηση και συγκεκριμένα η δοτή Υπουργός έφερε εδώ ύπουλα και κατά τρόπο πολιτικό ανήθικο ένα νομοσχέδιο...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ποια Υπουργός; Τι θα πει «δοτή»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εννοούσε ότι ήταν Επικρατείας και είπε «δοτή».

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ναι, να προσέχει τι λέει! Να ανακαλέσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, προσέχω εγώ και τα γράφω στα Πρακτικά «ως Επικρατείας».

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Αυτό μας έφαγε!

Από την άλλη έχουμε ένα ανατολικό μέτωπο και εκεί υπάρχει και λειτουργεί το αντίστροφο. Τι δηλαδή; Εκεί δεν δίνουμε μάχη να αντιμετωπίσουμε τον εχθρό, τον εχθρό του γένους. Εκεί, αντίθετα, δίνουμε μάχη υπέρ των εισβολέων! Δίνουμε μάχη για να έρθουν εδώ στην πατρίδα μας να εγκατασταθούν, να ενσωματωθούν, ει δυνατόν να αφομοιωθούν, εάν είναι δυνατόν να αφομοιωθεί μη συμβατό μόσχευμα. Όμως δίνεται τέτοια μάχη, μάχη δηλαδή παραδόσεως άνευ όρων στους Αφρικανούς και στους Ασιάτες, για τους οποίους εξέφρασε το φόβο η Υπουργός, την οποία εγώ ως μέσος Έλλην αντιλαμβάνομαι και από την επιτροπή την αρμοδία ενώπιον της οποίας συνεζητείτο το υπό κρίση νομοσχέδιο, αλλά και σήμερα ειδικότερα, ότι δεν έχω να κάνω με Υπουργό της ελληνικής Κυβερνήσεως, αλλά έχω να κάνω με εκπρόσωπο Αφρικανών και Ασιατών. Ήρθε εδώ με το ύφος...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Τι λέει; Πρόσεχε τι λες! Τι είναι αυτά;

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Παρακαλώ πολύ, τουλάχιστον να έχουν τη στοιχειώδη ευγένεια να μη με διακόπτουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν θα σας ξαναδιακόψουν. Όμως, κύριε Αρβανίτη, εσείς που χειρίζεστε άριστα την ελληνική γλώσσα, βρείτε άλλον τρόπο να εκφράσετε ελεύθερα τις ιδέες σας.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Πιστεύω ότι οι όροι μου δεν είναι υβριστικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Οι όροι μου δεν είναι υβριστικοί. Σας λέγω τι εντύπωση ως Έλλην πολίτης απεκόμισα από τον τρόπο με τον οποίο ομίλει υπέρ των προσκεκλημένων εισβολέων. Να, λοιπόν, την ώρα που έχουμε αυτό τον πόλεμο δυτικά,...

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Δεν είστε μέσος Έλληνα, είστε Βουλευτής!

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Μπορείτε να το βουλώσετε επιπέδους;

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Όχι, εσύ να...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, είναι εβδομήντα πέντε συνάδελφοι να μιλήσουν. Μην πέφτετε σε παγίδες.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Θα με ακούσετε, θέλετε δεν θέλετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Να ανακαλέσει! Οι εκφράσεις σας, κύριε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μπαλαούρα!

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Αυτή τη στιγμή το μειονέκτημα είναι ότι δεν μας ακούει ο ελληνικός λαός. Μας ακούτε μόνο εσείς που αντιδράτε κατ' αυτόν τον τρόπο και οι οποίοι θέλετε και επιθυμείτε τη σταδιακή γενοκτονία των Ελλήνων.

Έρχονται караβιές, μεταξύ τους σφάζονται στη Λέσβο και σε άλλα μέρη και στη Ρόδο και στη Κω Αφγανοί εναντίων των Σύριων. Θέλουν προτεραιότητα οι κύριοι αυτοί!

Αργότερα, είπε η Υπουργός, ότι θα έχουμε εξέγερση. Θα αντιμετωπίσουμε δηλαδή και εξέγερση, εάν δεν ικανοποιήσουμε τα αιτήματά τους. Έχουν δικαιώματα οι άνθρωποι, από πού, από την κληρονομιά τους πατέρα τους; Και θα έρθουν εδώ εις βάρος του ελληνικού λαού να ζουν, να τρέφονται εδώ, που έχουμε ανεργία σε αυτά τα ύψη; Έρχονται να τρέφονται εδώ, να πηγαίνουν στα νοσοκομεία μας, να φέρνουν λοιμώδεις νόσους. Και πέραν αυτού, μαζί με όλα αυτά τα στίφη, τα οποία εισβάλλουν στην πατρίδα μας και τους υποδεχόμεθα -γιατί έχει χρησιμοποιηθεί αυτός ο όρος- μέσα, λοιπόν, σε αυτά τα στίφη υπάρχουν τζιχαντιστές, δολοφόνοι, υπάρχουν βιαστές, υπάρχουν μαστροποί, υπάρχουν πόρνες, που φέρνουν και κουβαλάνε λοιμώδη νοσήματα, και χίλιοι άλλοι δυο, που η παρουσία τους εδώ θα συντελέσει στην άνοδο της εγκληματικότητας εις το ζενίθ. Ποιος ο λόγος; Αυτό είναι το ερώτημα; Και μάλιστα, να τους απονεμηθεί και η ελληνική ιθαγένεια;

Μας είπαν το εξής εκπληκτικό, ότι ιθαγένεια και υπηκοότητα είναι το ίδιο. Ή ελληνικά δεν ξέρετε ή μας φέρνετε καινούργιες αρχές πολιτειολογίας και συνταγματικού δικαίου.

Όταν έρχεται κάποιος και αγοράζει ένα σπίτι εδώ, Ιταλός ή Γερμανός, όσο χρόνο κάθεται είναι Έλληνα υπήκοος, είναι υποχρεωμένος να υπακούει στους ελληνικούς νόμους. Δεν μπορεί να παρανομήσει και να πει «ξέρετε κάτι; Γιατί με κατηγορείτε; Αυτό δεν προβλέπεται από τον ποινικό νόμο της πατρίδας μου», της Γαλλίας φερ' ειπείν ή της Γερμανίας. Όχι, είναι υπήκοος, θέλει δεν θέλει! Κατά συνέπεια πού ταυτίζεται η ιθαγένεια με την υπηκοότητα; Ο ιθαγενής Έλληνα που έχει την ιθαγένεια κατ' ανάγκη -είναι συνέπεια- είναι και υπήκοος οπωσδήποτε. Όμως αυτός ο ξένος, ο αλλοδαπός, ο οποίος έρχεται εδώ, παίρνει οπωσδήποτε την υπηκοότητα, όχι κάτι το τυπικό, είναι κατ' ανάγκη υπήκοος, πρέπει να υπακούσει και να σεβαστεί τους ελληνικούς νόμους.

Ξέρετε ελληνικά ή θέλετε να σας μάθω ελληνικά; Από πού προέρχεται η λέξη ιθαγένεια; Προέρχεται από τη λέξη «θύς», που σημαίνει προχώρημα, συνέχεια, μαζί με τη λέξη, τον όρο «γένος». Αφορά τη συνέχεια, το προχώρημα του γένους. Ποιου γένους; Των Αφρικανών, των Ασιατών ή του γένους των Ελλήνων;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Των ανθρώπων!

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Άκουσα την κυρία Υπουργό να λέει ότι αυτός θα είναι ένας νόμος ο οποίος θα αντέχει στον χρόνο. Άνθρωποι -λέει- περιμένουν με αγωνία την ρύθμιση της ζωής τους. Και οι δικοί μας άνθρωποι εδώ τι περιμένουν με αγω-

νία; Ήρθε ποτέ εδώ για το οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα ένα νομοσχέδιο;

Ορίστε, δημοσίευμα της 25^{ης} Ιουνίου! Άνθρωπος ο οποίος έχει δέκα παιδιά, κι είχε τριάντα χρόνια βιοτεχνία, δεν μπόρεσε να την κρατήσει -Έλληνας με δέκα παιδιά, Ελληνόπουλα!- και τώρα είναι κάπου κλητήρας και παίρνει 600 ευρώ τον μήνα!

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Αρβανίτης-Αβράμης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κι εμείς ενδιαφερόμεθα να έχουμε τις ανέσεις και όλα τα δικαιώματα του Έλληνα πολίτη οι αλλογενείς! Πού είμαστε; Πού ζούμε; Ζούμε σε έναν χώρο του παραλόγου; Θέλουμε να αυτοκτονήσουμε;

Ενδιαφέρεται γιατί οι άνθρωποι θέλουν να ρυθμίσουν και τη ζωή τους, αλίμονο! Εμείς δεν θέλουμε να ρυθμίσουμε τη ζωή μας, που υπάρχει και τέτοια ανεργία, που φεύγουν τα Ελληνόπουλα, οι νέοι επιστήμονες και στελεχώνουν ερευνητικά κέντρα των Ηνωμένων Πολιτειών, της Γερμανίας, της Αγγλίας, της Αυστραλίας;

Και φέρνουμε εδώ όλους αυτούς που περιέγραφα προηγουμένως, να μας φέρουν και τον πολιτισμό τους, να ενσωματωθούν με εμάς. Εμείς είμαστε ένα ενιαίο σύνολο, με ιστορία, με ήθη, έθιμα, τα οποία δεν μπορούν να εγκολπωθούν, διότι άλλα είναι τα γονίδια τους, το αίμα τους.

Δεν είναι εδώ ο κ. Παφίλης, ο οποίος μίλησε με λαιοδία κατά του αίματος. Πώς να το κάνουμε! Είναι ένα φυσικό δεδομένο, δεν μπορούμε να το παραβλέψουμε. Όχι επειδή έχουν άλλα γονίδια από μας κι άλλο αίμα. Όχι! Όμως εμείς σε τούτη τη βασανισμένη πατρίδα είμαστε αυτοί που είμαστε και κοιτάμε να λύσουμε τα προβλήματά μας. Και η κυρία Υπουργός ενδιαφέρεται και κόπτεται, με αυτό το μελίχιο ύφος της, γι' αυτούς τους ανθρώπους!

Τι λέει μέσα; Θα τα πούμε σε λίγο. Πιστεύω ότι έχω λίγο χρόνο. Λέει «από φιλετισπλαχνία, για τη δημοκρατία». Τι θα συνεισφέρουν στην δημοκρατία; Πείτε μου τι θα συνεισφέρουν που εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω. Τα είπε. Είναι λόγια της Υπουργού. «Για την κοινωνική συνοχή». Κοινωνική συνοχή θα υπάρξει ή θα υπάρξει διάρρηξη του κοινωνικού ιστού; Θα υπάρξει διασάλευση της κοινωνικής ειρήνης;

Τι έκανε το Ισραήλ; Δεν τολμούμε να πούμε λέξη για τους ευρωσιωνιστές ούτε για τους Ισραηλινούς, τους σεβόμεθα, τους έχουμε ψηλά, εικόνισμα, πάνω απ' όλους. Γιατί δεν τους μμείστε; Είναι φασίστας και ρατσιστής ο Νετανιάχου και η κυβέρνηση του -σας ερωτώ- όταν λέει ο ίδιος ο Νετανιάχου ότι δεν έχω κανένα δικαίωμα να προκαλέσω πληθυσμιακή αλλοίωση στον λαό μου και να διαταράξω την κοινωνική συνοχή; Και έχει κάνει έναν φράκτη χιλιόμετρων στην έρημο της Νεγκέβ, ώστε να μην πλησιάζει κανείς, δηλαδή προστατεύει το γένος του και ορθώς κάνει και τον συγχάρω από τούτο εδώ το Βήμα.

Αντιθέτως, εμείς κοιτάμε να καταστρέψουμε σταδιακά -ήδη έχουμε κάνει μεγάλη ζημιά πνευματικώς, ήδη αρχές, αξίες, ιδέες, ιδανικά, όλα αυτά έχουν απεμποληθεί- και μόνον εκτρεπόμεθα εις αναζητήσιν υλικών οφελών. Τίποτε άλλο.

Αν ρωτήσω ένα Ελληνόπουλο, το οποίο δεν ξέρει να μιλάει και ελληνικά -ουδεμία μόρφωση- ποιος είναι ο σκοπός της ζωής του, τι θέλει, θα πει «να ζήσω, να φάω κάτι, να δουλέψω κάπου». Αυτό θα μου πει. Ξεχάστηκαν όλα τα άλλα που κρατάνε τον άνθρωπο στο επίπεδο του ανθρώπου και δεν τον καταβιάζουν στο επίπεδο του ζώου. Δυστυχώς, αυτό ήθελαν οι δυνάστες μας και οι τοκογλύφοι να επιτύχουν και μέχρι τώρα το έχουν επιτύχει με τη βοήθεια κάποιων, οι οποίοι θέλουν να αλώσουν την Ελλάδα αμαχητί.

Ειπώθηκε από κάποια εισηγήτρια ότι κανείς πλην της Χρυσής Αυγής δεν δέχεται ότι δεν πρέπει να πάρουν ιθαγένεια τα παιδιά της δεύτερης γενιάς, τα παιδιά μας. Εγώ ξέρω ότι όλα τα παιδιά κι όλα τα Ελληνόπουλα, είτε παιδιά είτε εγγόνια είναι, είναι παιδιά μας, όλων μας. Όμως δεν ξέρω να είναι παιδιά μας τα Αφρικανόπουλα. Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό. Θα πάω contra naturam; Δεν το αντιλαμβάνομαι.

Πέραν αυτού, αυτό το κατ' ευφημισμών λεγόμενο νομοσχέδιο

-διότι θα το χαρακτηρίζα διαφορετικά, αλλά με παρακολούθησε ο κύριος Πρόεδρος και μου είπε να χρησιμοποιώ, τέλος πάντων, ευσχήμως άλλους όρους- παραβαίνει το Σύνταγμα, είναι κατά παράβαση του Συντάγματος, και τη διάταξη 3 του άρθρου 1 καταφώρως παραβαίνει. Παραβαίνει τη διάταξη 2 του άρθρου 16, καταφώρως. Το Σύνταγμα έχει συνταγεί για τους Έλληνες, ξεκάθαρα. Δικά μας παιδιά!

Ελπίζω, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε ένα ή δύο λεπτά μετά από το χρονικό όριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή σας έφαγα ένα λεπτό, θα το έχετε. Όμως ένα, άντε ενάμισι, γιατί είναι εβδομήντα πέντε Βουλευτές εγγεγραμμένοι να μιλήσουν.

Θα σας δώσω χρόνο, προχωρήστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Το αντιλαμβάνομαι, αλλά με τον τρόπο που μιλάτε είναι σαν αυτά τα οποία ακούγονται να μη σας ενδιαφέρουν. Ε, βέβαια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Άλλο σας είπα. Εμένα με ενδιαφέρουν όλοι οι συνάδελφοι.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Γιατί δεν νομίζω να ακούγονται αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το αν με ενδιαφέρουν ή όχι είναι δικό μου δικαίωμα.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Κάντε το καθήκον σας!

Εδώ, λοιπόν, έχει συνταγεί...

Χαμογελάτε, κύριε, και με κοιτάτε έστω από κάτω αφ' υψηλού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Αρβανίτη, προχωρήστε στην ομιλία σας. Μην απευθύνεστε σε συναδέλφους.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Δεν ξέρω αν έκαναν τον κόπο κάποιοι συνάδελφοι, κάποιοι Βουλευτές, να διαβάσουν αυτό το μνημείο, αυτό το υπόδειγμα νομικής, λεκτικής, γλωσσικής και λογικής αρλουμπολογίας!

Διαβάσατε την αιτιολογική έκθεση; Είσατε ικανοποιημένοι; Τι λέει εδώ πέρα; Λέει: Ο λόγος της ρύθμισης είναι η αναγκαιότητα διασφάλισης της ομαλής ανάπτυξης και η ένταξη στην ελληνική κοινωνία των αλλοδαπών παιδιών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα κ.λπ.. Είναι ηθικό και πολιτικό θεμέλιο για την αποτελεσματική διεύρυνση της δημοκρατίας». Τι είναι αυτό; Είναι λογικό αυτό και δεν το καταλαβαίνω εγώ;

Μιλάει για λαϊκή κυριαρχία και για τον ελληνικό λαό, ο οποίος αποφασίζει τη σύνθεσή του. Κάνετε λάθος! Ο εθνικός νομοθέτης αποφασίζει τη σύνθεση του λαού. Κι αν πιστεύετε αυτό που λέτε, ότι ο ελληνικός λαός αποφασίζει για τη σύνθεσή του, κάντε ένα δημοψήφισμα να πάρете ένα 90% -να μην πω πού, το αντιλαμβάνεστε- κατάμουτρα. Κάντε ένα δημοψήφισμα για το μείζον αυτό εθνικό θέμα! Τολμάτε να το κάνετε; Δεν τολμάτε. Ένα 10% είναι που θέλει να εκμεταλλεύεται τους ανθρώπους αυτούς, «μαύρο χρήμα» και τα υπόλοιπα, και που δεν τον νοιάζει για την αναπτυσσόμενη εγκληματικότητα.

Τι άλλο να πω; Στην αιτιολογική έκθεση, επίσης, λέει σε άλλο σημείο: «...διαμορφώνονται, με τον τρόπο αυτόν, ελληνική εθνική ταυτότητα». Από πού; Από το γάλα της συκιάς; «Κατά συνέπεια το ελληνικό έθνος είναι κοινότητα καταγωγής υπό την έννοια του άρθρου 1 και τα υπόλοιπα, που θεμελιώνει το ονομαζόμενο δίκαιο του αίματος ως τεχνική κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας. Είναι όμως και έθνος επιλογής και συνειδήσεως», δηλαδή επιλέγει ο λαός μας ότι θέλει να μείνει με Αφρικανούς εδώ κοντά, που θα υπερτερούν αριθμητικώς σε λίγο καιρό, και με Ασιάτες!

Τον ρωτήσατε τον λαό; Ποιον ρωτήσατε; Το κριτήριο της κοινής βούλησης, του «ανήκειν σ' αυτόν», ανεξαρτήτως της καταγωγής των ανθρώπων. Επειδή «γουστάρει» δηλαδή ο οποιοσδήποτε, μπορεί να έρθει εδώ πέρα. Σε λίγο θα πωλείται η ιθαγένεια στα περίπτερα -«παρακαλώ πολύ, μου δίνετε ένα χαρτί ιθαγενείας;-» σε οποιονδήποτε ξένο έρχεται εδώ πέρα κατόπιν προσκλήσεως.

Σε ποια άρθρα να αναφερθώ; Θα αναφερθώ μόνο στο γεγονός ότι πέραν του ότι το νομοσχέδιο δεν σέβεται το Σύνταγμα, δεν σέβεται και τα δεδικασμένα του ανωτάτου ακυρωτικού δικαστηρίου, τα οποία λένε ξεκάθαρα ότι αρμόδιος δεν είναι ο κοινός νομοθέτης, είναι ο εθνικός νομοθέτης. Περιφρονεί, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο -γιατί δεν θέλω να αναφερόμαι στην κυρία Υπουργό- και το Σύνταγμα και τη νομολογία του ανωτάτου ακυρωτικού δι-

καστηρίου από το 1990 -παρακαλώ- μέχρι σήμερα.

Πού πάμε; Αυτό είναι μορφή δικτατορίας ή δεν είναι; Ό,τι θέλουμε εμείς, λόγω του ότι έχουμε πλειοψηφία, αποφασίζουμε εις βάρος του έθνους; Αν είναι δυνατόν!

Και κάτι άλλο μόνο θέλω να σας διαβάσω, εκτός απ' αυτά που ο νομοθέτης λέει ξεκάθαρα, από την απόφαση του ανωτάτου ακυρωτικού. «Η ρήτρα υπέρ του έθνους που καθιερώνει το άρθρο 1 παράγραφος 3 του Συντάγματος» -που περιφρονεί η κυρία Υπουργός- «ερμηνευομένη αποβλέπει στη διατήρηση της συνέχειας και της ενότητας του ελληνικού έθνους». Αυτό είναι το ζήτημα. Εσείς, η Κυβέρνηση, δεν θέλετε ελληνικό έθνος. Θέλετε πολυφυλετικό κράτος, λες και είμαστε τόπος υποδοχής.

Εμείς πάντοτε ήμασταν χώρα προελεύσεως, όχι υποδοχής... (Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν διαθέταμε ποτέ ούτε βαριά βιομηχανία ούτε προηγμένη τεχνολογία ούτε τίποτε απολύτως που να έχουμε ανάγκη να έρχονται μετανάστες εδώ. Πολυφυλετικό κράτος, αμαρτωλό συνονθύλευμα ετερόκλητων φυλετικών στοιχείων εδώ εις βάρος του ελληνικού γένους. Αυτό είναι εγκλημα το οποίο κάνετε και το οποίο θα πληρώσουν τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας και οι άλλες γενιές. Δυστυχώς δεν υπάρχει καμμία ελπίδα.

Κύριε Πρόεδρε, ήθελα πάρα πολύ να αναφερθώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Αρβανίτη, συγγνώμη, σας έχω δώσει τριάντισι λεπτά επιπλέον.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Τελειώνω. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): -Τελειώστε, όμως, γιατί δεν μπορώ να παίρνω χρόνο από τους Βουλευτές.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Στα τόσα εκατομμύρια Έλληνες, ακούνε πέντε-έξι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε δευτερολογία για αύριο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: ...να ακούν πράγματα φρικτά. Τι δηλαδή; Κουτσοί, στραβοί, ανάποδοι, κουλοί, όλοι στον Άγιο Παντελεήμονα ελάτε και εμείς είμαστε εδώ. Εμείς είμαστε εδώ για το ασφαλιστικό σας. Εμείς είμαστε εδώ για τα δικαιώματά σας. Οι πολύτεκνοι οι δικοί μας, ας πάνε από εκεί που ήρθαν.

Δυστυχώς, δεν έχω χρόνο. Θα μπορούσα να μιλάω πάρα πολύ. Θα αφήσω στα Πρακτικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, αλλά δεν γίνεται. Παρακαλώ, τελειώνετε. Μη με αναγκάσετε να κλείσω μικρόφωνο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Μα, να μη δώσω στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δώστε το! Είκοσι λεπτά μιλάτε. Ας το είχατε δώσει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Αρβανίτης-Αβράμης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Και κόπτεται μήπως εξεγερωθούν.

Η Βουλγαρία έβαλε φράχτη. Η Ουγγαρία έβαλε φράχτη. Το Ισραήλ έβαλε φράχτη. Εμείς «μπατέ σκύλοι αλέστε και αλεστικά μη δώσετε».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Αντιγόννη Λυμπεράκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συγγνώμη, κυρία Λυμπεράκη.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Καταθέτουμε τις εξής νομοθετικές βελτιώσεις:

Το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου, όπως ανήγγειλα πριν που τοποθετήθηκα, χωρίζεται στο άρθρο 1α, που έχει τις προϋποθέσεις για την κτήση της ιθαγένειας για τα παιδιά που γεννιούνται εδώ με γονέα που ζει πέντε χρόνια νόμιμα και με την εγγραφή τους στην Α' δημοτικού, όπου θεωρούμε ότι έχει τον γνήσιο δεσμό.

Μετά υπάρχει το άρθρο 1β που έχει τις άλλες δύο προϋποθέσεις, δηλαδή την εννεαετή υποχρεωτική εκπαίδευση (γυμνάσιο, λύκειο) και την αποφοίτηση από τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφού είστε τόσο τυπικός, να σηκώνεται όρθια η κυρία Υπουργός όταν απευθύνεται στο Κοινοβούλιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Η αλήθεια είναι ότι άλλα προβλέπει ο Κανονισμός όταν μιλάει ένας Υπουργός.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν το ήξε-

ρα αυτό. Συγγνώμη. Δεν έχω πρόβλημα.

Κατά συνέπεια, αυτό, όπως ανακοίνωσα και πριν, δίνει τη δυνατότητα σε όσους Βουλευτές δεν θέλουν να ψηφίσουν το 1α, να ψηφίσουν το 1β.

Δύο άλλες νομοθετικές επεξεργασίες αποτελούν την αναδιατύπωση των δύο οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ενσωματώνονται στο Ελληνικό Δίκαιο. Απλώς, διατυπώνονται καλύτερα, οπότε τις ανακοινώνω για να υπάρχει στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καταθέστε τες στα Πρακτικά για να φωτοτυπηθούν και να διανεμηθούν.

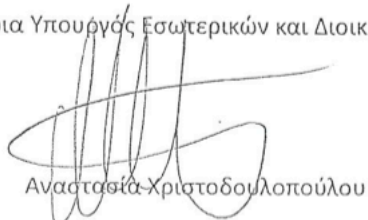
(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Αναστασία Χριστοδουλοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Νομοτεχνική επεξεργασία

Της υπ' αριθμ. 173/66 από 15.6.2015 τροπολογίας στο σχεδίου νόμου «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις».

1. Στο τέλος της παραγράφου 8 της τροπολογίας προστίθεται εδάφιο ως εξής «Ειδικώς ως προς το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, η απόσπαση ή μετακίνηση προσωπικού στην Υπηρεσία πραγματοποιείται με κοινή απόφαση των συναρμόδιων Αναπληρωτών Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού κατά περίπτωση.».
2. Στην παράγραφο 11, περίπτωση γ, η φράση «Αναλαμβάνει την άσκηση μέρους ή του συνόλου» αναδιατυπώνεται ως «Αναλαμβάνει την άσκηση μέρους».
3. Στην παράγραφο 11, περίπτωση δ, η φράση «Αναλαμβάνει την άσκηση μέρους ή του συνόλου» αναδιατυπώνεται ως «Αναλαμβάνει την άσκηση μέρους».
4. Στην παράγραφο 11, περίπτωση ε), υποπερίπτωση αα), η φράση «Αναλαμβάνει την άσκηση μέρους ή του συνόλου» αναδιατυπώνεται ως «Αναλαμβάνει την άσκηση μέρους».
5. Στην παράγραφο 11, περίπτωση ε), υποπερίπτωση αα), απαλείφεται το τελευταίο εδάφιο «Για την άσκηση των ανωτέρω αρμοδιοτήτων της, η Υπηρεσία υπάγεται στον Ειδικό Γραμματέα Διαχείρισης της Υπηρεσίας Διαχείρισης Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων Ασύλου – Υποδοχής και Ένταξης.».

Η Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Αναστασία Χριστοδουλοπούλου

Νομοτεχνική επεξεργασία

Διαγράφεται το άρθρο 9 του σχεδίου νόμου «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις» και αντικαθίσταται από την υπ' αριθμ. 173/66 από 15.6.2015 τροπολογία κατατεθείσα στο ως άνω σχέδιο νόμου.

Η Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Αναστασία Χριστοδουλοπούλου

Νομοτεχνική επεξεργασία

σχεδίου νόμου «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις», όπως περιλαμβάνεται στην έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της 12.6.2015.

1. Το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται και αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Το άρθρο 1Α του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1Α

Με δήλωση και αίτηση, λόγω γέννησης και φοίτησης σε σχολείο στην Ελλάδα.

1. Τέκνο αλλοδαπών που γεννιέται στην Ελλάδα θεμελιώνει δικαίωμα κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας υπό τις εξής προϋποθέσεις:

α) Της εγγραφής του στην Α' τάξη ελληνικού σχολείου της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και της συνέχισης παρακολούθησης ελληνικού σχολείου κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης – αίτησης της παραγράφου 2.

β) Της προηγούμενης συνεχούς νόμιμης διαμονής του ενός εκ των γονέων του επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από τη γέννησή του.

Αν το τέκνο γεννήθηκε πριν τη συμπλήρωση της ως άνω πενταετούς διαμονής, το δικαίωμα κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας θεμελιώνεται με την συμπλήρωση δεκαετούς συνεχούς νόμιμης διαμονής του γονέα.

γ) Της νόμιμης διαμονής των γονέων του και της κατοχής από έναν τουλάχιστον εξ αυτών ενός εκ των κατωτέρω τίτλων διαμονής κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης – αίτησης της παραγράφου 4:

γα) άδειας επί μακρόν διαμένοντος, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του π.δ 150/2006 (Α' 160) ή άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 40 του ν. 3731/2008 (Α' 26) ή άδεια διαμονής που προβλέπεται στο άρθρο 89 του ν. 4251/2014 (Α' 80), όπως ισχύει,

γβ) άδειας διαμονής αόριστης διάρκειας ή δεκαετούς διάρκειας σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2910/2001 (Α' 91), της παραγράφου 2 του άρθρου 91 του ν. 3386/2005 (Α' 212), της παραγράφου 1 του άρθρου 39 του ν.3731/2008 (Α' 263) και του άρθρου 138 του ν. 4251/2014 (Α' 80), όπως ισχύουν.

γγ) εγγράφου πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη της Ε.Ε. με βάση τις διατάξεις του π.δ. 106/2007 (Α' 135),

γδ) τίτλου διαμονής αναγνωρισμένου πολιτικού πρόσφυγα ή καθεστώτος επικουρικής προστασίας σύμφωνα με τις διατάξεις των προεδρικών διαταγμάτων 61/1999 (Α' 63), 96/2008 (Α' 152), 114/2010 (Α' 195) και 113/2013 (Α' 146) όπως ισχύουν ή τίτλο διαμονής ανιθαγενούς,

γε) ειδικού δελτίου ταυτότητας ομογενούς (Ε.Δ.Τ.Ο.) συνοδευόμενου από ισχύουσα άδεια

διαμονής ενιαίου τύπου (Α.Δ.Ε.Τ.) ή άλλον τίτλο νόμιμης διαμονής ομογενούς, γστ) άδειας διαμονής δεύτερης γενιάς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 108 του ν. 4251/2014 (Α' 80),

γζ) δελτίου μόνιμης διαμονής μέλους οικογένειας Έλληνα ή πολίτη της Ε.Ε.

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης μπορεί να τροποποιούνται, αντικαθίστανται ή καταργούνται οι τίτλοι οριστικής διαμονής που αναφέρονται ανωτέρω και να προστίθενται νέοι τίτλοι νόμιμης διαμονής.

2. α. Για την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου υποβάλλεται κοινή δήλωση-αίτηση από τους γονείς του τέκνου.

Η δήλωση-αίτηση κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας καθώς και τα σχετικά δικαιολογητικά υποβάλλονται στην αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης στη χωρική αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται ο δήμος της διαμονής των αιτούντων.

β. Τη δήλωση-αίτηση της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου υποβάλλει στην περίπτωση τέκνου μονογονεϊκής οικογένειας ή τέκνου δικαιούχου διεθνούς προστασίας (αναγνωρισμένου πρόσφυγα, προσώπου που έχει υπαχθεί σε καθεστώς επικουρικής προστασίας ή ανιθαγενούς), ο εναπομείνας γονέας ή αυτός στον οποίο έχει ανατεθεί η επιμέλεια του ανηλίκου, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο του οι λοιπές σχετικές προϋποθέσεις. Σε περιπτώσεις ασυνόδευτων ανηλίκων τη δήλωση-αίτηση υποβάλλει ο επίτροπος ή ο εκπρόσωπος του ανηλίκου που έχει νόμιμα ορισθεί.

3. Ο Συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, εντός έξι μηνών από την υποβολή της δήλωσης-αίτησης της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, με απόφασή του, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εντέλλεται τον οικείο δήμο να εγγράψει τον ανήλικο αλλοδαπό, στο δημοτολόγιό του. Η Ελληνική ιθαγένεια αποκτάται από την δημοσίευση της σχετικής περίληψης.

4. Δεν συνιστούν κατά την έννοια του παρόντος άρθρου τίτλο νόμιμης διαμονής δελτία, βεβαιώσεις υποβολής δικαιολογητικών ή άλλα έγγραφα που επιτρέπουν την προσωρινή διαμονή του κατόχου τους μέχρι την κρίση του αιτήματός του από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή ή την ολοκλήρωση της εκκρεμούς διοικητικής διαδικασίας.

5. Τα στοιχεία ταυτότητας του ανήλικου αλλοδαπού, καθώς και η ύπαρξη της συγγενικής σχέσης του ανήλικου για τον οποίο υποβάλλεται δήλωση - αίτηση κτήσης ιθαγένειας από τους γονείς του, αποδεικνύονται από ληξιαρχική πράξη γέννησης της ημεδαπής και από τα σχετικά δικαιολογητικά που πιστοποιούν τη συγγενική σχέση.

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης μπορεί να προστίθενται, καταργούνται ή τροποποιούνται τα αναγκαία έγγραφα για την υποβολή των δηλώσεων - αιτήσεων κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας του παρόντος άρθρου.

6. Για την υποβολή των προβλεπόμενων στο παρόν άρθρο δηλώσεων-αιτήσεων κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας καταβάλλεται παράβολο ύψους 100 ευρώ.»».

2. Μετά το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου προστίθεται άρθρο 1 Α ως εξής:

«Άρθρο 1 Α

Προσθήκη Άρθρου 1Β στον Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας.

Μετά το άρθρο 1Α του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας προστίθεται άρθρο 1Β ως ακολούθως:

«Άρθρο 1Β

Με δήλωση και αίτηση, λόγω φοίτησης σε σχολείο στην Ελλάδα

1. Ανήλικος αλλοδαπός που κατοικεί μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα θεμελιώνει δικαίωμα κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας λόγω φοίτησης σε ελληνικό σχολείο, εφόσον έχει ολοκληρώσει επιτυχώς την παρακολούθηση είτε εννέα τάξεων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είτε έξι τάξεων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η φοίτηση στο νηπιαγωγείο δεν προσμετράται. Η επιτυχής ολοκλήρωση της απαιτούμενης φοίτησης αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωση της αρμόδιας αρχής.
2. Αλλοδαπός που κατοικεί μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα και είναι απόφοιτος Τμήματος ή Σχολής ελληνικού ΑΕΙ ή ΤΕΙ θεμελιώνει δικαίωμα κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας εφόσον διαθέτει απολυτήριο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ελληνικού σχολείου στην Ελλάδα. Η δήλωση-αίτηση της παραγράφου 3 υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών ετών από την ημερομηνία αποφοίτησης από Τμήμα ή Σχολή ελληνικού ΑΕΙ ή ΤΕΙ.
3. Για την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου υποβάλλεται σχετική δήλωση-αίτηση από τον ίδιο τον αλλοδαπό.
Η δήλωση-αίτηση κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας, καθώς και τα σχετικά δικαιολογητικά υποβάλλονται στην αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης στη χωρική αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται ο δήμος της διαμονής του αιτούντα.
4. α. Ο Συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, εντός έξι μηνών από την υποβολή της δήλωσης-αίτησης κατ' εφαρμογή της διατάξεως της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, με απόφασή του, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εντέλλεται τον οικείο δήμο να εγγράψει τον ανήλικο αλλοδαπό, στο δημοτολόγιο του. Η Ελληνική ιθαγένεια αποκτάται από την δημοσίευση της σχετικής περίληψης.
β. Ο Συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, εντός ενός έτους από την υποβολή της δήλωσης-αίτησης κατ' εφαρμογή της διατάξεως της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, με απόφασή του, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εντέλλεται τον οικείο δήμο να εγγράψει τον ενήλικο αλλοδαπό, στο δημοτολόγιο του. Η Ελληνική ιθαγένεια αποκτάται από την δημοσίευση της σχετικής περίληψης.
Η αίτηση απορρίπτεται αν συντρέχει ποινικό κώλυμα, κατά την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 5 ή λόγοι δημόσιας ή εθνικής ασφάλειας κατά το άρθρο 5B. Η διερεύνηση της συνδρομής των αρνητικών προϋποθέσεων του προηγούμενου εδαφίου διενεργείται με ανάλογη εφαρμογή της προβλεπόμενης στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 διαδικασίας και εντός προθεσμίας έξι μηνών. Η σχετική διαδικασία και προθεσμίες αναστέλλονται σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 31.
5. α. Στην περίπτωση που η δήλωση-αίτηση κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας, που προβλέπεται κατ' εφαρμογή της διατάξεως της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, δεν υποβλήθηκε από τον ανήλικο αλλοδαπό, ο αλλοδαπός που εξακολουθεί να διαμένει νόμιμα και μόνιμα στην Ελλάδα υποβάλλει τη σχετική δήλωση-αίτηση στην αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης στην οποία υπάγεται διοικητικά ο δήμος της διαμονής του, μέχρι τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας του.
β. Στην περίπτωση που η κτήση ιθαγένειας λόγω φοίτησης, κατ' εφαρμογή της διατάξεως της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, θεμελιώνεται χρονικά μετά την ενηλικίωση του τέκνου και μέχρι την ηλικία των 23 ετών, ο ενήλικος αλλοδαπός που εξακολουθεί να διαμένει νόμιμα και μόνιμα στην Ελλάδα υποβάλλει τη σχετική δήλωση-αίτηση στην αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης στην οποία υπάγεται διοικητικά ο δήμος της διαμονής του, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών ετών από την ημερομηνία συμπλήρωσης εννέα τάξεων ελληνικού σχολείου ή των έξι τάξεων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
γ. Στις ανωτέρω περιπτώσεις ακολουθείται αναλόγως η διαδικασία της διάταξης της παραγράφου 4β του παρόντος άρθρου. Η ελληνική ιθαγένεια αποκτάται και στις περιπτώσεις αυτές από την ημερομηνία δημοσίευσης της περίληψης της απόφασης του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης

Διοίκησης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Τέκνο αλλοδαπού, ο οποίος αποκτά την ελληνική ιθαγένεια κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου καθίσταται Έλληνας χωρίς άλλη διατύπωση, αν κατά την ημερομηνία κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας από τον γονέα του είναι ανήλικος και άγαμος.

7. Δεν συνιστούν κατά την έννοια του παρόντος άρθρου τίτλο νόμιμης διαμονής δελτία, βεβαιώσεις υποβολής δικαιολογητικών ή άλλα έγγραφα που επιτρέπουν την προσωρινή διαμονή του κατόχου τους μέχρι την κρίση του αιτήματός του από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή ή την ολοκλήρωση της εκκρεμούς διοικητικής διαδικασίας.

8. Τα στοιχεία ταυτότητας του αιτούντος ενήλικου ή του ανήλικου αλλοδαπού, αποδεικνύονται από ληξιαρχική πράξη γέννησης της ημεδαπής, είτε από πιστοποιητικό γέννησης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο πιστοποίησης του ληξιαρχικού συμβάντος της γέννησής του, που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους προέλευσής του.

Αν ο αλλοδαπός είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας ως πολιτικός πρόσφυγας ή έχει υπαχθεί σε καθεστώς επικουρικής προστασίας ή είναι ανιθαγενής και αδυνατεί να προσκομίσει πιστοποιητικό γέννησής του, αρκεί η πράξη αναγνώρισής του ως πολιτικού πρόσφυγα, υπαγωγής του στο καθεστώς επικουρικής προστασίας ή το οικείο δελτίο ανιθαγενούς αντίστοιχα.

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης μπορεί να προστίθενται, καταργούνται ή τροποποιούνται τα αναγκαία έγγραφα για την υποβολή των δηλώσεων – αιτήσεων κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας του παρόντος άρθρου.

9. Ο αιτών δύναται με υπεύθυνη δήλωση που συνοδεύει τη σχετική αίτηση-δήλωση να προβεί σε εξελληνισμό των ονοματεπωνυμικών του στοιχείων.

10. Για την υποβολή των προβλεπόμενων στο παρόν άρθρο δηλώσεων-αιτήσεων κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας καταβάλλεται παράβολο ύψους 100 ευρώ.»

3. Το άρθρο 2 αναδιατυπώνεται και αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

Μεταβατικές διατάξεις

1. Στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 1Α του ΚΕΙ, όπως αυτό τροποποιείται με το άρθρο 1 του παρόντος και υπό τις εκεί προβλεπόμενες προϋποθέσεις εμπύπτουν και τα τέκνα αλλοδαπών που έχουν ήδη γεννηθεί στην Ελλάδα και είναι ανήλικα κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος.

2. Αιτήσεις κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας δυνάμει των παραγράφων 1 έως και 6 του άρθρου 1Α του ΚΕΙ, όπως αυτό είχε προστεθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3838/2010 και ίσχυε μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και του άρθρου 24 του ν. 3838/2010, που εκκρεμούν είτε στις αρμόδιες υπηρεσίες των οικείων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων είτε στις αρμόδιες υπηρεσίες των οικείων Δήμων εξετάζονται υπό τους όρους του άρθρου 1Α του ΚΕΙ, όπως αυτό τροποποιείται με το άρθρο 1 του παρόντος, και υπό τους όρους του άρθρου 1Β του ΚΕΙ, όπως αυτό προστίθεται με το άρθρο 1Α του παρόντος, πλην της καταβολής του προβλεπόμενου παραβόλου.

Όσον αφορά στις προαναφερόμενες εκκρεμείς αιτήσεις, που εξετάζονται κατά προτεραιότητα, οι κατά περίπτωση απαιτούμενες προϋποθέσεις κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας, δυνάμει του άρθρου 1Α του ΚΕΙ όπως αυτό τροποποιείται με το άρθρο 1 του παρόντος νόμου και του άρθρου 1Β του ΚΕΙ, όπως αυτό προστίθεται με το άρθρο 1Α του παρόντος, θα πρέπει να συντρέχουν κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος.

3. Στους αλλοδαπούς οι οποίοι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 1, 2 και 5β του άρθρου 1Β του ΚΕΙ και έχουν ήδη ενηλικιωθεί, χορηγείται προθεσμία τριών (3) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος για να υποβάλουν τη

σχετική δήλωση-αίτηση που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτές. Οι αιτήσεις-δηλώσεις του ως άνω εδαφίου εξετάζονται κατά προτεραιότητα. Η ιθαγένεια αποκτάται από τη δημοσίευση της περίληψης της σχετικής απόφασης του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με βάση τους όρους και τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις της παρ. 4β του άρθρου 1Β του ΚΕΙ.

4. Τέκνο αλλοδαπού, ο οποίος έχει αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 και 24 του ν. 3838/2010, καθίσταται Έλληνας χωρίς άλλη διατύπωση, αν κατά την ημερομηνία κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας από τον γονέα του ήταν ανήλικο και άγαμο.

5. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργείται το άρθρο 24 του Ν. 3838/2010.»

4. Στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου, στην παρ. 2 του άρθρου 19 η φράση «του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης» αναδιατυπώνεται ως εξής «του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης».

5. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 η πρώτη φράση αναδιατυπώνεται ως εξής: «Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4251/2014 προστίθεται περίπτωση (νζ) ως εξής:».

6. Στο άρθρο 7, παράγραφος 3, στη φράση υπό την περίπτωση δ της παραγράφου 3 του άρθρου 13, «ο αιτών θα ασκήσει που ρυθμίζεται νομοθετικά, όπως ορίζεται από τις διατάξεις του π.δ. 38/2010» μετά τη λέξη «ασκήσει» προστίθεται η λέξη «επάγγελμα».

7. Στο άρθρο 7, παράγραφος 11, η αναφορά «στην περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 13» υπό το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 9 αναδιατυπώνεται ως εξής «περίπτωση ε' της παραγράφου 3 του άρθρου 13».

8. Πριν το άρθρο 8 ο τίτλος «ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ» αναδιατυπώνεται ως «ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ».

9. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 8 στην περίοδο υπό στοιχείο Α... 3) μετά τη φράση «υποβάλλονται στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου διαμονής των ενδιαφερομένων η οποία» προστίθεται η φράση «εντός μηνός».

10. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 8 στην περίοδο υπό στοιχείο Α... 3) μετά τη φράση «Η ανωτέρω υπηρεσία» προστίθεται η φράση «εντός μηνός εξετάζει την αίτηση και».

11. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 8 στο τέλος της περιόδου υπό στοιχείο ο Α... 3) προστίθεται η φράση «Η αρμόδια προξενική αρχή σε περίπτωση καθυστέρησης διαβίβασης της σχετικής εισήγησης της Διεύθυνσης Κεφαλαίων Εξωτερικού του Υπουργείου Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, δύναται να χορηγεί τις απαιτούμενες σχετικές άδειες θεωρήσεις εισόδου.»

12. Στο άρθρο 8 του σχεδίου νόμου απαλείφεται η παράγραφος 20.

13. Στο άρθρο 8 του σχεδίου νόμου, μετά την 19^η παράγραφο, οι επόμενες παράγραφοι με αριθμηση 2 έως 30 αναριθμούνται με τους αριθμούς 20 έως 48.

14. Στο άρθρο 8 η παράγραφος 8 (αναριθμημένη ως 26) αναδιατυπώνεται ως εξής: «Στο τέλος της παρ. 3 του Κεφαλαίου Α' του άρθρου 20 του ν. 4251/2014, προστίθεται παράγραφος 4 ως

εξής: «4. Διαστήματα απουσίας από τη χώρα δεν παρακωλύουν την ανανέωση της άδειας διαμονής».

15. Στο άρθρο 8 η παράγραφος 28 (αναριθμημένη ως 46) αναδιατυπώνεται ως εξής: «46. Σε περιπτώσεις γέννησης τέκνου στην Ελλάδα έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, από γονείς, ο ένας εκ των οποίων είναι κάτοχος άδειας διαμονής σε ισχύ, στον έτερο γονέα, εφόσον διαμένει στη χώρα, χορηγείται άδεια διαμονής για οικογενειακή επανένωση, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 και της περίπτωσης β της παραγράφου 2 του άρθρου 70 του Κώδικα.».

16. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 10 προστίθεται εδάφιο ως εξής «Με την ως άνω απόφαση δεν είναι δυνατόν να καθορισθούν όροι εργασίας, αμοιβής και ασφαλιστικής κάλυψης κατώτεροι των γενικών ισχυουσών εργατικών και κοινωνικο-ασφαλιστικών διατάξεων για τον ίδιο τομέα απασχόλησης.».

17. Στο άρθρο 14 το στοιχείο «β» αναδιατυπώνεται ως «γ» και προστίθεται νέα παράγραφος «β» ως εξής «β. Οι διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 8 ισχύουν από την 1η Σεπτεμβρίου 2015».

Η Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Αναστασία Χριστοδουλοπούλου

»»)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Υπάρχουν και άλλες υπουργικές που θα τις πω σε άλλη στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αυτές είναι νομοτεχνικές. Άλλο το ένα, άλλο το άλλο.

Κυρία Λυμπεράκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα πολύ σοβαρό θέμα κάτω από συνθήκες που θα μπορούσε κάποιος να πει ότι είναι δραματικές, ιστορικές. Υπάρχουν πάρα πολλοί χαρακτηρισμοί που δεν ακούγονται υπερβολικοί. Οι ρητορικές, όμως, εκφράσεις δεν έχουν καμμία αξία. Αυτό που έχει πραγματικά αξία είναι να αναλογιστούμε με ψυχραιμία πού βρισκόμαστε και πού πρέπει να πάμε. Διότι σε τελευταία ανάλυση βρισκόμαστε όλοι και όλες περίπου στην ίδια βάρκα. Το «περίπου» αφορά τον προηγούμενο ομιλητή.

Όπως γνωρίζετε, εμείς, το Ποτάμι, κι εγώ προσωπικά δώσαμε με μεγάλη πεποίθηση τη μάχη υπέρ του «ναι» στο πρόσφατο δημοψήφισμα. Με όλες μας τις δυνάμεις δώσαμε αυτήν τη μάχη, επειδή πιστεύαμε –και το πιστεύουμε ακόμα– ότι ένα σαφές «ναι» θα διευκόλυνε πολύ τη θέση της χώρας μας σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, ένα «ναι» σ' αυτήν την Ευρώπη για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις.

Έχοντας, λοιπόν, δώσει αυτή τη μάχη με πεποίθηση και γενναιότητα, πιστεύουμε ότι κανείς δεν μπορεί να μας αρνηθεί το δικαίωμα να διατυπώσουμε δύο πικρές κριτικές παρατηρήσεις στους Ευρωπαίους φίλους μας.

Η πρώτη πικρή κριτική παρατήρηση αφορά τη στάση τους πριν από το δημοψήφισμα, όταν οι αφ' υψηλού δηλώσεις τους στην πραγματικότητα έφεραν το αντίθετο αποτέλεσμα από αυτό που υποτίθεται επιδίωκαν. Όταν η καρδιά πολλών Ελλήνων και Ελληνίδων έλεγε «όχι» και το μυαλό τους έλεγε «ναι», έρχονταν και αυτές οι δηλώσεις και έκαναν την πλάστιγγα να γύρει προς το «όχι» ακόμα κι όταν το μυαλό έσπρωχνε προς το «ναι». Και αυτοί είναι συμπολίτες που πιστεύουν πολύ βαθιά στην Ευρώπη.

Η δεύτερη κριτική παρατήρηση –και ίσως αυτή έχει μεγαλύτερη σημασία– είναι ότι μετά το δημοψήφισμα βλέπουμε πολλούς Ευρωπαίους να δείχνουν μία εντυπωσιακή έλλειψη μεγαθυμίας, μία στάση που δεν θυμίζει καθόλου τη στάση ενηλίκων, την οποία επικαλείται η κ. Λαγκάρντ σε προηγούμενες αποστοφές του λόγου της.

Όταν καίγεται το σπίτι του γείτονα, δεν είναι η στιγμή να θυμηθείς ότι όταν έκανε πάρτι το προηγούμενο Σαββατοκύριακο σε ενοχλούσε η μουσική του, που ήταν πάρα πολύ δυνατή. Κάνεις τα πάντα για να σώσεις τον γείτονα και το σπίτι του και τους κανόνες των ανεκτών επιπέδων θορύβου στα μελλοντικά πάρτι, τους κανονίζεις αμέσως μετά.

Δυστυχώς, αυτή τη στιγμή δεν βλέπουμε την απαιτούμενη ή την αναμενόμενη μεγαθυμία. Αν και πιστεύουμε ότι ως Ευρωπαίοι γέστες έχουν πραγματικά ηγετική στόφα, αντιλαμβάνονται –ή θα πρέπει να δείξουν ότι αντιλαμβάνονται– ότι δεν επιτρέπεται και ότι είναι ντροπή σε μία ευρωπαϊκή χώρα που κατοικείται από Ευρωπαίους πολίτες, άνδρες και γυναίκες, τον 21^ο αιώνα να συμβούν αυτά που επαπειλούνται να συμβούν σε εμάς τις επόμενες βδομάδες.

Επειδή, ανήκουμε στους υποστηρικτές του «ναι», τους καλούμε με μεγάλη σοβαρότητα και συναίσθηση των ευθυνών μας να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων. Και αυτό το κάνουμε στο όνομα της Ενωμένης Ευρώπης για την οποία παλεύουμε με μεγάλη πίστη.

Μέσα σε αυτή την περιρρέουσα ατμόσφαιρα η συλλογική μας στάση απέναντι στους μετανάστες, τις μετανάστριες και τα παιδιά τους κινδυνεύει να πάρει χαρακτήρα παραμορφώσεων και παρεξηγήσεων. Οι μετανάστες και οι μετανάστριες που ήρθαν στην Ελλάδα μοιράστηκαν τη μοίρα μας και στις καλές και στις κακές στιγμές και άφησαν πίσω τους συντρίμια, τα συντρίμια των χωρών τους, είτε ήταν στα Βαλκάνια είτε στην Ανατολική Ευρώπη είτε αργότερα στη Μέση Ανατολή και στη Βόρεια Αφρική είτε ήταν περιπτώσεις χωρών που φλέγονταν από εμφύλιους ή από πολεμικούς σπαραγμούς.

Ήρθαν, δούλεψαν, πρόκοψαν, υπερνίκησαν αντιξοότητες.

Όταν ορισμένοι συμπολίτες μας τους έβριζαν σαν ξένους και παρείσακτους, εκείνοι παρέμειναν και απέδειξαν πόσο άδικο είχαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως οικονομολόγος μπορώ να σας πω ότι διακρίνω τις επιπτώσεις του πρώτου και του δεύτερου κύματος μεταναστών που ήρθαν στη δεκαετία του '90 να έχουν πάρα πολύ θετικές επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία. Αν θέλετε, ήταν ίσως ο μόνος σημαντικότερος παράγοντας που εξασφάλισε αυτούς τους ρυθμούς μεγέθυνσης και την τόνωση της οικονομίας.

Και ενδιαφερόντως και σε πείσμα πολλών φόβων, ενώ αύξησαν το εργατικό δυναμικό κατά 12% –είναι μια πολύ μεγάλη αύξηση αυτή για τα διεθνή δεδομένα– την ίδια ώρα μείωναν την ανεργία. Και ξέρετε γιατί; Δεν μας πήραν τις δουλειές, έφτιαξαν δουλειές. Και φτιάχνοντας δουλειές και φροντίζοντας με μεγάλη εργατικότητα τη δικιά τους προκοπή, έκαναν και τη ζωή όλων ημών των υπολοίπων πολύ καλύτερη.

Αλλά και ως πανεπιστημιακή δασκάλα πρέπει να σας πω ότι με μεγάλη περηφάνια διαβάζω άριστα γραπτά από φοιτητές και φοιτήτριες που το όνομά τους μόνο δείχνει ότι έχουν καταγωγή άλλη από την ελληνική. Τα βλέπω αυτά τα παιδιά να συμμετέχουν στα επιτεύγματα και στις αγωνίες και στις ελπίδες που συμμετέχουν όλα τα παιδιά της ηλικίας τους.

Με λίγα λόγια, οι άνθρωποι αυτοί τότε και τα παιδιά τους τώρα μας βοήθησαν στις καλές εποχές και τις έκαναν καλύτερες και στα δύσκολα ήταν πάλι εδώ. Και τώρα που απειλούνται τα ακόμα χειρότερα, μοιράζονται μαζί μας τις αγωνίες και βάζουν πλάτη στις δυσκολίες.

Εγώ θα σας πω μια απόλυτα ελληνική ιστορία. Οι γονείς μιας φοιτήτριάς μου ήρθαν το 1992 από την Αλβανία, δούλεψαν πολύ σκληρά, έβαλαν το παιδί τους στο σχολείο, μάδεψαν τις οικονομίες τους, τις οποίες το 1997 τις έχασαν ολοσχερώς στο σχήμα με τις «πυραμίδες» εκείνης της εποχής στη γειτονική χώρα. Επέμειναν, συνέχισαν, δούλεψαν, αποταμίευσαν. Η κόρη τους αρίστευσε, τελείωσε τώρα το πανεπιστήμιο και πήρε και μια μικρή υποτροφία για μεταπτυχιακό στη Γερμανία και ο παππούς της στα Τίρανα πούλησε το σπίτι του για να βοηθήσει τη χαρακτηριστική εγγονή του. Και έφεραν τα χρήματά τους στην ευρωπαϊκή, στην ελληνική τράπεζα. Και τώρα το παιδί και η οικογένειά της αναρωτιέται τι θα γίνει, πώς θα τα καταφέρει να φύγει, πώς θα καταφέρει να πραγματοποιήσει αυτά για τα οποία και η ίδια και η οικογένειά της, δύο γενιές, δούλεψαν πάρα πολύ σκληρά.

Επειδή οι μετανάστες ήταν μαζί μας στα εύκολα και είναι ακόμα μαζί μας και στα δύσκολα, επειδή έχουν ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του Έλληνα πολίτη, είναι καιρός να τους καλωσορίσουμε και στα δικαιώματα.

Δεν μπορεί η συζήτηση για τη μετανάστευση να συνεχίσει να κυριαρχείται από μύθους και φόβους. Η συζήτηση πρέπει να ξεκινάει με το να πούμε επιτέλους το αυτονόητο, ότι τα παιδιά των μεταναστών δεν είναι μετανάστες, είναι Έλληνες και Ελληνίδες. Και δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να αντιμετωπίζουμε με τον ίδιο τρόπο τους κατατρεγμένους πρόσφυγες από τη Συρία, τους προχθεσινούς απελλισμένους οικονομικούς μετανάστες και τα παιδιά που γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν στην Ελλάδα και διαπρέπουν στα ελληνικά σχολεία και πανεπιστήμια. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε, έστω και αργά, ότι, αν δεν δώσουμε πλήρη δικαιώματα σε αυτά τα παιδιά και σε αυτούς τους νέους, δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε καμμία άλλη κατηγορία από αυτές που χρειάζονται τη βοήθειά μας.

Είναι, λοιπόν, πολύ μεγάλη στιγμή για μας στο Ποτάμι που ήρθε αυτός ο νόμος για την ιθαγένεια. Είναι πολύ μεγάλη τιμή και θέλω να το πω ανοιχτά, γιατί είχε δημιουργηθεί αρκετός θόρυβος και πολλές παρεξηγήσεις σε σχέση με μία τροπολογία που είχαμε καταθέσει στο άρθρο 1 και η οποία –το καταλάβαμε και στην επιτροπή, το επανέλαβε και η Υπουργός σήμερα– δεν γίνεται δεκτή.

Πιστεύουμε ότι αυτός ο νόμος αντιμετωπίζει πολλές από τις εκκρεμότητες που είχε στοιβάξει στο παρελθόν η υποκρισία και η έλλειψη πολιτικής βούλησης από πλευράς των παλαιότερων κυβερνήσεων με μόνη φωτεινή εξαίρεση τον νόμο Ραγκούση, ο οποίος, όμως, προσέκρουσε σε θεσμικό τοίχο. Θεωρούμε ότι είναι καθήκον όλων των προοδευτικών δυνάμεων, όλων των ευ-

ρωπαϊστών και ευρωπαϊστών να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να στεριώσει ο νόμος, όχι μόνο να περάσει.

Δεν θα ήθελα να εξηγήσω ακριβώς γιατί θέλαμε μία διαφορετική διατύπωση στο άρθρο 1. Θα μπορούσα να πω ότι ένα παιδί δεν χρειάζεται την ιθαγένεια για να νιώσει καλά στην Α' δημοτικού. Δεν μπορώ να φανταστώ δηλαδή, ότι τα παιδιά των οποίων οι γονείς είναι μετανάστες και μετανάστριες στο σκάμμα της Α' δημοτικού κρατάνε και το πιστοποιητικό της ιθαγένειας για να γίνουν αποδεκτά.

Υπάρχει πραγματικά ένα θέμα αποδοχής των διαφορετικών ανθρώπων και παιδιών στα σχολεία, αλλά αυτό δεν αντιμετωπίζεται με την επίδειξη πιστοποιητικού, αντιμετωπίζεται με μία κατεύθυνση που πανηγυρίζει την ποικιλία, τη διαφορετικότητα, τον εμπλουτισμό και την αξία της ισότητας σε όλους τους ανθρώπους.

Και η επίδειξη πιστοποιητικού, ακόμη κι αν ίσχυε, θα δημιουργούσε άλλους τοίχους ανάμεσα στα παιδιά που το δικαιούνται και στα παιδιά που πρέπει να περιμένουν να τελειώσουν τη Γ' γυμνασίου ή τη Β' λυκείου για να φτάσουν στην ιθαγένεια. Άρα το βασικό θέμα -και νομίζω ότι σε αυτό θα έπρεπε το πολιτικό σύστημα να στραφεί με μεγαλύτερη προσοχή- είναι πώς εμπλουτίζει τις αξίες, τις αρχές και τις νοοτροπίες το σχολείο υπέρ της ισότητας και υπέρ του σεβασμού της όποιας διαφορετικότητας.

Επί των άρθρων έχουμε κάνει αρκετές παρατηρήσεις. Μερικές από αυτές αναφέρονται και στην Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Δεν θα ήθελα να επεκταθώ, απλώς θα ήθελα να προτείνω μία νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 2 και στην παράγραφο 5 που αφορά τις αιτήσεις. Θα μπορούσαν οι άνθρωποι που έχουν σε εκκρεμότητα αίτηση, να ξανακάνουν αίτηση με πολύ απλούστερη διαδικασία, όπως επίσης και οι εκκρεμείς αιτήσεις για την πολιτογράφηση παλιννοστούντων και ομογενών να έχουν κάποια καταληκτική ημερομηνία. Καταλαβαίνω, βέβαια, ότι το να προβλέπει ένας νόμος καταληκτικές ημερομηνίες δεν θα πει ότι αυτομάτως λύνεται το πρόβλημα, γιατί υπάρχει ένα ολόκληρος διοικητικός φόρτος εργασίας, ο οποίος πολλές φορές δεν προσκρούει σε καλή και σε κακή διάθεση, απλώς σε ανικανότητα ή σε εξαιρετικό φόρτο εργασίας.

Αυτό, όμως, που θα ήθελα να τονίσω τελειώνοντας είναι ότι την ώρα που η χώρα μας, όλοι και όλες μαζί δίνουμε μία πολύ μεγάλη μάχη για να παραμείνουμε στον πυρήνα της Ευρώπης, για να συνεχίσουμε να είμαστε Ευρωπαίοι και Ευρωπαίες, αυτή την ώρα η υπερψήφιση του νομοσχεδίου απόκτησης ιθαγένειας και λοιπών διατάξεων είναι μία ύστατη πράξη ευρωπαϊκής προοπτικής, είναι μία επίδειξη ότι είμαστε και θα συνεχίσουμε να αισθανόμαστε Ευρωπαίοι και Ευρωπαίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλουμε να χαιρετίσουμε και από αυτό το Βήμα όσους εργαζόμενους πήγαν κόντρα στα ψεύτικα διλήμματα παγίδευσης, όλους αυτούς που σε συνθήκες ιδεολογικής τρομοκρατίας, ανέχειας, αγωνίας για την καθημερινή επιβίωση εξαπτίας των περιορισμών στις τραπεζικές συναλλαγές, της απληρωσιάς, των απολύσεων, έδωσαν τη μάχη για να γίνει πλατιά γνωστή η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για «όχι» στην πρόταση Ευρωπαϊκής Ένωσης, Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για «όχι» στην πρόταση της ελληνικής Κυβέρνησης για αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τον λαό στην εξουσία.

Οι οικονομικές και πολιτικές διεργασίες που ακολούθησαν και το κοινό ανακοινωθέν αποδεικνύουν πώς χρησιμοποιείται η λαϊκή ψήφος ως δήθεν έγκριση του λαού για το κλείσιμο νέας αντιλαϊκής συμφωνίας-μνημόνιο με την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Απευθυνόμαστε στα εργατικά λαϊκά στρώματα και τους καλούμε να οργανώσουμε την αντίσταση ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική που συνεχίζει τη χρεοκοπία του λαού.

Καλούμε το εργατικό λαϊκό κίνημα να χαράξει τη δική του γραμμή και τη συσπείρωση σε αντικαπιταλιστική, αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση. Να μην παγιδευτεί στις θεωρίες της υποταγής και της ομοψυχίας που προωθούνται, γιατί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης είναι σε αντίθεση με αυτά των καπιταλιστών, των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών τους και των κυβερνήσεων του κεφαλαίου.

Σε ό,τι αφορά στο νομοσχέδιο, ειδικά για την ιθαγένεια, όπως τοποθετηθήκαμε και επί της αρχής όταν συζητήθηκε στην Ολομέλεια πριν από μέρες, το κόμμα μας -το είχαμε πει και τότε, το λέμε και τώρα- είχε μια τελείως διαφορετική προσέγγιση. Αυτή η προσέγγιση απορρέει από τη θέση τού να μην υπάρχουν διακρίσεις στα δικαιώματα κανενός παιδιού.

Γι' αυτό και στο πλαίσιο διεκδίκησης και πάλης που καταθέτουμε εδώ και χρόνια είναι, πρώτον, τα πλήρη δικαιώματα σε όλα τα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται ή μεγαλώνουν στην Ελλάδα, χωρίς κανέναν διαχωρισμό, ανάλογα με το καθεστώς νομιμότητας των γονιών τους. Δεύτερον, η εγγραφή σε ειδικά δημοτολόγια των δήμων που κατοικούν και, τρίτον, η αυτοδίκαιη κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με την ενηλικίωσή τους, εφόσον το επιθυμούν.

Επισημαίνουμε πως οι ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου είναι χειρότερες από τις ρυθμίσεις του προηγούμενου νόμου, του 3838/2010, ειδικά αυτές που αφορούν τις άδειες παραμονής των γονιών των παιδιών, με το αιτιολογικό της προσαρμογής στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Βέβαια, δίνει ιθαγένεια στα παιδιά μεταναστών που έχουν ισχυρές και μακρόχρονες άδειες παραμονής. Γι' αυτόν ακριβώς τον μοναδικό λόγο, ότι δηλαδή κάποια παιδιά μεταναστών που έχουν τις προϋποθέσεις που θέτει το νομοσχέδιο και ότι μόνο μέσω της απόκτησης της ιθαγένειας θα μπορέσουν να έχουν ισότητα δικαιωμάτων, εμείς θα υπερψηφίζαμε το άρθρο 1. Βέβαια, η Υπουργός το έσπασε σε άρθρο 1α, 1β για άλλους λόγους, αλλά εμείς τοποθετούμαστε θετικά.

Στην ίδια κατεύθυνση τοποθετούμαστε και για το άρθρο 2, που περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις, όπως και για το άρθρο 3, που αντικαθιστά το άρθρο 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας και δίνει τη δυνατότητα στο παιδί που πήρε την ελληνική ιθαγένεια, όντας ανήλικο, δηλαδή με αίτηση των γονιών του να μπορεί να ζητήσει όταν ενηλικιωθεί την αφαίρεσή της.

Σε ό,τι αφορά στο άρθρο 4, θεωρούμε πως ο Κώδικας Ελληνικής Ιθαγένειας έχει απαράδεκτες διατάξεις που πρέπει να τροποποιηθούν, όπως το ζήτημα της πολιτογράφησης, καθώς και το ότι παραμένουν τα ποινικά κωλύματα, δηλαδή η αντίσταση κατά της αρχής, η συκοφαντική δυσφήμιση, οι λόγοι δημόσιας τάξης και ασφάλειας αλλά και οι προϋποθέσεις, όπως για παράδειγμα ενδεικτικά η ενσωμάτωση και συμφωνία με το πολιτικό σύστημα εν είδει «πιστοποιητικού κοινωνικών φρονημάτων», καθώς και το υψηλό παράβολο που ισχύει.

Σε ό,τι αφορά στα άρθρα 5 και 6, που ενσωματώνουν τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την 98/2011 και την 36/2014 αντίστοιχα, εμείς καταψηφίζουμε το άρθρο 5 στη βάση της διαφωνίας μας και της πλήρους αντίθεσής μας με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ενσωματώνει η συγκεκριμένη οδηγία, αφού η μετανάστευση συνδέεται άμεσα με την αγορά εργασίας, δηλαδή με την εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας και μάλιστα με χειρότερους όρους συγκριτικά με τους ντόπιους εργαζόμενους, παρ' όλες τις διακηρύξεις περί ισότητας δικαιωμάτων.

Στο άρθρο 6 θα ψηφίσουμε «παρών», γιατί αναγνωρίζεται έστω και στα λόγια και με εξαιρέσεις κάποια κουτσουρεμένη ισότητα δικαιωμάτων.

Σε ό,τι αφορά τους εποχικά απασχολούμενους και τη μετάκληση που αναφέρεται στο άρθρο 7, εμείς το καταψηφίζουμε, διότι προσαρμόζει ακόμα περισσότερο τη μετάκληση προς την πρόσκληση μεταναστών εργατών από εργοδότη για συγκεκριμένο χρόνο και αφορά συγκεκριμένη εργασία.

Προσαρμόζει, λοιπόν, περισσότερο τη μετάκληση στις ανάγκες των εργοδωτών, σύμφωνα με τη βασική αρχή της επιλεκτικής αλλά και της λεγόμενης «κυκλικής» μετανάστευσης, που αποτελεί βεβαίως ακρογωνιαίο λίθο της μεταναστευτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου. Παράλληλα, χειροτε-

ρεύει την ισχύουσα νομοθεσία για την εποχική εργασία των μεταναστών.

Το άρθρο 8, που αφορά εμβολωματικές διατάξεις αλλά και θέματα επιμέρους ρυθμίσεων, το βλέπουμε θετικά και θα ψηφίσουμε «υπέρ».

Το άρθρο 9 αφορά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την απορρόφηση κονδυλίων.

Το άρθρο 10 θα το ξαναδούμε, γιατί υπάρχουν και κάποιες βελτιώσεις, από ό,τι είδα στα γρήγορα, κυρία Υπουργέ. Θεωρούμε κατ' αρχάς θετικό ότι δεν επιτρέπεται η απέλαση των παιδιών των μεταναστών που παρακολουθούν ελληνικό σχολείο, των θυμάτων και μαρτύρων εγκλημάτων ρατσιστικής βίας.

Όμως, θα θέλαμε μια απάντηση από την Υπουργό, προκειμένου να διαμορφώσουμε την ψήφο μας για το άρθρο 10. Θα θέλαμε, λοιπόν, να ρωτήσουμε τα εξής: Πρώτον, στην περίπτωση που οι μετανάστες δηλώσουν ότι θέλουν να φύγουν από τη χώρα οικειοθελώς, χάνουν το δικαίωμα που έχουν να εργάζονται όλο το χρονικό διάστημα έως την προθεσμία αναχώρησής τους;

Δεύτερον, ζητούμε να δείτε και να καταργήσετε τη ρύθμιση του ν. 3907/2011 και συγκεκριμένα την παράγραφο 5 του άρθρου 37, σύμφωνα με την οποία οι μετανάστες, των οποίων έχει αναβληθεί η απέλαση, θα μπορούν να εργάζονται στις λεγόμενες «ελεύθερες οικονομικές ζώνες», δηλαδή με όρους αμοιβής, εργασίας και ασφάλισης χειρότερους από ό,τι για τους υπόλοιπους εργαζομένους, ακόμη και κάτω από τις όποιες εθνικές Γενικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας υπάρχουν. Μάλιστα, γι' αυτό το ζήτημα υπήρχε και σε σχετική τροπολογία. Θα τοποθετηθούμε αύριο για τις τροπολογίες.

Σε ό,τι αφορά στο άρθρο 11 έχουμε διαφωνήσει με τις λεγόμενες «Υπηρεσίες μίας Στάσης», γιατί μοναδικό στόχο έχουν τη μείωση υπηρεσιών και των υπαλλήλων που εξυπηρετούν αιτήματα μεταναστών, τη συγκέντρωσή τους και την ταλαιπωρία των μεταναστών. Θα ψηφίσουμε λοιπόν «παρών».

Με το άρθρο 12, το οποίο αφορά ρυθμίσεις για τους ομογενείς, είμαστε υπέρ.

Σε ό,τι αφορά στο άρθρο 13, είναι σχετικό με το νομοσχέδιο της ιθαγένειας, κυρία Υπουργέ; Εννοώ τη δημιουργία ανώνυμης εταιρείας που θα διαχειρίζεται το φυσικό αέριο, για το οποίο δεν έχει καταθέσει η Κυβέρνηση κανένα σχέδιο.

Δημιουργεί μια ανώνυμη εταιρεία. Είναι ζήτημα σχετικό με την ιθαγένεια; Δεν νομίζω. Γιατί απορρίψατε ως «μη σχετική» την τροπολογία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, που αφορά την ένταξη σε ρυθμίσεις των ασφαλιστικών εισφορών των αγροτών που δεν μπορούσαν να καταβληθούν. Και μιλάμε για διακόσιες πενήντα χιλιάδες κόσμο περίπου! Αυτό, δηλαδή, δεν είναι σοβαρό ζήτημα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αυτό είναι κατεπείγων θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Με συγχωρείτε, αλλά την ίδια ώρα που δεν δέχεστε τη δική μας τροπολογία, δέχεστε τη συγκεκριμένη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λαμπρούλη, εσείς ξέρετε καλύτερα τον Κανονισμό. Όχι διάλογο με την Υπουργό. Πείτε αυτά που θέλετε και μπορεί να απαντήσει αν θέλει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εγώ λέω αυτά που θέλω. Η κυρία Υπουργός απαντάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εάν θέλει να απαντήσει η κυρία Υπουργός, θα σας απαντήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, να παρατηρήσετε την κυρία Υπουργό. Εγώ την κοιτά, με κοιτά, αλλά μιλά. Τώρα, εάν μιλά η ίδια, εσείς θα το κρίνετε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ειδικά όταν μιλά ο αγορητής, απευθύνεται στο Σώμα και όχι στους Υπουργούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Επανερχομαι σε αυτό. Την ίδια στιγμή και ενδεχομένως καλώς - δεν έχω δει την τροπολογία, το ομολογώ - κάνετε δεκτή μια άλλη τροπολογία που αφορά ασφαλιστικά ζητήματα. Αυτή γιατί δεν την κάνετε δεκτή; Περιμένουμε μια απάντηση.

Παράλληλα και στην Επιτροπή και στην επί της αρχής συζή-

τηση, καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις στα Πρακτικά. Τις πήρατε υπ' όψιν; Θέλουμε μια απάντηση!

Είναι συγκεκριμένα τέσσερα βασικά ζητήματα με κάποιες υποδιαίρεσεις σε ό,τι αφορά στο σημείο 3. Εν τάχει θα τα επαναλάβω επιγραμματικά, καθώς έχω τον χρόνο.

Εμείς λέμε, πρώτον, ότι χρειάζεται να καταργηθεί η προϋπόθεση της κατοχής συγκεκριμένων αδειών διαμονής από τους γονείς. Ξέρετε ότι περίπου οι μισοί από αυτούς είναι οι λεγόμενοι «νόμιμοι μετανάστες», οι οποίοι δεν διαθέτουν την άδεια επί μακρόν διαμένοντος. Για να έχουν αυτή την άδεια απαιτείται εισόδημα 8.500 ευρώ, με προσαύξηση 15% για κάθε προστατευόμενο μέλος της οικογένειας. Όσοι δεν έχουν αυτό το εισόδημα τι θα γίνουν; Θα αποκλειστούν δηλαδή κάποια «μεταναστούπολα», κάποια παιδιά;

Δεύτερον, ζητάμε και προτείνουμε να καταργηθούν τα παράβολα, που είναι άδικο και ειδικά στις σημερινές συνθήκες φτώχειας, όχι μόνο των Ελλήνων αλλά και των μεταναστών. Είναι δυσβάσταχτα.

Τρίτον, για το ζήτημα των εποχικά εργαζόμενων κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις. Λέμε για την παροχή καταλύματος ότι αναίρεται μέσα από την πρόταση του νομοσχεδίου ουσιαστικά η υποχρέωση παροχής καταλύματος από τον εργοδότη.

Σε ό,τι αφορά στη μετάκληση των δύο μηνών εμείς λέμε να γίνουν τρεις, όπως ήταν πριν. Επίσης και για τις ασφαλιστικές εισφορές, που εσείς βάζετε ασφαλιστικές εισφορές έναν μήνα, καταργώντας το δίμηνο. Πολύ δε περισσότερο και με την ευκαιρία, το βάλαμε και στην επί της αρχής συζήτηση, λέμε το εξής: Το θέμα ασφάλισης των εργατών γης, Ελλήνων και ξένων. Εμείς λέμε ότι πρέπει να ενταχθούν στο ΙΚΑ παρά στον ΟΓΑ.

Πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει κανένας ουσιαστικός, αλλά και νομικός λόγος γι' αυτήν τη διάκριση, αφού εξαρτημένη εργασία πα-
ρέχουν.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι με το τέχνασμα της ασφάλισής τους στον ΟΓΑ γλιτώνουν οι εργοδότες εισφορές, επειδή η ασφάλιση στον ΟΓΑ είναι φθηνότερη, σε βάρος, όμως, συνολικά της κοινωνικής ασφάλισης.

Το τέταρτο σημείο αφορά την ενσωμάτωση των δύο οδηγιών. Μπαίνουν στο νομοσχέδιο απαράδεκτες εξαιρέσεις, όσον αφορά την ισότητα των δικαιωμάτων των μεταναστών, οι οποίες δεν είναι και υποχρεωτικές από τις οδηγίες, αλλά τις βάζετε εσείς. Λέμε, λοιπόν, σε αυτήν την κατεύθυνση ότι πρέπει να καταργηθούν αυτές οι εξαιρέσεις και έστω διακηρυκτικά να μην υπάρχει καμμία εξαίρεση στη λεγόμενη «ίση μεταχείριση», δηλαδή στην ουσία στα «κουτσουρεμένα» εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Διαφορετικά, οι εργοδότες αποθρασύνονται -που έχουν ήδη αποθρασυνθεί με όλο αυτό το νομικό οπλοστάσιο που έχουν από πίσω τους- εντελώς και καταπατούν κάθε δικαίωμα. Θα μετράμε «Μανωλάδες» στο μέλλον συνεχώς.

Για τελευταία φορά -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ζητούμε από την Κυβέρνηση να δει σοβαρά την τροπολογία που καταθέσαμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κύριε Λαμπρούλη και για την εξοικονόμηση χρόνου.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικόλαος Μαυραγάνης.

Ορίστε, κύριε Μαυραγάνη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μακρολογήσω, διότι η άποψή μας είναι ότι σήμερα δεν θα έπρεπε να συζητούμε καν για την κατ' άρθρον τοποθέτησή μας επί του νομοσχεδίου. Τα έχουμε πει κατ' επανάληψη. Τα είπαμε και στην επί της αρχής τοποθέτησή μας. Γι' αυτό, επιγραμματικά και μόνο θα σταθώ στα εξής:

Ως προς το άρθρο 1, το οποίο νομοτεχνικά διακρίθηκε στο 1 και 1α, θα πω ότι σηματοδοτεί και χαρακτηρίζει το όλο νομοσχέδιο. Η τοποθέτησή μας είναι ότι ο χαρακτήρας που δίδεται λανθασμένα στην απόδοση ιθαγένειας ως μοχλού πίεσης κάποιων ευαίσθητων πολύ κοινωνικά ομάδων, παρά την ανόθευτη βούλησή τους να χρησιμοποιήσουν την αίτηση περί ιθαγένειας για να αποκτήσουν νομικό οπλοστάσιο προστασίας κοινωνικών δι-

καιωμάτων τους, δίδει μια άσχημη υφή στο όλο νομοσχέδιο που έχει όμως και θετικές εκφάνσεις. Γι' αυτό τον λόγο νομίζω ότι το απαξιώνει, το αδικεί, ενώ δεν έπρεπε να το κάνει.

Είχαμε προτείνει να φθάσουμε στην υποχρεωτική εκπαίδευση, στην πλήρως υποχρεωτική εκπαίδευση, ούτως ώστε να διασφαλιστεί ότι αυτά τα παιδιά πράγματι σε εκείνο το χρονικό σημείο θα είχαν με τη βούλησή τους αποκτήσει εκείνη την εθνική συνείδηση που θα τους επέτρεπε να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια με ελεύθερη βούληση.

Όμως, παράλληλα προτείναμε, επειδή πράγματι υφίσταται ένα τεράστιο κοινωνικό ζήτημα με τη μη απόδοση δικαιωμάτων στα παιδιά αυτά, για να εντάσσονται στην ελληνική κοινωνία κατά τη διάρκεια των ετών μέχρι την ολοκλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, να αποδώσουμε αυτά τα δικαιώματα ανεξαρτήτως της ελληνικής ιθαγένειας, ούτως ώστε –ας πούμε– να εγγράφονται στα δημοτολόγια με ευχέρεια και να έχουν μία απόλαυση ίσων δικαιωμάτων στη μαθητική-μαθησιακή ζωή τους μέχρι την ολοκλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσής τους.

Ουσιαστικά δηλαδή τι είπαμε; Αφαιρέσαμε από το υπόλοιπο προκάλλυμμα της ιθαγένειας το πραγματικό νομικό οπλοστάσιο που θα δινόταν –και δίνεται αυτήν τη στιγμή– με την ιθαγένεια στο παιδί, δίνουμε το νομικό οπλοστάσιο στο παιδί και του δίνουμε την ιθαγένεια αργότερα. Είναι πολύ λογικό, αφαιρεί το όποιο επιχείρημα ανθρωπιστικής υφής. Όμως, δεν έγινε δεκτό.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι πέρα από την προσχηματικότητα –κατά την άποψή μου– αυτής της διάταξης, προσχηματικότητα που εδράζεται κυρίως στο ότι δίνει εν τάχει και σε ανώριμες καταστάσεις και με άσχημες πολιτικές συγκυρίες την ιθαγένεια σε κάποιους ανθρώπους που δεν τη ζητούν, αλλά τη ζητούν κάτω από δαμόκλειο σπάθη, ουσιαστικά τι κάνεις; Δίνεις σε κάποιες ομάδες, ιδιαίτερα αδύναμες κοινωνικά και οικονομικά, μία ιθαγένεια και θα πάρεις ως ανταμοιβή σου τη σχολική διαρροή, που είναι σχεδόν βέβαιη σε ένα μεγάλο ποσοστό.

Άκουσα από την κυρία Υπουργό σε προηγούμενες συνεδριάσεις να λέει «άραγε, μπορούμε να νομοθετούμε με υποθέσεις ότι θα υπάρξει σχολική διαρροή στο μέλλον;». Μα, δεν είναι υπόθεση το ότι θα μπορέσουν να ολοκληρώσουν αυτήν ταύτην την εκπαίδευση; Και δεν προβλέπεται –με μεγάλη μάλιστα πιθανότητα– η σχολική διαρροή, όταν αυτά τα παιδιά ανήκουν σε αδύναμες κοινωνικές και οικονομικές ομάδες, όπου σίγουρα οι γονείς τους, όπως το έχουμε δει να συμβαίνει με άλλες κοινωνικές ομάδες που δεσμεύονται κιόλας από την υποχρεωτικότητα της εκπαίδευσης να το κάνουν; Διαφεύγουν τα παιδιά από το σχολείο με τη σύμπλευση των γονιών, ακριβώς για να κομίσουν εισόδημα στα σπύτια σε λίγο μεγαλύτερες ηλικίες των επτά και των οκτώ ετών.

Θα δημιουργήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βεβαιότητα –αλλά θα είναι αργά τότε, όταν θα το διαπιστώσουμε– μία κοινότητα αμαθών, απαίδευτων ανθρώπων, η οποία θα είναι απροστάτευτη και ουσιαστικά θα έχουμε γκετοποιήσει αυτούς τους ανθρώπους.

Όμως, στο άρθρο 1 –επειδή ομιλούμε επί των άρθρων– υπάρχει και η παράγραφος γ', όπου δίδεται μία νομοθετική εξουσιοδότηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προς τον εκάστοτε Υπουργό ή την εκάστοτε Υπουργό, ούτως ώστε να μεταβάλλει τα απαιτούμενα έγγραφα, τα οποία απαιτούνται για να θεμελιωθεί αυτό το δικαίωμα.

Ομοίως πράττετε και στο άρθρο 1α παράγραφος 8. Είναι μία νομοθετική εξουσιοδότηση, η οποία ουσιαστικά ακυρώνει τη νομοθετική πρωτοβουλία, τη νομοθετική βούληση όλων μας σήμερα, διότι φανταστείτε αν σε αυτό το κυρίαρχο ζήτημα των απαιτούμενων εγγράφων, των απαιτούμενων δικαιολογητικών που θεμελιώνουν αυτό το δικαίωμα έρχεται με μία νομοθετική εξουσιοδότηση, ελεύθερα, χωρίς να καθορίζονται στοιχεία, ο εκάστοτε Υπουργός να μεταβάλλει αυτά, τι νόημα έχει σήμερα αυτό το οποίο ψηφίζουμε;

Στο άρθρο 1α παράγραφος 5α' και 5β' υπάρχει η επιμονή στο νομοσχέδιο να έχουν ολοκληρωθεί οι σπουδές στο εικοστό τρίτο έτος της ηλικίας. Μέχρι σήμερα, εδώ και πολλά χρόνια, ο νομοθέτης προέβλεπε σοφά τη συμπλήρωση στο εικοστό πρώτο έτος της ηλικίας αυτών των σπουδών. Για ποιον λόγο; Διότι όσο πιο

σύντομα ολοκληρώνονται οι σπουδές τόσο πιο κοντά βρισκόμαστε στο μεγάλο ποσοστό διαμόρφωσης εθνικής και κοινωνικής συνείδησης. Εάν κάποιος έχοντας αποκτήσει εθνική και κοινωνική συνείδηση, αλλότρια από την ελληνική, ολοκληρώσει αργότερα σπουδές στην Ελλάδα, τι νόημα ακριβώς έχει; Έχει καμιά σχέση αυτό με την ελληνική ιθαγένεια και την εθνική συνείδηση; Προφανώς και όχι. Γι' αυτό, λοιπόν, σοφά ο νομοθέτης μέχρι σήμερα είχε προβλέψει το εικοστό πρώτο έτος της ηλικίας και εμείς επιμένουμε σε αυτό. Γι' αυτό νομίζουμε πως είναι λανθασμένη η επιμονή στο 5α' και στο 5β'.

Πάμε τώρα στα άρθρα 7 και 8. Στα συγκεκριμένα άρθρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μην επαναλαμβάνομαι, επί τροχάδην να πω ότι την άλλη φορά είχα αναφέρει την απόφαση της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, της 17ης Μαρτίου 2014. Τότε απουσίαζε δυστυχώς –μεμπτό– ο εκπρόσωπος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Η απόφαση ουσιαστικά καταφάσκει υπέρ του ότι στην Ελλάδα έχουν καταπατηθεί όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα, για να επιτευχθούν δημοσιονομικοί στόχοι, για να εξυπηρετηθεί το εξωτερικό χρέος και αυτό –και εκεί είναι το σημαντικό– ήταν ανεπίτρεπτο με βάση τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και ότι έπρεπε να προταχθεί ανθρωπιστικά το πρόταγμα της προστασίας του ανθρώπου.

Σήμερα, όμως, βλέπω σε αυτές τις εξαιρετικά δύσκολες οικονομικά συνθήκες, που η Ελληνική Δημοκρατία και η ελληνική οικονομία με δυσκολία αντεπεξέρχεται στις βασικές της υποχρεώσεις απέναντι στους Έλληνες πολίτες, με ευκολία –ενώ δεν μας υποχρεώνουν οι αντίστοιχες οδηγίες 2011 και 2014– να δίνουμε δικαιώματα επιδοματικής πολιτικής προς τους εποχικά ή τους μακρότερης χρονικής διάρκειας εργαζομένους στην Ελλάδα αλλοδαπούς.

Η ενσωμάτωση των οδηγιών, ξέρετε, πρέπει να αναγινώσκεται με λεπτομέρεια, διότι με σοφία ο ενωσιακός νομοθέτης προέβλεψε εξαιρέσεις ως προς την επιδοματική πολιτική, διότι ακριβώς ήθελε να λάβει υπ' όψιν του την οικονομική ιδιαιτερότητα και τις οικονομικές ιδιαιτερότητες των δυνάμεων κάθε κοινωνίας, κάθε έθνους και κάθε κράτους, πόσω μάλλον στη σημερινή οικονομική κατάσταση που η δυσπραγία είναι τόσο μεγάλη που αμφιβάλουμε και εμείς οι ίδιοι αυτήν τη στιγμή που μιλάμε για το με πόση ευκολία θα μπορούμε να δίνουμε τα επιδόματα στους Έλληνες πολίτες. Εάν αυτά επιμεριστούν και σε άλλους, δεν θα δυσκολέψει η κατάσταση;

Δεν οφείλει πραγματικά, τούτη την ώρα που μιλάμε, ο εχθρως μέσος κυβερνήτης να προτάξει τη βούλησή του για προστασία των δικαιωμάτων των Ελλήνων πολιτών;

Είναι προφανές –τουλάχιστον καθ' ημάς– ότι και το άρθρο 7, παράγραφος 5 και 6 και το άρθρο 8, τα οποία αναφέρονται σε αυτήν την επιδοματική πολιτική, περιστρέφονται σε λάθος κατεύθυνση.

Αναφορικά με το άρθρο 8, στην παράγραφο 7 γίνεται μια ειδικότερη αναφορά στις συνθήκες εκείνες υπό τις οποίες στις περιπτώσεις θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, μπορεί να δοθεί η δυνατότητα να αποδοθεί άδεια διαμονής και μάλιστα άδεια διαμονής, η οποία θα έχει διάρκεια ή μπορεί να φτάσει σε διάρκεια και τα τρία έτη ανανεούμενη.

Κοιτάξε, για εμάς τουλάχιστον καθ' ημάς, το τέχνασμα της οικογενειακής βίας, σε ανθρώπους μάλιστα που βρίσκονται σε απόγνωση είναι πολύ εύκολο. Δεν ομιλώ για τα υπόλοιπα. Έχω επιλέξει συγκεκριμένα την οικογενειακή βία. Το επεσήμανα και στην επιτροπή. Το επεσήμανα από την αρχή και στην επί της αρχής τοποθέτησή μου. Το επισημαίνω ξανά. Θα δείτε περιπτώσεις που με ευκολία άνθρωποι –ζευγάρια ουσιαστικά– θα αλληλομηνύονται, ούτως ώστε ακριβώς να πάρουν νομικό έδαφος για να αιτηθούν την άδεια διαμονής. Θέλει ιδιαίτερη προσοχή αυτό. Κάνω έκκληση να το ξαναδούμε.

Στο άρθρο 8, παράγραφος στ', είναι πάλι η αναφορά που γίνεται στις οδηγίες 36/2014, 98/2011, όπου και εκεί πρέπει να επαναλάβω ακριβώς τα ίδια που είπα προηγουμένως για την επιδοματική πολιτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μόνο μισό λεπτό θέλω, κύριε Πρόεδρε.

Να καταλήξω λέγοντας ότι ακούγοντας την κυρία Υπουργό προηγούμενως να ομιλεί περί τροποποιήσεως προς την πλημμεληματοποίηση του ποινικού αδικήματος της μεταφοράς μεταναστών χωρίς άδεια –δεν την έχω δει την τροπολογία και φαντάζομαι κανείς από εσάς μέχρι αυτήν την ώρα- ότι θέλω να τη δούμε με πολλή περίσκεψη αυτή την τροπολογία. Δεν πρέπει να βιαστούμε πάνω σε αυτό το σκεπτικό.

Να γνωρίζετε ότι θα ανοίξουμε μια πολύ μεγάλη πύλη για παράνομη διακίνηση και εμπορία. Τα τεχνάσματα που μπορούν να καταστρωθούν και να επικληθούν είναι πάρα πολλά. Εάν διανοηθούμε να αφήσουμε τέτοια κερκόπορτα θα είμαστε όλοι υπόλογοι στους εαυτούς μας λίγα χρόνια μετά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μαυραγάνη, σας παρακαλώ μη φεύγετε, επειδή δεν κατάλαβα κάτι. Αναφερθήκατε σε κάποια τροπολογία. Δεν υπάρχει στο Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ: Ναι. Άκουσα να αναφέρεται η Υπουργός. Έκανα λάθος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Χριστοδουλοπούλου, προτίθεστε να φέρετε κάποια επιπλέον τροπολογία;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όχι, την έχω καταθέσει. Είναι τροπολογία των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, που αφορά την κατάργηση του κακουργήματος της μεταφοράς για τη Λέσβο, που βγαίνουν στα εξήντα χιλιόμετρα. Να μπορεί η Περιφέρεια να μισθώνει πούλμαν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, μην την αναλύετε. Είναι από αυτές για τις οποίες έχετε ήδη τοποθετηθεί και έχετε πει ότι την έχετε κάνει δεκτή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι, ναι. Την έχω κάνει δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επομένως υπάρχει. Αναζητήστε την.

Εντάξει, κύριε Μαυραγάνη, και με συγχωρείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ: Εντάξει, ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν είναι όπως την είπε ο κ. Μαυραγάνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τελευταίος ειδικός αγορητής από το ΠΑΣΟΚ, ο κ. Αρβανιτίδης Γεώργιος.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε εδώ μέσα ότι μια από τις τακτικές των κρατών μπορεί να είναι να υψώσουμε τείχη. Ξέρετε τι συμβαίνει στην ιστορία; Όσοι λαοί ύψωσαν τείχη, στο τέλος τα έριξαν οι ίδιοι, όλοι μαζί, γιατί βρέθηκαν εγκλωβισμένοι μέσα σε αυτά. Αυτά ως παρατήρηση.

Καλούμαστε σήμερα να σχολιάσουμε άρθρα ενός σχεδίου νόμου πολύ σημαντικού για την κοινωνική δικαιοσύνη αλλά και για την κοινωνική συνοχή. Με την προσφιλή τακτική της Κυβέρνησης συζητάμε και αυτό το σχέδιο νόμου στο «και πέντε».

Δεχόμαστε πολλοί από εμάς ότι οι διατάξεις για την αποκατάσταση αδικίας προς τα παιδιά και τους νέους δεύτερης γενιάς είναι επείγουσες για λόγους ηθικής. Πολύ πιο επείγουσες για πρακτικούς λόγους είναι οι ρυθμίσεις που αφορούν τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών και τη χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ακριβώς για να τις αντιμετωπίσουμε.

Υπάρχει κόσμος, γυναίκοπαιδα που προσπαθούν να επιβιώσουν και η Κυβέρνηση είναι απλώς παρατηρητής. Την αίσθηση του επείγοντος δεν την έχετε, κυρίες και κύριοι, σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Έγινε το δημοψήφισμα της Κυριακής, για να ζητήσετε εκ των υστέρων την εθνική συνεννόηση. Την εθνική συνεννόηση το ΠΑΣΟΚ τη ζήτησε επανειλημμένα, όχι από την πρώτη στιγμή, που ανέλαβε την Κυβέρνηση, αλλά από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησε η κρίση. Κωφεύατε τότε και κάποιοι από εσάς ποντάρατε στον διχασμό. Τώρα ελπίζουμε να προσγειώσετε στην πραγματικότητα και ελπίζουμε να μην είναι αργά για τη χώρα.

Εμείς έχουμε αναλάβει στο ακέραιο της ευθύνες μας ως κόμμα της Αντιπολίτευσης. Δεν υπονομεύουμε την εθνική προσπάθεια, όπως κάνατε εσείς στο πρόσφατο παρελθόν.

Τώρα μένει στην Κυβέρνηση να αποδείξει ότι αναλαμβάνει τη δική της ευθύνη, την ευθύνη που δεν αναλάβατε όλο το προηγούμενο διάστημα. Η εντολή που πήρατε δεν είναι εντολή για ρήξη. Οφείλετε να βρείτε λύση, να πετύχετε βιώσιμη λύση που θα διασφαλίζει την ισότιμη παραμονή της χώρας στην Ευρώπη και στο ευρώ.

Οφείλετε να κυβερνήσετε προς όφελος της χώρας και των πολιτών της, να ανοίξουν οι τράπεζες, να αποκατασταθεί η ρευστότητα στην αγορά και η καθημερινότητα των πολιτών και να λειτουργήσει το κράτος, για να μην είναι η ελπίδα που υποσχέθηκε απλώς προεκλογικό σύνθημα.

Είναι πολύ περίεργη η συγκυρία σήμερα. Υπό κανονικές συνθήκες, το σχέδιο νόμου θα είχε συζητηθεί αρκετό καιρό πριν και σήμερα θα ήταν νόμος του ελληνικού κράτους. Σήμερα δεν μπορούμε καν να πούμε με ασφάλεια ποια είναι η θέση μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Ένα συστατικό στοιχείο της ελληνικής ιθαγένειας έχει τεθεί σε αμφισβήτηση στην πράξη από εσάς και από τους εταίρους δανειστές –ή όπως αλλιώς θέλετε πείτε τους- στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ελπίζω η περιπέτεια που ζούμε ως έθνος να έχει καλή κατάληξη.

Τραγική ειρωνεία είναι ότι μαζί με το θέμα της ιθαγένειας συζητάμε δύο ευρωπαϊκές οδηγίες, που τις αποδέχεται η συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής, αλλά και μία τροπολογία για να ρυθμίσουμε το πώς θα χρηματοδοτήσουμε τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών με ευρωπαϊκά φυσικά χρήματα.

Γνωρίζουμε όλοι ότι ο λόγος της καθυστέρησης της συζήτησης του σχεδίου νόμου ήταν δική σας στρατηγική επιλογή, ώστε να μην υπάρξουν ενδοκυβερνητικές διαφωνίες κατά το κρίσιμο για εσάς, αλλά και τη χώρα, χρονικό διάστημα. Είναι ενοχλητικό ότι αποφασίσατε να διακόψετε το νομοθετικό έργο της Βουλής την προηγούμενη εβδομάδα. Ισχυριστήκατε ότι το κάνατε για να μπορέσουν οι Βουλευτές να πάνε στις εκλογικές τους περιφέρειες, για να ενημερώσουν τους πολίτες για το δημοψήφισμα. Τη Δευτέρα και την Τρίτη η Βουλή συνεδρίασε για άλλο πιο φιλικό για τη συγκυβέρνηση νομοσχέδιο. Οπότε, το συμπέρασμα είναι ότι ήταν πολύ κρίσιμη η προηγούμενη Τετάρτη για την ενημέρωση των πολιτών, αλλά η Δευτέρα και η Τρίτη δεν ήταν.

Υπάρχει, φαντάζομαι, αμηχανία στους κυβερνητικούς σας εταίρους. Θέλουν να μιλήσουν για εθνικές μειοδοσίες και προδότες, αλλά και να απολαύσουν την επίπλαστη ευφορία της νίκης του δημοψηφίσματος της Κυριακής. Σήμερα, κατά το «ολίγον έγκυος», γι' αυτούς είστε «ολίγον μειοδότες», αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Σας θυμίζω την τοποθέτηση του κ. Χαϊκάλη πριν μία εβδομάδα, όταν είπε πολλά ανατριχιαστικά. Εγώ κρατάω αυτό που είπε ότι «ποσώς με ενδιαφέρει η ευρωπαϊκή νομοθεσία». Δείτε δίπλα σας για να καταλάβετε πόσο ευρωπαϊκή προοπτική δίνετε στη χώρα.

Μετά το δημοψήφισμα έχετε χαμηλώσει τους τόνους και ελπίζουμε να έχει συνέχεια η αλλαγή στάσης σας. Βαρεθήκαμε τις κινήσεις τακτικής σας. Η χώρα δεν τις αντέχει άλλο. Η Υπουργός, προς τιμήν της, προσπάθησε να μην υπάρξει ένταση στις προηγούμενες συνεδριάσεις στην επιτροπή και την Ολομέλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών άνοιξε τον δρόμο, παρά τις αρχικές διαφωνίες της Νέας Δημοκρατίας, για να αντιμετωπίσει και να θεραπεύσει το πρόβλημα που προέκυψε από την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η Νέα Δημοκρατία πρέπει να αποδείξει ότι είναι συνεπής, ψηφίζοντας τουλάχιστον αυτό που η ίδια πρότεινε. Μόνο έτσι θα μπορεί να ισχυριστεί ότι περιλαμβάνεται πραγματικά στο ευρωπαϊκό μέτωπο. Η Υπουργός έκανε αυτό που της ζητήσατε. Με τον χωρισμό των άρθρων δίνεται σε εσάς η δυνατότητα πλέον να ψηφίσετε την κτήση ιθαγένειας εν μέσω φοίτησης.

Εμείς είμαστε συνεπείς με τις αρχές μας. Ξαναλέω ότι το ΠΑΣΟΚ δεν βάζει σε καμιά μικροκομματική ζυγαριά τα δικαιώματα των παιδιών μας. Θα ψηφίσει την πρόταση της Υπουργού και όχι της Κυβέρνησης, γιατί το σχέδιο νόμου δεν έχει τη δεδηλωμένη της Κυβέρνησης. Με τις δικές μας ψήφους θα ψηφιστεί,

με τις ψήφους της Αντιπολίτευσης.

Σας είχα θέσει στην επιτροπή μια επιφύλαξη που έχει σχέση με τη δυνατότητα της διοίκησης να αντεπεξέλθει στις ανάγκες των νέων διατάξεων. Όταν εφαρμόστηκε ο ν.3838/2010, πολλά παιδιά δεν μπορούσαν να καταθέσουν αίτηση, γιατί λόγω της γραφειοκρατίας δεν είχαν στα χέρια τους άδεια σε ισχύ. Με τη μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων της μετανάστευσης από τους δήμους στις αποκεντρωμένες διοικήσεις του 2011, ξεκίνησε μια νέα εποχή που ολοκληρώθηκε με την ψήφιση του Κώδικα Μετανάστευσης πριν από έναν χρόνο.

Τα αποτελέσματα της μεθοδικής αυτής μεταρρύθμισης τα βλέπουμε σήμερα, που στις περισσότερες περιπτώσεις οι άδειες εκδίδονται γρήγορα. Έχουμε πεντακόσιες εικοσι επτά χιλιάδες άδειες σε ισχύ σήμερα, ενώ πριν από έναν χρόνο είχαμε γύρω στις τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες. Παράλληλα, ως αποτέλεσμα μιας σειράς ρυθμίσεων, έχει μειωθεί στο ελάχιστο η πιθανότητα απονομιμοποίησης των μεταναστών.

Με την ψήφιση του νόμου είναι αυτονόητο ότι η διοίκηση θα πρέπει να ασχοληθεί κατά προτεραιότητα με τις εκκρεμείς αιτήσεις από τον προηγούμενο νόμο. Την ίδια ώρα το σύστημα θα δεχθεί πίεση από όλες τις κατηγορίες δικαιούχων.

Αντικειμενικά μπορούμε να πούμε ότι τα μεγαλύτερα παιδιά, αυτά που είναι ενήλικα, πρέπει να εξυπηρετηθούν πιο γρήγορα. Οι ανάγκες τους είναι άμεσες και αδικήθηκαν περισσότερο από την καθυστέρηση θεραπειάς των προβλημάτων που προέκυψαν από την απόφαση του Σ.τ.Ε.. Καλό θα ήταν, λοιπόν, να δώσουμε μια ευκαιρία στη διοίκηση να ανασάνει και να ασχοληθεί με τα πιο επείγοντα θέματα.

Σας κάναμε πρόταση να αξιοποιήσετε τη διάταξη του δικού μας σχεδίου, που προβλέπει την εναλλακτική γραπτή δοκιμασία, ώστε να αποσυμφορηθούν οι υπηρεσίες από τις αιτήσεις της πρώτης γενιάς. Δεν τοποθετηθήκατε καν γι' αυτό το θέμα.

Καταντά, όμως, υποκριτικό να μην ασχολείστε με τους γονείς των παιδιών, για τα οποία έχετε τόσο καλά λόγια να πείτε. Δεν λέμε να δώσετε ιθαγένεια άκριτα στους γονείς. Θέλουμε, όμως, να δοθεί η δυνατότητα να εξεταστεί γρήγορα το αίτημά τους.

Ακούω ότι υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση στο Υπουργείο σας ακόμη και με την προώθηση των διαδικασιών για τους ανθρώπους που έχουν ήδη περάσει θετικά από τις επιτροπές πολιτογράφησης. Κάτι δεν πάει καλά και ελπίζουμε να μην είναι εσκεμμένη η καθυστέρηση.

Πάντως, προκύπτει αβίαστα το ερώτημα που πρέπει σήμερα να απαντήσετε. Έχει μόνο συμβολικό χαρακτήρα η σημερινή διαδικασία ή θέλετε πράγματι να δώσετε δικαιώματα και ιθαγένεια σε ανθρώπους; Υπάρχει πιθανότητα η αυξημένη προσέλευση δικαιούχων να καταστήσει τις υπηρεσίες ιθαγένειας υπηρεσίες παραλαβής αιτημάτων και όχι εξέτασής τους.

Σας προτείνω να μεταθέσετε κατά έναν χρόνο -και σας παρακαλώ να ακούσετε αυτό που λέω- την έναρξη εφαρμογής της περικοπής της παραγράφου 1. Μία μικρή νομοτεχνική βελτίωση χρειάζεται το τελευταίο άρθρο. Στην πράξη αυτή η ρύθμιση θα επιταχύνει και δεν θα καθυστερήσει την απόδοση ιθαγένειας στα παιδιά.

Πρέπει να επαναφέρετε, επίσης, τις διατάξεις για τους ομογενείς, που δεν περιλαμβάνετε στο σχέδιό σας. Οι διατάξεις είναι στα χέρια σας και μπορείτε να το κάνετε. Δεν πρέπει να περιμένετε για τόσο επείγοντα θέματα τη σύσταση της επιτροπής για τη σύνταξη του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας. Είδα ότι έχετε τάξει σε πολλούς πολλά μέσω της επιτροπής. Αφού σας δίνουμε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία στα περισσότερα από αυτά, γιατί δεν τα υλοποιείτε τώρα;

Καταλαβαίνω ότι δεν θέλετε να αγγίξετε το θέμα της πολιτικής συμμετοχής των μεταναστών. Θα μπορούσατε, όμως, να μας πείτε έστω και μια κουβέντα γι' αυτό, αν είναι στον σχεδιασμό σας ή όχι. Δεν ξεχνάμε τις επιθέσεις που δεχθήκαμε από εσάς για όλο αυτό το θέμα. Τώρα είστε εσείς Κυβέρνηση και δεν μπορείτε να υπεκφεύγετε.

Όσον αφορά τα θέματα που ρυθμίζονται με την ενσωμάτωση των δύο οδηγιών, θα κάνω λίγα σχόλια.

Βλέπετε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι «μαμπαπούλας» ούτε εχθρός των μεταναστών ή οτιδήποτε άλλο. Έχουν έρθει σήμερα

προοδευτικές ρυθμίσεις για τα δικαιώματα των μεταναστών και την οργάνωση της εποχικής εργασίας, με τις οποίες δεν μπορούμε να διαφωνήσουμε.

Κεντρική ιδέα των οδηγιών που συζητάμε σήμερα είναι ότι οι μετανάστες εργαζόμενοι πρέπει να απολαμβάνουν ίσης μεταχείρισης με τους Ευρωπαίους και τους Έλληνες συναδέλφους τους σε μια μακρά σειρά θεμάτων. Η ίση μεταχείριση δεν είναι παραχώρηση προς τους μετανάστες. Αν δεν υπάρχει αυτή, αλλοιώνεται η αγορά εργασίας, διαμορφώνονται συνθήκες φθηνών εργατικών χεριών που στο τέλος αποβαίνουν κατά βάση σε βάρος των Ελλήνων εργαζομένων.

Θέλω να ξαναθέσω σήμερα τη σύνδεση της οδηγίας για την εποχική εργασία με τη ρύθμιση του δικαιώματος εργασίας των υπό αναβολή απομάκρυνσης αλλοδαπών και των αιτούντων άσυλο. Δεν χρειαζόμαστε εποχικούς εργάτες που θα έρθουν τώρα μέσα στην οικονομική κρίση με τα τεράστια ποσοστά εργασίας, αν αξιοποιήσουμε το ντόπιο εργατικό δυναμικό. Πρέπει να λειτουργήσει επιτέλους ο ΟΑΕΔ και στον αγροτικό χώρο και οι θέσεις εποχικής εργασίας να καταλαμβάνονται από εσωτερικά μετακινούμενους εργαζόμενους.

Η απόδοση του δικαιώματος της εργασίας στους υπό αναβολή απομάκρυνσης μπορεί να λειτουργήσει ως κίνητρο για την καταγραφή μεταναστών που δεν έχουν χαρτιά. Ο νόμος του ΠΑΣΟΚ, ο ν. 3907/2011, σας δίνει τη δυνατότητα να αποδώσετε αυτό το προσωρινό καθεστώς σε έναν μεγάλο αριθμό ανθρώπων.

Με αυτή τη διάταξη διαφωνούν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Κάβουν ότι δεν καταλαβαίνουν; Δεν καταλαβαίνουν πραγματικά; Είπαν ότι ο ν. 3907/2011 είναι μνημονιακός νόμος. Λύστε το θέμα μεταξύ σας, αφού έχετε ήδη δηλώσει σε όλους τους τόνους ότι απαιτείται η πλήρης εφαρμογή του νόμου. Μαζί σας είμαστε και σε αυτό.

Σας προτείνουμε να δώσετε τη δυνατότητα σε μετανάστες χωρίς χαρτιά να υποβάλουν αίτηση για να υπαχθούν στο καθεστώς και να τους δώσετε δικαίωμα εργασίας με την απόφαση της Αστυνομίας. Η Αστυνομία θα πρέπει να εκδίδει, αφού γίνει η αίτηση, απόφαση επιστροφής και παράλληλα αναβολή απομάκρυνσης που αν το αντέχουν οι υπηρεσίες, μπορεί να έχει μικρότερη διάρκεια από αυτήν που προβλέπει ο νόμος, έτσι ώστε αν οι μετανάστες είναι άμεσα απελάσιμοι, να απελαθούν.

Κατά το διάστημα, όμως, που θα μεσολαβήσει μέχρι την απόφαση οι μετανάστες θα πρέπει να μπορούν να εργάζονται νόμιμα.

Είναι αυτονόητο ότι οι πρόσφυγες που προέρχονται από εμπόλεμες περιοχές και εφόσον δεν θέλουν να υποβάλουν ή δεν έχουν υποβάλει ακόμη αίτηση για άσυλο, θα πρέπει να αποκτούν άμεσα το δικαίωμα εργασίας με την προβλεπόμενη από τον νόμο εξαμηνιαία διάρκεια. Ας το ρυθμίσετε μεταβατικά, για να μη χρειαστεί να περιμένουμε τη δημοσίευση της ΚΥΑ.

Όσον αφορά τις ρυθμίσεις-προσθήκες στον Κώδικα Μετανάστευσης, θα ήθελα να σας καλέσω να προσέξετε να μη διαταράξετε την καλή πλέον λειτουργία των υπηρεσιών που λειτουργούν προς όφελος των μεταναστών. Εισάγετε πολλές κατηγορίες, που διαφοροποιούν αυτό που μέχρι τώρα γινόταν με την προσφυγή στο σύστημα των εξαιρετικών λόγων.

Η ρύθμιση που βρήκατε έτοιμη για δυνατότητα επαναφοράς στη νομιμότητα των μεταναστών που συμπλήρωσαν πέντε χρόνια άδειας διαμονής στα προηγούμενα δέκα χρόνια, διευκολύνει την πρόσβαση και των υπόλοιπων κατηγοριών στο υφιστάμενο σύστημα εξαιρετικών λόγων.

Δεν είναι διοικητικά ορθή η παραπομπή και άλλων περιπτώσεων στις αποκεντρωμένες διοικήσεις. Πάνω που αρχίζει κάπως να λειτουργεί το σύστημα, είναι κρίμα να το σαμποτάρετε με αυτή την απόφαση. Έχετε εικόνα για τον αριθμό των ανθρώπων που μπορούν να υπαχθούν σε αυτές τις ρυθμίσεις; Ξέρετε πόσες ανθρωποώρες θα προστεθούν; Έχετε συνυπολογίσει την πιθανότητα ανάπτυξης κυκλωμάτων διαφθοράς; Ας αφήσετε τις επιπλέον κατηγορίες που φέρατε μετά τη διαβούλευση και δείτε τις πραγματικές ανάγκες των υπηρεσιών. Δοκιμάστε την εφαρμογή του νέου συστήματος στις αποκεντρωμένες διοικήσεις και ελάτε μετά να αλλάξετε ό,τι διοικητικά είναι εφικτό.

Καλό θα ήταν, επίσης, να τροποποιήσετε τη μεταβατική διά-

ταξη για το ίδιο θέμα, ώστε να απαιτούνται τέσσερα χρόνια στα προηγούμενα δέκα για όσους έχουν ήδη καταθέσει αίτηση στο Υπουργείο Εσωτερικών. Με αυτόν τον τρόπο θα κερδίσετε τον χρόνο που χάθηκε με την καθυστέρηση της ψήφισης της σχετικής ρύθμισης.

Κυρία Υπουργέ, με τον Κώδικα Μετανάστευσης απλοποιήσαμε τις διαδικασίες και μειώσαμε τα απαιτούμενα έγγραφα, αξιοποιώντας προοπτικά όλα τα μέσα που μας δίνουν τα πληροφοριακά συστήματα του κράτους. Μην αλλάζετε τη λογική και το πνεύμα του κώδικα. Δεν έχουμε πρόβλημα με τη νομιμοποίηση των ανθρώπων που ζουν και είναι ενταγμένοι στη χώρα. Κρατήστε τις όποιες αλλαγές θέλετε, αλλά στις υπηρεσίες του Υπουργείου Εσωτερικών.

Κλείνοντας δεν μπορώ παρά να αναφερθώ στα θέματα διαχείρισης των μεικτών ροών, που τελευταία είναι κατά βάση προσφυγικές ροές. Με ενδιαφέρον είδαμε την τροπολογία που καταθέσατε, ώστε να οργανωθεί η διαχείριση των ευρωπαϊκών πόρων για την προγραμματική περίοδο 2014-2020.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το έχετε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Το 2010 και το 2011 το ΠΑΣΟΚ, με το Action Plan, που εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ψήφιση του ν. 3907/2011, έθεσε νέους, σύγχρονους και αποτελεσματικούς κανόνες για τη διαχείριση των μεικτών μεταναστευτικών ροών.

Δεν ψηφίσατε τον ν. 3907/2011, δεν στηρίξατε την εφαρμογή του Action Plan, που εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ψήφιση του ν. 3907/2011, έθεσε νέους, σύγχρονους και αποτελεσματικούς κανόνες για τη διαχείριση των μεικτών μεταναστευτικών ροών. Δημιουργήσατε Υπουργείο Μετανάστευσης, που για το πρώτο κρίσιμο χρονικό διάστημα δεν είχε Υπουργό, δεν είχε αρμοδιότητες. Μπερδεύτηκε με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Κάνετε ακτιβισμούς στην Αμυγδαλέζα και μετά υποχωρήσατε. Κάνετε συσκέψεις και επισκέψεις και ισχυριστήκατε –μάλλον με αμετροέπεια- ότι ωθήσατε την επιτροπή να αλλάξει την ευρωπαϊκή πολιτική για τη μετανάστευση. Δεν προετοιμαστήκατε, αλλά πώς να προετοιμαστείτε; Με ποιους πόρους;

Καταλαβαίνουμε ότι όσον αφορά τους ανθρώπινους πόρους, κυριαρχεί η άποψη του κ. Κατρούγκαλου: «Το δημόσιο δεν είναι υπηρεσία προς τους πολίτες, αλλά εργασιακό καταφύγιο». Με την αποκατάσταση της αδικίας, όπως τιτλοφορείται ο νόμος που ψηφίστηκε, δημιουργήσατε αναστάτωση μέσα στο καλοκαίρι στη λειτουργία της υπηρεσίας του ασύλου. Αν αναλογιστεί κανένας ότι είστε πλέον Αναπληρωτές Υπουργοί στο ίδιο Υπουργείο για λόγους καλύτερου συντονισμού, προκύπτει το εξής ερώτημα ποιος θα συντονίζει τους συντονιζόμενους.

Όσον αφορά τους οικονομικούς πόρους που απαιτούνται, τι μπορεί να περ κανείς; Δυστυχώς, είστε δέσμια και θύμα των πολιτικών διαπραγματεύσεων και τσάμια μαγκιάς του Πρωθυπουργού και του οικονομικού επιτελείου. Δεν έχετε αφήσει ούτε ένα ευρώ στο ταμείο. Αν είναι προτεραιότητα η υγεία, η εκπαίδευση, η υποδοχή προσφύγων, αν οτιδήποτε άλλο είναι προτεραιότητα, έπρεπε να το αποδείξετε δίνοντας τα απαιτούμενα χρήματα. Δεν θα κοιμηθούν σε θεωρίες αλληλεγγύης και δεν θα φάνε ευαίσθητες ανακοινώσεις οι πρόσφυγες.

Δεν θέλουμε να αποτύχετε. Θα αποβεί σε βάρος της κοινωνικής συνοχής. Οι μόνοι που έχουν να κερδίσουν από την αποτυχία σας είναι οι ξενόφοβοι και οι ρατσιστές. Όμως, να γνωρίζετε ότι δεν δίνουμε σε κανέναν λευκή επιταγή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα ήθελα να κάνουμε τώρα μια συνένωση, πριν παραδώσω την έδρα στην κ. Χαραλαμπίδου. Απόψε θα πάμε μέχρι τις δώδεκα. Θα ήθελα κάποια στιγμή να μου πουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι αν θέλουν να μιλήσουν απόψε, για να ακολουθήσουμε το σύστημα «πέντε Βουλευτές- ένας Κοινοβουλευτικός». Μέχρι στιγμής δεν μου έχει ζητήσει κανείς τον λόγο, αλλά θα πρέπει να ξέρουμε για να κάνουμε τον προγραμματισμό μας, εκτός αν θέλουν να μιλήσουν

αύριο. Διαφορετικά, θα μπούμε στον κατάλογο των ομιλητών. Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Ξανθός, για να υπερασπιστεί...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω ορίσει, κύριε Πρόεδρε, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και θέλω να μιλήσω απόψε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Θα μιλήσετε μετά τους πέντε πρώτους Βουλευτές που θα μιλήσουν. Το σημερινό, κύριε Κωνσταντόπουλε, ότι θα μιλήσετε απόψε.

Θα μιλήσει ο κ. Ξανθός για να υπερασπιστεί μια τροπολογία.

Θέλω να πω στην κ. Χριστοδουλοπούλου ότι κατ' αρχάς, η τροπολογία στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Μαυραγάνης δεν ήταν βουλευτική, αλλά ήταν υπουργική. Αυτό για να γραφτεί σωστά στα Πρακτικά.

Δεύτερον, πιστεύω ότι είναι εις γνώση σας και θα το έχετε φροντίσει, αλλά εγώ είμαι υποχρεωμένος να σας το πω, διότι διαφορετικά μπορεί να προκύψει τυπικό πρόβλημα, ότι πρέπει επιστρέφοντας ο κ. Τσακαλώτος να στείλει χαρτί στη Γραμματεία της Κυβέρνησης ότι αποδέχεται το νομοσχέδιο. Γιατί υπογράφει τη συγκεκριμένη τροπολογία ο κ. Βαρουφάκης και παρά το αυτονόητο, πρέπει να υπάρχει αυτό το χαρτί προκειμένου να είναι εντάξει το νομοσχέδιο.

Κύριε Ξανθέ, σας φτάνουν πέντε λεπτά;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να παρουσιάσω από την πλευρά του Υπουργείου Υγείας δύο τροπολογίες. Θεωρώ ότι σε ένα νομοσχέδιο που ενισχύει τον δικαιοδικό πυρήνα του κράτους μας είναι συναφείς τροπολογίες που στηρίζουν και ενισχύουν το θεμελιώδες δικαίωμα των ανθρώπων στην περίθαλψη.

Από αυτές τις δύο τροπολογίες η μία αφορά την αντιμετώπιση ληξιπρόθεσμων οφειλών των νοσοκομείων προς προμηθευτές τους, αφορά την αντιμετώπιση ειδικών προβλημάτων σε δύο νοσοκομεία, στο Νοσοκομείο Σάμου και στο Νοσοκομείο «ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ», όπου λόγω πολλαπλών γραφειοκρατικών προβλημάτων υπήρξε μια δυσκολία έγκρισης ενταλμάτων και πληρωμής προμηθευτών για μεγάλο χρονικό διάστημα, το οποίο αντιμετωπίζεται.

Επίσης, αφορά τη δυνατότητα των κέντρων υγείας, τα οποία ξέρουμε πολύ καλά ότι μετά από τον ν. 4238/1-1-2015 έχουν υπαχθεί διοικητικά στις ΥΠΕ, οι οποίες όμως ήταν απροετοίμαστες για να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες προμηθειών τους. Δίνουμε μια παράταση ενός εξαμήνου στην παράταση που είχε δώσει ο τελευταίος νόμος, ο ν. 4316. Το πάμε μέχρι το τέλος του χρόνου για να διευκολύνουμε την προμήθεια των απαραίτητων υλικών, υγειονομικού υλικού, αντιδραστηρίων κ.λπ. για τα κέντρα υγείας, τα οποία σήμερα έχουν βρεθεί σε πάρα πολύ δυσχερή θέση λόγω αυτής της μεταβολής που έγινε χωρίς προετοιμασία.

Αυτή η μία τροπολογία ρυθμίζει τέτοια θέματα καλύτερου εφοδιασμού των μονάδων υγείας και των νοσοκομείων και των κέντρων υγείας.

Η δεύτερη τροπολογία αφορά τις διοικήσεις των νοσοκομείων και το δικαίωμα του Υπουργού να παύσει αζημίως για το δημόσιο τις σημερινές διοικήσεις και να επιλέξει τις νέες διοικήσεις, τους νέους διοικητές, υποδιοικητές και τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων που ορίζονται από τον Υπουργό.

Η τροπολογία αυτή...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Με ΑΣΕΠ θα μπουν οι νέοι διοικητές; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης):** Αφήστε τον Υπουργό να ολοκληρώσει. Θα σας το εξηγήσει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Θα απαντήσω, κύριε συνάδελφε.

Όλοι αντιλαμβάνομαστε ότι το θέμα της διοίκησης του συστήματος υγείας είναι πάρα πολύ κρίσιμο. Εμείς δεν θεωρούμε ότι το πρόβλημα του συστήματος υγείας είναι κατά βάση διοικητικό. Εμείς θεωρούμε ότι το πρόβλημα του συστήματος υγείας είναι κυρίως ζήτημα πολιτικής κατεύθυνσης και πολιτικών προτεραιοτήτων.

Έχουν αλλάξει πολλά διοικητικά μοντέλα στο σύστημα υγείας

την τελευταία δεκαπενταετία, χωρίς να αντιμετωπιστούν οι παθογένειες και οι στρεβλώσεις του. Υπήρξαν μοντέλα με απλούς προέδρους διοικητικών συμβουλίων. Υπήρξαν μοντέλα με μάντζερ, χωρίς συμμετοχή των εργαζομένων και των γιατρών. Υπήρξε το τελευταίο μοντέλο με τους διοικητές-μάντζερ, οι οποίοι είχαν αυξημένες αρμοδιότητες και δικαιοδοσίες.

Εμείς θεωρούμε ότι το πραγματικό θέμα είναι ποια είναι η πολιτική κατεύθυνση που έχει το σύστημα υγείας. Παρ' όλα αυτά, θεωρούμε ότι στην κρίσιμη συγκυρία στην οποία βρίσκεται το σύστημα υγείας, είναι δικαίωμα και υποχρέωση της Κυβέρνησης να επιλέξει ανθρώπους που μπορούν να στηρίξουν το πολιτικό της σχέδιο στο χώρο της υγείας.

Οι προηγούμενες διοικήσεις των νοσοκομείων, οι διοικητές και οι υποδιοικητές, επιλέχθηκαν για να υπηρετήσουν ένα τελείως διαφορετικό πολιτικό σχέδιο, το οποίο οδηγούσε σε συρρίκνωση των υπηρεσιών, μεγάλη υποβάθμιση, συγχωνεύσεις και αλλαγές στους οργανισμούς, που προέβλεπαν περικοπές τμημάτων και κλινικών σε μια μεγάλη ανατροπή στη διάρθρωση και λειτουργία του συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Γι' αυτό, στην πλειονότητά τους, ανεξάρτητα από τα τεchnοκρατικά τους προσόντα και την επάρκειά τους, θεωρούμε ότι σήμερα δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις πολιτικές προτεραιότητες της νέας Κυβέρνησης.

Προφανώς θα υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι απέδειξαν στη διάρκεια της θητείας τους ότι είναι συνεργάσιμοι, ότι μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν τα θέματα της καθημερινότητας των νοσοκομείων με ευαισθησία και να συνεργαστούν με το ανθρώπινο δυναμικό. Κάποιοι απ' αυτούς πιθανότατα θα αξιολογηθούν θετικά και μπορούν να αξιοποιηθούν και από την Κυβέρνησή μας, όπως ακριβώς έγινε και με τις διοικήσεις των ΥΠΕ, όπου τρεις υποδιοικητές από τις επτά ΥΠΕ επελέχθησαν να παραμείνουν και σήμερα εξακολουθούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως διοικητικά στελέχη του συστήματος.

Θεωρούμε ότι είναι κοινωνική απαίτηση σήμερα αυτή η αλλαγή των διοικήσεων. Δεν είναι μια κομματική εμμονή ελέγχου του κράτους, όπως ενδεχομένως θα μας κατηγορήσετε. Θεωρούμε ότι η πλειονότητα των σημερινών διοικήτων, με τις πράξεις και τις παραλείψεις τους, αλλά κυρίως με τη συμπεριφορά τους, έχουν ενοχλήσει το ανθρώπινο δυναμικό του συστήματος υγείας, το οποίο κάτω από πάρα πολύ αντίξοες συνθήκες καλείται σήμερα να προσφέρει υπηρεσίες και έχουν πρωταγωνιστήσει σε παρεμβάσεις αυταρχισμού απέναντι σε εργαζόμενους που την προηγούμενη περίοδο είχαν πρωτοστατήσει σε κινητοποιήσεις στο χώρο των δημόσιων νοσοκομείων. Έχουν δημιουργήσει πολυάπλά προβλήματα ακόμα και αυτήν τη μεταβατική περίοδο του πεντάμηνου, κατά την οποία έχουν παραμείνει στη θέση τους.

Γι' αυτό, λοιπόν, καταθέτουμε την τροπολογία μέχρι να πάμε σε ένα άλλο μοντέλο, το οποίο ευαγγελιζόμαστε και το οποίο πιστεύουμε ότι μέσα στον επόμενο χρόνο θα είμαστε σε θέση να το φέρουμε με τη μορφή νομοσχεδίου.

Μιλάμε για ένα νέο διοικητικό μοντέλο για το σύστημα υγείας σε όλα τα επίπεδά του, δηλαδή και στο επίπεδο των ΥΠΕ και στο επίπεδο των νοσοκομείων, με δημοκρατικότερη επιλογή και όχι υπουργοκεντρική επιλογή των διοικήσεων, με άλλη σύνθεση των διοικητικών συμβουλίων, με αυξημένη συμμετοχή και των εργαζομένων και των ληπτών υπηρεσιών υγείας και των τοπικών κοινωνιών, με θεσμούς λογοδοσίας και κοινωνικού ελέγχου των διοικήσεων, έτσι ώστε να εμπεδωθεί στις κοινωνίες και στη χώρα το αίσθημα ότι οι λιγοστοί άνθρωποι και υλικοί πόροι που υπάρχουν αυτήν την περίοδο κατανέμονται με δίκαιο τρόπο, ότι υπάρχει δημοκρατικός προγραμματισμός των υπηρεσιών υγείας με βάση τις πραγματικές υγειονομικές ανάγκες των περιοχών, με βάση νοσολογικά και επιδημιολογικά δεδομένα και όχι με βάση τις γνωστές πελατειακές και τοπικιστικές παρεμβάσεις και λειτουργίες.

Αυτή, κατά την άποψή μας, θα είναι μια σοβαρή εξυγίανση στη διοίκηση του συστήματος υγείας. Δεν είχαμε την ευχέρεια σ' αυτό το πεντάμηνο να προχωρήσουμε σ' αυτό και ως μια μεταβατική ρύθμιση προκρίνουμε αυτήν την τροπολογία την οποία

καταθέτουμε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργιάδη, προφανώς ζητάτε τον λόγο, για να απαντήσετε.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Άρα, σας βάζω τον χρόνο της δευτερολογίας σας.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε. Θα χρησιμοποιήσω τον χρόνο της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, λοιπόν, έχετε τον λόγο.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σας θαυμάζω. Ήταν πραγματικά εξαιρετική η ομιλία σας. Αν δεν είχα διατελέσει Υπουργός Υγείας, μπορεί να με είχατε πείσει.

Αναφέρομαι στην πρώτη τροπολογία, στη σχετική με τη νομιμοποίηση των λεγόμενων εξωσυμβατικών δαπανών. Εμείς θα την υπερψηφίσουμε.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, πέρυσι, όταν είχα φέρει τη σχετική δική μου τροπολογία, τι έλεγε εδώ ο κ. Κουρουμπλής, ο νυν Υπουργός Υγείας, για την τροπολογία περί νομιμοποίησης των εξωσυμβατικών δαπανών; Αύριο θα πάρω τα Πρακτικά και θα σας διαβάσω τι έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ πέρυσι για μια παρόμοια τροπολογία. Υπήρχε και πρωτοσέλιδο σε μια από τις δικές σας εφημερίδες, «ΤΟ ΧΩΝΙ», για το «σκάνδαλο Γεωργιάδη» και τις εξωσυμβατικές δαπάνες.

Για δείτε, κύριε Υπουργέ, πώς η εξουσία τα αλλάζει! Αυτά για τα οποία πέρυσι λέγατε εδώ ότι είναι σκάνδαλο, τώρα τα εισηγείστε ως Υπουργός, γιατί –λέει– δεν προλάβατε!

Εμείς, όμως, δεν είμαστε ΣΥΡΙΖΑ και λέμε ότι πράγματι πρέπει τα νοσοκομεία να μπορούν να πληρώνουν τις δαπάνες τους και να μην κινδυνεύει η ζωή των ασθενών. Άρα, δεν θα λαϊκίσουμε, όπως λαϊκίζατε εσείς πέρυσι σε αυτήν την Αίθουσα για τα ίδια ακριβώς. Αυτή είναι η διαφορά μας.

Άντε και να δεχθούμε εδώ, κύριε Πρόεδρε, ότι υπάρχει και ένα στοιχείο επείγοντος, παρ' όλο που είχατε πέντε μήνες για να τη φέρετε. Εν πάση περιπτώσει, ας πούμε ότι υπάρχει ένα στοιχείο επείγοντος, γιατί μπορεί κάποια νοσοκομεία να μείνουν από υλικά, αν δεν ψηφιστεί αυτή η τροπολογία. Ως δείγμα ευθύνης, την ψηφίζουμε.

Όμως, θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, πριν απαντήσω στον Υπουργό, να θέσω ένα ερώτημα προς το Προεδρείο. Η κ. Κωνσταντοπούλου έχει δεσμευτεί ότι εκπρόθεσμες τροπολογίες που κατατίθενται σε άσχετο με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν θα τίθενται καν προς συζήτηση. Θα ήθελα πάρα πολύ να μου πει το Προεδρείο, αφού ολοκληρώσω, αν το Προεδρείο δέχεται και αν η αξιότιμη κυρία Πρόεδρος δέχεται μια τροπολογία, η οποία προφανώς δεν έχει κανένα σημείο –ούτε ακούσαμε από τον κύριο Υπουργό κάποιο σημείο– που να τεκμηριώνει το επείγον και γιατί πρέπει να παραβιάσουμε όλες τις αρχές που έθεσε η κ. Κωνσταντοπούλου στη Βουλή και να συζητήσουμε αυτήν την τροπολογία.

Όμως, αυτή είναι μια συζήτηση επί της διαδικασίας και θέλω απάντηση από το Προεδρείο.

Ας δούμε τώρα τι μας είπε ο κύριος Υπουργός για το τι γράφει αυτή η τροπολογία. Το συμπυκνώνω, για να το καταλάβουμε: Ο κύριος Υπουργός –όχι εσείς, κύριε Κατρούγκαλε, αναφέρομαι στον κ. Ξανθό– υπεσχέθη ότι θα φέρουν σύντομα έναν νέο νόμο για ένα νέο μοντέλο για τον διορισμό των διοικήσεων των νοσοκομείων, το οποίο δεν θα είναι υπουργοκεντρικό, αλλά θα είναι με αξιοκρατικά κριτήρια και όλα τα άλλα που είπε. Έως ότου, όμως, μπορέσουν να το φέρουν, ζητούν τη νομοθετική εξουσιοδότηση για να μπορεί ο Υπουργός να διορίζει όποιον θέλει.

Με συγχωρείτε, αλλά αυτό μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να το κάνει. Εξαγγέλλετε ταυτοχρόνως ότι θα φέρετε σχέδιο που θα είναι μη υπουργοκεντρικό, με διαφανή και αξιοκρατικά κριτήρια, αλλά επειδή αυτό είναι το σωστό που σας αρέσει, ζητάτε σήμερα η Βουλή να σας παράσχει νομοθετική εξουσιοδότηση για το ακριβώς ανάποδο, για να μπορεί ο Υπουργός να κάνει ό,τι θέλει για

δύο χρόνια.

Ομολογώ, κύριε Ξανθέ, ότι αυτό ξεπερνά τη ρητορική σας δεινότητα.

Ας αναφερθούμε, όμως, λίγο και στην ουσία. Πρώτα απ' όλα, για να ξέρει το Σώμα, ο κύριος Υπουργός Υγείας έχει και σήμερα τη δυνατότητα να παύσει όποιον διοικητή θέλει απ' αυτούς που ανέφερε, τους κακούς που κάνουν επεισόδια και που δεν τα βρίσκουν με τους εργαζομένους. Όποιον θέλετε μπορείτε να τον βγάλετε. Ποιος σας είπε ότι δεν μπορείτε; Πώς μπορείτε; Τηρώντας τη διαδικασία, δηλαδή καταθέτοντας έκθεση αξιολογήσεως, αναφέροντας ποια είναι τα προβλήματα που προξένησε αυτός ο διοικητής και εξηγώντας με νούμερα. Για παράδειγμα, έχουμε βάλει κριτήρια την πληρωμή των ληξιπροθέσμων, την εξυπηρέτηση των ασθενών, τέτοια αντικειμενικά κριτήρια. Φέρτε, λοιπόν, όποιον διοικητή δεν σας αρέσει, κάντε έκθεση αξιολόγησης και βγάλτε τον.

Εσείς δεν κάνετε αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν σας ενδιαφέρει να ξεχωρίσετε ποιος διοικητής είναι καλός και ποιος είναι κακός ή ποιος διοικητής κάνει τη δουλειά του και ποιος δεν κάνει τη δουλειά του.

Σας ενδιαφέρει να ξηλώσετε όλους τους παλιούς διοικητές ή έστω αυτούς που δεν τα βρήκατε εσείς μαζί τους, για να βάλετε τους δικούς σας. Και μάλιστα, με τι κριτήρια; Και μάλιστα, με τι κριτήρια; Με όποια θέλετε εσείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): ... (Δεν ακούστηκε).

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με συγχωρείτε τώρα. Θα σας κάνω ερωτήσεις. Μη βιάζεστε.

Πρώτα, λοιπόν, να μας πείτε γιατί δεν επιλέγετε τη διαδικασία της εκθέσεως αξιολογήσεως που προβλέπει ο ήδη υφιστάμενος νόμος και να βγάλετε όποιον διοικητή δεν θέλετε.

Δεύτερο ερώτημα: Εδώ στην αιτιολογική έκθεση λέτε «λόγω της αδυναμίας άσκησης εκ μέρους των διοικητών των καθηκόντων τους». Όλων των διοικητών, δηλαδή. Είμαι βέβαιος ότι όποιον διοικητή βγάλετε βάσει αυτού που γράφετε εδώ, εκτός από το δεύτερο που θα σας πάει μετά, θα σας πάει στα δικαστήρια για συκοφαντική δυσφήμιση -και καλά θα κάνει!- και προσωπικά εσάς που το γράφετε αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λέτε, δηλαδή, ότι όλοι οι διοικητές είναι ανίκανοι. Μάλιστα! Και ότι μπορεί να κινδυνεύουν ζωές από αυτούς. Μάλιστα! Δεν μου λέτε, κύριε Υπουργέ, τις αποζημιώσεις που θα ζητήσουν και προφανώς θα πάρουν κατά την παγία νομολογία των δικαστηρίων, θα τις εγγυηθείτε με την προσωπική σας περιουσία ή θα τη φορτώσετε στο ελληνικό δημόσιο;

Διότι φαντάζομαι ότι έχετε έναν δικηγόρο στο Υπουργείο για να σας εξηγήσει ότι και η Βουλή να ψηφίσει το «αζημίως» που γράφετε εδώ, έχει κριθεί από τον Άρειο Πάγο ότι δεν μπορεί η Βουλή να έρθει και να αλλάξει μια εργασιακή σχέση, κύριε Πρόεδρε, βλαπτικά γι' αυτόν που το έχει υπογράψει. Και ότι η υπογραφή του ελληνικού δημοσίου είναι έγκυρη.

Άρα, λοιπόν, εσείς θα πάρετε ανθρώπους που έχουν συμβόλαιο τριών ετών, πληρώνονται για τρία χρόνια βάσει του συμβολαίου τους και που για να παύσουν να πληρώνονται, πρέπει να τηρήσετε μια συγκεκριμένη διαδικασία. Θα νομοθετήσετε εδώ να παραβιάσετε τη διαδικασία, αυτοί φυσικά θα πάνε στα δικαστήρια και θα πάρουν όλο το οφειλόμενο ποσό εντόκως μετά από μερικά χρόνια. Εσείς δεν θα είστε Υπουργός και αυτά θα τα πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλετε να συμπληρώσετε ότι θα τα πληρώσετε από την περιουσία σας αν γίνει αυτό; Να βάλετε από κάτω «Εγώ, ο Ανδρέας Ξανθός διαγγύω ότι όποιο ποσό επιδικαστεί, το πληρώνω από την τσέπη μου». Γιατί τα χρεώνετε, κύριοι, στον Έλληνα φορολογούμενο; Δεν κατάλαβα!

ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΚΑΤΑΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τι θα γίνει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και να ρωτήσω, κύριε Υπουργέ, γιατί λέτε στην αιτιολογική έκθεση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργιάδη,

πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Καλά, είναι ντροπή αυτά που λέτε συνέχεια περί αλφαβητικής σειράς. Η επιλογή των διοικητών έγινε από επιτροπή με τη συμμετοχή του Αντιπροέδρου του ΑΣΕΠ. Η αλφαβητική σειρά, που λέτε διαρκώς «σειρά και σειρά», τι είναι; Αυτούς που τελικώς επέλεξε η επιτροπή τους έβαλαν με αλφαβητική σειρά για να την παραδώσουν στον Υπουργό.

Ακούστε, κύριε Πρόεδρε, τι ακούω! Κάθισε η επιτροπή με τη συμμετοχή του Αντιπροέδρου του ΑΣΕΠ και από τις δύομισι χιλιάδες αιτήσεις επέλεξε τους διοικητές. Και στο χαρτί που έδωσε στον Υπουργό, αυτοί που επελέγησαν από τις δύομισι χιλιάδες, κατετάγησαν με αλφαβητική σειρά. Δηλαδή, πώς θα τις έδιναν στον Υπουργό; Με ποιον άλλον τρόπο; Όπως ήθελαν;

Αυτό τώρα το «με αλφαβητική σειρά» το λέει ο κ. Κουρουμπλής, το λέει ο κ. Ξανθός, το γράφει στην αιτιολογική έκθεση. Ποιων; Αυτών που επελέγησαν από την επιτροπή με τον Αντιπρόεδρο του ΑΣΕΠ. Θέλει να μας πει ο κ. Ξανθός ότι δεν ήταν καλή αυτή η επιτροπή; Θέλει να μας προτείνει εδώ να έχουμε μια καλύτερη; Θέλει να μας προτείνει να έχουμε πιο διαφανή κριτήρια; Θέλει να μας προτείνει να έχουμε καλύτερη αξιολόγηση; Όλα αυτά είναι βήματα προόδου. Να τα υποστηρίξουμε!

Όμως, έρχεστε εδώ και μας λέτε ότι επειδή η προηγούμενη επιτροπή δεν μας άρεσε το πώς έκανε τη δουλειά της και επειδή εμείς στο μέλλον θα φτιάξουμε μια καλύτερη, όπως την έχουμε στο μυαλό μας, αφήστε μας τώρα να διορίσουμε όποιον θέλουμε.

Προφανώς καταψηφίζουμε αυτήν την τροπολογία. Είναι μια τροπολογία «ντροπολογία» στην κυριολεξία! Είναι ντροπιαστική. Θα δημιουργήσει μεγάλες αποζημιωτικές αξιώσεις προς το ελληνικό δημόσιο, οι οποίες θα ευθύνουν αποκλειστικά τον κ. Ξανθό που την εισηγείται.

Και για να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, επαναλαμβάνω ότι είναι απαραίτητο το Προεδρείο να μας απαντήσει εάν αποδέχεται μια εκπρόθεσμη τροπολογία σε άσχετο με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Ας φέρει νομοσχέδιο το Υπουργείο Υγείας και ας είναι μέσα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το άκουσα, κύριε Γεωργιάδη και θα σας απαντήσω. Μη με ρωτάτε τρεις φορές το ίδιο πράγμα! Και θα σας απαντήσω, παρ' ότι δεν είναι δική μου αρμοδιότητα.

Όπως ξέρετε πολύ καλά, αναφέρεστε στην εναρκτήρια ομιλία της Προέδρου, την οποία ακούσαμε όλοι. Απόψε ο κ. Ξανθός παρουσίασε την τροπολογία. Αύριο, όταν έρθει η ώρα της ψηφοφορίας, είναι ένα θέμα που μπορείτε να θέσετε. Και σας λέω ότι στην περίπτωση που η Πρόεδρος δεν τη δέχεται, υπάρχει η Ολομέλεια που μπορεί να αποφασίσει αν τη θέλει ή όχι. Αυτή είναι η διαδικασία. Έχετε δίκιο. Απλά την υπερασπίζεται και την παρουσιάζει απόψε.

Όπως εξήγησα και στον κ. Κατρούγκαλο, που θέλει να κάνει το ίδιο πράγμα σε άλλη εκπρόθεσμη τροπολογία άσχετη με το Υπουργείο Υγείας, αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκη αποδοχή από το Προεδρείο απόψε. Αύριο την ώρα της ψηφοφορίας, θα αποφασίσει εκείνη τη στιγμή ο Προεδρεύων ή η Ολομέλεια αν γίνονται δεκτές ή όχι. Είναι σαφές αυτό το πράγμα.

Θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθ' υπέρβαση και κατά παρέκκλιση...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Ξανθέ, καθίστε τώρα. Μην το κάνουμε αυτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε, αλλά είναι εβδομήντα πέντε συνάδελφοι. Για τυπικούς λόγους σταμάτησα τους συναδέλφους να μη μιλάνε. Αύριο μπορείτε να συνεχίστε στη δευτερολογία. Δεν παίρνω χρόνο από τους συναδέλφους.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δώστε του τα δικά μου τέσσερα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΚΑΤΑΝΑΣ: Δεν είναι δυνατόν αυτό το πράγμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, κυρία Κατρίβανου. Ξέρετε ότι αυτά δεν γίνονται. Εν πάση περιπτώσει, θα μου επιτρέψετε καθ' υπέρβαση να καλωσορίσω στην Αίθουσα της Ολομέλειας τον τέως Πρόεδρο της Βουλής, σημερινό Αντιπρόεδρο του κόμματός μου και ελπίζω από αύριο στις 12:00' και Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας –εγώ ενθέρμως τον υποστηρίζω– τον κ. Βαγγέλη Μειμαράκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Συγγνώμη για την παρέκκλιση. Ήταν ανθρώπινο, για έναν παλιό φίλο τριάντα ετών, με τον οποίο βαδίσαμε μαζί.

Κύριε Ξανθέ, έχετε τον λόγο μόνο για δύο λεπτά. Παρακαλώ να κρατήσετε χαμηλούς τόνους, για να παρουσιάσει ο κ. Κατρούγκαλος την τροπολογία του και να μπούμε στον κατάλογο των ομιλητών.

Ορίστε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Γεωργιάδη, και η υποκρισία έχει τα όριά της και σ' αυτήν την Αίθουσα και σ' αυτήν τη χώρα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Συμφωνώ, συμφωνώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν έχει όρια η υποκρισία σε αυτήν τη χώρα. Είναι άνευ ορίων!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Έτσι!

Το να εγκαλούμαστε για κομματισμό από εκπροσώπους του επί δεκαετίες πιο σκληρού κομματικού και πελατειακού πολιτικού συστήματος αυτής της χώρας, νομίζω ότι προκαλεί τη νοημοσύνη των ανθρώπων. Και αυτές τις μέρες, ιδιαίτερα την Κυριακή αποδείχθηκε ότι όσοι προκαλούν τη νοημοσύνη των πολιτών αυτής της χώρας ηττώνται!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Τώρα νομίζω ότι προκαλείτε εσείς τη νοημοσύνη, κύριε Υπουργέ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Επιτρέψτε μου να απαντήσω, αγαπητέ συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Επί της ουσίας απαντήστε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Επί της ουσίας.

Πρώτον, η επιτροπή αξιολόγησης που προέβλεπε ο προηγούμενος νόμος δεν έκανε καμμία αξιολόγηση. Καμμία αξιολόγηση!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κάντε την εσείς! Γιατί δεν κάνετε εσείς; Γιατί δεν κάνετε εσείς αξιολόγηση;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Είναι απολύτως ψευδές! Αυτό το οποίο έκανε...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, γιατί δεν κάνετε αξιολόγηση;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Όπως σε αυτή τη χώρα κακοποιήθηκαν οι έννοιες «μεταρρύθμιση», «εξορθολογισμός» κ.λπ., όπως εσείς προσωπικά, κύριε Γεωργιάδη, εμφανιστήκατε μεταρρυθμιστής της πρωτοβάθμιας φροντίδας και σήμερα ξέρει η κοινωνία ότι διαλύσατε αυτό που είχε απομείνει ακόμα από το παλιό προβληματικό και στρεβλό σύστημα, έτσι έχει κακοποιηθεί και η έννοια της αξιολόγησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ)

Δεν έκανε καμμία αξιολόγηση, λοιπόν, η επιτροπή και παρέδωσε αλφαριθμητικό κατάλογο στον Υπουργό, για να επιλέξει τα πρόσωπα της αρεσκείας του. Μάλιστα, ξέρει όλη η κοινωνία ότι έγινε και με ένα αλγόριθμο: «Τέσσερα, δύο, ένα» ήταν η αναλογία. Μην κοροϊδεύετε, λοιπόν!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι «Τέσσερα, δύο, ένα»;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): «Τέσσερα, δύο, ένα» ήταν η αναλογία του διορισμού των διοικητών στο σύστημα υγείας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δηλαδή τι; Ποιοι ήταν η αναλογία;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Τέσσερα Νέα Δημοκρατία, δύο ΠΑΣΟΚ και ένα ΔΗΜΑΡ. Το ξέρουμε πάρα πολύ καλά αυτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, είχε φύγει η ΔΗΜΑΡ!

Όταν βάλαμε τους διοικητές, είχε φύγει η ΔΗΜΑΡ. Εγώ τους έβαλα. Όταν ήταν η θητεία μου, είχε φύγει η ΔΗΜΑΡ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Μας προκαλείτε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, για να καταλάβετε το μέγεθος του ψέματος, δεν υπήρχε ΔΗΜΑΡ τότε!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Εντάξει, τους υπερασπιστήκατε! Φτάνει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Επίσης, είναι προκλητικό να μας λέτε και να στηρίζετε, να δίνετε πολιτική κάλυψη στην απαίτηση διοικητών οι οποίοι επιλέχθηκαν με απολύτως πολιτικά κριτήρια για να διοικήσουν το σύστημα υγείας, να τους εμφανίζετε ως διαπρεπείς τεχνοκράτες και μάνατζερ, που πρέπει να παραμείνουν στη θητεία τους ενάμιση χρόνο ακόμα και ότι αν τολμήσει κανένας να τους διώξει, θα πρέπει να τους αποζημιώσει το ελληνικό δημόσιο σε μια περίοδο φτωχοποίησης της κοινωνίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό θα το κάνει το δικαστήριο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Είναι πρόκληση αυτό! Είναι πρόκληση αυτό και δείχνει και μια αντίληψη λαφυραγωγής του κράτους που είχατε διαχρονικά.

Έχει δικαίωμα αυτή η Κυβέρνηση να επιλέξει το πολιτικό, το ανθρώπινο δυναμικό που θα διοικήσει το σύστημα υγείας με βάση το πολιτικό της σχέδιο, να ή όχι; Αυτό είναι το ερώτημα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Αυτό κάνετε απευθείας!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Η απάντηση κάθε εχέφρονα ανθρώπου είναι ότι το έχει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Με κάποια κριτήρια, όμως!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Σ' αυτό, λοιπόν, συνεχίζουμε και αντιπαρερχόμαστε πλήρως αυτήν την κριτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ να πάρω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Γεωργιάδη, τι θέλετε πάλι; Ορίστε, έχετε τον λόγο, μόνο για μισό λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, παίρνω τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΚΑΤΑΝΑΣ: Θέλουν να μιλήσουν και οι υπόλοιποι. Αυτό που κάνετε είναι ασέβεια προς το Σώμα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούστε με. Στην πρωτολογία σας, κύριε Υπουργέ, μας είπατε ότι θέλετε να φτιάξετε ένα σύστημα αξιοκρατικό, όχι που να έχει σχέση με τον τόπο καταγωγής και τα υπόλοιπα, και διαφανές. Και τώρα μου λέτε: έχει δικαίωμα η Κυβέρνηση να επιλέξει διοικητές που θα υπηρετήσουν το πολιτικό της σχέδιο; Μα, διαλέξετε τι από τα δύο θέλετε. Θέλετε σχέδιο αξιοκρατικό, διαφανές, με κριτήρια ή θέλετε το πολιτικό σας σχέδιο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κοίτα ποιοι μιλάνε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αν θέλετε το πολιτικό σας σχέδιο, κύριε, μην υποκρίνεστε ότι θα φέρετε στο μέλλον άλλο διαφανές, πρόγραμμα κ.λπ.. Πείτε μας «θέλουμε να βάλουμε τους κομματικούς μας ανθρώπους, του ΣΥΡΙΖΑ». Είναι πιο καθαρό αυτό από όλα τα άλλα που μας είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Γεωργιάδη, τελείωσε ο χρόνος σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Έχετε τον λόγο μόνο για μισό λεπτό και εσείς και περνάμε κατευθείαν στους Βουλευτές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Προφανώς θα φέρουμε ένα εξαιρετικά δημοκρατικό νομοσχέδιο για τη διοίκηση του συστήματος υγείας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Φέρτε το! Πού είναι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Γιατί εμείς, κύριε Γεωργιάδη, πιστεύουμε στη δημοκρατία και δεν

έχουμε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Εμείς δεν πιστεύουμε στην δημοκρατία;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ορίστε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Εμείς δηλαδή δεν πιστεύουμε στη δημοκρατία;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Πιστεύουμε στη δημοκρατική κουλτούρα και στη συμμετοχική κουλτούρα στη διοίκηση και του συστήματος υγείας και γενικότερα του κράτους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πολλούς διαχωρισμούς κάνετε τελευταία!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Νομίζω ότι έγινε πολύ αναλυτικός ο Υπουργός...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Όμως, σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο για την επιβίωση του δημόσιου συστήματος υγείας, που έχουμε απέναντί μας διοικητές που μας δημιουργούν καθημερινά προβλήματα, που ακόμα και αυτήν την περίοδο της βδομάδας πριν το δημοψήφισμα αρκετοί από αυτούς προσπαθούσαν να δημιουργήσουν εικόνα επικείμενης κατάρρευσης των δημόσιων νοσοκομείων, τεράστιων ελλείψεων σε φάρμακα και υγειονομικό υλικό, τροφοδοσία των αρρώστων κ.λπ., έχουμε δικαίωμα λοιπόν σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο για το σύστημα υγείας να εμπιστευτούμε ανθρώπους που να συμφωνούν με το πολιτικό μας σχέδιο και να μην έχουν την αντίληψη της επιχειρηματικότητας για τα δημόσια νοσοκομεία, την αντίληψη του ιδιωτικοοικονομικού μανάτζμεντ, την αντίληψη του ανταγωνισμού δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Εντάξει, κύριε Υπουργέ, ευχαριστούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Άρα, το κριτήριο είναι να συμφωνούμε στο πολιτικό σχέδιο. Ο κ. Κατρούγκαλος ξέρει τις αποζημιώσεις που θα πάρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Γεωργαντά, μη φωνάζετε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Εμείς είμαστε μεροληπτικοί υπέρ της δημόσιας περίθαλψης και δεν είμαστε με αυτούς που διέλυσαν συστηματικά και με σχέδιο τη δημόσια περίθαλψη την τελευταία τετραετία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Δικαιούνται οι αγωγές να είναι και εναντίον σας και όχι μόνο κατά του δημοσίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Προχωράμε στους Βουλευτές.

Έχω συνεννοηθεί και με τον κ. Κατρούγκαλο που ήθελε να παρέμβει, να δώσουμε τη δυνατότητα σε δύο Βουλευτές να τοποθετηθούν και αμέσως μετά θα δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Κάτanas Χαρίσιος, Βουλευτής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, για επτά λεπτά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι Βουλευτές, γιατί φωνάζετε;

Θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι επειδή υπάρχουν πάρα πολλοί ομιλητές η διαδικασία, σε συνεννόηση και με την κυρία Υπουργό, θα ολοκληρωθεί γύρω στις 0.30'.

Κύριε Κάτanas, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΚΑΤΑΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατ' αρχάς λυπάμαι που δεν έγινε δεκτή η τροπολογία στο σχέδιο νόμου που σύσσωμοι οι Βουλευτές των Ανεξαρτήτων Ελλήνων καταθέσαμε στην κυρία Υπουργό και αφορά τη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τη ΔΕΗ.

Για του λόγου του αληθές και για να γνωρίζουν οι Έλληνες πολίτες, οφείλω να τη διαβάσω: «Με την προτεινόμενη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα σε νοικοκυριά, αγρότες, επιχειρήσεις κ.λπ., που έχουν πληγεί από τις πολιτικές της λιτότητας των προηγούμενων ετών, να ανταποκριθούν στις οφειλές τους απέναντι στη ΔΕΗ. Κάθε οφειλή έως σήμερα απέναντι στη ΔΕΗ από ιδιώτες ή νομικές οντότητες, νομικά ή φυσικά πρόσωπα, δύναται να

ρυθμιστεί -μετά από σχετική αίτηση του οφειλέτη- έως 100 δόσεις, ενώ ο οφειλέτης δεν μπορεί να απευθυνθεί σε άλλον πάροχο ρεύματος πλην της ΔΕΗ, που υποχρεούται άμεσα σε επανασύνδεση, εφόσον έχει διακοπεί η σύνδεση παροχής ρεύματος. Σε επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών άνω των 5.000.000 το πιο πάνω όριο δόσεων δύναται να ξεπεραστεί με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΔΕΗ».

Αυτό, κυρία Υπουργέ, δεν το δέχεστε. Θέλω να ξέρετε ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είμαστε απέναντί σας σε αυτό. Σε μία εποχή που πάμε να τονώσουμε την επιχειρηματικότητα, που πολλοί άνθρωποι δεν έχουν ρεύμα στο σπίτι τους, στο μέσο της τουριστικής περιόδου μάλιστα, δεν το δέχεστε προφανώς ότι είναι άτοπο, ενώ το παρόν νομοσχέδιο το υπογράφουν, όπως και να έχει, δύο Υπουργοί.

Το θέμα είναι ότι ο κ. Λαφαζάνης υπογράφει το παρόν νομοσχέδιο και εσείς μας λέτε ότι δεν στέκει αυτό που ζητάμε. Δική σας η ευθύνη απέναντι στον ελληνικό λαό. Εμάς δεν μας βρίσκετε συμφωνούς.

Πάμε παρακάτω. Συζητούμε σήμερα ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο εν μέσω της μεγάλης διαπραγματεύσεως της Κυβέρνησης για το ζήτημα του χρέους. Οι στιγμές είναι πολύ κρίσιμες και όλοι ελπίζουμε να υπάρξει μία καλή εξέλιξη στις συζητήσεις που γίνονται σε επίπεδο Αρχηγών κρατών στο Eurogroup, αλλά και με τους Θεσμούς.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, ειλικρινά δεν γνωρίζω πόσοι από τους συμπολίτες μας θα ενημερωθούν γι' αυτήν τη συνεδρίαση και πόσοι θα αντιληφθούν τι σημαίνει για τη ζωή τους, αλλά κυρίως για τη ζωή των παιδιών τους, η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση αποφάσισε εν μέσω καταιγίδας των διαπραγματεύσεων, τη στιγμή που όλα κρέμονται από μία κλωστή για να κλείσει ή όχι η συμφωνία με τους Θεσμούς και τους εταίρους μας, να καταθέσει προς ψήφιση στην Ολομέλεια το σχέδιο νόμου που αφορά την αλλαγή του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας. Εάν είναι δυνατόν να κατατίθεται αυτήν τη στιγμή!

Το σκεπτικό του νομοσχεδίου που κατεβαίνει προς ψήφιση βασίζεται στο γνωστό «δίκαιο του εδάφους», γνωστό και ως «αποικιακό δίκαιο». Είναι πραγματικά οξύμωρο και συγχρόνως τραγικό -επανερχομαι σε αυτό που έλεγα προηγουμένως- τη στιγμή που δώσαμε τη μάχη για να τελειώσουμε με μία σειρά νόμων που είχαμε δηλώσει ότι μας καθιστούν αποικία χρέους -και εννοώ το μνημόνιο ασφαλώς- να εισαγάγουμε τώρα ένα άλλο σχέδιο νόμου με αποικιακά χαρακτηριστικά, το οποίο δεν μας το επέβαλε κανένας ασφαλώς, αλλά το κάνουμε μόνοι μας, προφανώς από ιδεοληπτικούς λόγους ή για να ικανοποιήσουμε κάποιο ποσοστό ή κάποιες συνιστώσες στον ΣΥΡΙΖΑ. Δικό σας θέμα.

Δυστυχώς, δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται ο ΣΥΡΙΖΑ για την άποψη του ελληνικού λαού ούτε και για την άποψη των υπολοίπων κομμάτων. Αυτό φάνηκε και στην επιτροπή της Βουλής. Προφανώς, δεν σας ενδιαφέρει η συναίνεση, πράγμα που εμείς κάνουμε με εσάς. Για το συγκεκριμένο ζήτημα προχωράτε, απ' ό,τι φαίνεται, με το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι, και ο κόσμος βλέπει.

Διαφωνώ πλήρως με το άρθρο 1, στην εκχώρηση δηλαδή της ελληνικής ιθαγένειας σε ανήλικους αλλοδαπούς με τις προϋποθέσεις που θέτετε. Όπως έχω τοποθετηθεί στο παρελθόν, δεν συμφωνώ με τη λογική της αυτόματης ελληνοποίησης έτσι όπως περιγράφεται στο νομοσχέδιο. Είναι λάθος που ταυίζεται εδώ και χρόνια η ιθαγένεια και η υπηκοότητα μαζί. Κατ' εμέ, αυτά τα δύο θα έπρεπε να διαχωριστούν.

Βεβαίως αντιλαμβανόμαστε όλοι μας ότι τα προνόμια που απορρέουν από την ιθαγένεια και την υπηκοότητα είναι τα ίδια. Υπάρχει όμως η σημαντική διαφορά ότι για την πολιτογράφηση ο ενδιαφερόμενος πρέπει να είναι ενήλικας και κυρίως, να το αιτηθεί ο ίδιος. Σας το λέει κάποιος που είχε στη ζωή του τρεις υπηκοότητες, ιθαγένεια πάντα όμως μία.

Προσπαθείτε να μας πείσετε ότι ένας ενήλικος εντάσσεται στην ελληνική κοινωνία εάν μπορεί να έχει στην κατοχή του ένα έγγραφο. Κανένας άνθρωπος δεν εντάσσεται σε καμία κοινωνία του κόσμου αν πρωτίστως δεν θέλει ο ίδιος να ενταχθεί. Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να είναι μία συνειδητή απόφαση η απόκτηση ή

όχι της ελληνικής υπηκοότητας και επαναλαμβάνω ότι κάθε ενδιαφερόμενος αλλοδαπός πρέπει να είναι τουλάχιστον ενήλικος.

Η απόδοση της ιθαγένειας θα μπορούσε να γίνει σε παιδιά αλλοδαπών απευθείας, όπως και στα ελληνόπουλα, εφόσον οι γονείς τους είχαν πολιτογραφηθεί ως Έλληνες έτσι όπως ορίζει ο σημερινός νόμος. Η αφομοίωση με αυτόν τον τρόπο σίγουρα θα γινόταν πολύ καλύτερα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Στα δεκαοκτώ δηλαδή;

ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΚΑΤΑΝΑΣ: Με την ενηλικίωση.

Επίσης, η υπηκοότητα –θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε– να δοθεί με γρήγορες διαδικασίες σε ενήλικες που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα και πληρούσαν κάποιες τουλάχιστον βασικές προϋποθέσεις. Και βέβαια προτεραιότητα θα έπρεπε να δώσουμε στους ανθρώπους που εισήλθαν νομίμως στη χώρα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, φοβάμαι ότι με αυτές τις θέσεις στέλνουμε λάθος μηνύματα στον κόσμο. Η πατρίδα μας σήμερα δέχεται ένα μεγάλο κύμα παράνομων μεταναστών, κυρίως εξ Ανατολών, σε μία ιστορική περίοδο που τα πράγματα μέσα στη χώρα αντικειμενικά είναι πάρα πολύ δύσκολα και για τους Έλληνες αλλά και για τους αλλοδαπούς που ζούνε μαζί μας. Γνωρίζουμε τα προβλήματα που επικρατούν στον κόσμο, αλλά είναι αδύνατον να λύσουμε τόσο δύσκολα θέματα με το να δεχόμαστε έναν δυσανάλογο αριθμό αλλοδαπών σε σχέση με τον πληθυσμό της χώρας.

Επίσης, θέλω να τονίσω στην Αναπληρώτρια Υπουργό ότι όλοι οι παράνομοι μετανάστες δεν είναι πρόσφυγες, κυρία Υπουργέ. Δυστυχώς έχει λεχθεί αυτό. Με το να χαλαρώνουμε τα κριτήρια πολιτογράφησης, χαρίζοντας ουσιαστικά ιθαγένειες σε παιδιά που δεν μπορούμε να γνωρίζουμε εάν θα ενταχθούν στην ελληνική κοινωνία, στέλνουμε λάθος μηνύματα «Ελάτε στην Ελλάδα και κάποια στιγμή θα πάρετε τα χαρτιά σας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λάθος. Φυσιολογικό θα ήταν κάτω απ' αυτές τις συνθήκες να γίνουν ακόμα πιο αυστηρές οι προϋποθέσεις πολιτογράφησης.

Εμείς οι Έλληνες αγαπάμε αυτόν τον πλανήτη –το ξανάπα- γι' αυτό η λέξη «φιλότιμο» και «φιλοξενία» είναι ελληνικές από τη δημιουργία τους. Όμως, όταν το σπίτι σου καίγεται κοιτάς πρώτα να το σώσεις και μετά να φιλοξενήσεις. Αρκεί βέβαια να μπορείς να θρέψεις και αυτούς που πας να φιλοξενήσεις.

Δυστυχώς αυτό το νομοσχέδιο κινείται σε λάθος λογική και μάλιστα στον πιο ακατάλληλο χρόνο. Κινείται στη λάθος λογική του αντισυνταγματικού «νόμου Ραγκούση». Μάλιστα αυτοί που τον συνέταξαν λέγεται ότι ίσως είναι και τα ίδια πρόσωπα. Λυπάμαι, αλλά δεν προσφέρете καμμία υπηρεσία στην πατρίδα μας με αυτόν τον τρόπο και σίγουρα δεν επιλύετε τα προβλήματα ένταξης που φαντάζεστε. Όμως, το χειρότερο είναι ότι μεταφέρετε προβλήματα που υπάρχουν σήμερα στην ελληνική κοινωνία σε επόμενο γενιές. Αλήθεια, πείτε μου, αυτό δεν έγινε και με το δημόσιο χρέος;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Κάτανα.

Τον λόγο έχει ο κ. Ηλίας Κασιδιάρης, Βουλευτής της Χρυσής Αυγής.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Αντιμετωπίζουμε σήμερα εντός του Κοινοβουλίου την μέγιστη πρόκληση, μια πολιτική απάτη για ένα μείζον εθνικό ζήτημα, διότι η ψήφιση του παρόντος «λαθρονομοσχεδίου» για τη Χρυσή Αυγή ισοδυναμεί με χίλια μνημόνια.

Η πολιτική σας απάτη έγκειται στο εξής: Ότι αυτό το μείζονος εθνικής σημασίας «λαθρονομοσχέδιο» προσπαθείτε να το περάσετε «νύχτα», «στα ψιλά», εν αγνοία του ελληνικού λαού. Εκμεταλλεύεστε τη διαδικασία αυτή στην οποία εσείς μας οδηγήσατε μέσω της πεντάμηνης απραξίας σας –μάλλον δεν είναι απραξία, ταξιδάκια κάνατε στις Βρυξέλλες που τα πλήρωνε ο Έλληνας πολίτης, την πλάκα σας κάνατε και έχετε οδηγήσει σήμερα έναν ολόκληρο λαό να εξευτελίζεται στα μηχανήματα αναλήψεως χρημάτων των τραπεζών- και μιλάμε, λοιπόν, για μια πολιτική απάτη καθ' ότι προεκλογικώς αποκρύψατε ότι θα φέρετε άμεσα νόμο για να νομιμοποιείτε τους λαθρομετανάστες και να τους δι-

νετε την ελληνική ιθαγένεια που δεν τους ανήκει. Αυτός είναι ένας μείζον, ένας σημαντικότερος λόγος για δημοψήφισμα.

Εάν ήσασταν ειλικρινείς, ότι δήθεν ενδιαφέρεστε για τη λαϊκή βούληση, θα κάνατε δημοψήφισμα για το παρόν «λαθρονομοσχέδιο». Όμως, δεν το κάνετε γιατί ξέρετε ότι η απάντηση του ελληνικού λαού θα είναι μια ισχυρή γροθιά σε αυτά τα ανθελληνικά σας σχέδια και θα έβγαине το «όχι» σε αυτή την περίπτωση, ένα καθαρό «όχι» εκατό τοις εκατό.

Βλέπω ότι αποχώρησε η Υπουργός. Θα πήγε να υποδεχθεί κανέναν Πακιστανό, κανέναν λαθρομετανάστη, διότι όταν λέγονται αλήθειες από αυτό εδώ το Βήμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Κασιδιάρη, επιτρέψτε μου...

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: ...δεν αρέσουν στην Κυβέρνηση αυτή, η οποία έχει ένα έργο ανθελληνικό να πράξει.

Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Κασιδιάρη, μόλις την προηγούμενη εβδομάδα στη διαδικασία συζήτησης σάς εγκάλεσε η κυρία Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και εσείς δεχθήκατε –αν ενθυμούμαι καλά- να μην χρησιμοποιείτε...

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): ...τη λέξη «λαθρομετανάστες». Σήμερα...

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν παρακολουθήσατε τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Πάρα πολύ καλά.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, τη λέξη «λαθρονομοσχέδιο», «λαθρομετανάστης» να μην την χρησιμοποιήσετε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θέλω να απαντήσω στην αιτίασή σας και να μου δώσετε τον χρόνο αυτόν...

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Αρβανίτη, παρακαλώ. Θέλω να δώσω μια απάντηση, αλλά να μην χάσω τον χρόνο από την ομιλία μου.

Απάντησα, λοιπόν, στην κυρία Πρόεδρο, ότι ασφαλώς και θα χρησιμοποιώ τον όρο αυτόν, διότι σέβομαι την ελληνική γλώσσα. Εξήγησα, δε, ότι ο όρος «λαθρομετανάστης» δεν έχει περιεχόμενο ρατσιστικό. Όπως λέμε «λαθρέμπορο» αυτόν που εμπορεύεται προϊόντα παράνομα, όπως λέμε «λαθροθήρα» αυτόν που κυνηγά παράνομα, έτσι λέμε «λαθρομετανάστη» αυτόν που εισέρχεται στην χώρα παράνομα, έτσι λέμε «λαθρονομοσχέδιο» ένα νομοσχέδιο που σύμφωνα με το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι αντισυνταγματικό και παράνομο. Επιμένω, λοιπόν, σε αυτούς τους χαρακτηρισμούς και συνεχίζω.

Τέτοιες ώρες είναι πραγματικά ντροπή να έρχονται εδώ μέσα διορισμένοι Υπουργοί και να λένε ότι η Βουλή «καίγεται» για τη διατροφή των «λαθρομεταναστών», δηλαδή την ώρα που δεν έχουν να φάνε οι Έλληνες πολίτες, να τρέχει η Βουλή τις διαδικασίες για να διατρέφουμε δωρεάν «λαθρομετανάστες»!

Και δεν είναι μόνο η διατροφή, γιατί μιλήσαμε για ρατσισμό. Ο μόνος ρατσισμός που υπάρχει σε αυτήν τη χώρα είναι ο ρατσισμός κατά των Ελλήνων, γιατί αν ένας Έλληνας πάει στο νοσοκομείο και έχει ανάγκη θα τον υποχρεώσουν οι αρχές να πληρώσει. Αν ένας «λαθρομετανάστης» πάει στο νοσοκομείο και έχει ανάγκη, δεν θα πληρώσει ούτε μισό ευρώ, είναι όλα πληρωμένα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο φτωχός Έλληνας, λοιπόν, βρίσκειται σε δυσμενέστερη θέση από τον «λαθρομετανάστη». Αυτός, λοιπόν, είναι ο μόνος ρατσισμός που υπάρχει σε αυτήν τη χώρα, είναι ο ρατσισμός κατά των Ελλήνων.

Σε καμμία περίπτωση δεν είστε ανθρωπιστές. Είμαι βέβαιος πως ο λόγος που με τόση αγωνία φέρνετε αυτό το «λαθρονομοσχέδιο» προς ψήφιση είναι γιατί θέλετε να δημιουργήσετε στρατιές νέων ψηφοφόρων. Δεν είστε ανθρωπιστές, δεν σας ενδιαφέρουν τα μικρά παιδιά, γιατί τα μικρά παιδιά πνίγονται στο νοτιοανατολικό Αιγαίο, με αυτόν τον παράνομο τρόπο που περνάει στην Ελλάδα. Όμως, δεν ενδιαφέρεστε γι' αυτό. Ενδιαφέρεστε να δημιουργήσετε νέες στρατιές ψηφοφόρων, διότι με την πολιτική που ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ θα τα δούμε εντός των ημερών να εξελίσσονται και τα νέα μνημόνια και οι νέες εθνικές μειοδοσίες.

Δεν πρόκειται να υπάρχει Έλληνας για να σας ψηφίσει σε λίγο καιρό. Επομένως χρειάζεστε νέες στρατιές αλλοδαπών για να σας ψηφίζουν.

Δεν θα αναλύσω τα άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου. Είναι ένα νομοσχέδιο έκτρωμα συνολικά. Είναι παράνομο –επαναλαμβάνω– όχι σύμφωνα με τη δική μου γνώμη. Είναι καρμπόν το «λαθρονομοσχέδιο Ραγκούση», το οποίο από το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας εκρίθη αντισυνταγματικό. Δεν λέω, λοιπόν, τίποτα για τα άρθρα και για το σύνολο του «λαθρονομοσχεδίου» αυτού. Μια εθνική Κυβέρνηση όταν αναλάβει τη διοίκηση αυτής της χώρας θα το καταργήσει με έναν νόμο και ένα άρθρο. Όχι όπως λέγατε εσείς ότι θα καταργήσετε τα μνημόνια και θα σκίσετε το μνημόνιο. Έτσι θα σκίσουμε εμείς το συγκεκριμένο «λαθρονομοσχέδιο» και θα το πετάξουμε στον κάλαθο των αχρήστων της πολιτικής ιστορίας της Ελλάδος.

Μέχρι τότε, μέχρι η Χρυσή Αυγή να είναι η κυβέρνηση σ' αυτή τη χώρα, θα πολεμήσουμε με κάθε μέσο κάθε παράνομο νόμο. Θα προσφύγουμε ασφαλώς στο σωστό χρόνο στο Συμβούλιο της Επικρατείας, για να ακυρωθεί και πάλι αυτό το αντεθνικό νομοθέτημα. Ταυτόχρονα, θα διοργανωθούν σε ολόκληρη την επικράτεια δυναμικές κινητοποιήσεις, νόμιμες πολιτικές εκδηλώσεις, σε αντίδραση των Ελλήνων ενάντια στον εποικισμό της χώρας από ξένους εισβολείς.

Και θέλω να επαναλάβω ότι σε αυτές τις εκδηλώσεις εγώ δεν θα μπορώ να συμμετέχω, ο κ. Αρβανίτης δεν θα μπορεί να συμμετέχει, ο κ. Γρέγος δεν θα μπορεί να συμμετέχει, ο κ. Μιχαηλιάκος δεν θα μπορεί να συμμετέχει, ο κ. Λαγός κ.λπ.. Ο Αρχηγός του τρίτου πολιτικού κόμματος της χώρας είναι αυτή τη στιγμή σε κατ' οίκον περιορισμό. Δεν υπάρχει δημοκρατία στην Ελλάδα, όταν Βουλευτές έχουν απαγόρευση να πηγαίνουν και να μιλάνε δημόσια σε εκδηλώσεις του κόμματός τους. Τρεις Βουλευτές αυτήν τη στιγμή είναι στη φυλακή.

Αυτή, λοιπόν, είναι η δήθεν δημοκρατία του μνημονίου, που πριν από λίγες ημέρες ένα ηχηρό «όχι» από τον ελληνικό λαό ακούστηκε. Βροντοφώναξε ο ελληνικός λαός ένα «όχι» και σήμερα, μετά από το περίφημο αυτό συμβούλιο των μνημονιακών αρχηγίσκων, το «όχι» έγινε «ναι», το «όχι» στην πράξη έγινε «ναι» και αυτό που μαθαίνουμε, τα μηνύματα που έρχονται αυτήν τη στιγμή από τις Βρυξέλλες είναι πως ένα νέο επαχθές μνημόνιο βρίσκεται προ των πυλών της χώρας, σε ευθεία αντίθεση με την λαϊκή εντολή που πολύ πρόσφατα δόθηκε, όπως είχε δοθεί και στις 25 Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Τσίπρας και οι συνεργάτες του στην Κυβέρνηση αυτή, οι ΑΝΕΛ, έχουν αναλάβει ως εργολαβία την καταστροφή αυτής της χώρας μέσω του νέου μνημονίου, το οποίο επιβάλλουν, όπου θα μας μετατρέψουν σε μια αποικία χρέους και μέσω της λαθρομετανάστευσης θα μας μετατρέψουν σε μια αποικία αλλοδαπών. Σε ελάχιστο χρόνο από σήμερα, σε μια δεκαετία, σύμφωνα με το σχέδιο αυτό, σύμφωνα με την πολιτική που ακολουθείται τα τελευταία χρόνια, οι Έλληνες θα είμαστε μειοψηφία μέσα στη χώρα μας. Και εδώ βεβαίως έρχεται ο ρόλος της Χρυσής Αυγής, ο οποίος είναι ένας ρόλος κρίσιμος για την πορεία και για το μέλλον αυτού του έθνους.

Η Χρυσή Αυγή, λοιπόν, δεσμεύεται ότι θα διαφυλάξει τη συνέχεια του γένους των Ελλήνων, του γένους το οποίο μνημονεύει βεβαίως ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης –δεν είναι ρατσιστικός ο όρος– όπως και όλοι οι αγωνιστές του 1821. Για το γένος και για το αίμα των ιδίων των Ελλήνων αγωνίστηκαν όλοι αυτοί οι οποίοι μέσα στην πορεία του ιστορικού χρόνου με το αίμα τους έγραψαν με χρυσά γράμματα στην ιστορία τη λέξη «Ελλάδα», από τα παλαιότερα χρόνια, από τη γενεά του Λεωνίδα, του Μιλτιάδου, του Παισάνου, του Σωκράτους, του Πλάτωνα, του Αριστοτέλους, του Νικηφόρου Φωκά, του Βασιλείου Βουλγαροκτόνου, του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, του Κολοκοτρώνη, του Καραϊσκάκη και του Αθανασίου Διάκου, μέχρι σήμερα, μέχρι τον Ταγματάρχη Βελισσαρίου, τον Συνταγματάρχη Δαβάκη και τον Λοχαγό Σταυριανάκο.

Το γένος των Ελλήνων θα διαφυλαχθεί στην αιωνιότητα. «Η Ελλάς προορίζεται να ζήσει και θα ζήσει». Και αυτός είναι ο σκοπός του πολιτικού αγώνος του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Κατρούγκαλε, όπως είχα υποσχεθεί –και σας ευχαριστώ πολύ για την κατανόηση– έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα είμαι συνοπτικός, κυρία Πρόεδρε, από σεβασμό στο χρόνο των Βουλευτών που δεν έχουν ακόμη πάρει τον λόγο.

Η τροπολογία αυτή αποσκοπεί να αντιμετωπίσει το γεγονός ότι ορισμένα πειθαρχικά συμβούλια δεν έχουν ακόμη συγκροτηθεί με κύριο λόγο την αλλαγή της δομής των Υπουργείων.

Τι πρόβλημα δημιουργεί αυτό; Με το ν. 4325, τον πρόσφατο νόμο που αναφέρεται μεταξύ άλλων στην τροποποίηση του Πειθαρχικού Δικαίου, προβλέφθηκε, όπως ξέρετε, η αντικατάσταση της αυτοδίκαιης αργίας από τη δυνητική.

Παρ' όλα αυτά, για να μην επιστρέψουν υπάλληλοι που είναι πειθαρχικά υπόδικοι, για τους οποίους υπάρχει ένα ζήτημα άμεσης ένταξης στην υπηρεσία τους, ο νόμος προέβλεψε ότι το μονοπρόσωπο όργανο, ο Υπουργός ή αυτός που ασκεί διοίκηση στο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, μπορεί με μόνη την υπογραφή του να τους θέσει σε αναστολή καθηκόντων και μέσα σε τριάντα ημέρες μπορεί να επιληφθεί το Πειθαρχικό Συμβούλιο, για να μετατρέψει την αναστολή καθηκόντων σε δυνητική αργία.

Όπου δεν έχουμε πειθαρχικά συμβούλια, είναι προφανές ότι δεν μπορεί να ασκηθεί αυτή η αρμοδιότητα. Με εγκύκλιό μας αντιμετωπίσαμε το γεγονός αυτό, θεωρώντας κατά γενική αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι η μη συγκρότηση, η μη ύπαρξη πειθαρχικών συμβουλίων συνιστά λόγο ανώτερης βίας που επιτρέπει την παράταση της προθεσμίας αυτής των τριάντα ημερών.

Για λόγους όμως ασφαλείας δικαίου ερχόμαστε με αυτήν την τροπολογία να προβλέψουμε ότι δεν επιστρέφει αυτοδίκαια ο υπάλληλος αυτός, σε περίπτωση που δεν υπάρχει συγκροτημένο πειθαρχικό συμβούλιο, μέχρι τη συγκρότησή του και βάζουμε και μία καταληκτική ημερομηνία προς προστασία πλέον του υπαλλήλου, για να μην είναι χωρίς κρίση η παράταση της αργίας του, μέχρι τη 15^η Σεπτεμβρίου.

Επομένως, αυτό είναι το νόημα της διάταξης, να εξασφαλιστεί ότι θα υπάρξει κρίση του πειθαρχικού συμβουλίου περί της αναγκαιότητας ή όχι της θέσης του υπαλλήλου σε καθεστώς δυνητικής αργίας μετά την κατάργηση της αυτοδίκαιης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Στύλιος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και ακολουθεί ο κ. Μπουκώρος Χρήστος, επίσης Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να τοποθετηθούμε στο νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, με τη χώρα μας να βρίσκεται κυριολεκτικά στο χείλος του γκρεμού.

Θα μου επιτρέψετε να μιλήσω πρώτα για αυτό το οποίο σήμερα είναι το ζητούμενο για τη χώρα, που δεν είναι τίποτε άλλο από την αποφυγή της χρεοκοπίας, την παραμονή μας στο ευρώ και στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Θέλω να σας διαβάσω την απόφαση του συμβουλίου των Πολιτικών Αρχηγών που έγινε μόλις χθες.

Λέει, λοιπόν, η απόφαση στις 6 Ιουλίου 2015: «Η πρόσφατη ετυμολογία του ελληνικού λαού δεν συνιστά εντολή ρήξης, αλλά εντολή συνέχισης και ενίσχυσης της προσπάθειας για την επίτευξη κοινωνικά δίκαιης και οικονομικά βιώσιμης συμφωνίας».

Αυτό, λοιπόν, αναφέρεται στην κοινή ανακοίνωση των Αρχηγών.

Και συνεχίζουν: «Προς αυτήν την κατεύθυνση, η Κυβέρνηση αναλαμβάνει την ευθύνη για τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων και ο κάθε πολιτικός Αρχηγός θα συμβάλει αντιστοίχως, στο πλαίσιο του θεσμικού και πολιτικού του ρόλου».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να θυμίσω τη δέσμευση που υπήρξε κατά την προηγούμενη εβδομάδα ότι θα έχουμε συμφωνία εντός σαράντα οκτώ ωρών. Επίσης, θέλω να πω ότι εκλαμβάνω τη μη ρήξη ως δέσμευση για παραμονή της χώρας

στο ευρώ.

Συνεχίζει η ανακοίνωση των πολιτικών Αρχηγών με άλλες δεσμεύσεις που εξειδικεύουν.

Θέλω να κάνω, όμως, μία παρατήρηση: Σήμερα, σε μία σελίδα αρκετά δημοφιλή στους χώρους της Αριστεράς και του ΣΥΡΙΖΑ –και ίσως και σε άλλους χώρους- στην ιστοσελίδα με το όνομα «iskra.gr» –και το καταθέτω για τα Πρακτικά- υπάρχει άρθρο που αναφέρεται καθαρά σε εθνικό νόμισμα. Το άρθρο μιλάει για ρευστότητα και ξεκάθαρα για έξοδο από το ευρώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Στύλιος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Νομίζω ότι έχει μεγάλη αξία για την ελληνική κοινωνία και τους Έλληνες πολίτες να υπάρξει μία δέσμευση από τον ΣΥΡΙΖΑ –μιας και η συγκεκριμένη ιστοσελίδα αποτελείται από μέλη του και οι συντάκτες είναι μέλη του ΣΥΡΙΖΑ- που θα διευκρινίζουν και θα μας ξεκαθαρίζουν εάν σέβονται τις αποφάσεις του συμβουλίου των Πολιτικών Αρχηγών, τις αποφάσεις του Πρωθυπουργού, τη δέσμευση τη δημόσια του Πρωθυπουργού κατά το δημοψήφισμα, ότι διασφαλίζει την παραμονή της χώρας στο ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι σεβαστό από όλους μας, όπως είναι σεβαστή από όλους μας η κοινή ανακοίνωση των πολιτικών Αρχηγών που αναφέρθηκε. Δεν πρέπει να υπάρχει καμμία αμφιβολία για αυτό. Εδώ, όμως, έχουμε κάποια συγκεκριμένα δεδομένα.

Η χώρα βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού. Μαζί με την κρίση ελλείματος, ανταγωνιστικότητας, το πρόβλημα του χρέους, μετά από την πεντάμηνη «δημιουργική ασάφεια» δημιουργήσαμε και μία άλλη μεγάλη κρίση: την κρίση του τραπεζικού μας συστήματος.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, έχουμε μία χώρα με την οικονομία της διαλυμένη και κυριολεκτικά παγωμένη, τις τράπεζες κλειστές, τους συνταξιούχους στις ουρές, τον τουρισμό να έχει πάρει την κατιούσα, την πραγματική παραγωγή να λιώνει μέρα με τη μέρα.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Κυβέρνηση πηγαίνει στις διαπραγματεύσεις βασισμένη στις προηγούμενες προτάσεις Γιούνκερ, τη βάση των οποίων ο ελληνικός λαός καταψήφισε.

Κι εδώ έχουμε το εξής παράδοξο: Εμείς να πηγαίνουμε με βάση αυτές τις προτάσεις, τους εταίρους ή δανειστές να δηλώνουν ότι οι παλιές προτάσεις δεν ισχύουν, ότι το προηγούμενο πρόγραμμα τελείωσε και ότι πρέπει η διαπραγμάτευση να ξεκινήσει από την αρχή. Τα μακροοικονομικά δεδομένα έχουν δραματικά επιδεινωθεί. Χρόνος δεν υπάρχει, καθώς σε δύο ημέρες, κατά τη δική μου προσωπική εκτίμηση, δεν μπορούμε σε καμμία περίπτωση να έχουμε συμφωνία.

Με λίγα λόγια, εμείς πηγαίνουμε να ζητήσουμε περισσότερα λεφτά από πριν, καθώς στις ανάγκες της χώρας προσθέστε και την ανάγκη ανακεφαλαιοποίησης του τραπεζικού μας συστήματος, με τον κόσμο να πιστεύει ότι θα έρθει μία καλύτερη συμφωνία από την προηγούμενη, αφού έτσι ψήφισε. Το παράδοξο είναι προφανές: Πηγαίνουμε στα βράχια πανηγυρίζοντας!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις πριν μερικές ώρες ενημερωθήκαμε ότι η ελληνική πλευρά πήγε στο Eurogroup χωρίς προτάσεις, κομίζοντας τις προηγούμενες προτάσεις του Γιούνκερ, με τους εταίρους να εξετάζουν τα σενάρια ακόμα κι ενός Grexit. Αυτό έχει αξία. Ζητάμε από την Κυβέρνηση ενημέρωση.

Αυτήν τη στιγμή, δεν γνωρίζουμε τι ζημερώνει. Συμφωνία δεν μπορούμε να έχουμε διότι δεν προλαβαίνουμε. Θα πάμε σε συμφωνία-«γέφυρα»; Με ποιους όρους; Εγγυάστε, κύριοι της Κυβέρνησης, τη συνέχιση των έργων που χρηματοδοτούνται από το ΕΣΠΑ; Εγγυάστε την ολοκλήρωση και την πληρωμή των έργων της Ιονίας Οδού που έχουν σταματήσει; Χίλιοι επτακόσιοι εργαζόμενοι εργάζονται στην Ιόνια Οδό κατά μήκος του άξονα της δυτικής Ελλάδας από το Αντίρριο μέχρι τα Γιάννενα.

Οι τράπεζες πότε θα ανοίξουν; Εγγυάστε τις καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών; Εγγυάστε τους μισθούς και τις συντάξεις του Ιουλίου; Τι γίνεται με τις δόσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που λήγουν σε δύο εβδομάδες; Πόσο αντέχει η ελληνική οικονομία με τις παρούσες συνθήκες; Πώς θα αντιμετωπίσετε

την ανθρωπιστική κρίση; Πώς θα μειώσετε την ανεργία; Εξετάζετε όντως αυτήν τη στιγμή σενάρια Grexit; Αυτά είναι λόγια αγωγιάς και –πιστέψτε με- εκφράζουν τους περισσότερους συναδέλφους από όλα τα κόμματα.

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζει την εθνική προσπάθεια στο πλαίσιο της κοινής απόφασης του συμβουλίου των Αρχηγών. Για εμάς, η κόκκινη γραμμή είναι η παραμονή της χώρας στο ευρώ.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αξιοπρέπεια δεν υπάρχει στην εξαθλίωση και στη φτώχεια. Εκεί μας οδηγείτε.

Να γνωρίζετε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θα επιτρέψει να μας πάτε στα βράχια.

Θέλω να κάνω και δύο αναφορές σε σχέση με το νομοσχέδιο που συζητάμε.

Μίλησε η κυρία Υπουργός και δεν ανέφερε στοιχεία που να τεκμηριώνουν τις ενστάσεις του εισηγητή μας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όσον αφορά το ζήτημα της εγγραφής ενός μαθητή στην έκτη δημοτικού για να αποκτή την ιθαγένεια.

Μιλώ πολύ συγκεκριμένα. Θέλω να μας δώσει στοιχεία, πόσοι από αυτούς μπορούν να εγγραφούν, πόσοι φεύγουν στο εξωτερικό, πόσοι χρησιμοποιούν ως άλλοθι την εγγραφή και μετά να μπορούν να επανέλθουν.

Περιμένα να υπάρχει μία καλύτερη οργάνωση, περισσότερα στατιστικά δεδομένα, περισσότερα στοιχεία, για να αποφύγουμε καταστάσεις γκέτο, όπου μαθητές θα γράφονται, θα παίρνουν την ιθαγένεια και θα φεύγουν.

Είναι πολύ σωστός ο διαχωρισμός στο άρθρο 1 και είναι πολύ σωστό να δίνουμε την ιθαγένεια σ' αυτούς οι οποίοι μένουν στη χώρα νόμιμα, έχουν έρθει στη χώρα νόμιμα, εργάζονται νόμιμα και παρακολουθούν και ολοκληρώνουν τις εγκύκλιες σπουδές τους.

Τέλος, άκουσα την κυρία Υπουργό να κάνει αποδεκτή μια τροπολογία που έχει έρθει –βλέπω εδώ πέρα την τροπολογία- από Βουλευτές, με πρώτο Βουλευτή το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και αφορά τις μετεγγραφές των φοιτητών κατά την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά. Δεν υπάρχει καμμία απολύτως μέριμνα για τους πολύτεκνους.

Επίσης, δεν υπάρχει καμμία μέριμνα για τους τρίτεκνους. Ίσα-ίσα με τα κριτήρια τα οποία θέτετε εδώ αμφιβάλλω αν σε οικογένεια πολύτεκνη ή τρίτεκνη ή οικογένεια που έχει τρία σπίτια θα μπορέσει φοιτητής να πάρει μετεγγραφή. Και μιλώ για ποιες οικογένειες; Για τρίτεκνη οικογένεια που έχει εισόδημα 25.000 ευρώ, δεν θα μπορεί να πάρει με τη συγκεκριμένη τροπολογία έτσι όπως τη φέρατε κι όπως την καταθέσατε.

Άρα, υπάρχει μία αντίφαση. Φέρνουμε νομοσχέδια για την ιθαγένεια, ελληνοποιούμε όλους χωρίς κριτήρια, χωρίς να βάζουμε πραγματικά αντικειμενικές παραμέτρους κι από την άλλη μεριά τους δίνουμε και τη δυνατότητα έτσι όπως είναι εδώ πέρα –δεν μπορώ να την αναλύσω την τροπολογία. Αν μου δώσετε τη δυνατότητα θα μιλήσω κι αύριο περισσότερα- να πάρουν μετεγγραφή. Και να κάνω μία πρόβλεψη: Θα πάρουν όλοι μετεγγραφή οι οποίοι δεν θα είναι Έλληνες ή θα προέρχονται από άλλες χώρες και μένουν χρόνια στην Ελλάδα και δεν θα μπορέσουν να πάρουν οι Έλληνες πολίτες.

Σας ζητώ την τροπολογία όσον αφορά τις μετεγγραφές να την αποσύρετε, να έρθουν οι Υπουργοί να την αιτιολογήσουν και να την υπερασπιστούν πιο τεκμηριωμένα και να λάβετε μέριμνα για τους πολύτεκνους και τους τρίτεκνους τουλάχιστον και για τα τρία σπίτια. Δεν μπορεί να υπάρχει οικογένεια που ζει στην Άρτα, να σπουδάζει το ένα παιδί στην Αθήνα και το άλλο στη Μυτιλήνη ή στη Θεσσαλονίκη και να μην υπάρχει μέριμνα.

Και σας κάνω και μία πρόταση. Αφήστε ελεύθερες τις μετεγγραφές στα περιφερειακά πανεπιστήμια. Το είχα πει και στην προηγούμενη κυβέρνηση.

Να είστε καλά. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Στύλιο.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Μπουκώρος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και να ετοιμάζεται ο κ. Φώτης Γραϊκός.

Έχετε τον λόγο για επτά λεπτά, κυρίες συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, κυρία Υπουργέ, όλοι αντιλαμβάνομαστε ότι εξαιτίας της πυκνότητας των εξελίξεων των τελευταίων ημερών και εξαιτίας των κρίσιμων στιγμών στις διαπραγματεύσεις, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο περνάει αναμφίβολα σε δεύτερη μοίρα.

Μόνο δυο-τρεις παρατηρήσεις σχετικά με το άρθρο 1.

Κυρία Υπουργέ, και ο εισηγητής της παράταξής μας αλλά και ομιλητές από πολλά κόμματα, σας ζήτησαν κάποιες τροποποιήσεις, κάποιες αλλαγές, κάποιες βελτιώσεις. Εκείνο που θα ήθελα να σας ρωτήσω εγώ είναι γιατί αυτό που προβλέπεται για τα παιδιά των Ελλήνων, η εννιαετής υποχρεωτική εκπαίδευση, να μην προβλέπεται για τους ανήλικους μετανάστες, οι οποίοι αιτούνται ελληνικής ιθαγένειας.

Αν δεν μπορείτε να συνεκτιμήσετε οτιδήποτε άλλο ακούστηκε σ' αυτή την Αίθουσα και στις αρμόδιες επιτροπές, θα σας παρακαλούσα να δείτε την ασπίδα προστασίας που δημιουργεί αυτή η προϋπόθεση στα παιδιά των μεταναστών. Όταν τα παιδιά θα λείψουν από το σχολείο και η εγγραφή και μόνο δεν το διασφαλίζει αυτό, κάποιος θα ανησυχήσει γι' αυτά τα παιδιά. Θα είναι ο δάσκαλός τους, θα είναι ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του σχολείου και συν της άλλης θα τους δώσετε και κάποια εφόδια να αντιμετωπίσουν τη ζωή τους στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό.

Επειδή, όμως, κυρία Υπουργέ, το νομοσχέδιο αυτό συνδέεται άμεσα ή έμμεσα και με το μεταναστευτικό πρόβλημα, που έντονο εμφανίζεται στη χώρα μας τους τελευταίους μήνες, μας είπατε προηγουμένως και θα ήθελα να μείνω σε αυτό, ότι τα κέντρα υποδοχής μεταναστών δεν έχουν τα κονδύλια πλέον και είμαστε μπροστά σε εκρηκτικές καταστάσεις. Δεν ξέρω αν το έχετε πληροφορηθεί αλλά σήμερα στη Σάμο άνοιξαν οι πόρτες του κέντρου υποδοχής, προκειμένου οι άνθρωποι αυτοί να οδηγηθούν στο νησί και στην πόλη της Σάμου για να αναζητήσουν τροφή, επειδή οι προμηθευτές δεν έχουν πάρει ούτε ένα ευρώ εδώ και πολλούς μήνες.

Αλήθεια, από τον προϋπολογισμό τους προηγούμενους μήνες δεν θα μπορούσε να αποπληρωθεί ένα μέρος του κόστους, ώστε να μην φτάσουμε σ' αυτές τις καταστάσεις;

Θα ήθελα, επίσης, κυρία Υπουργέ, να σας παραπέμψω στις δηλώσεις που έγιναν την προηγούμενη εβδομάδα κι ενώ στην Ελλάδα πανηγυρίζαμε για το δημοψήφισμα το οποίο θα διεξαχθεί, στη γειτονική Ιταλία τόσο από τον Πρωθυπουργό τον Ματέο Ρέντσι όσο και από τον Υπουργό Εσωτερικών, τον Αντζελίνο Αλφάνο, οι οποίοι μιλώντας σε Ιταλούς και ξένους δημοσιογράφους απαίτησαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση να δεχτεί την αναδιανομή των εισερχόμενων μεταναστών στην Ιταλία, διαφορετικά, όπως είπαν με ένα στόμα και ο Ιταλός Πρωθυπουργός και ο Ιταλός αρμόδιος Υπουργός, η Ευρώπη θα γνωρίσει μια άλλη Ιταλία.

Εμείς, αλήθεια, τι κάνουμε γι' αυτό το ζήτημα; Πώς το αντιμετωπίζουμε; Τι σχέδιο έχουμε;

Αλλά, κυρία Υπουργέ, όπως είπα στην αρχή της ομιλίας μου, όλα αυτά περνούν σε δεύτερη μοίρα. Τα βλέμματα όλων των Ελλήνων απόψε είναι στραμμένα στις Βρυξέλλες και στη Σύνοδο Κορυφής, εκεί όπου ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις για να δούμε ποιο θα είναι το μέλλον της Ελλάδος, ποια θα είναι η επόμενη μέρα.

Είναι καλό, όμως, όλοι να φρεσκάρουμε τη μνήμη μας και να θυμηθούμε πώς φτάσαμε ως εδώ, ένα βήμα πριν την καταστροφή. Ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές του Ιανουαρίου διαβεβαιώνοντας τους Έλληνες ότι δεν υπάρχει καμμία περίπτωση οι εταίροι και δανειστές μας να μην δεχθούν τη δική του πρόταση, που θα ήταν μια πρόταση χωρίς μνημόνια, χωρίς μέτρα, βιώσιμη και αναπτυξιακή. Κάτι τέτοιο όλοι γνωρίζουμε ότι δεν έγινε και μεγαλύτερη απόδειξη γι' αυτό δεν είναι άλλη από την αποτυχία της συμφωνίας της 20^{ης} Φεβρουαρίου.

Στη συνέχεια και καθ' όλη τη διάρκεια του πεντάμηνου ο Πρωθυπουργός και οι αρμόδιοι Υπουργοί διαβεβαίωναν καθημερινά σχεδόν τον ελληνικό λαό ότι η συμφωνία είναι προ των πυλών, ότι καθαρोगράφεται και θα δημοσιοποιηθεί και βεβαίως ούτε αυτό συνέβη, για να φτάσουμε πριν μια βδομάδα στην εξαγγελία του δημοψηφίσματος, εντελώς ξαφνικά, ένα δημοψήφισμα που όμοιο του ή σύγχρονη Ευρώπη δεν έχει γνωρίσει, ένα δημοψή-

φισμα που διεξήχθη σε μία εβδομάδα με μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου, η οποία άλλαζε όλες τις προβλεπόμενες από τη σχετική νομοθεσία ημερομηνίες, με ένα δημοψήφισμα που διεξήχθη με ένα ψηφοδέλτιο πρωτοφανές για την πολιτισμένη και δημοκρατική Ευρώπη την οποία συνεχώς επικαλείστε, ένα δημοψήφισμα για το οποίο ο Πρωθυπουργός και όλη η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ζήτησαν την υπερψήφισή του με ένα ισχυρό «όχι» ως διαπραγματευτικό όπλο για μια καλύτερη και πιο βιώσιμη συμφωνία.

Και το «όχι» ήρθε από τον ελληνικό λαό. Και αυτό το ηχηρό «όχι» μέσα σε ένα εικοσιτετράωρο στο πλαίσιο της σύσκεψης των πολιτικών Αρχηγών τη Δευτέρα του δημοψηφίσματος μετατράπηκε σε ένα μεγαλοπρεπές «ναι», για να φτάσουμε στην αποψινή βραδιά να μην γνωρίζει ο ελληνικός λαός αν είναι «όχι», αν είναι «ναι», ή τέλος πάντως τι είναι.

Να υπενθυμίσω εδώ βεβαίως ότι ο Πρωθυπουργός συμφώνησε με τους υπόλοιπους Αρχηγούς ότι το «όχι» της Κυριακής δεν αποτελεί εντολή ρήξης.

Και να υπενθυμίσω, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μόλις δύο μέρες πριν το δημοψήφισμα, ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας με διάγγελμα του απευθυνόμενος στον ελληνικό λαό, τον διαβεβαίωσε για μία ακόμη φορά ότι η ισχυρή εντολή του λαού στο «όχι» θα τον βοηθήσει να επιτύχει μια συμφωνία καλύτερη και βιώσιμη και μάλιστα εντός σαράντα οκτώ ωρών. Ένα διάγγελμα το οποίο έπαιξε ρόλο στη διαμόρφωση του αποτελέσματος στο δημοψήφισμα της Κυριακής.

Απλά θέλω να σας υπενθυμίσω ότι το σαρανταοκτάωρο σε μία ώρα εκπνέει και οι πληροφορίες που έρχονται από τις Βρυξέλλες κάθε άλλο παρά ενθαρρυντικές είναι. Αυτό που έχουμε μάθει μέχρι τώρα είναι ότι συζητείται μια συμφωνία-γέφυρα, προκειμένου η Ελλάδα όχι να κάνει ανάπτυση ή να αντιμετωπίσει τα επείγοντα προβλήματα της πραγματικής οικονομίας αλλά απλά για να πληρώσει τη δόση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και τη δόση στις 20 Ιουλίου 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ προς της Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Σε αυτό το σημείο είμαστε τώρα και ούτε αυτό έχει διασφαλιστεί.

Φυσικά, όπως είπε και ο Πρόεδρός μας στη σύσκεψη των πολιτικών Αρχηγών, είναι ευθύνη της Κυβέρνησης να επιτύχει συμφωνία, όπως πολλαπλώς έχει δεσμευτεί σε διάφορες ευκαιρίες προς τον ελληνικό λαό.

Η δική μας παράταξη θα στηρίξει την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, αλλά σήμερα δυστυχώς όσο και εάν ανέβαλε την πραγματικότητα ο Πρωθυπουργός, ήρθε η ώρα να αναμετρηθεί μαζί της. Και η πραγματικότητα είναι στις Βρυξέλλες και στις διαπραγματεύσεις.

Δύο είναι οι δρόμοι της Κυβέρνησης και του κ. Τσίπρα: Ή να υπογράψει ένα μεγάλο μνημόνιο –γιατί εν τω μεταξύ η κατάσταση της οικονομίας, όλοι οι δείκτες της αλλά και η πραγματική οικονομία έχουν επιδεινωθεί ραγδαία– ένα μεγάλο μνημόνιο παρόμοιο με το «όχι» της Κυριακής ή ο δρόμος της ρήξης και η επιστροφή στη δραχμή. Και αυτό είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ από τότε που ανάλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας.

Εμείς ευχόμαστε να επιτευχθεί μια συμφωνία βιώσιμη και θετική, αλλά κάτι τέτοιο αυτήν την ώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν διαφαίνεται. Ήρθε η ώρα της αναμέτρησης της Κυβέρνησης με την πραγματικότητα. Τα επικοινωνιακά τερτίπια, η υπαρπαγή της ψήφου και οι ψεύτικες διαβεβαιώσεις τελείωσαν!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Μπουκώρο.

Τον λόγο έχει ο κ. Φώτιος Γραϊκός για επτά λεπτά και θα ακολουθήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΦΩΤΙΟΣ ΓΡΑΙΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αποτελεί ντροπή για το Κοινοβούλιο να έρχεται προς συζήτηση ένα νομοσχέδιο σχετικό με την ιθαγένεια, που στην ουσία βέβαια μας καλεί να διαπραγματευτούμε την ιθαγένεια των Ελλήνων. Δηλαδή, να διαπραγματευτούμε το τι είναι Έλληνας, το τι είναι Ελλάδα και πάνω από όλα να διαπραγματευτούμε το μέλλον του έθνους των Ελλήνων. Αυτό είναι κάτι που οποίο δεν έχου-

με κανένα δικαίωμα να το κάνουμε και ακόμα και η σκέψη περί αυτού αποτελεί για μας προδοσία.

Θέλετε, λοιπόν, να μετατρέψετε χιλιάδες μετανάστες σε Έλληνες, λες και η ελληνικότητα είναι κάτι που το καθορίζουν οι νόμοι και τα χαρτιά, ξεχνώντας φυσικά τα λόγια του Ηροδότου, για το ότι «έθνος είναι το άθροισμα του όμαιμου, του ομόθρησκου, του ομόγλωσσου και του ομότροπου».

Και επειδή μιλήσατε με ανακρίβειες για τα του Ισοκράτη περί ελληνικής παιδείας και το ότι «Έλληνας είναι όποιος έχει ελληνική παιδεία», θα σας αναφέρω κάποια ακόμη λόγια από τον ίδιο Λόγο του Ισοκράτη, τον «Πανηγυρικό», που είναι σχετικά: «Κατοικούμε σε αυτήν τη χώρα χωρίς να έχουμε εκδιώξει άλλους από εδώ, ούτε την καταλάβουμε βρίσκοντάς την έρημη ούτε είμαστε μιγάδες ανακατεμένοι από διάφορα έθνη ανθρώπων, αλλά υπάρχουμε καλώς και γνήσιως, διότι κατέχουμε τη χώρα στην οποία γεννηθήκαμε και ζούμε καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας μας, αφού είμαστε αυτόχθονες».

Υπάρχει βέβαια κάτι ακόμη στο ζήτημα της ελληνικής παιδείας: Ποια ελληνική παιδεία; Αυτή που ξεχνάει τη γενοκτονία των Ποντίων; Αυτή που μιλάει για συνωτισμό στη Σμύρνη; Μα, ούτε τα Ελληνόπουλα δεν έχουν επαφή με την ελληνική παιδεία, πόσω μάλλον τα παιδιά των μεταναστών.

Ας εξετάσουμε όμως τώρα γιατί συμβαίνουν όλα αυτά. Διότι, δεν είναι μόνο οι ψηφοθηρικοί λόγοι που σας κάνουν να πράττετε κατ' αυτόν τρόπο, ούτε η ανάγκη σας να παραμείνετε στην εξουσία με οποιοδήποτε κόστος -επειδή γνωρίζετε ότι τώρα που θα υπογράψετε μνημόνιο πάλι ο ελληνικός λαός θα σας φτύσει!

Στην πραγματικότητα είναι κάτι πολύ βαθύτερο: Είναι η ίδια η συμπλεγματική σας ύπαρξη και το μίσος σας για τον ίδιο σας τον εαυτό και την καταγωγή σας, που σας κάνει να μισείτε την Ελλάδα και οτιδήποτε ελληνικό. Γι' αυτό μισείτε τη Χρυσή Αυγή.

Επειδή μιλήσατε για «ανθρωπισμό» και «δημοκρατία», στην πραγματικότητα είστε ψευδοανθρωπιστές και ψευδοδημοκράτες και δεν λέτε την αλήθεια. Δεν λέτε για το τι Ελλάδα θέλετε.

Διότι, ακούσαμε την κ. Κατριβάνου να μιλάει για ανάγκες, λες και οι ανάγκες του κάθε ανθρώπου καθορίζουν την καταγωγή του ή την ιθαγένειά του. Ακούσαμε να μιλάει για ομόφυλα ζευγάρια, για γάμους ομοφυλοφίλων και για ευρωπαϊκό πολιτισμό.

Εδώ επιτρέψτε μου να γίνω λίγο ωμός, διότι προφανώς έχουμε ξεχάσει τον ελληνικό πολιτισμό και είναι πιο σημαντικός ο ευρωπαϊκός. Όμως, ποιος είναι ο ευρωπαϊκός πολιτισμός; Τα βλέπουμε στην Ευρώπη, στην Ολλανδία, στη Σουηδία: Παιδεραστία, κτηνοβασία, ναρκωτικά. Είδαμε πρόσφατα σε κάποια χώρα να λένε πως δεν υπάρχει πλέον πατέρας και μητέρα. Υπάρχει «γονέας Α'» και «γονέας Β'».

Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Να το πούμε για να το καταλάβει ο κόσμος. Γιατί, αυτά θέλετε να κάνετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν το λένε να τα πείτε. Σημαίνει ότι κάποιος κύριος, ο οποίος πιθανόν να είναι για παράδειγμα από το Περού, αφού έχει μείνει πέντε χρόνια στην Ελλάδα, έχει πάρει ελληνική ιθαγένεια, μπορεί να παντρευτεί έναν άλλο κύριο, που έχει μείνει και αυτός πέντε χρόνια στην Ελλάδα, ο οποίος μπορεί να κατάγεται από τη Μοζαμβίκη, να υιοθετήσουν και ένα παιδάκι από το Αφγανιστάν και αυτό θα είναι το Ελληνόπουλο του μέλλοντος!

Αυτή είναι η Ελλάδα, την οποία φαντάζεστε και ονειρεύεστε. Μάλιστα, η κ. Κατριβάνου θυμήθηκε και τον Κολοκοτρώνη. Θα της θυμίσω κάποια άλλα λόγια του Κολοκοτρώνη, ο οποίος είπε: «το γένος μας και άλλες φορές σταυρώθηκε, αλλά ιδού, ζώμεν!».

Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να το φέρετε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά ο ελληνισμός πέρασε και τετρακόσια χρόνια τουρκοκρατίας και πολλές άλλες δυσκολίες και επέζησε. Όσο και να προσπαθείτε να τον διαλύσετε, δεν θα τα καταφέρετε. Διότι, ο ελληνισμός είναι το φως του κόσμου, είναι το φως που διαλύει το σκοτάδι σας, αυτό το νεοκομμουνιστικό σκοτάδι που θέλει να διαλύσει ό,τι υπήρχε στην Ελλάδα, όλη μας την ιστορία, τη φυλή μας, τον πολιτισμό μας, ό,τι έχει σημασία και έγραψε ιστορία σε αυτόν τον τόπο.

Φυσικά, ο ελληνισμός θα μετατρέψει το νομοσχέδιό σας σε χαρτί υγείας, θα σας τυλίξει με αυτό και θα σας πετάξει στον κάλαθο των αχρήστων της ιστορίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος. Θα ακολουθήσει ο κ. Στέφανος Γκίκας.

Κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε εξαιρετικά δύσκολες στιγμές, ιστορικές στιγμές. Εύχομαι πραγματικά να αποφύγουμε την εθνική καταστροφή, να μην ζησει ο λαός μας μια νέα τραγωδία.

Είναι η έβδομη εργάσιμη μέρα με κλειστές τις τράπεζες. Είναι η έβδομη εργάσιμη μέρα που η αγορά μοιάζει να τελεί υπό αργία. Είναι ζοφερή η κατάσταση, ιδιαίτερα για τις ευάλωτες κοινωνικά ομάδες.

Χάσαμε πολύτιμο χρόνο και τώρα η κοινωνία έχει υποβληθεί σε μια σκληρή δοκιμασία. Είδαμε το «όχι» να κυριαρχεί στο δημοψήφισμα και οφείλουμε να κατανοήσουμε τη λαϊκή ετυμηγορία.

Οι Έλληνες έχουν υποφέρει πολλά τα τελευταία πέντε χρόνια. Έχουν πληρώσει ακριβά το τίμημα της εξόδου από την κρίση, χωρίς όμως αυτή να έρχεται. Δεν υπάρχουν άλλες αντοχές.

Ωστόσο, δεν μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια στην αντίφαση που εμπεριέχει αυτό το «όχι». Γιατί είναι ένα «όχι» σε μέτρα που είχαν γίνει αποδεκτά από την ελληνική Κυβέρνηση σε ποσοστό περίπου 90%.

Σήμερα, τούτην εδώ την ώρα, τα μάτια είναι στραμμένα στις Βρυξέλλες, στη Σύνοδο Κορυφής. Προσδοκούμε με αγωνία να δούμε την Ευρώπη να ορθώνει το ανάστημά της αλληλεγγύης και της συνεργασίας. Να γλιτώσουμε τη ρήξη, τη χρεοκοπία, την απομόνωση.

Οι Έλληνες πίστεψαν ότι με ένα «όχι» θα καταφέρει η Κυβέρνηση μια καλύτερη συμφωνία με βιώσιμες λύσεις και αναδιάρθρωση του χρέους. Πίστεψαν στις εγγυήσεις του Πρωθυπουργού και τώρα ο Πρωθυπουργός κρατά την τύχη της πατρίδας στα χέρια του.

Ας του ευχηθούμε, λοιπόν, όλοι αφήνοντας στην άκρη τις όποιες επιφυλάξεις και τις διαφωνίες μας, να πετύχει. Αυτό θέλουμε, να πετύχει!

Ας ευχηθούμε η πατρίδα μας να βγει αλώβητη από αυτή την περιπέτεια και οι επόμενες γενιές να ζήσουν σε μια καλύτερη Ελλάδα, σε μια καλύτερη Ευρώπη.

Δεν μπορώ όμως να μην υπογραμμίσω ότι το ΠΑΣΟΚ από τις εκλογές του 2012 μιλούσε για συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων και για μια εθνική ομάδα διαπραγματεύσεων.

Τότε το ΣΥΡΙΖΑ έχτιζε το αντιμνημονιακό του μέτωπο. Μιλούσε για θιασώτες του μνημονίου. Αγνοούσε τις ανάγκες της εθνικής συνεργασίας.

Όμως, χθες όλα άλλαξαν. Κάλεσε έστω και στο και πέντε στο Μέγαρο Μαξίμου τους πολιτικούς Αρχηγούς για εξεύρεση λύσης και στήριξης της προσπάθειάς του για συμφωνία από όλα τα κόμματα.

Να, λοιπόν, πόσο χρήσιμο ήταν να εισακουστεί το ΠΑΣΟΚ, όταν μιλούσε για εθνική ομάδα διαπραγματεύσεων. Επαληθευθήκαμε χθες. Μετά τη συνάντηση η κοινή απόφαση των πολιτικών Αρχηγών ήταν «ναι στη συμφωνία το ταχύτερο δυνατό, όχι σε ρήξη».

Εδώ υπάρχει, φυσικά και το εξής οξύμωρο: Η συμφωνία, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, δεν θα έχει μέτρα; Γιατί ο κόσμος ακόμη ίσως δεν έχει καταλάβει ότι και πάλι καλείται να δεχθεί μέτρα, για να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο και από τα δύσκολα.

Απλώς, θέσατε το δημοψήφισμα στον ελληνικό λαό, γιατί θέλατε τη λαϊκή επικύρωση της παρουσίας σας στις διαπραγματεύσεις και τη διατήρηση της κομματικής σας συνοχής. Εργαλείο σας έγινε ο λαός, για να ενισχύσει τη θεσμική σας θέση. Αυτό υπηρετούσε και το ασαφές ερώτημα στο δημοψήφισμα, το ερώτημα άνευ περιεχομένου που εξέθεσε τη χώρα στην Ευρώπη και έδωσε το δικαίωμα στους Ευρωπαίους αξιωματούχους να μιλούν για ένα «ναι» ή «όχι» στο ευρώ».

Τώρα τι κάνατε; Το «όχι» το κάνατε «ναι». Αυτή είναι η αλήθεια.

Καίγεστε για ένα πακέτο ενδιάμεσης χρηματοδότησης όχι μόνο των τραπεζών αλλά και της οικονομίας, για να μη χρεοκοπήσουμε.

Σας θυμίζω μόνο ότι πριν τις εκλογές του Ιανουαρίου η Ελλάδα ετοιμαζόταν να περάσει στη φάση της προληπτικής πιστωτικής γραμμής ως τελικό βήμα εξόδου από το μνημόνιο. Σας θυμίζω μόνο ότι είχαμε πετύχει στο τέλος του 2014 ένα μικρό πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο βάσει της Συμφωνίας του 2012 μας επέτρεπε να διεκδικήσουμε κούρεμα του χρέους. Έγιναν όλα στάχτη.

Το 2010 δήλωνε ο κ. Τσίπρας ότι όταν έρθει η κυβέρνηση της Αριστεράς θα ακυρώσει το μνημόνιο. Και τον Ιούνιο του 2015 υπογράφει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός του «πρώτη φορά Αριστερά» πρόταση μέτρων ύψους 8 δισεκατομμυρίων προς τους εταίρους-πιστωτές -και για να χρησιμοποιήσω μια δική του έκφραση- μία πρόταση προς τους Ευρωπαίους τρομοκράτες. Έλεγε ο τότε Υπουργός Οικονομικών κ. Βαρουφάκης τον Απρίλιο του 2011 ότι αν γίνει δημοψήφισμα, η οικονομία θα καταρρεύσει, η χώρα θα βυθιστεί στο απόλυτο σκότος. Διαβεβαίωνε ο Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας τον Φεβρουάριο του 2015 ότι δεν υπάρχει περίπτωση να πει «όχι» η Μέρελ, ότι θα συμφωνήσει και θα είναι μέρα μεσημέρι, ότι δεν θα κάνουμε δημοψήφισμα, ότι θα εφαρμόσουμε πιστά το πρόγραμμα Θεσσαλονίκης.

Πού είναι, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, το πρόγραμμα Θεσσαλονίκης;

Έβγαينه ο κ. Σακελλαρίδης και έλεγε στις 18 του Ιουνίου: «Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση για capital controls. Οι καταθέσεις είναι διασφαλισμένες και το τραπεζικό σύστημα είναι ισχυρό».

Κύριε Σακελλαρίδη, κύριε Παππά, κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, τι έχει γίνει από την προηγούμενη Δευτέρα;

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Σεισμός!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μπήκαν capital controls; Ή έχετε προσχωρήσει στην άποψη του κ. Λεουτσάκου «τα χρήματα είναι χαρτιά και θα βρεθούν, η αξιοπρέπεια δεν αγοράζεται». Αλήθεια, οι συνταξιούχοι και τα ΑμεΑ με αξιοπρέπεια θα αγοράσουν τα φάρμακά τους; Οι φαρμακοποιοί με αξιοπρέπεια θα πληρώσουν τις φαρμακαποθήκες που απαιτούν προπληρωμές; Οι εισαγωγείς με αξιοπρέπεια θα πληρώσουν για το εμπόρευμα μπροστά και στο ακέραιο;

Είπε ο Πρωθυπουργός σε ένα από τα διαγγέλματά του πριν από το δημοψήφισμα ότι εγγυάται προσωπικά τις καταθέσεις των πολιτών. Εύχομαι να μη δούμε και κούρεμα των καταθέσεων, να μη γίνουμε μάρτυρες μιας ακόμη διάψευσης, γιατί πέρασε και το σαρανταοχτάωρο και συμφωνία δεν είδαμε, όπως είχε δεσμευθεί ο κύριος Πρωθυπουργός, γιατί πέρασε και η Τρίτη και δεν άνοιξαν οι τράπεζες, όπως είχε δεσμευθεί ο κ. Βαρουφάκης.

Εύχομαι πραγματικά να τιμήσετε την ψήφο των Ελλήνων πολιτών που σας προίκισε με το «όχι», όπως είπε ο τότε Υπουργός Οικονομικών για μια καλύτερη συμφωνία, γιατί έχετε την υποχρέωση, κύριοι της Κυβέρνησης, να φέρετε μια καλύτερη συμφωνία με λιγότερα μέτρα, να ανοίξετε τις τράπεζες, να αποτρέψετε την κατάρρευσή τους, να αποκαταστήσετε την ομαλή λειτουργία της οικονομίας, να πληρώσετε μισθούς και συντάξεις, να κρατήσετε τη χώρα μέσα στην Ευρώπη και την Ευρωπαϊκή Ένωση, να πετύχετε –εν πάση περιπτώσει- μείωση του χρέους, να αυξήσετε και να αξιοποιήσετε τους διαθέσιμους αναπτυξιακούς πόρους.

Περιμένουμε όλα αυτά να τα δούμε. Θα είμαστε εδώ για να σας τα θυμίζουμε. Θα στηρίξουμε τούτη τη δύσκολη ώρα την πατρίδα, όπως κάναμε μέχρι σήμερα, γιατί για εμάς πατριωτισμός σημαίνει πρώτα η πατρίδα, μετά το κόμμα. Και το κάναμε πράξη, παίρνοντας την ευθύνη, ώστε να μη χρεοκοπήσει η χώρα. Γι' αυτό και το ΠΑΣΟΚ έφθασε στα σημερινά του ποσοστά. Αυτή είναι η αλήθεια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς δεν μπορούμε παρά να συνεχίσουμε με συνέπεια το κοινοβουλευτικό μας έργο.

Το νομοσχέδιο που συζητά σήμερα η Βουλή, περιέχει πολύ σημαντικές ρυθμίσεις για τα παιδιά των μεταναστών που ζουν μόλις στην Ελλάδα. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που είχε επεξεργαστεί και είχε προτάξει στην ατζέντα του το ΠΑΣΟΚ όσο ήταν κυβέρνηση.

Θα ήθελα να αναφέρω και να καταγραφεί στα Πρακτικά ότι εί-

μαστε εμείς που αναδείξαμε πρώτοι την ανάγκη να αποκτήσουν ιθαγένεια τα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα, ακολούθησαν το εγχώριο σύστημα εκπαίδευσης, μιλούν την ελληνική γλώσσα και έχουν γαλουχηθεί με τον ελληνικό πολιτισμό.

Σας θυμίζω τον ν. 3838/2010 που εισηγήθηκε το ΠΑΣΟΚ. Τα ίδια παιδιά αφορούσε. Τότε είχαμε απέναντί μας όλες τις ακροδεξιές δυνάμεις. Ήταν και ο ΣΥΡΙΖΑ της στείρας αντιπολίτευσης.

Αυτή είναι μια μεγάλη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα σε εμάς και τον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς στο ΠΑΣΟΚ δεν θα κινηθούμε με κομματικές παρωπίδες, αλλά με βάση τις αρχές και τις αξίες μας, γι' αυτό και ψηφίσαμε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Πραγματικά περιμένουμε να δούμε ποια στάση θα κρατήσει ο κυβερνητικός σας εταίρος κ. Καμμένος και οι ΑΝΕΛ που λειτουργούν διαλυτικά, γιατί προφανώς δεν θέλουν να περάσει το νομοσχέδιο αυτό.

Η Ελλάδα είναι χώρα εισόδου προσφύγων και μεταναστών. Γνωρίζουμε όλοι τους δεσμούς που μας συνδέουν με τους ανθρώπους που αναγκάζονται να τραπούν σε φυγή από τις εστίες τους. Η Ελλάδα είναι ένας λαός που έχει βιώσει τη μετανάστευση. Είναι χρέος μας, λοιπόν, να σκύψουμε πάνω από την ανθρωπινή πλευρά του προβλήματος, να δούμε πώς μπορούμε να ανακουφίσουμε συνηθισμένους ανθρώπους που ζουν σε ασυνήθιστες συνθήκες και επιζητούν μια κανονική ζωή, να δούμε πώς μπορούμε να απαλλάξουμε την κοινωνία μας από μία ξενοφοβική λογική που εμποδίζει την ενσωμάτωσή τους αυτή.

Στη χώρα μας ζουν περίπου εξακόσιες χιλιάδες μετανάστες, οι οποίοι κατέχουν άδεια παραμονής. Η πλειοψηφία αυτών βρίσκεται στη χώρα πάνω από δέκα χρόνια.

Επί των άρθρων, λοιπόν, του νομοσχεδίου πρέπει να γίνουν κάποιες επισημάνσεις.

Το άρθρο 1 ρυθμίζει τις προϋποθέσεις κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας. Υπάρχει ζήτημα σχετικά με το πώς θωρακίζονται όσοι πολίτες τρίτων χωρών λόγω της οικονομικής κρίσης έχασαν τις δουλειές τους και την πρόσβαση μαζί στην κοινωνική ασφάλιση λόγω των αναγκών ενσήμων, με αποτέλεσμα να καταθέτουν αναγκαστικά αίτηση άδειας διαμονής για εξαιρετικούς λόγους και είναι κάτι που δεν εξασφαλίζει νόμιμη διαμονή, έως ότου κριθεί αυτή η αίτηση.

Τι θα γίνει, λοιπόν, με αυτούς τους ανθρώπους; Η σώρευση των προϋποθέσεων της νόμιμης και μόνιμης διαμονής θέτει ζήτημα για τα παιδιά των οποίων οι γονείς έχουν εκπέσει της νομιμότητας.

Επίσης, σχετικά με την επιτυχή σχολική φοίτηση, έχουν διατυπωθεί επιφυλάξεις, καθώς είναι σύνηθες παιδιά μεταναστών να αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα ένταξης σε ένα διαφορετικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, η παρακολούθηση συγκεκριμένου αριθμού τάξεων αποτελεί ιδιαίτερο δεσμό του ανήλικου με την ελληνική εκπαίδευση, που χρειάζεται για τη δήθεν ουσιαστική του ένταξη. Χρειάζεται, όμως, κατά τη γνώμη μου, να προσμετράται και η φοίτηση στο νηπιαγωγείο ως υποχρεωτική εκπαιδευτική βαθμίδα.

Όσον αφορά την παράγραφο 6.α και 6.β, που σχετίζεται με την προθεσμία για την υποβολή της αίτησης της κτήσης της ιθαγένειας στα είκοσι οκτώ και στα είκοσι τρία έτη, αναρωτιέμαι μήπως έτσι περιορίζεται σημαντικά το σχετικό δικαίωμα.

Όσον αφορά την παράγραφο 11, εκτιμώ ότι η απουσία πρόβλεψης της οικονομικής δυνατότητας των αιτούντων κτήσης της ελληνικής ιθαγένειας δημιουργεί μεγάλο πρόβλημα, καθώς σήμερα υπάρχουν πολλοί συνάνθρωποί μας που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε κάποιες ρυθμίσεις της μεταναστευτικής πολιτικής.

Όσον αφορά το άρθρο 8 παράγραφος 6, προβλέπεται μία μεταφορά αρμοδιότητας από το Υπουργείο Εσωτερικών στις αποκεντρωμένες διοικήσεις, που ενδεχομένως θα δημιουργήσει προβλήματα εξαιτίας των ελλείψεων και των αδυναμιών που αυτές εμφανίζουν τόσο σε υποδομές όσο και σε κατάλληλο προσωπικό.

Όσον αφορά τις παραγράφους 18 και 19, η χορήγηση δελτίου

διαμονής ενδέχεται να επιφέρει σημαντικό φορτίο υπηρεσίας, δεδομένου ότι οι αντίστοιχες διατάξεις του ν. 3386/2005 είχαν οδηγήσει σε μεγάλη καταστρατήγηση των διατάξεων αναφορικά με την εγκυρότητα των δικαιολογητικών που προσκομίστηκαν. Πρέπει να το λάβουμε υπ' όψιν.

Κλείνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω πως είναι ένα προοδευτικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που φέρει πραγματικά και τη σφραγίδα του ΠΑΣΟΚ. Ας ελπίσουμε ότι θα συμβάλει σημαντικά στη θεσμική ενίσχυση της μεταναστευτικής πολιτικής της χώρας μας.

Εύχομαι σε όλους καλή δύναμη σε αυτές τις δύσκολες ώρες. Στα δύσκολα οι Έλληνες ήταν πάντα ενωμένοι. Η διαφορά απόψεων δεν σημαίνει πόλεμο, σημαίνει ότι έχουμε ακόμα δρόμο μπροστά μας να διανύσουμε και θα τον διανύσουμε ως Έλληνες όλοι μαζί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Τον λόγο έχει ο κ. Στέφανος Γκίκας.

Εν συνεχεία, να ετοιμάζεται ο κ. Αθανάσιος Πετράκος και εάν δεν είναι εδώ, θα ακολουθήσει ο κ. Εμμανουηλίδης Δημήτρης.

Κύριε Γκίκα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Και εγώ, πριν μπω στην ουσία του νομοσχεδίου, θα ήθελα να κάνω μερικές επιστημονικές για τις ιστορικές στιγμές που διέρχεται η χώρα μας.

Η αλήθεια είναι ότι η χώρα μας αυτήν την περίοδο περνά μια πρωτόγνωρη κρίση. Εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών ταλαιπωρούνται καθημερινά. Η οικονομία μας κινδυνεύει καθημερινά να τιναχτεί τελείως στον αέρα. Το ίδιο και το τουρισμός μας. Δυστυχώς, δεν διαφαίνεται μια λύση, η οποία σύντομα θα μπορέσει να επαναφέρει την ηρεμία και την ομαλότητα στη χώρα.

Θεωρώ ότι μετά τα χθεσινά γεγονότα είναι ομόθυμη πλέον η θέληση και η απόφαση να έρθει μια συμφωνία, ώστε πολύ σύντομα να επανέλθει η ομαλότητα. Αυτή η συμφωνία, όμως, που κατά τον κύριο Πρωθυπουργό θα έπρεπε να έρθει σε σαράντα οκτώ ώρες, φαίνεται ότι δεν θα έρθει με τη μορφή που περιμένουν οι Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μην κρυβόμαστε. Οι Έλληνες πολίτες κλήθηκαν να ψηφίσουν σε ένα δημοψήφισμα και ψήφισαν «όχι» στα μνημόνια. Δεν νομίζω ότι κανείς σε αυτήν την Αίθουσα έχει την παραμικρή αμφιβολία ότι, αν θέλουμε να μείνουμε στο ευρώ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η λύση, η οποία θα έρθει, θα συνοδεύεται από ένα μνημόνιο. Όμως, αυτή είναι μια συζήτηση που θα την κάνουμε, όταν θα έρθει η ώρα.

Εμείς, όπως είπα και ο Πρόεδρός μας, στηρίζουμε την προσπάθεια αυτή της Κυβέρνησης του κ. Τσίπρα να φέρει τη συμφωνία, αλλά θα πρέπει να την φέρει, γιατί ο χρόνος τελειώνει. Λίγες μόνον ημέρες μένουν.

Έρχομαι τώρα στην ουσία του νομοσχεδίου. Ανεφέρθη ήδη ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου έχει ιδιαίτερη και ξεχωριστή σημασία. Αγγίζει άμεσα το λεπτό εθνικό ζήτημα της μεταναστευτικής πολιτικής μας, που στην παρούσα συγκυρία, όπως όλοι γνωρίζουμε, βρίσκεται σε ιδιαίτερα κρίσιμη κατάσταση.

Ταυτόχρονα, εξίσου σημαντικό είναι ότι τα αποτελέσματα και οι συνέπειες που θα επιφέρουν οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου θα έχουν μόνιμο, μη αναστρέψιμο χαρακτήρα, αφού χιλιάδες αλλοδαποί θα αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια. Με απλά λόγια, εάν βιαστούμε, εάν γίνουν λάθος κινήσεις και χειρισμοί σήμερα, δεν θα μπορούμε σε λίγα χρόνια να τα διορθώσουμε.

Σας θυμίζω το νόμο Ραγκούση, τον 3838/2010, που κρίθηκε αντισυνταγματικός. Παρ' όλα αυτά, επέτρεψε σε χιλιάδες αλλοδαπούς να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια, επί της ουσίας παρανόμως. Σήμερα αυτό δεν αντιστρέφεται.

Έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση και καταθέτει ένα νομοσχέδιο, οι ρυθμίσεις του οποίου θεωρώ ότι αντιβαίνουν στο πλαίσιο που έθεσε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, κρίνοντας τον τότε ν. 3838 αντισυνταγματικό. Αυτό, από μόνο του έχει ιδιαίτερη βαρύτητα.

Η απόφαση του Σ.τ.Ε. ορίζει ξεκάθαρα ότι ελάχιστος όρος και όριο των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων για την απονομή της

ελληνικής ιθαγένειας οφείλει να είναι η ύπαρξη γνήσιου δεσμού του αλλοδαπού προς το ελληνικό κράτος και την ελληνική κοινωνία.

Στο σκεπτικό της απόφασής του το Σ.τ.Ε. ξεκαθάρισε μεταξύ άλλων ότι η απαιτούμενη ουσιαστική ένταξη στην ελληνική κοινωνία του ανήλικου τέκνου δεν διασφαλίζεται από την εγγραφή του σε ελληνικό σχολείο, ειδικά μάλιστα όταν η χρονική διάρκεια της εκπαίδευσής υπολείπεται της εννεαετούς φοιτήσεως, που απαιτεί υποχρεωτικώς το Σύνταγμα για τα παιδιά των Ελλήνων. Επίσης, ο συγκεκριμένος νόμος δεν αξίωνε καμμία ουσιαστική σχέση των γονέων με τη χώρα ούτε όμως ισχύει και στο σημερινό νομοσχέδιο.

Όλα τα παραπάνω οφείλουν να μας προβληματίσουν, ειδικά όταν βλέπουμε να αγνοείται η νομολογία του Σ.τ.Ε.

Έχουμε, λοιπόν, υποχρέωση να θέσουμε δικλίδες ασφαλείας, συγκεκριμένες προϋποθέσεις οι οποίες θα εξασφαλίζουν μια ουσιαστική και ομαλή ένταξη του αλλοδαπού τέκνου στην ελληνική κοινωνία. Σε κάθε περίπτωση, απλώς η εγγραφή του στην πρώτη δημοτικού δεν αποτελεί τέτοιο κριτήριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να είμαστε ξεκάθαροι, στη Νέα Δημοκρατία δεν είμαστε αντίθετοι στο να διευκολυνθούν συγκεκριμένοι αλλοδαποί να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια. Άλλωστε και οι εισηγητές μας το είπαν ξεκάθαρα αυτό και στις επιτροπές. Όμως, αναφέρομαι στα παιδιά μεταναστών δεύτερης γενιάς. Αν επιτυγχάνουν πανεπιστημιακή μόρφωση είτε ολοκληρώνουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ή έστω την εννεαετή, δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση.

Πέρα όμως από τα σημεία που αφορούν την ιθαγένεια, θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις για το θέμα της μετανάστευσης και της μεταναστευτικής μας πολιτικής. Παρατηρούμε μια ραγδαία αύξηση εισροής παρανόμων μεταναστών τους τελευταίους μήνες.

Έρχεστε τώρα εσείς με το άρθρο 8, παράγραφος 5 του νομοσχεδίου και μειώνετε τα έτη συνεχούς διαμονής για τη χορήγηση αδειάς για εξαιρετικούς λόγους, από δέκα σε επτά. Ποιος είναι ο λόγος που θεσπίζεται αυτό; Για ποιον λόγο το κάνουμε αυτό; Ενθαρρύνουμε έτσι καταστάσεις.

Επίσης, στην παράγραφο 28 του άρθρου 8 του σχεδίου νόμου προχωράτε σε ρύθμιση για την κατά παρέκκλιση των προϋποθέσεων του ν. 4251/2014 χορήγηση άδειας παραμονής και στον έτερο γονέα, σε περιπτώσεις γέννησης τέκνων στην Ελλάδα, από γονέα που διαμένει στη χώρα με άδεια παραμονής. Αυτό αντιβαίνει την οδηγία 86/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Δεν θεωρούμε ότι συνιστά λόγο.

Μήπως, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θεωρείτε ότι έτσι θα προσφέρετε λύση στο θέμα της υπογεννητικότητας της χώρας. Εμείς πάντως δεν θεωρούμε ότι κάτι τέτοιο είναι σωστό.

Επειδή ο χρόνος κυλάει και θα ήθελα να είμαι συνεπής, θέλω να σας πω, κυρία Υπουργέ, με όλο το σεβασμό, ότι το νομοσχέδιο κινείται προς τη λάθος κατεύθυνση. Αποτελεί πιασγώνισμα για την πατρίδα μας. Αποτελεί πιασγώνισμα να αντιμετωπίζεται το ζήτημα της ιθαγένειας, που σχετίζεται άμεσα, τόσο με το μεταναστευτικό, όσο και με το χρόνιο πρόβλημα της υπογεννητικότητας στην Ελλάδα τόσο επιγραμματικά, επιφανειακά θα έλεγα.

Προσωπική μου θέση παραμένει ότι η ελληνική ιθαγένεια αποτελεί ύψιστη τιμή και ως εκ τούτου, δεν μπορεί απλώς να χαρίζεται. Αντιθέτως, πρέπει να αποδίδεται όταν υπάρχει αποδεδειγμένα η βούληση και η δυνατότητα του αλλοδαπού να ενσωματωθεί πλήρως στην ελληνική κοινωνία και να προσφέρει σε αυτήν. Αυτό, όμως, δεν προκύπτει από τυπικά και μόνο κριτήρια.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι μου έκανε εντύπωση η ρήση της αξιοσέβαστης κυρίας συναδέλφου, της κ. Κατριβάνου, που με λίγα λόγια –αν το έγγραφα καλά– είπε ότι «θέλουμε την Ελλάδα έθνος ανθρώνων που ζουν μαζί, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους». Νομίζω ότι αυτό αποτελεί μια τελείως λάθος φιλοσοφία. Δεν θα μπω σε αυτά που είπαν άλλοι συνάδελφοι, για το όμαιμον, το ομόθησκον, το ομόγλωσσον, το ομότροπον κ.λπ. που και αυτό έχει διαστρεβλωθεί πάρα πολλές φορές. Θα πω όμως ότι δεν μπορούμε έτσι απλά να δίνουμε την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη ούτε να λέμε από αυτό το Βήμα ότι έθνος είναι ένα μέρος

όπου ζουν άνθρωποι, χωρίς να έχουν κοινή καταγωγή.

Εμείς σας καλούμε να αποσύρετε τις συγκεκριμένες διατάξεις και βεβαίως θα τις καταψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Γκίκα.

Τον λόγο έχει ο κ. Εμμανουηλίδης για επτά λεπτά και εφόσον δεν παρευρίσκεται ο κ. Καλαφάτης, θα ακολουθήσει ο κ. Φάμελλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπάρχουν κάποιες στιγμές στο διάβα του χρόνου που σηματοδοτούν και νοηματοδοτούν την ιστορική πορεία των λαών. Τέτοια εν προκειμένω ήταν και η στιγμή της 5ης Ιουλίου, μόλις προχθές, καθώς γράφτηκε μια καινούρια σελίδα, σε συνέχεια σελίδων, που δείχνουν ότι αυτός ο λαός, στο DNA του έχει χαραγμένη την αξιοπρέπεια και την περηφάνια.

Σε πείσμα ενός συστήματος που ασφυκτικά θέλησε να δημιουργήσει ένα ζοφερό κοινωνικό κλίμα, ο λαός άντεξε και με πεισμοσύνη κατέδειξε ότι, πέρα από τις όποιες δυσκολίες η καθημερινότητά του γεννά μπορεί να ορθώνει το ανάστημά του και να βρίσκει απάγκιο στην αξιοπρέπεια και την περηφάνια.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συναδέλφισσες, νομίζω ότι είναι ένα δί-δαγμα που πρέπει περισσότερο να το αφογκραστούν και εν τέλει να το ενστερνιστούν όλοι αυτοί, που καθ' όλο το εκρηκτικό διάστημα της περασμένης εβδομάδας θέλησαν στην ουσία να ταπεινώσουν έναν λαό, γιατί ταπεινωτική ήταν η διάθεσή τους και η συμπεριφορά τους, κατ' επίνευση όλου αυτού του ζοφερού ευρωπαϊκού συστήματος, με τους εδώ πρόθυμους εκφραστές του. Οι οριακές καταστάσεις νομίζω ότι πρέπει να μας δίνουν τη δυνατότητα να μαθαίνουμε από τα τραγικά μας λάθη.

Έρχομαι τώρα στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, για να πω ότι σε μια προηγούμενη τοποθέτησή μου είχα επισημάνει πως η διαφορά του χώρου μας από άλλες πολιτικές δυνάμεις είναι κατά βάση πολιτισμική. Γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι ως άτομα και ως συλλογικότητες πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα μεγάλου μεγέθους απέναντι σε αυτούς που ζουν υπό το κράτος ενός ελλείμματος.

Η μετανάστευση, κυρίες και κύριοι συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι μια βαθιά πληγή για τον καθένα, γιατί είναι ένα ξεριζώμα που δεν μπορεί παρά να ταλαιπωρεί διά βίου όλους αυτούς που νιώθουν αυτή την κατάσταση της αποκοπής από τις ρίζες. Ως λαός, έχουμε βαθιά γνώση αυτής της πραγματικότητας. Έχουμε ταλαιπωρηθεί από αλαζονικές και τιμωρητικές συμπεριφορές, από συμπεριφορές που δεν συνάδουν με την ανθρώπινη φύση. Μέσα στο διάβα των καιρών, ήρθαμε εδώ να διαχειριστούμε ένα πρόβλημα που έχει σχέση με τη διαδρομή μας μέσα στον χρόνο, αλλά με εντελώς διαφορετικό ρόλο, να διαχειριστούμε τις τύχες των μεταναστών που φιλοξενούνται στη χώρα μας.

Εύκολη προσέγγιση είναι να πούμε ότι δημιουργούν προβλήματα. Προβλήματα, κυρίες και κύριοι συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν δημιουργούν άνθρωποι που αποδιωγμένοι από τη μοίρα τους ζητούν ένα μέρος από τη ζωή.

Εκείνο που έχω να πω είναι ότι πρέπει επιτέλους αυτά που υφίσταμεθα να μην τα μετακυλίσουμε ως περιπτώσιακά ισχυροί σε άλλες ομάδες ανθρώπων. Αυτή είναι η αριστερή στάση και νομίζω ότι πάνω σε αυτή πρέπει να στοιχηθεί η κάθε ψύχραιμη και με ανθρωπιστική προοπτική στάση ζωής.

Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να θεραπεύσει κοινωνικές αδικίες. Είναι αδιανόητο σε ένα παιδί που γεννιέται σε αυτή τη χώρα, που μαθαίνει τη γλώσσα αυτής της χώρας και την εκλαμβάνει πια ως μητρική, σε ένα παιδί που ζυμώνεται με τα πολιτισμικά και πολιτιστικά στοιχεία αυτής της χώρας, γιατί αυτά είναι οι προσλαμβάνουσές του, να αρνείται η πολιτεία πεισματικά να του αποδώσει το αυτονόητο, το δικαίωμα να νιώθει ίσος με τους συμμαθητές του, ίσος με τους συνομηλίκους του.

Ισχυρίζονται, ενδεχομένως, όλοι αυτοί που αρνούνται την παραχώρηση και απόδοση ιθαγένειας στην ηλικία των έξι χρόνων, όταν δηλαδή το παιδί πηγαίνει στο δημοτικό σχολείο, στη στοι-

χειώδη εκπαίδευση, ότι θεωρούν ως έπαθλο την απόδοση αυτής της ιθαγένειας όταν φθάσει στα δώδεκα έτη. Γνωρίζουμε, όμως, πάρα πολύ καλά και από την κοινωνιολογία και από την ψυχολογία ότι οι τραυματικές εμπειρίες που δημιουργούνται εξαιτίας αυτής της άνιστης αντιμετώπισης φωλιάζουν μέσα μας.

Επιτέλους, τι πιο ανθρώπινο από το να αποδίδουμε το δικαίο και τη δικαιοσύνη; Αυτό προσπαθεί να θεραπεύσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και δείχνει μια βαθιά πίστη στον εαυτό μας. Γιατί το να εκχωρούμε δικαιώματα σε αδύναμους νομίζω ότι είναι η έμπρακτη πιστοποίηση της ατομικής και συλλογικής αυτοπεποίθησης.

Νομίζω ότι είναι τώρα η κατάλληλη στιγμή και μάλιστα, τηρουμένων των αναλογιών, από αυτά που υφίσταμεθα από τους «ισχυρούς» που στην ουσία πιστοποιούν την αδυναμία τους. Γιατί όλο αυτό το διάστημα, τον φόβο τους έκαναν εξαγωγίμο και πάνω σε αυτόν επένδυσαν. Μια ματιά πιο ουσιαστική και προσεκτική αυτό το πράγμα καταδεικνύει, ότι ο φόβος που θέλησαν να ενσπείρουν στην κοινωνία ήταν ο δικός τους φόβος για τα λάθη που έχουν κάνει μέχρι τώρα.

Αυτά τα λάθη, λοιπόν, εμείς να μην να επαναλάβουμε σε κοινωνικές ομάδες, που έχουν ανάγκη να νιώσουν μια ανθρώπινη θालπωρή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Εμμανουηλίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Φάμελλος, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και να ετοιμάζεται ο κ. Μπαλαούρας, επίσης Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μια ημέρα σαν τη σημερινή είναι προφανές ότι τα βλήματα και η καρδιά μας είναι μακριά. Είναι εκεί που οι συνάδελφοί μας, η Κυβέρνηση των Ελλήνων, διαπραγματεύονται μια δίκαιη λύση για τα συμφέροντα του τόπου μας, για να μπορέσει ο τόπος μας να ξανασταθεί στα πόδια του, μια λύση η οποία αντιστοιχεί και ακολουθεί την απόφαση των Ελλήνων, η οποία διατυπώθηκε με πολύ έντονο τρόπο απέναντι σε όλες τις επιθέσεις και τους εκβιασμούς στο δημοψήφισμα της Κυριακής που μας πέρασε, μια απόφαση όμως και μια θέση που δεν μπορεί να έχει νικητές και ηττημένους, που δεν μπορεί να έχει διαχωρισμούς και ψεύτικες πλέον αντιπαράθεσεις.

Θα ήθελα να πω και να ξεκαθαρίσουμε ότι η φτώχεια, η λιτότητα, η ανέχεια, η πείνα δεν είναι προβλήματα μόνο της Αριστεράς, δεν είναι προβλήματα μόνο των εργατικών στρωμάτων. Είναι προβλήματα όλων. Και αυτό είναι που πρέπει να μας ενώσει.

Νομίζω ότι δεν δικαιολογούνται πλέον «κοκορομαχίες» σε αυτή την Αίθουσα και επαναφορά των επιχειρημάτων που υπήρχαν πριν από το δημοψήφισμα, εφόσον ο ελληνικός λαός τοποθετήθηκε, αποφάσισε και ενίσχυσε, σε μια κορυφαία δημοκρατική στιγμή, τη διαπραγματευτική τακτική και θέση της Κυβέρνησης.

Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό το ότι το επιλέξαμε εδώ στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και ζήσαμε αυτή τη στιγμή της λαϊκής έκφρασης. Και ειλικρινά, δεν μπορώ να καταλάβω πώς μείνατε έξω από αυτή την έκφραση των λαϊκών συμφερόντων και την υπεράσπιση των συμφερόντων, που δεν αντιστοιχεί και στην ιστορία του ΚΚΕ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι αποφάσισε; Να βγάλει το πακέτο Γιούνκερ από την πόρτα και το βάλε από το παράθυρο;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Η Κυβέρνηση τόλμησε, όχι μόνο να ζητήσει τη γνώμη του ελληνικού λαού, αλλά τόλμησε να υπερβεί τις διαφορές και να ζητήσει, όλοι μαζί, μέσα από ένα Συμβούλιο Αρχηγών, να συμφωνήσουμε για ένα κοινό μέλλον, για το μέλλον του τόπου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όταν έρθει το μνημόνιο, να δούμε τι θα λες!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Δυστυχώς, όμως, ακούμε σήμερα – πρώτη ημέρα, βέβαια, μετά τη συμφωνία του συμβουλίου των Αρχηγών – φωνές που δεν μπορούν να καταλάβουν την αλλαγή που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ στην ελληνική πολιτική σκηνή.

Νομίζω ότι αυτό που ο λαός αποφάσισε την Κυριακή, να αφή-

σει πίσω το παλιό πολιτικό κατεστημένο, πρέπει να το καταλάβετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και των υπολοίπων κομμάτων που υποστήριξαν το «ναι», πολύ γρήγορα, γιατί θέλουμε να πάμε μαζί την Ελλάδα μπροστά.

Αν δεν θέλετε, όμως, θα σας αφήσει ο λαός πίσω, όπως σας άφησε στο δημοψήφισμα της Κυριακής. Διότι δεν μπορώ να καταλάβω από τις φωνές που άκουσα από αυτό το Βήμα σήμερα αν συμφωνεί ο κ. Γεωργιάδης, ο κ. Στύλιος, ο κ. Μπουκώρος με τη θέση της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Μειμαράκη, του προεδρεύοντος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που την εκπροσώπησε στο Συμβούλιο Αρχηγών.

Έχετε συμφωνήσει ή όχι με τη συνολική ενιαία διαπραγμάτευση; Έχετε εξουσιοδοτήσει ή όχι τον Πρωθυπουργό να προχωρήσει μια δίκαιη λύση, ταυτόχρονα με παρεμβάσεις και στο χρέος και στο αναπτυξιακό πακέτο; Ξέρετε αν είμαστε με το «ναι» ή αν είμαστε με το «όχι» ή ακόμη είστε μπερδεμένοι;

Νομίζω ότι αυτά πρέπει να τα λύσουμε. Νομίζω ότι πρέπει και δεχόμαστε εμείς, πρώτα απ' όλα, να πούμε ότι αφήνουμε στην άκρη την επιχειρηματολογία πριν το δημοψήφισμα. Όμως, τώρα πια είμαστε μαζί και αν υπάρχει κάποιο πρόβλημα από κάποιο από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, θα ζητούσα με τη σοβαρότητα που σας διέκρινε στο παρελθόν σας, να τοποθετηθείτε εδώ, στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, εάν διαφωνείτε με τη διαπραγμάτευση και την ενιαία θέση και αυτό παρακαλώ να το κάνει ο Προεδρεύων σας και όχι οι Βουλευτές να έχουν διαφορετική θέση και ο καθένας να κάνει το πέρασμά του από το Βήμα, μόνο και μόνο για να κάνει εντύπωση.

Όμως και για τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ νομίζω ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι είναι άλλο πράγμα τα 8 δισεκατομμύρια -τα οποία έχουν μια γενναία κοινωνική αναδιανομή και ένα σημαντικό κοινωνικό πρόσημο- και άλλο το πακέτο Γιουνκέρ με το οποίο συνταχθήκατε και αν θέλετε, το υποστηρίζετε, υποστηρίζοντας το «ναι» κόντρα στα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Όμως, όλα αυτά μέσα σε δυο μέρες πέρασαν, γιατί τώρα συζητούμε για μια προσπάθεια, η οποία θα ξαναστήσει την Ελλάδα στα πόδια της και θα δώσει τέλος σε μια αδιέξοδη πολιτική λιτότητας και μαζί με αυτό θα επαναφέρει τη λειτουργία σε πολλά κομμάτια της δημοκρατίας στη χώρα μας. Θα λειτουργήσει ξανά το δημοκρατικό πολίτευμα και το νομοσχέδιο που συζητάμε περιλαμβάνει σημαντικές τομές, όσον αφορά τη λειτουργία του πολιτεύματος. Είναι αλλαγές και τομές που αναφέρονται στον ορισμό του πολίτη, πράγματα τα οποία δυστυχώς αφήσαμε πίσω, όταν συζητούσαμε μόνο για μνημόνια και για φόρους. Διότι έχουμε σημαντικά ελλείμματα και όσον αφορά το ευρωπαϊκό κεκτημένο στον τομέα αυτό.

Από το δεύτερο τμήμα του νομοσχεδίου γίνεται ξεκάθαρο ότι λύνονται θέματα, όπως η άδεια παραμονής, οδηγία του 2011, η εποχική εργασία, οδηγία του 2014, η οικογενειακή συνένωση, οδηγία του 2003. Οι ευρωπαϊκοί λαοί και τα κράτη της Ευρώπης τέτοια ζητήματα τα έχουν λύσει εδώ και χρόνια και όχι μόνο θεσμικά, αλλά και σε επίπεδο κοινωνικής αντίληψης και κουλτούρας, σε έναν τομέα που τα κόμματα του δικομματισμού δεν επένδυσαν, δηλαδή, στην πραγματική αλλαγή της κουλτούρας, της αποδοχής του διαφορετικού, αλλά και της κοινής λειτουργίας στον τόπο.

Βέβαια, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να πούμε ότι και η καραμέλα ότι όλα τα θέματα δημοκρατίας στην Ευρώπη έχουν λυθεί είναι λάθος. Διότι υπάρχουν σημαντικά προβλήματα, πρώτα απ' όλα, ακόμα και στην αναγνώριση του δικαιώματος ενός κράτους να καθορίζει τα του μέλλοντός του. Διότι η Ευρώπη των δικαιωμάτων και του Διαφωτισμού έχει παραχωρήσει, μέσα από έναν άκρατο οικονομισμό το δικαίωμα αποφάσεων για το μέλλον μόνο στους τραπεζίτες.

Δυστυχώς, ζήσαμε πολύ έντονα και εμείς την περίοδο της διαπραγμάτευσης, την άρνηση των θεσμών να αναγνωρίσουν τη δυνατότητα ενός κράτους να έχει τις δικές του επιλογές. Διότι φαίνεται ότι δικαιώματα στην Ευρώπη υπάρχουν μόνο όταν δεν θίγονται τα δικαιώματα των λίγων, όταν δεν θίγονται τα δικαιώματα του κεφαλαίου και της δικής τους επιχειρηματικότητας, όχι της υγείας, αλλά αυτής που ταιρίζει τα κόμμάτα τους.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτές οι πολιτικές και στο ευρωπαϊκό επίπεδο έχουν επαναφέρει τον ευρωσκεπτικισμό, έχουν επαναφέρει την ακροδεξιά, έχουν επαναφέρει τις διακρίσεις και το διαχωρισμό των πολιτών. Εμείς πρέπει να επιστρέψουμε στον δημοκρατικό εκσυγχρονισμό της Ελλάδας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι πρέπει να επιδιώξουμε το συντομότερο τον καλύτερο, δικαιοέτερο και ορθολογικότερο τρόπο, τον καλύτερο νομικό δεσμό, που θα συνδέει τους ανθρώπους, που επιλέγουν να ζουν στον ίδιο τόπο. Αυτό κάνει αυτό το νομοσχέδιο. Να θεσμοθετήσουμε αυτό το δεσμό και να απελευθερώσουμε όλες τις υγιείς δυνάμεις της κοινωνίας, μέσα από νέα δικαιώματα και υποχρεώσεις, γιατί ένα συνεκτικό, δυνατό κράτος, ένα κυρίαρχο κράτος δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από ανθρώπους που μπορεί να μην είναι γηγενείς, αλλά ζουν, παράγουν, μορφώνονται και επιλέγουν να έχουν μια κοινή πατρίδα.

Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, η χώρα μας έχει κατακτήσει να διαθέτει τον πιο αντιδραστικό κανονισμό ιθαγένειας. Ακόμα και η Γερμανία, που είχε εδώ και έναν αιώνα περίπου το δικαίωμα του αίματος, επέλεξε να αλλάξει τη νομοθεσία αυτή και να θέσει μικρότερα χρονικά περιθώρια για την απόκτηση ιθαγένειας, λιγότερα από τα δέκα χρόνια που θέτει το σημερινό νομοσχέδιο και κανένα συνταγματικό δικαστήριο δεν το αμφισβήτησε στην ίδια τη Γερμανία.

Εμείς, λοιπόν, δεν μπορούμε να αρνηθούμε σε κανένα παιδί που η οικογένειά του ζει νόμιμα στην Ελλάδα, που παράγει στην Ελλάδα, που μορφώνεται στην Ελλάδα, να μην έχει τα ίδια δικαιώματα με τα παιδιά με τα οποία κάθεται στο ίδιο θρανίο. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στον ελληνικό πολιτισμό του 2015 να έχει παιδιά «φαντάσματα». Διότι υπάρχουν δύο τρόποι να ασκήσουμε πολιτική. Ο ένας τρόπος είναι να κοιτάμε το παρελθόν και να χαϊδεύουμε μικρές κοινωνικές ομάδες, οι οποίες όμως κατατούν μειοψηφίες. Ο άλλος τρόπος είναι να κοιτάξουμε στο μέλλον. Αυτό κάνει και το νομοσχέδιο, αυτό κάνει η δική μας πρόταση, γιατί επιλέγει την πραγματική, αν θέλετε, δημοκρατική κοινωνικοποίηση, που μπορεί να δώσει το ελληνικό σχολείο και στηρίζεται στην ελληνική παιδεία, κάτι το οποίο επέλεξαν και οι πρόγονοί μας.

Αν τυχόν δεν το επιλέξουμε αυτό, το μόνο νομίζω που θα κάνουμε, αγαπητοί συνάδελφοι που αντιδράτε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο από μια συντηρητική αντίγνωση, είναι να κρατούμε ανοικτές εστίες αντιθέσεων, να κρατούμε ανοικτές πηγές εγκληματικότητας, να αφήνουμε ανθρώπους εκτός κοινωνικού πλαισίου, για να έχουμε προβλήματα ασφάλειας στην κοινωνία ώστε να δικαιολογείτε την ύπαρξή σας και να αντικαθιστάτε πολλές φορές το κράτος και την κοινωνία στα θέματα ασφάλειας.

Εμείς, όμως, ξέρουμε ότι τα ίσα δικαιώματα σημαίνουν για την κοινωνία και ασφάλεια. Αυτό ουσιαστικά επιδιώκουμε: μια κοινωνία με δικαιώματα και με ασφάλεια, που οι ίδιοι οι πολίτες συμβάλλουν σ' αυτό. Ο λόγος που υποστηρίζουμε μια ανοικτή και εξωστρεφή κοινωνία είναι ότι μια τέτοια κοινωνία έχει περισσότερες πιθανότητες να πάει καλά, έχει περισσότερες δυνάμεις διαθέσιμες και σ' αυτές τις δύσκολες εποχές δεν έχουμε την πολυτέλεια να αφήσουμε καμμία δυνατότητα χαμένη.

Θα ήθελα να κλείσω την τοποθέτησή μου με ένα κομμάτι από το Σύνταγμα της Ελλάδας του 1827. Στο Σύνταγμα της Ελλάδας, λοιπόν, του 1827 έλεγε: «Όσοι εξώθεν ελθόντες κατοικήσωσιν εις την επικράτειαν της Ελλάδος εισίν όμοιοι με τους αυτόχθονες κατοίκους ενώπιον των νόμων». Αυτό είναι το Σύνταγμα της Τροϊζήνας. Νομίζω ότι κάτι έχει να πει και σε μας τους νεότερους. Πολλά πράγματα έχουν να δώσουν οι πρόγονοί μας, αλλά έχουν να δώσουν πράγματα προόδου και όχι πράγματα καθυστέρησης, στα οποία θέλετε, ιδιαίτερα οι ακροδεξιοί, να κρατήσετε την Ελλάδα.

Η Ελλάδα θα πάει μπροστά και θα πάει μπροστά με τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Φάμελλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεράσιμος Μπαλαούρας και ακολουθεί ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η προχθεσινή ημέρα, συνάδελφοι, θα μπει σε λίγο καιρό στα πανεπιστήμια.

Τριαντάφυλλε, λέμε ότι το προχθεσινό δημοψήφισμα θα διδάσκει στους μεταπτυχιακούς φοιτητές των πολιτικών επιστημών, γιατί πρόκειται για μια ανατροπή ακόμα και των μαθημάτων. Τώρα είναι τα σεμινάρια που έδωσε ένας λαός προς ένα σαπισμένο πολιτικό και μιντιακό σύστημα και της χώρας και της Ευρώπης.

Αναρωτιέμαι, συνάδελφοι, πώς πολλοί νόμισαν ότι θα βγει το «ναι». Πού στήριζαν αυτό το πράγμα; Ήταν δυνατόν να ψηφίσουν «ναι» το ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι, τα τρεις ήμισι εκατομμύρια νεόπτωχοι, οι άνεργοι νέοι, οι μετανάστες νέοι, οι γονείς αυτών των νέων που δεν δουλεύουν ή πηγαίνουν μετανάστες, οι συνταξιούχοι που είπαμε ότι δεν θα τους κόψουμε τη σύνταξη; Νόμισαν ότι θα πιάσει η παλιά συνταγή της καθυπόταξης του λαού, όπως το ήξεραν από παλιά, η οποία βέβαια κατέρρευσε με πάταγο;

Τρομοκρατία: Τρανό παράδειγμα το κλείσιμο των τραπεζών. Δεν έχω χρόνο να αναφέρω ότι από καμμία πλευρά και από την ιδρυτική διακήρυξη του συστήματος ευρωπαϊκών κεντρικών τραπεζών δεν επιτρέπεται αυτό. Η βασική αρχή είναι η προάσπιση της λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος καθ' ολοκληρίαν σε όλη την Ευρωζώνη, αλλά και σε κάθε χώρα ξεχωριστά.

Το δεύτερο είναι το τρέχον, το συγκυριακό, ότι έκλεισαν την κάνουλα πριν καν τελειώσει το πρόγραμμα, όταν επί κυβέρνησης Σαμαρά και Βενιζέλου το πρόγραμμα είχε τελειώσει για δύο μήνες και τους τροφοδοτούσαν «στην εντατική».

Δεν πέρασαν, λοιπόν ούτε η τρομοκρατία ούτε οι εκβιασμοί ούτε οι ψευδείς ειδήσεις. Εδώ έβγαλαν έναν ταλαίπωρο Τούρκο που έκλαιγε με δύο καρβέλια ψωμί στα χέρια, που ήταν από τους σεισμούς του 2008, ότι είναι σημερινός πολίτης της χώρας, ο οποίος δεν έχει να φάει και κλαίει γοερά για την τραγική κατάσταση στην οποία τον φέραμε, όπως επίσης, έβγαλαν από την Αφρική ATM κ.λπ..

Τέλος, έβγαλαν πολιτικούς σκελετούς από τα ντουλάπια –να μην αναφέρουμε πολλά ονόματα– είτε Σημίτης λέγεται αυτός είτε Γιώργος Παπανδρέου είτε Καραμανλής. Έβγαλαν και τον Τσοχατζόπουλο! Πώς διάολο τον έβγαλαν τον Τσοχατζόπουλο από τη φυλακή, για να πει «κι εγώ μαζί σας στο μέτωπο»; Τι επιδίωξε και γιατί το έκαναν;

Συνάδελφοι, αυτή η ψήφος έχει και ένα άλλο χαρακτηριστικό. Είναι έντονα ταξική ψήφος. Δεν είναι απλώς ότι προσέβαλαν αυτές οι μεθοδεύσεις τη δημοκρατική ευαισθησία, η οποία έθιξε ταυτόχρονα και την αξιοπρέπεια του ελληνικού λαού.

Συνάδελφοι, είναι μια ιστορική τομή. Τα χαμόγελα της Κυριακής θα είναι και αυριανά χαμόγελα. Είμαι σίγουρος γι' αυτό, γιατί θεωρώ –κι εδώ γίνεται ένα λάθος και από τη Μείζονα και από την Ελάσσονα Αντιπολίτευση– ότι είμαστε σαν σιαμαίοι. Δεν θα το αναλύσω. Όλοι ξέρουν ότι τα σιαμαία δεν μπορούν να χωριστούν, παρά με μια σοβαρή εγχείρηση. Επομένως, ο θάνατος του ενός κορμιού θα είναι και θάνατος του άλλου, αν δεν προλάβουν άλλοι να το θεραπεύσουν, που δεν νομίζω ότι έχουν τις δυνατότητες.

Ας αναφερθούμε στο νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο είναι αναγκαίο και σωστά το συζητάμε, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως θα κάνει παρεμβάσεις μεροληπτικά ταξικές προς την οικονομία, θέλει να κάνει και παρεμβάσεις προς την κοινωνία. Είναι τομή. Ας θυμηθούμε μόνο και μόνο τους μετανάστες μας, τους Έλληνες μετανάστες στη Γερμανία ή πολύ περισσότερο στις Ηνωμένες Πολιτείες, που ήταν και η δεύτερη μεγαλύτερη εθνική μεταναστευτική ομάδα.

Όμως, κυρία Υπουργέ, ενώ τολμήσαμε, δεν ολοκληρώσαμε την τόλμη μας. Θα αναφερθώ σε μία τροπολογία που καταθέσαμε πάρα πολλοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ με τον τίτλο «Άδειες παραμονής εργατών γης». Όπως ξέρετε, είμαι από την Ηλεία, από την περιοχή της Μανωλάδας Λεχαιών. Όλη αυτή η περιοχή έχει φραουλοπαραγωγή. Πήγα πολλές φορές στην πορεία των κινηματικών ενεργειών, για να προασπίσω, για να παλέψω κι εγώ, μαζί με συντρόφους και συντρόφισσες για τα δικαιώματα και

εναντίον της στεινής εκμετάλλευσής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ως Βουλευτής πια, συνάντησα και μετανάστες και παραγωγούς. Οι παραγωγοί θέλουν κι αυτοί κάποια λύση, διότι θέλουν να βγάλουν από πάνω τους το άγος αυτού που με σλόγκαν το λέμε «φράουλες και αίμα».

Επομένως, υπάρχουν συγκλίσεις, τις οποίες δεν έχω το χρόνο να σας αναφέρω αναλυτικότερα. Υπάρχουν συγκλίσεις στα εργασιακά δικαιώματα. Υπάρχουν συγκλίσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα, χωρίς εξαρτήσεις από «προστάτες» συμπατριώτες τους. Θέλουν και απαιτούν –και πρέπει να τους δώσουμε– ιατρική περίθαλψη.

Τέλος, ακόμα και για το συμφέρον μας, στη δύσκολη κατάσταση που βρίσκεται η χώρα, κυρία Υπουργέ, μπορούμε να μιλήσουμε και για τα εργόσημα, προκειμένου να τα πάρουμε κι απ' αυτούς, όπως πρέπει να καταβάλλονται και από κάθε πολίτη στη χώρα που εργάζεται.

Ξέρουμε όλοι πώς ζουν. Μην προσπαθούμε να τα κρύψουμε κάτω από το χαλί. Μάλιστα, εδώ θέλω να κάνω μια παρένθεση. Πρόσφατα, το κράτος, το δικαστήριο, απ' αυτούς τους μετανάστες που χτυπήθηκαν από τη συμμορία με τα τουφέκια τούς ζήτησε και τα ρέστα, για να καταβάλουν τα έξοδα δικαστηρίων.

Ελπίζω ο Υπουργός Δικαιοσύνης και οι άλλοι Υπουργοί να αναλάβουν πρωτοβουλία, γιατί πάει πολύ και νομίζω ότι θα εξεγερθεί όλη η κοινωνία και πρώτα απ' όλα οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, θα σας πω κι ένα τελευταίο παράδειγμα. Πηγαίνουν μεικτά κλιμάκια ελεγκτών του ΙΚΑ, της εφορίας, κ.λπ. και κάνουν ελέγχους. Οι μετανάστες, κυρία Υπουργέ, για να μη συλληφθούν και προφανώς, επειδή μετά, αν αφεθούν να συλληφθούν, ο εργοδότης δεν θα πάρει αυτούς, αλλά θα πάρει άλλους, πηδούσαν σαν τα βατράχια στα κανάλια. Δεν ανέπνεαν με καλάμι, όπως έγινε στο Βιετνάμ. Απλώς, οι άνθρωποι ήταν μέσα στα κανάλια κρυμμένοι σαν ασβοί και σαν βατράχια.

Εγώ κάνω έκκληση, έστω και την τελευταία στιγμή, και στην Υπουργό, αλλά και στον Υπουργό Εργασίας, επειδή η Υπουργός είπε ότι δεν τη δέχεται λόγω του ότι δεν τη δέχεται το Υπουργείο Εργασίας ή τη συζητά ή την ψάχνει, θυμίζοντας ότι εδώ και λίγους μήνες Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ως Αντιπολίτευση είχαν καταθέσει μια προωθητική τροπολογία σε ένα νομοσχέδιο της συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ.

Συνάδελφοι, πρέπει να προασπίσουμε τα δικαιώματα αυτών που δεν έχουν φωνή. Επομένως, όλες οι άλλες οι λέξεις δεν ταιριάζουν σε μας. Οι μόνες λέξεις που ταιριάζουν είναι οι λέξεις αυτών των ανθρώπων που δεν έχουν φωνή, για να μπορέσουν επιτέλους να μιλήσουν όπως μιλάμε κι εμείς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Μπαλαούρα.

Ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης δεν είναι εδώ.

Τον λόγο έχει η κ. Αλεξάνδρα Τσανάκα, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και θα ακουθήσει η κ. Φωτεινή Βάκη.

Ορίστε, κυρία Τσανάκα, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΣΑΝΑΚΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Παρ' όλο που αυτή τη στιγμή η κ. Μέρκελ, απ' ότι έμαθα, κάνει δηλώσεις, εμένα θα μου επιτρέψετε να μην πω τίποτα ούτε για το μεγάλο «όχι» του λαού την Κυριακή που μας πέρασε, ούτε για την επικείμενη συμφωνία. Θα σας μεταφέρω την ερώτηση ενός δεκαεννιάχρονου Καβαλιώτη που γεννήθηκε στην Αλβανία. Μου είπε: «Και πού να πάω; Δεν ξέρω άλλη γλώσσα. Δεν ξέρω την ιστορία άλλης χώρας. Δεν έχω άλλη πατρίδα. Γιατί για σας είμαι ξένος;». Εμένα αυτά τα λόγια με συγκλόνισαν.

Μπροστά μας τίθεται το ερώτημα: «Ποιοι μπορούν να είναι Έλληνες πολίτες;». Ισχυρίζομαι ότι το κράτος απονέμει την ιδιότητα του πολίτη στους έχοντες κοινό και ίσο συμφέρον, το εθνικό. Ισχυρίζομαι ότι πρόκειται για ένα συμφέρον που υπερβαίνει το τυπικό στοιχείο και αφορά κάτι αποκλειστικό, την ιδιαιτερότητα της τύχης ενός λαού να υπερασπίζεται τα πάντα έναντι των

άλλων. Ποιοι είναι αυτοί που έχουν αυτήν την τύχη; Μήπως είναι αυτοί που ζουν στον ίδιο τόπο ή είναι αυτοί που μόνο έχουν το ίδιο αίμα;

Η μέχρι στιγμής συζήτηση για την τροποποίηση του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας αναδεικνύει τη σύγκρουση δύο αντιλήψεων. Η πρώτη αντίληψη είναι ξενοφοβική, ρατσιστική. Είναι μια αντίληψη που διέπεται από το σύνδρομο της εθνικής ή φυλετικής μας καθαρότητας, η αντίληψη ότι Έλληνας γεννιέσαι και δεν γίνεσαι. Είναι η αντίληψη που ήθελε τους πολίτες αυτής της χώρας, αυτούς που έχουν διαφορετικό θρήσκευμα ή διαφορετική γλώσσα, εχθρούς ή πολίτες δεύτερης κατηγορίας, με μπάρρες και έλεγχο ταυτοτήτων, για να πηγαίνουν στα χωριά τους.

Η δεύτερη αντίληψη είναι η διεθνοιστική. Είναι η αντίληψη που αποδέχεται την ταύτιση των ανθρώπων με τον χώρο που ζουν, τον πολιτισμό και τον κοινό βίο που βιώνουν και συνδιαμορφώνουν. Οι άνθρωποι αυτοί μετέχουν σε κοινή παιδεία και ταυτόχρονα έχουν συνείδηση –και τη βούληση όμως– να διεκδικήσουν τα παραπάνω σαν στοιχεία της ανθρωπίνης ταυτότητάς τους, ατομικής και συλλογικής. Είναι η αντίληψη που στηρίζεται στην ιστορία μας, η αντίληψη που στηρίζεται στους αγώνες του λαού μας, η αντίληψη που στηρίζεται στην ελληνική παράδοση, στο ελληνικό πνεύμα, στην οικουμενικότητα και κυρίως στην αφομοιωτική δύναμη του ελληνισμού.

Κατά συνέπεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να γίνουν Έλληνες πολίτες τα παιδιά που γεννήθηκαν στην Ελλάδα, τα παιδιά που έμαθαν γράμματα, που εκπαιδεύτηκαν στη χώρα μας αποτελεί, όχι μόνο ηθικό, αλλά και επιτακτικό κοινωνικό και πολιτικό καθήκον.

Με αυτή τη βεβαιότητα θεωρώ ότι οι ρυθμίσεις που εισάγονται καλύπτουν πραγματικά κοινωνικές ανάγκες. Είναι ρυθμίσεις που ανταγωνίζονται το αίτημα των παιδιών για ζωή, επιβεβαίωση και μέλλον, όπως υπογράμμισε η Υπουργός κ. Χριστοδουλοπούλου. Είναι ρυθμίσεις που θωρακίζουν τη δημοκρατία και την κοινωνική συνοχή. Είναι ρυθμίσεις που δίνουν δικαίωμα σε περίπου διακόσιες χιλιάδες πολίτες που ζουν και μεγάλωσαν στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι κρίμα ότι ακόμα και σήμερα ακούγονται φωνές που προσπαθούν να μας πείσουν ότι κινδυνεύει να αλλοιωθεί η εθνική μας υπόσταση, επειδή μερικές χιλιάδες παιδιών μεταναστών επιθυμούν να πολιτογραφηθούν Έλληνες πολίτες. Και μας προτείνουν να φτιάξουμε τοίχους για την προστασία μας από τους Ασιάτες, να φτιάξουμε δηλαδή μια φυλακή για να κλειστούμε μέσα.

Είναι γνωστό ότι ως ΣΥΡΙΖΑ, θα θέλαμε ένα πιο προωθημένο νομοσχέδιο, σε σχέση με την ιθαγένεια. Είναι γνωστή η άποψή μας ότι Έλληνας είναι αυτός που γεννιέται στην Ελλάδα και όχι αυτό που καταθέτουμε σήμερα στο νομοσχέδιο. Ωστόσο, δεν έχουμε παρά να δεχτούμε την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και αυτό, γιατί θεωρούμε ότι πετυχημένο είναι ένα νομοσχέδιο που έχει διάρκεια στο χρόνο. Αυτό το νομοσχέδιο μπορεί να παράγει αποτελέσματα και να διαμορφώσει συνειδήσεις.

Κυρίες και κύριοι, τι νόημα έχουν οι αναφορές ορισμένων που ακούστηκαν εδώ μέσα, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ απευθύνει προσκλητήριο για αθρόα και μαζική είσοδο μεταναστών στη χώρα μας; Πότε είπαμε εμείς ότι η ελληνική κοινωνία αντέχει απεριόριστο αριθμό μεταναστών; Γιατί συγχέετε το πρόβλημα των τωρινών προσφυγικών ροών με ένα πραγματικά κοινωνικό ζήτημα; Γι' αυτά τα τεράστια κύματα προσφύγων φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ; Για τους πολέμους στην ευρύτερη περιοχή μας και τις συνέπειές τους φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ; Ο ΣΥΡΙΖΑ φταίει για τη διαχρονική πολιτική υπαρχαγής του πλούτου των χωρών της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής; Για το Δουβλίνο II ο ΣΥΡΙΖΑ φταίει; Μήπως φταίει η νεοφιλελεύθερη Ευρώπη και οι πολιτικές της;

Ακούστηκε εδώ μέσα από τον αγορητή του ΠΑΣΟΚ για το πόσο καλή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση στο θέμα των μεταναστών. Ωστόσο, το τελευταίο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκλεισε τα μάτια μπροστά στο μεταναστευτικό πρόβλημα. Γιατί οι Ευρωπαίοι ηγέτες αρνήθηκαν να αναλάβουν τη φιλοξενία, έστω και σαράντα χιλιάδων προσφύγων από την Ελλάδα και την Ιταλία; Θυμθείτε, σας παρακαλώ, ότι αυτό το γεγονός εξόργισε ακόμα και τον Ιταλό Πρωθυπουργό Μαρτίνο Ρέντζι, ο οποίος είπε: «Δεν

είναι άξιοι να αποκαλούνται Ευρωπαίοι».

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο κατ' άρθρο, σκεπτόμενη το Μάριο και τη Σταυρούλα. Είναι δύο γειτονόπουλά μου στην Καβάλα, δεκαπέντε και δεκαεπτά χρονών με γονείς από την Αλβανία. Το ένα από τα δύο κράτησε και την ελληνική σημαία στην παρέλαση της 28^{ης} Οκτωβρίου. Από τον πρώτο μήνα που έγινα Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και όποτε με βλέπουν, με ρωτούν: «Πότε θα γίνουμε και εμείς Έλληνες;». Τους το χρωστάμε αυτό. Να τους κάνουμε Έλληνες!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Τσανάκα.

Τον λόγο έχει τώρα για επτά λεπτά η κ. Φωτεινή Βάκη και μετά ο κ. Νικόλαος Ορφανός.

ΦΩΤΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άρνηση της Κυβέρνησης να υπογράψει μια ταπεινωτική συμφωνία, η προσφυγή στη λαϊκή ετυμολογία, το ισχυρό «όχι», εις πείσμα ιταμών εκβιασμών, τελεσιγράφων και μιντιακών πραξικοπημάτων, ένα «όχι» που έγραψε μια σελίδα ιστορίας στην οποία οι επόμενες γενεές θα ανατρέχουν με υπερηφάνεια και το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, μαζί με άλλα νομοσχέδια είναι κομμάτια του ίδιου οράματος. Είναι κομμάτια του οράματος μιας κοινωνίας αλληλεγγύης, δικαιοσύνης και δημοκρατίας, μιας κοινωνίας που μας χωράει όλους, που δεν δημιουργεί αποκλεισμούς και πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Είναι ιδιαίτερος ενθαρρυντικό ότι το νομοσχέδιο που αφορά το πολύπαθο θέμα του Κώδικα ελληνικής ιθαγένειας έρχεται σήμερα προς ψήφιση κατ' άρθρο στη Βουλή των Ελλήνων, διασφαλίζοντας ευρεία συναίνεση. Γεμίζει, όμως, θλίψη το γεγονός ότι το κεφάλαιο ιθαγένεια, σε παιδιά μεταναστών προσέκρουσε σε τόσο έντονες αντιστάσεις και ιδεολογικές αγκυλώσεις μιας πολιτείας, που θέλει να αποκαλεί εαυτήν «ευρωπαϊκή» και «ευεταγμένη».

Τα αντιρατσιστικά αντανάκλαστα μιας κοινωνίας και ο διαφωτισμός της, ο κοσμοπολιτισμός και η φιλοξενία της δοκιμάζονται σε περιόδους κρίσεων, όταν ο πρώτος κόσμος μεταναστεύει στον τρίτο και ο τρίτος στον πρώτο, καθιστώντας τα σύνορα ρευστά και δυσδιάκριτα.

Η αγάπη για τον εκλεκτόν εαυτόν και το μίσος για τον άλλον, οι άναρθρες κραυγές του πλήθους σε παρελάσεις «Δεν θα γίνεις Έλληνας ποτέ», η διά στόματος εκπροσώπου της Χρυσής Αυγής ρήση «Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι» στην επιτροπή συζήτησης του νομοσχεδίου, που συνάδει απολύτως με τον τουλάχιστον χυδαίο όρο «λαθρομετανάστες», που χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον εντός του Κοινοβουλίου, για κάποιους είναι συμπτώματα ρατσιστικού μίσους. Για κάποιους άλλους είναι παρεπόμενα ιστορικής αμνησίας.

Η ταύτιση της ιθαγένειας με το δίκαιο του αίματος γέννησε τους νόμους της Νυρεμβέργης το 1935, που παρείχαν πιστοποιητικά καθαρότητας του αίματος, στερούσαν την ιθαγένεια από τους μέχρι τότε Γερμανούς πολίτες και κατέτασσαν τους ανθρώπους σε ζωές, άξιες από τη μια και ανάξιες από την άλλη.

Η ταύτιση της ιθαγένειας με το όμιον και ομοούσιον δημιούργησε τον ναζισμό. Και ο ναζισμός ανήγαγε τη βιολογία και τη φυλετική υγιεινή σε πεπρωμένο της ιστορίας και ιατρικοποίησε την πολιτική, ερμηνεύοντάς τη ως στείρωση της κοινότητας από τον μολυσματικό ιό του βάρβαρου, του ξένου.

Η ταύτιση της ιθαγένειας με την καθαρότητα του αίματος άνοιξε στρατόπεδα συγκέντρωσης και θυσίασε την έννοια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην έννοια της εκλεκτής φυλής, της φυλής που εμπλέκεται σε έναν δαρβίνειο αγώνα εξόντωσης των κατώτερων και υποδεέστερων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Έλληνας δεν γεννιέσαι. Έλληνας γίνεσαι. Η ιθαγένεια δεν είναι προνόμιο, αλλά δικαίωμα. Δεν την απονέμουν οι γραμμές του αίματος, αλλά η ισονομία, η ισοπολιτεία και η αξιοπρέπεια, ως συντεταγμένες ενός κράτους δικαίου. Το 1797 στον απόηχο της Γαλλικής Επανάστασης ο Ρήγας Φεραίος στη «Νέα Πολιτική Διοίκηση» ορίζει ως πολίτη αυτόν τον οποίο ανεξαρτήτως θρησκείας και γλώσσας η διοίκηση στοχάζεται πως είναι άξιος κάτοικος της πατρίδος.

Πόσα επιχειρήματα πρέπει άραγε να επιστρατευθούν και πόσες μάχες χαρακωμάτων πρέπει να δοθούν για το αυτονόητο της ιθαγένειας σε παιδιά μεταναστών, παιδιά που γεννήθηκαν στην Ελλάδα, έχουν ορίζοντα ζωής στην Ελλάδα, πηγαίνουν σχολείο μαζί με τα δικά μας παιδιά, παίζουν με τα δικά μας παιδιά, η γλώσσα των γονιών τους είναι δεύτερη γλώσσα και μετέχουν της ελληνικής παιδείας;

Και να θυμηθούμε τον Ισοκράτη, που διαστρεβλώθηκε από ελληνοκεντρίστες, ενώ αυτό το οποίο εννοούσε ήταν το εξής: Πιο άξιοι να καλούνται Έλληνες είναι όσοι μετέχουν της ημετέρας παιδείας, παρά όσοι έχουν ελληνική καταγωγή. Τούτέστιν, ο αλλοδαπός που έχει πάρει την ελληνική παιδεία αξίζει περισσότερο να αποκαλείται Έλληνας από ότι ο εκ φύσεως Έλληνας που την αγνοεί. Να θυμηθούμε και τον Τσενάι.

Παρακολουθώντας την προηγηθείσα συζήτηση και μελετώντας τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής, εξεπλάγην από τη στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος, ενός κόμματος ταυτισμένου με το διεθνισμό, όπως αποτυπώνεται στη γνωστή ρήση «οι προλετάριοι δεν έχουν πατρίδα», να μη δίδεται η ιθαγένεια στην Α' δημοτική, αλλά με την ενηλικίωση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Αυτό είπαμε εμείς;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ναι, «οι προλετάριοι δεν έχουν πατρίδα».

Και ο Μαρξ λοιδορούσε τα δικαιώματα του πολίτη ως φενάκη εκμεταλλευτικών σχέσεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Δεν πάτε καλά!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Όμως, ας μην περιμένουμε να τους δοθούν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, διαστρεβλώνουν τη θέση μας. Είναι απαράδεκτο αυτό που γίνεται! Είναι απαράδεκτο!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Εγώ αυτό διάβασα ότι προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα, στα Πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής.

Ας μην περιμένουμε, λοιπόν, να τους δοθούν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ακούσατε και τώρα την πρόταση που ανέπτυξα προηγουμένως. Την ανέπτυξα και την ακούσατε. Την είπα και επί της αρχής...

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: ...ως τρόπαιο ή ως έπαθλο στο τέλος μιας επίπονης κούρσας κοινωνικής ένταξης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Σοβαρολογείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε! Αφήστε να ολοκληρώσει η κ. Βάκη.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Εάν αποφασίσετε κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης να ψηφίσετε το άρθρο, χαιρόμαστε ιδιαίτερα γι' αυτό. Εγώ στα Πρακτικά της συνεδρίασης διάβασα ότι προτάθηκε να δίδεται η ιθαγένεια στην ΣΤ' δημοτική. Επιτρέψτε μου, λοιπόν!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Κάνανε εμείς τέτοια πρόταση;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Αυτό διάβασα στα Πρακτικά της συνεδρίασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Λαμπρούλη, μην αντιδράτε. Θα σας δώσω τον λόγο για ένα λεπτό, για να κάνετε διόρθωση.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Εάν ψηφίζετε, χαιρόμαστε ιδιαίτερα γι' αυτό.

Κατάπληξη όμως, προξενεί και η θέση του Ποταμιού, που υποστηρίζει να δίδεται η ιθαγένεια στην ΣΤ' δημοτική. Του Ποταμιού, που αυτοπροσδιορίζεται ως κοσμοπολίτικο και άκρως φιλοευρωπαϊκό, εγκαλώντας μας ενίοτε και για εθνολαϊκισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Διακαής πόθος και πάθος να μείνουμε Ευρώπη και ιθαγένεια στα δώδεκα φαίνεται εκ πρώτης όψεως οξύμωρο. Βεβαίως, η Ευρώπη, που τόσο πολύ θέλετε να μείνετε, απέχει από την Ευρώπη που εμείς πολύ θέλουμε να μείνουμε, τόσο όσο ο κλασικός φιλελευθερισμός από τον νέο. Διότι, ο κλασικός φιλελευθερισμός μίλησε για δικαιώματα, ο νεοφιλελευθερισμός τα κατέπνιξε. Ο κλασικός φιλελευθερισμός υποστήριξε την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, ο νεοφιλελευθερισμός άρχει μέσω καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

Στην Ευρώπη των χρηματοπιστωτών που δημιουργούν ανθρωπιστικές κρίσεις σε χώρες της τον 21ο αιώνα, στην Ευρώπη που εκτρέφει Τζιχάντ και μισαλλοδοξία, που μετατρέπει το προαιώνιο σύμβολο κοσμοπολιτισμού, τη Mare Nostrum, σε τάφρο και τάφο

μεταναστών και γίνεται ο Κρόνος που τρώει τις αξίες και τους κανόνες που η ίδια γέννησε, δεν χωράνε δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί, διότι το έθνος δεν είναι το όμαimon και το ομόθησκον, αλλά το πλαίσιο εντός του οποίου μπορεί να απολαμβάνει κανείς την ιδιότητα του πολίτη και άρα του μέλους της κυρίαρχης εξουσίας. Το έθνος δεν υπάρχει ούτε πριν ούτε ανεξάρτητα από τη δημοκρατική διαδικασία που το φέρνει στον κόσμο και η οποία δεν είναι άλλη από αυτή που γεννά την ιδιότητα του πολίτη.

Το παρόν νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί, διότι η ιθαγένεια δεν είναι χάρη και δωρεά, αλλά δικαίωμα. Είναι όμως και χρέος μας. Τη χρωστάμε. Τη χρωστάμε στα παιδιά όσων η ελληνική κοινωνία χρησιμοποίησε ως εφεδρικό στρατό που έστησε τη μεγάλη Ελλάδα των μεγάλων έργων, εκμεταλλεύτηκε, άσκησε βία, άφησε ανέστιους και ανασφάλιστους, γέμισε αίμα τις φράουλες της Μανωλάδας, μεταχειρίστηκε κάποιους ως υπανθρώπους ή δούλους. Τη χρωστάμε για να θυμόμαστε αυτό που είπε ο Ρουσσώ: «Να αποφασίζεις ότι ο γιος ενός δούλου γεννιέται δούλος είναι σαν να αποφασίζεις ότι δεν γεννιέται άνθρωπος». Τη χρωστάμε για να θυμόμαστε ότι ο άνθρωπος αξίζει το όνομά του μόνο ως πολίτης. Διότι, βίος χωρίς πολιτικά δικαιώματα είναι βίος αβίωτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Βάκη.

Μόλις θα σας έκανα, κυρία Βάκη, παρατήρηση για τον χρόνο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Λαμπρούλη, θέλετε για μισό λεπτό τον λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, επειδή σε συνεργασία με συναδέλφους –δεν είναι κρυφό– πήρα το Πρακτικό, θέλω να πω ότι ήταν άλλος συνάδελφος από το Κομμουνιστικό Κόμμα στην επιτροπή και το νομοσχέδιο στην Ολομέλεια, λόγω κάποιου προβλήματος συγκεκριμένου Βουλευτή μας, το ανέλαβα εγώ. Και τώρα επί της αρχής στην τοποθέτησή μας και επί των άρθρων σε ό,τι αφορά τη θέση μας απέναντι στο ζήτημα της ιθαγένειας, τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος, είναι ξεκάθαρα και εδώ από αυτό το βήμα δύο φορές και στην επιτροπή ότι τα ίδια λέμε. Άρα, λοιπόν, μην ψάχνουν να βρουν στο ΚΚΕ και να σπιλνούν.

Εμείς λέμε ξεκάθαρα ότι τι γίνεται τώρα με το νομοσχέδιο; Εδώ πάει η ιθαγένεια να δώσει δικαιώματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Μη μας κάνετε ξανά ανάλυση. Κάντε μια διόρθωση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Εμείς λέμε, κάθε παιδί το οποίο γεννιέται στη χώρα μας να έχει τα δικαιώματα όλων των παιδιών, ανεξάρτητα. Και λέμε να εγγραφεί στο δημοτολόγιο κ.λπ. και την ιθαγένεια να την παίρνει με την ενηλικίωση του, εάν το επιθυμεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ωραία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Εδώ, λοιπόν, όμως, με αυτό το νομοσχέδιο, αυτό που γίνεται είναι ποιο; Για να έχεις δικαιώματα πρέπει να πάρεις την ιθαγένεια. Αυτό γίνεται. Αυτή είναι η βασική διαφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Εντάξει, κύριε Λαμπρούλη. Ωραία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Άρα, να μη μας κατηγορούν. Πολύ δε περισσότερο, που έχουμε τοποθετηθεί και για τα συγκεκριμένα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ωραία.

Ευχαριστούμε, κύριε Λαμπρούλη!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Τα δικαιώματα αποκτούνται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Βάκη, εσείς μιλήσατε. Νομίζω ότι διευκρινίστηκε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ορφανός και ακολουθεί η κ. Σβερώνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Μην τα διαστρεβλώνετε! Εσείς συνδέετε την ιθαγένεια.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Κύριε Λαμπρούλη, για την ιθαγένεια είναι το νομοσχέδιο, όχι για τα δικαιώματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Δεν του τα διασφαλίζετε αλλιώς του παιδιού.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Με την ιθαγένεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Λαμπρούλη και κυρία Βάκη, μπορείτε να τα λύσετε αυτά έξω από την Αίθουσα;

Ορίστε, κύριε Ορφανέ, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ακούσαμε ότι αυτοπροσδιοριζόμαστε και ως κοσμοπολίτες. Εντάξει, μαθαίνω τον αυτοπροσδιορισμό μας, του κόμματος, από την Κυβέρνηση. Κάτι είναι και αυτό.

Περνάμε κρίσιμες ώρες, χάσαμε χρήσιμο χρόνο. Η σημερινή μας συζήτηση μοιάζει να είναι εκτός τόπου και χρόνου, βεβαίως, αλλά είναι απολύτως αναγκαία. Διότι πραγματικά, κάποιοι συμπολίτες μας, παρ' όλο που δεν έχουν την ιθαγένεια, δεν μπορούν άλλο να περιμένουν.

Ελπίζουμε, βεβαίως, ότι ο κύριος Πρωθυπουργός θα φέρει μια ωφέλιμη, κρίσιμη, απολύτως αναγκαία και βιώσιμη συμφωνία για τη χώρα, παρ' όλο τον πολύτιμο χρόνο που χάθηκε το προηγούμενο διάστημα, την οικονομία που κατέρρευσε, τις υγιείς επιχειρήσεις που τα κατάφεραν στα χρόνια της κρίσης, δυστυχώς να ετοιμάζονται να βάλουν λουκέτο, τις τράπεζες και όλα αυτά που γνωρίζουμε.

Σήμερα όμως, είμαστε εδώ χωρίς παιχνίδια, χωρίς ψέματα, με τη χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Απαιτείται σχέδιο, σοβαρότητα. Δεν θα ανεχθούν οι Έλληνες πολίτες άλλες καθυστερήσεις. Κάθε καθυστέρηση πια έχει κόστος στη ζωή κάθε ώρα. Περιμένουμε, λοιπόν, όσα υποσχέθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός στον ελληνικό λαό: Συμφωνία που θα εξασφαλίζει την παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη, γιατί δεν έχουμε άλλα περιθώρια.

Προχωρώ στην ομιλία μου. Ποιος είναι Έλληνας; Ποιο είναι το χαρακτηριστικό που δίνει αυτή την ιδιαίτερη ταυτότητα; Είναι Έλληνας κάποιος που γεννιέται στην Ελλάδα ή μήπως το να είναι κανείς Έλληνας είναι τίτλος τιμής, κάποιου είδους αξίωμα, όπως υποστηρίζουν οι εθνικόφρονες και αυτοί που αρέσκονται να ανεμίζουν λάβαρα και να κραυγάζουν άναρθρες, πολεμικές ιαχές;

Με παρελθόν βαρύ ιστορικά φτιάξαμε τον μύθο μιας πατρίδας υπό συνεχή επιβουλή ξένων, επινοημένων εχθρών. «Πας μη Έλληνα βάρβαρος» για εμάς, άσχετα αν η λέξη, εάν η φράση στην αττική διάλεκτο δεν σήμαινε τον κατώτερο, όπως αμόρφωτα διατείνονταν μερικοί. Πείσαμε τους εαυτούς μας ότι κάθε σοβαρό ζήτημα είναι ένας πόλεμος και πείσαμε και τους άλλους τελικά, με αποτέλεσμα να ξεκινήσουν να μας πολεμούν.

Η ελληνική πολιτεία σταθερά υστερεί στην πρόνοια. Το βλέμμα της κάθε κυβέρνησης φτάνει μέχρι τις επόμενες εκλογές. Δεν ήταν περιέργο ότι τίποτα δεν είχε προβλεφθεί, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η μεταναστευτική έκρηξη των τελευταίων δεκαετιών. Πάντα εκ των υστέρων, αργοπορημένοι και την τελευταία στιγμή σπεύδουμε να μαζέψουμε ό,τι μπορούμε. Τελευταίο παράδειγμα αυτής της λογικής, η ευφυέστατη διαπραγμάτευση, με τη χώρα κολλημένη στον τοίχο.

Σήμερα όμως, με το παρόν νομοσχέδιο για την ιθαγένεια επιχειρούμε μια επανεκκίνηση. Για χρόνια, οι προηγούμενες κυβερνήσεις έκαναν ότι δεν έβλεπαν. Ο ελληνοισμός, που απλώθηκε στην αρχαιότητα σε όλον τον τότε γνωστό κόσμο, τα τελευταία χρόνια επιχειρείται από ακροδεξιά μορφώματα, αλλά δυστυχώς και από πολιτικούς και από την άλλη άκρη του πολιτικού φάσματος, να επιστρέψει στην εσωστρέφεια, στα κλειστά σύνορα, σε πράγματα αντίθετα με τη θεμελιώδη του φύση της εξωστρέφειας και της διάδοσης των αξιών του.

Το παρόν νομοσχέδιο ξεκινά από μία καλή βάση. Δεν είναι τέλειο, αλλά είναι μια νέα αρχή. Και εδώ, κάποια στιγμή, πρέπει να πούμε στην Κυβέρνηση ότι δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζουμε σε κάθε συζήτηση τον παράδοξο μάλλον ισχυρισμό ότι κάθε κυβερνητικό νομοσχέδιο επαναπροσδιορίζει τις θεμελιώδεις αξίες της ανθρωπότητας και ότι όποιος διαφωνεί δεν είναι όσο προοδευτικός πρέπει, δεν είναι όσο ανθρωπιστής πρέπει ή δεν είναι όσο δημοκράτης πρέπει.

Γι' αυτό λέμε «ναι» και προτείνουμε βελτιώσεις συγκεκριμένες, επιβεβαιώνοντας τη δέσμευσή μας για εποικοδομητική και ουσιαστική αντιπολίτευση.

Ποιο πρέπει να είναι το κριτήριο, λοιπόν, για την απόδοση ιθαγένειας σε ένα παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα; Ο βίος των γο-

νών του; Ο τρόπος που οι γονείς έφτασαν στη χώρα και το πώς πορεύτηκαν σε αυτή; Το πόσο δούλεψαν και σε ποιο πλαίσιο;

Το καινούργιο νομοσχέδιο θέτει ως προϋπόθεση για την απόκτηση ιθαγένειας την εγγραφή του παιδιού στην Α' τάξη και την πεντάχρονη νόμιμη παραμονή των γονέων, συν τις άλλες επιπλέον προϋποθέσεις. Αλλά για εμάς είναι ξεκάθαρο –είναι η διαφωνία μας– πως αντί να βάλουμε στο επίκεντρο το παιδί που γεννιέται στη χώρα, βάζουμε στο επίκεντρο και μετράμε τον τρόπο που οι γονείς υπήρξαν και υπάρχουν στην κοινωνία. «Αμαρτία γονέων παιδεύουσι τέκνα», με άλλα λόγια.

Τι λέμε εμείς; Τι προτείνουμε; Σας προτείνουμε να βάλουμε στο κέντρο το παιδί, να βάλουμε στο κέντρο την κοινωνικοποίηση και τη συμμετοχή του παιδιού στη σχολική κοινότητα, να βάλουμε στο κέντρο την παιδεία μας και να της δείξουμε εμπιστοσύνη, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο. Δεν μας ενδιαφέρει τι έκαναν οι γονείς πέντε χρόνια πριν την γέννηση του παιδιού. Μας ενδιαφέρει, ένας εκ των δύο να είναι νόμιμος κατά τη στιγμή της γέννησής του. Μας ενδιαφέρει να ολοκληρώσει το παιδί με επιτυχία το δημοτικό και στη συνέχεια, χωρίς άλλους αστερίσκους, να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια. Προστατεύουμε το παιδί. Μας ενδιαφέρει το παιδί να πάει στο σχολείο, να τελειώσει το σχολείο του, χωρίς να μπορούν οι γονείς του να το απομακρύνουν, υποκύπτοντας ίσως στα ήθη των χωρών καταγωγής τους. Αυτή είναι μια βάση για ένα κράτος αποδοχής.

Υποστηρίζετε πως με την πρότασή μας δεν προστατεύουμε τα παιδιά από πιθανές ρατσιστικές συμπεριφορές μέσα στο σχολείο. Όμως, σας ρωτώ: Είναι για σας η ιθαγένεια εργαλείο καταπολέμησης της ρατσιστικής βίας; Έτσι θέλετε να αντιμετωπίσετε τις διαστρεβλώσεις της ελληνικής κοινωνίας, τα συντηρητικά σύνδρομα που μας ταλαιπωρούν και μας καθηλώνουν σε ανόητους μεγαλοϊδεατισμούς; Για να εξαφανίσουμε αυτά τα φαινόμενα δεν αρκεί μόνο η ιθαγένεια. Χρειάζεται δουλειά σε ένα πιο βαθύ και ουσιαστικό επίπεδο. Χρειάζεται –και θα το ξαναπώ– εμπιστοσύνη στην ελληνική παιδεία, στο ελληνικό σχολείο, στους Έλληνες εκπαιδευτικούς και δασκάλους. Κανένα παιδί δεν θα προστατευθεί μέσω της ιθαγένειας από το bullying. Από το bullying θα το προστατέψει ένα σχολείο ανοικτό και καινοτόμο, πολυχρωμο, χαρούμενο και δημιουργικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα παιδιά μεταναστών δεύτερης γενιάς δεν είναι μετανάστες. Αυτό πρέπει να το καταλάβουμε. Δεν έχουν λιγότερα δικαιώματα από τα Ελληνόπουλα που γεννιούνται από Έλληνες γονείς το γένος. Όσο επικαλούμαστε εθνικά χαρακτηριστικά, φλερτάρουμε με τον φασισμό. Πρέπει να προχωρήσουμε άφοβα στην αποδοχή, με αυτοπεποίθηση. Οι κοινωνίες αλλάζουν. Η ιδιότητα του πολίτη επαναπροσδιορίζεται, βάσει υποχρεώσεων και δικαιωμάτων.

Σήμερα έχουμε, λοιπόν, μια ευκαιρία να δώσουμε ένα γερό χτύπημα στα ρατσιστικά σύνδρομα, που δηλητηριάζουν την κοινωνία μας. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είμαστε ακόμα στην αρχή. Τα παιδιά της δεύτερης γενιάς δικαιούνται και χρειάζονται την ιθαγένεια, γιατί η πατρίδα τους χρειάζεται, με τη σειρά της.

Χρειαζόμαστε τα talenta τους, τις ικανότητές τους, τη φρέσκια τους ματιά, την αγάπη που έχουν γι' αυτή τη χώρα. Κάποιοι θα μεγαλοργήσουν, κάποιοι θα υπηρετήσουν την κοινωνία αξιόθymαστα στα χρόνια που θα έρθουν και κάποιοι, με τη σειρά τους, θα την κυβερνήσουν μια μέρα. Πρέπει, λοιπόν, και η ελληνική πολιτεία να σηκώσει τα μανίκια και να διαμορφώσει μια πορεία ένταξης ουσιαστικής των νέων μας συμπολιτών. Εδώ είναι η μεγάλη πρόκληση: Κατά πόσο το κράτος θα μπορέσει να αξιοποιήσει τους ανθρώπους αυτούς, ώστε να μην αναγκαστούν και αυτοί με τη σειρά τους να ξειντευτούν για να προκόψουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, αν έχετε την καλοσύνη, κυρία Πρόεδρε, και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Ευχαριστώ.

Δεν πρέπει να δημιουργήσουμε μια νέα στρατιά Ελλήνων μεταναστών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να δώσουμε ευκαιρίες, επιλογές για προκοπή και δουλειά σε όλους τους νέους

που θα πάρουν την ιθαγένεια. Είναι άλλωστε χρόνια τώρα οι δικοί μας άνθρωποι, οι φίλοι μας, οι συμμαθητές μας, οι συμφοιτητές μας, οι γείτονές μας, οι συνεργάτες μας, μια αθέατη Ελλάδα, που διακαώς επιθυμεί με τη σειρά της να προκόψει. Και φυσικά, όλα αυτά πρέπει να γίνουν με τη λιγότερη δυνατή γραφειοκρατία και ταλαιπωρία. Αρκετά ταλαιπωρούνται τόσα χρόνια οι άνθρωποι αυτοί. Εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών, λοιπόν, το ταχύτερο δυνατόν.

Χρειαζόμαστε μια σαφή, μια δίκαιη μεταναστευτική πολιτική, μια πολιτική σύνεσης και όχι φθηνής επίδειξης αλλοπροσάλλου προοδευτισμού, που να λαμβάνει υπ' όψιν της τις δυνατότητες φιλοξενίας της χώρας, σε συνδυασμό με τις αξίες βεβαίως του ανθρωπισμού.

Ξαναλέω: Υποστηρίζουμε το νομοσχέδιο, είναι μια καλή αρχή και πρέπει να γίνει ακόμα καλύτερο, δίνοντας το βάρος εκεί που πρέπει. Πρέπει να αγνοήσουμε τις επιπόλαιες απόψεις περί προσέλευσης νέων μεταναστών. Γι' αυτό και η χρονική προοπτική, που θα εξασφαλίζει τη θέληση του ανθρώπου να παραμείνει στη χώρα και να γίνει ισότιμο μέλος της.

Για χρόνια μείναμε προσκολλημένοι σε ιδεοληψίες, ανυπόστατες απόψεις και εμφυλιοπολεμικά σύνδρομα ξενοφοβίας. Δεν γνωρίζω αν ξέρετε πόσο δυνατή είναι η αγάπη ανάμεσα σε γονείς και στο υιοθετημένο τους παιδί. Είναι πιο δυνατή ενίοτε και από το αν ήταν φυσικό τους τέκνο, γιατί είναι επιλογή συνειδητή, που το παιδί την ανταποδίδει με όλη του την ψυχή. Σήμερα, λοιπόν, έχουμε τη δυνατότητα να αποκτήσουμε πολλούς εξαιρετικούς νέους συμπολίτες και να δείξουμε ότι Έλληνας πρέπει, όχι απλώς να είσαι, αλλά να το αξίζεις κιόλας.

Βεβαίως, αντιπαρέρχομαι την τροπολογία για τους διοικητές των νοσοκομείων, όχι για όλα αυτά που προηγήθηκαν, αλλά και γιατί κάποια στιγμή πρέπει να κάνουμε μια μεγάλη συζήτηση και να δούμε γιατί το σύστημα υγείας που ακριβοπληρώνει με τα ένοσηρά του ο Έλληνας πολίτης και ισχυρίζεται ότι είναι δωρεάν, κοστίζει τόσο πολύ και του παρέχει τόσο φτωχές υπηρεσίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Ορφανό.

Τον λόγο έχει η κ. Δέσποινα Σβερώνη και θα προχωρήσουμε, με βάση αυτό που βλέπω στην Αίθουσα, στον κ. Ουρσουζίδη και θα κλείσουμε με την κ. Ελένη Ψαρρέα.

Κυρία Σβερώνη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύψιστης σημασίας είναι τούτο εδώ το νομοσχέδιο. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προχώρησε σε ένα δημοψήφισμα που εγώ πιστεύω ότι είναι ήσσονος σημασίας, σε σχέση με το νομοσχέδιο τούτο εδώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ναι, αυτή είναι η δική μου άποψη και τα επιφωνήματα ας είναι πιο μικρά. Και εγώ δεν συμφωνούσα μαζί σας, αλλά δεν έκανα ούτε σφυρίγματα ούτε κάτι άλλο.

Με το νομοσχέδιο αυτό είμαστε εμείς που γράφουμε ιστορία. Σε τούτο εδώ το Κοινοβούλιο γράφουμε ιστορία. Με το νομοσχέδιο αυτό της ιθαγενείας γράφουμε ιστορία για το μέλλον, όχι το δικό μας, αλλά για το μέλλον των παιδιών μας και των παιδιών των παιδιών μας, με ποιους θα θέλουν να ονομάζονται ότι είναι συνέλληνες, με ποιους θα θέλουν να λένε ότι θα σηκώνουν την ίδια σημαία.

Λυπάμαι πάρα πολύ, γιατί δυστυχώς μπερδέψατε πάρα πολλά πράγματα, τι θα πει δημοκρατία, τι θα πει προοδευτικότητα. Στο όνομα της δημοκρατίας και της προοδευτικότητας ισοπεδώσατε τα πάντα. Και όποιος τολμά σε τούτην εδώ την Αίθουσα να μιλήσει για έθνος, να μιλήσει για πατρίδα, θεωρείται ρατσιστής, θεωρείται οπισθοδρομικός.

Όμως, ξέρετε; Δεν μου φταίτε εσείς. Στα σαράντα χρόνια της Μεταπολίτευσης, δυστυχώς αυτά μόνο ακούγαμε και δεν βρίσκονταν μια φωνή αντίστασης, με αποτέλεσμα οτιδήποτε ελληνικό να θεωρείται οπισθοδρομικό, να πρέπει οπωσδήποτε να αγκαλιάσουμε τον κάθε έναν μετανάστη παράνομο, λάθρα.

Δεν υπάρχει στο ελληνικό μας λεξικό η λέξη «λαθρομετανάστης»; Φτάσαμε επειδή ακριβώς κατακρεουργήσαμε και τη

γλώσσα μας να μη θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «λαθρομετανάστης» και να λέμε «μετανάστης ο οποίος δεν έχει τα νόμιμα έγγραφα».

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας παρακαλώ πολύ.

Αυτή είναι η άλλη γλώσσα, η δική σας, που για να αποδώσει το νόημα πρέπει να βρούμε δυο, τρεις, τέσσερις, πέντε λέξεις, που δεν είναι κυριολεκτικές οι λέξεις αυτές. Είναι όντως και ο λαθρεπιβάτης. Γιατί; Γιατί το χαρακτηρίσατε εσείς; Ότι χαρακτηρίζετε εσείς με τον άλφα ή βήτα τρόπο, αυτό είναι θέσφατο; Και αυτό είναι δημοκρατία; Έτσι λογίζετε εσείς τη δημοκρατία; Αυτή είναι η δημοκρατία;

Επειδή μιλάτε πολύ για δημοκρατία και δημοκρατικές διαδικασίες, σας λέω ότι εσείς οι αριστεροί, οι δημοκράτες, δεν σέβεστε τίποτα. Υπουργός δικός σας, ο κ. Ξανθός σε ερώτηση δική μου, που είμαι Ελληνίδα Βουλευτής εκλεγμένη -σας είπα και πάλι- με τον ίδιο τρόπο που εκλεγήκατε και εσείς, ξέρετε τι απάντησε;

Έργο του Βουλευτού ποιο είναι; Είναι το νομοθετικό και ο κοινοβουλευτικός έλεγχος. Στα πλαίσια, λοιπόν, του κοινοβουλευτικού ελέγχου στέλνω ερωτήσεις προς όλους τους Υπουργούς και προς τον κ. Ξανθό. Απάντηση του κ. Ξανθού; Εντελώς δημοκρατική! Θαυμάστε τον! Θα έπρεπε να είναι εδώ να του το πω. Σε απάντηση λέει «Σας γνωστοποιούμε ότι εν όψει εκκρεμής δίκης για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, στην οποία ερευνάται η συμμετοχή και η ένταξη της πλειοψηφίας των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής, θα απέχουμε από απαντήσεως». Δηλαδή, θα απέχει από το να μου απαντήσει εμένα, στη Δέσποινα τη Σβερώνη. Και το θεωρείτε ότι είναι δημοκρατικό; Και θέλετε εσείς τώρα να σας πάρουμε εμείς στα σοβαρά;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Τι χειροκροτάτε; Ούτε σοβαροί άνθρωποι δεν είστε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Δεν αισθάνεστε ντροπή; Και θέλετε εσείς να μου πείτε ότι πονάτε εσείς για τα παιδιά των μεταναστών; Πονάτε τόσο πολύ εσείς; Μα, εσείς δεν πονάτε για τους συνανθρώπους σας, για τους συνέλληνες. Δεν πονάτε για εμάς. Δεν δείχνετε μια ευαισθησία σε Ελληνίδα Βουλευτή εκλεγμένη όπως και εσείς. Και θέλετε εσείς τώρα να με κάνετε εμένα να πιστέψω ότι έχετε δημοκρατικές ευαισθησίες και ουμανιστικά αισθήματα; Αν είναι ποτέ δυνατόν!

Όμως, ξέρετε; Όλα τα έχετε ισοπεδώσει.

Λυπάμαι πάρα πολύ που είναι άδαιο το Κοινοβούλιο. Λυπάμαι που τώρα, που η πατρίδα περνάει κι άλλες δύσκολες στιγμές, εσείς βρήκατε την ευκαιρία να περάσετε λάθρα αυτό το νομοσχέδιο. Αν τολμούσατε, ας κάνατε ένα δημοψήφισμα και τότε που θα πηγαίνατε να πείτε για το «ναι» ή το «όχι» ας λέγατε στους Έλληνες πολίτες «εμείς περνάμε κι αυτό το νομοσχέδιο κι ένα ζευγάρι Αφγανών, Αλβανών και δεν ξέρω εγώ ποιων, με το που μένει επτά χρόνια στην Ελλάδα, εκείνοι μπορεί να είναι Αφγανοί, αλλά στο παιδί τους εμείς δίνουμε την ελληνική ιθαγένεια, γιατί έχει δικαιώματα το παιδί».

Οι μόνοι που δεν έχουν δικαιώματα είναι εκείνοι που από γενιές δεκατέσσερις είναι Έλληνες! Α, εσύ δεν έχεις. Κι αν τολμήσεις και το πεις, τότε είσαι ρατσιστής και φασίστας!

Να σας πω κάτι: Δεν έχετε ιδέα τελικά ούτε τι σημαίνει «ρατσισμός» ούτε τι σημαίνει «φασισμός», αλλά προπαντός δεν ξέρετε τι σημαίνει «ελληνισμός».

Το υψηλό φρόνιμα και οι αξίες δεν κατασκευάζονται μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Όταν δημιουργούνται, διακρίνονται μόνο κάποιες αδρές γραμμές, οι οποίες πρέπει να τύχουν επεξεργασίας. Απαιτείται ένας χρόνος και μία προσπάθεια.

Η αγάπη για την πατρίδα είναι έμφυτη στον άνθρωπο, όπως είναι η αγάπη για τους γονιούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Θα με ανεχθείτε κι εμένα. Σας παρακαλώ, δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συγγνώμη, κυρία Σβερώνη. Τι εννοείτε όταν λέτε «θα σας ανεχθώ»;

Θα δώσω και σε εσάς μία μικρή ανοχή, όπως έδωσα σε όλους.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Αυτό. Είπα «ανοχή».

Θα με ανεχθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συνεχίστε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Τα ελληνικά μου είναι σωστά.

Σας ευχαριστώ.

Στην πατρίδα μας όμως, ενώ η αγάπη είναι έμφυτη, είπαμε, όπως είναι και για τους γονείς, έχει δαμινοποιηθεί το τρίπτυχο, που κρατά το δικό μας το έθνος, το ελληνικό έθνος ζωντανό. Η πατρίδα, η θρησκεία και η οικογένεια βάλλονται αδιάκοπα από ποίους; Από αυτούς που υπηρετούν τη νέα τάξη πραγμάτων και προωθούν την πολυπολιτισμικότητα και τον πολυεθνισμό και αισθάνονται πολύ περήφανοι να είναι πολυπολιτισμικοί και πολυεθνιστές.

Ο ανθελληνισμός προωθείται και οικονομικά και πολιτισμικά και τώρα νομοθετικά. Με τι; Με τη διανομή της ελληνικής ιθαγένειας από εσάς που επικαλείστε τον πατριωτισμό.

Απευθυνθήκατε τώρα με το «όχι» στον πατριωτισμό των Ελλήνων. Όπου σας βολεύει, βάζουμε μπροστά το έθνος και τον πατριωτισμό. Όπου σας βολεύει.

Ξέρετε τι θα ήθελα να μου πείτε; Όλοι αυτοί για τους οποίους κόπτεστε τώρα και χύνετε κροκοδείλια δάκρυα, εάν μάθαιναν ότι φεύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση κι ότι μας διώχνουν, θα ήθελε κανένας από όλους αυτούς να πάρει την ελληνική ιθαγένεια;

Όταν ήμασταν μέσα στις επιτροπές, εγώ ρώτησα τα παιδιά, τα οποία με συγκίνηση τα άκουσα να μιλούν ελληνικά. Τους ρώτησα: «Γιατί θέλετε να πάρετε την ελληνική ιθαγένεια;». Σας είπα ότι και στην επιτροπή δεν βρέθηκε ούτε ένας να μου πει «είτε με ψηφίσεις Χρυσαιγίτισσα είτε δεν με ψηφίσεις, εγώ αισθάνομαι Έλληνας». Ξέρετε γιατί; Δεν αισθάνεται Έλληνας κανείς. Θέλει την ιθαγένεια για να πάει στα Erasmus, να έχει κάποια δικαιώματα, να πάει σε ξένα πανεπιστήμια. Αυτό αισθάνεται; Δηλαδή, για να γίνω Έλληνας, αυτά είναι που πρέπει να αισθάνομαι; Αν πιστεύετε ότι αυτά είναι, τότε ευτελίζετε αυτό που λέγεται «ελληνισμός» και αυτό που λέγεται «έθνος».

Μπορώ να πω ότι αισθάνομαι πάρα πολύ άσχημα από τότε που ήρθε το νομοσχέδιο αυτό. Αισθάνομαι μία θλίψη. Αισθάνομαι -να σας πω- ότι εάλω η πατρίς, εάλω το έθνος. Αισθάνομαι ότι ζούμε μέρες παρακμής, σαν εκείνες τις μέρες της παρακμής που ζούσαν οι τελευταίοι υπερασπιστές του Βυζαντίου.

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ναι, έτσι αισθάνομαι εγώ, κυρία μου. Εσείς μπορείτε να γελάτε. Εσείς με τους μόνους που κλαίτε είναι με τους μετανάστες. Δεν είδα καμμία φορά να χύσετε το δάκρυ το ανάλογο και να δείτε με τη σπουδή που πρέπει τους πολύτεκνους, τους τρίτεκνους. Τα παιδιά είναι τεκμήρια. Δεν δημιουργήσατε όμως εσείς κίνητρα, αυτούς τους πέντε μήνες που είστε Κυβέρνηση, ούτως ώστε οι Έλληνες να γεννήσουν.

Μας είπε η κυρία Υπουργός «αφού δεν γεννάμε εμείς» -αλλά πολιτική δεν κάνουν- «εφόσον τα άλλα τα δικά μας τα παιδιά που σπουδάζουν φεύγουν για να βρουν δουλειά έξω, τουλάχιστον να έχουμε κάποιους άλλους».

Εσείς δεν θέλετε έθνος...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Σβερώνη, θα παρακαλούσα να κλείσετε στο επόμενο μισό λεπτό.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Τώρα, κυρία Πρόεδρε. Με συγχωρείτε. Μη με διακόπτετε, γιατί μου κόβετε τον ειρμό.

Εσείς δεν θέλετε ένα έθνος ελληνικό. Εσείς θέλετε ένα κράτος-μωσαϊκό με εποίκους, ακριβώς όπως σας το λέω.

Θα ήθελα να ήταν εδώ, βέβαια, ο άλλος ο σύμμαχος σας, ο συνέταιρος, ο οποίος δεν είναι συνέταιρος σε αυτό το νομοσχέδιο, ο κ. Καμμένος, ο οποίος από του Βήματος αυτού έχανε δάκρυα εθνικά για τη συμφωνία. Δεν μπορούσε με τίποτα να δεχθεί ότι θα γίνει περικοπή στις δαπάνες για την εθνική μας άμυνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Σας παρακαλώ, τελειώστε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Σβερώνη, κοιτάξτε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Αφήστε με, τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Όχι, δεν θα σας αφήσω άλλο. Είστε η μόνη Βουλευτής από τότε που ανέβηκα στην Έδρα που έχετε μιλήσει δέκα λεπτά και τριάντα δύο δευτερόλεπτα.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ, κλείστε τη φράση σας.

Δεν έχει μιλήσει κανένας άλλος τόσο πολύ όσο εσείς.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Εμείς, όμως, είμαστε πολύ λιγότεροι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Υπάρχουν άλλοι δύο Βουλευτές της Χρυσής Αυγής που είναι εγγεγραμμένοι, οι οποίοι δεν είναι μέσα στην Αίθουσα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ο κ. Κακλαμάνης μάς είπε ότι θα πάμε μέχρι τις δώδεκα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Το ανακίνω στις 22.05' ακριβώς ότι θα πάμε μέχρι τις 00.30'.

Τελειώστε, κυρία Σβερώνη.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ναι, κυρία Πρόεδρε. Με κόβετε πολλές φορές και εγώ δεν είμαι χαλκέντερη, σαν κάποιους που μπορούν αμέσως να επανέρχονται στον λόγο τους.

Έλεγα, λοιπόν, ότι θα ήθελα να είναι και ο κ. Καμμένος εδώ. Λυπάμαι που είναι άδεια τα έδρανα, αλλά θα το ακούσει και θα το μάθει. Δεν μπορεί εκείνος να λέει «εμείς δεν ψηφίζουμε αυτό το εθνοκτόνο νομοσχέδιο, αλλά ούτως ή άλλως θα υπερψηφίσω, διότι υπάρχει η πλειοψηφία από τον συνέταιρό μου και από το Ποτάμι».

Θα ήθελα να πω και στον Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο ότι η σιωπή κάποιες φορές είναι συνενοχή κι αυτό θα πρέπει να το καταλάβουν όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ωραία. Ολοκληρώστε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Μόνο αυτό, κυρία Πρόεδρε, θα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Όχι, όχι. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ. Με αυτά τα λόγια κλείσατε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ουρσουζίδης.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Τέσσερις φορές η πατρίδα πτώχευσε και στάθηκε στα πόδια της, γιατί ήμασταν έθνος.

Με αυτό εδώ πέρα, δεν υπάρχει έθνος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Σβερώνη, σας παρακαλώ. Μιλάτε ήδη δώδεκα λεπτά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Σβερώνη.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Ουρσουζίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα τελειώσουμε τη σημερινή διαδικασία με την κ. Ελένη Ψαρέα, επίσης Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Ουρσουζίδη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε για την τροποποίηση του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας και την ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γνωρίζω πάρα πολύ καλά ότι πίσω από κάθε μετανάστη και κάθε πρόσφυγα κρύβεται κάποια πικρή αλήθεια και κάποια οδυνηρή πραγματικότητα. Κανείς δεν αφήνει τον τόπο του, τον τόπο που γεννήθηκε, τον τόπο που κουβαλάει τις μνήμες των προγόνων του, για να κάνει μία διαφορετική επιλογή, εάν κάποια σοβαρή αιτία δεν κρύβεται από πίσω.

Είμαι πρόσφυγας τρίτης γενιάς από τους παππούδες. Ακόμα και σήμερα οι γονείς μου όταν αναφέρονται στα μέρη από όπου έφυγαν οι παππούδες αναφέρονται με τη λέξη «πατρίδα».

Τα πρώτα παιδικά χρόνια τα πέρασα στη Γερμανία ως γιος μεταναστών. Μπορώ να πω ότι, παρά την πραγματικότητα που βιώνει σήμερα η χώρα μου εξαιτίας μιας αδιάλλακτης στάσης της

συγκεκριμένης συγκυρίας που διοικεί τη Γερμανία, οι μήνες μου οι παιδικές παραμένουν κι έχω καλή άποψη για τον γερμανικό λαό.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα της απόκτησης ιθαγένειας, έχει να κάνει με τη σχέση του πολίτη –για να καταλάβει ο απλός κόσμος– με το κράτος στο οποίο διαβιού. Αυτή η συσχέτιση, λοιπόν, ορίζεται με έναν συγκεκριμένο τρόπο, δημιουργεί υποχρεώσεις και δικαιώματα στους πολίτες οι οποίοι επιλέγουν να ζήσουν σε οποιαδήποτε χώρα του κόσμου.

Έτσι, λοιπόν, πρέπει να πω ότι οι άνθρωποι αυτοί, τους οποίους έτυχε να δω στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου όταν ε συζητείτο αυτό το νομοσχέδιο, ένιωσα ότι ξαναγεννιόντουσαν. Τέτοια ήταν η χαρά τους, που κάποια στιγμή επιτέλους η ελληνική πολιτεία τους αναγνώρισε αυτό το δικαίωμα, κάτι το οποίο δικαιούνταν, αφού σπούδασαν στην Ελλάδα κι έζησαν εδώ πάρα πολλά χρόνια, αλλά κάποια αλλοπρόσαλλη λογική τούς απαγόρευε να έχουν τα δικαιώματα που έχει κάθε πολίτης.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της πατρίδας και το θέμα αυτού που νιώθει κανείς μέσα του, αυτό δεν αλλάζει. Κανένα χαρτί δεν μπορεί να το υποκαταστήσει. Αυτό το κουβαλάει μέσα του κανείς, γιατί είναι κάτι το οποίο έρχεται από την ιστορία αυτού του τόπου. Θα μπορούσα να έχω κι εγώ δεύτερη υπηκοότητα ή δεύτερη ιθαγένεια. Δεν αισθάνθηκα ποτέ ότι την είχα ανάγκη. Δεν την επέλεξα, δεν την έχω. Μου αρκεί αυτό που έχω. Κάποιοι, όμως, αισθάνονται ενδεχομένως υποχρεωμένοι να μην ξαναγυρίσουν στις πατρίδες τους, γιατί οι συνθήκες είναι έτσι.

Και πράγματι, σοκαρίστηκα όταν άκουσα τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρεται για τους Τούρκους και να λέει για τους πρόσφυγες που συσσωρεύονται στα παράλια, που έρχονται προφανώς από τη Συρία και δεν φταίνει αυτοί οι άνθρωποι γιατί διέλυσαν τα κράτη τα οποία ζούσαν και τις πόλεις και τα χωριά τους και αναγκάστηκαν να τα εγκαταλείψουν, ότι δεν τους στέλνει πίσω η Τουρκία. Αισθάνθηκα αυτό που λέει ένα ποντιακό τραγούδι: «Στα ξένα είμαι Έλληνας και στην Ελλάδα ξένος». Δηλαδή, οι άνθρωποι αυτοί που πουλάνε τα πάντα για να φτάσουν σε μια χώρα, στην οποία νομίζουν ότι θα ζήσουν καλύτερα, να τύχουν της απόλυτης απανθρωπιάς και να τους υποχρεώσει να επιστρέψουν στους τόπους όπου δεν μπορούν να ζήσουν.

Από και κά ύστερα, έχει να κάνει και με διάφορα άλλα ζητήματα, τα οποία τα εκμεταλλεύονται με πολιτική σκοπιμότητα διάφοροι πολιτικοί φορείς. Ο κόσμος είναι αρκετά ενημερωμένος πάνω στη συμπεριφορά των ανθρώπων αυτών που διακρίνουν τους ανθρώπους ανάλογα με τις πεποιθήσεις τους, ανάλογα με το θρήσκευμά τους, ανάλογα με το χρώμα τους. Τους έχει ήδη κατατάξει και δεν θα χρειαστεί να επεκταθώ πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Τώρα είμαι υποχρεωμένος να περάσω στην τροπολογία που σήμερα ο φίλος μου ο Ανδρέας ο Ξανθός κατέθεσε μαζί με το παρόν νομοσχέδιο. Η μοίρα κάνει φοβερά παιχνίδια. Το 2001 παραιτήθηκα από τη διοίκηση του Νοσοκομείου της Βέροιας, όταν τότε ο κ. Παπαδόπουλος, Υπουργός Υγείας στην κυβέρνηση Σημίτη, είχε προτείνει το πρώτο νομοσχέδιο για τους διοικητές των νοσοκομείων. Όταν διαπίστωσα ότι οποιοσδήποτε απόφοιτος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αποκτούσε ξαφνικά ειδικές γνώσεις και μπορούσε να υπηρετήσει από τη θέση του διοικητού, δεν μου έμεινε τίποτε άλλο παρά να παραιτηθώ, αφού όντως προσδοκούσαμε όλοι ότι στις θέσεις αυτές θα πήγαιναν τα παιδιά που οι οικογένειές τους θυσίασαν χρόνο και χρήμα για να τα σπουδάσουν, που έκαναν μεταπτυχιακές σπουδές.

Με έναν αλλοπρόσαλλο τρόπο, το ΠΑΣΟΚ τότε –θυμίζω ότι παρέπαιε– προσπαθούσε να δημιουργήσει ερείσματα με την κοινωνία, ώστε να κρατηθεί απεγνωσμένα στην εξουσία. Το μοιραίο ήρθε. Έχασε τις εκλογές, ήρθε η Νέα Δημοκρατία, δέκοψε τις συμβάσεις τους και ήρθαν άλλοι. Οι προηγούμενοι διεκδικήσανε στον Άρειο Πάγο και τα πήρανε τα χρήματα, γιατί τα δικαιούνταν. Είχαν υπογράψει πενταετείς συμβάσεις. Η Νέα Δημοκρατία συμπεριφέρθηκε με ακόμη χειρότερο τρόπο, έβαλε τους δικούς της ανθρώπους.

Σήμερα καλούμαι εγώ να ψηφίσω και να δικαιώσω τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ για την καταστροφή που έφεραν στον χώρο της υγείας και τη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, εμ-

πιστευόμενη ανθρώπους με μόνο κριτήριο το κομματικό.

Λυπάμαι πάρα πολύ. Είμαι υποχρεωμένος να υπερασπιστώ τις αρχές και τις αξίες που επί σειρά ετών υπηρετώ. Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή από μένα αυτή η τροπολογία. Καλώ τον αρμόδιο Υπουργό να την αποσύρει και να φέρει ένα νομοσχέδιο, αυτό που υποσχέθηκε άλλωστε, το οποίο με χαρά θα το ψηφίσω, και όχι μόνο θα το ψηφίσω, αλλά θα δουλέψω γι' αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Ουρσουζίδη.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Ψαρρέα, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά, θα παρακαλέσω.

ΕΛΕΝΗ ΨΑΡΡΕΑ: Καλησπέρα σας.

Αυτό το νομοσχέδιο προκύπτει ως μια αναγκαία νομοθετική πρωτοβουλία, καθώς υπήρξε πολυετής απουσία θεσμικού πλαισίου για τα δικαιώματα των μεταναστών. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε ένα πλαίσιο πρακτικών προβλημάτων στους όρους διαβίωσής τους, αλλά και ένα περιβάλλον ακροδεξιής ρητορείας που λειτουργήσε ως αντίβαρο, συσκοτίζοντας τα πραγματικά αίτια της φτώχειας και της εξαθλίωσης, που είναι οι ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ οι μετανάστες και οι πρόσφυγες είναι άνθρωποι με αυξημένα βιοτικά και εργασιακά προβλήματα, που έχουν μεταναστεύσει ή φύγει από τη χώρα τους, επειδή η διαβίωσή τους, οικονομική και φυσική, ήταν εκεί αδύνατη. Αυτό, βεβαίως, δεν αναιρεί το γεγονός ότι χρειάζεται ένα σχέδιο: Η χάραξη μεταναστευτικής πολιτικής που δεν είχε ποτέ η Ελλάδα, ιδίως μάλιστα σήμερα που είναι αυξημένο το προσφυγικό πρόβλημα στη Συρία, στο Ιράκ και γενικότερα στη Μέση Ανατολή, το οποίο έχει προκύψει λόγω εκτεταμένων πολέμων, με τα ισχυρότερα κράτη του πλανήτη να έχουν συμβάλει, για τις δικές τους σκοπιμότητες, κατά πολύ.

Σε αυτές, λοιπόν, τις συνθήκες φέρνουμε ένα νομοσχέδιο, όχι με βάση το ιδεολογικό μας πρόταγμα, τη θέση μας δηλαδή ότι όσα παιδιά γεννιούνται στην Ελλάδα είτε από ημεδαπούς είτε από μετανάστες και μετανάστριες είναι Έλληνες πολίτες και πρέπει να γράφονται στα δημοτολόγια ως Έλληνες πολίτες. Και δεν είναι αυτό το νομοσχέδιο που θα εισαγάγαμε, αν δεν είχε προηγηθεί η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ο προηγούμενος νόμος για την κτήση της ιθαγένειας, ο «νόμος Ραγκούση», έθεσε ένα νέο πλαίσιο, αξιοποιώντας έναν ουσιαστικό δεσμό καθορισμού της ιθαγένειας, αυτόν της γέννησης και του μεγάλωματος στη χώρα, το δεσμό του δικαίου του εδάφους. Ήρθε, όμως, η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία έκρινε ότι δεν φτάνει το δικαίο του εδάφους της γέννησης, με αποτέλεσμα να θέσει πρόσθετους όρους σχετικά με την ένταξη στο ελληνικό εκπαιδευτικό και σχολικό δίκτυο.

Βεβαίως, η απόφαση αυτή δεν λάμβανε επαρκώς υπόψη ότι το παιδί που γεννιέται από άτομα που γεννήθηκαν στην Ελλάδα είτε επί γενεές είτε πολιτογραφημένων, δεν έχει σε κάθε περίπτωση συνείδηση ένταξης στην ελληνική εθνική κοινότητα. Άρα, η αντιδιαστολή αυτή υπέκρυπτε μια αντίληψη για την ένταξη, προσανατολισμένη σε αιματοφυλετικά και γενετικά κριτήρια. Έθετε κριτήρια, όπως η διαδικασία ένταξης στην ελληνική εθνική κοινότητα, κάτι που συνέδεε με τη βούληση ένταξης στον πολιτισμό της εθνικής κοινότητας.

Φυσικά και δεν είναι αδιάφορη η σύνδεση με την εθνική κοινότητα, αλλά ο λαός του ελληνικού κράτους μπορεί να περιλαμβάνει και άτομα, τα οποία ανήκουν ταυτόχρονα και παράλληλα και σε άλλες εθνικές κοινότητες, που υπάρχει αυτό κι έχει λειτουργήσει σε άλλα κράτη.

Ως αποτέλεσμα, λοιπόν, της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, το καθεστώς ένταξης στην ελληνική ιθαγένεια παιδιών από μετανάστες γονείς που γεννήθηκαν στην Ελλάδα παρέμεινε σκοτεινό και γκρίζο και μάλιστα, για μεγάλη περίοδο αρρύθμιστο, με αποτέλεσμα να σταματήσουν ακόμη και οι διαδικασίες πολιτογράφησης ανήλικων παιδιών, οι οποίες είχαν ξεκινήσει και προχωρήσει, πριν από την έκδοση της απόφασης και να καταργηθούν με αυτόν τον τρόπο κεκτημένα δικαιώματα.

Προστίθεται, λοιπόν, με το παρόν νομοσχέδιο το κριτήριο της

εγγραφής στο δημοτικό σχολείο, η έκφραση, δηλαδή, με σπουδαίο και διαυγή τρόπο της βούλησης συμμετοχής στην ελληνική εκπαίδευση.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να τονίσω, σε σχέση με την επιτυχή σχολική φοίτηση, ότι το ζήτημα της σχολικής αποτυχίας είναι εξαιρετικά σύνθετο σε ένα διαπολιτισμικό περιβάλλον δύσκολο και συχνά εχθρικό για παιδιά μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα, αν λάβουμε υπόψη τις μεγάλες δυσκολίες που προκύπτουν από τη διαπολιτισμικότητα και την αυξημένη προσπάθεια που απαιτείται, αλλά συχνά δεν παρέχεται, όπως θα έπρεπε, με πρωτοβουλίες και μέσα της πολιτείας.

Εδώ δημιουργείται, όμως, ένα άνισο καθεστώς, καθώς τα παιδιά των φτωχών Ελλήνων που δεν τα καταφέρνουν στο σχολείο χάνουν τα κοινωνικά και εργασιακά τους εφόδια, αλλά όχι τα πολιτικά τους δικαιώματα. Αντιθέτως, τα παιδιά των μεταναστών που δεν τα καταφέρνουν στο σχολείο χάνουν και την προϋπόθεση για την ένταξή τους στην ιδιότητα του Έλληνα πολίτη. Είναι, λοιπόν, διπλή η απώλεια και η στέρηση. Θα χρειαστεί επομένως στο μέλλον να μεταβάλλουμε το κριτήριο της σχολικής επιτυχίας, περνώντας από την αναγκαστικά επιτυχή φοίτηση στην απλή φοίτηση για σειρά ετών.

Επίσης, όπως διατυπώθηκε και από τους φορείς, η ρύθμιση που αφορά τη συνεχή πενταετή διαμονή από έναν τουλάχιστον από τους μετανάστες γονείς, αν και είναι ευνοϊκότερη από το «νόμο Ραγκούση» που αφορούσε και τους δύο γονείς, συνεχίζει να κινείται σε ένα πολύ αυστηρό πλαίσιο, αν συνυπολογίσουμε τις σημερινές συνθήκες, καθώς θα πρέπει αυτός ο γονέας να έχει κατά τον Μεταναστευτικό Κώδικα άδεια επί μακρόν διαμένοντος ή άδεια αορίστου χρόνου ή δεκαετούς διάρκειας ή καθεστώς πολιτικού πρόσφυγα ή άδεια δεύτερης γενιάς ή άλλο τίτλο διαμονής, όπως ειδικά προσδιορίζεται.

Εδώ, όμως, προκύπτει ένα πρόβλημα. Κατ' αρχάς, η άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας υπήρχε από το 2001, αλλά δεν είναι πολύ μεγάλος ο αριθμός αυτών που την έχουν λάβει, καθώς επίθετο πολλές προϋποθέσεις.

Η άδεια τού επί μακρόν διαμένοντος υπήρχε από το 2008, αλλά τροποποιήθηκε σημαντικά με αυστηρούς όρους κτήσης, όπως αποδεικτικό στοιχείο μεγάλου αριθμού ενσήμων και κοινωνικής ασφάλισης.

Αρκετοί μετανάστες και μετανάστριες δεν έχουν εκ των πραγμάτων αυτές τις προϋποθέσεις. Επιπλέον, κατά την τελευταία πενταετία, όπως είναι γνωστό, δεν έχει υπάρξει διαδικασία θεσμικής νομιμοποίησης μεταναστών που διαμένουν στην Ελλάδα.

Συνεπώς είτε λόγω της μη ύπαρξης διαδικασίας νομιμοποίησης κατά την τελευταία πενταετία είτε λόγω της δύσκολης κτήσης των παραπάνω τίτλων και προϋποθέσεων θα έπρεπε να υπάρχει μια ευρύτερη και πιο εφικτή για πολλούς ενδιαφερόμενους και ενδιαφερόμενες προϋπόθεση: Να μην είναι τα έτη διαμονής συνεχή.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι είναι εξαιρετικά θετικές οι νέες ρυθμίσεις στα πλαίσια του Κώδικα Μετανάστευσης. Με τις δια-

τάξεις αυτές καλύπτονται νομικά κενά, έτσι ώστε να μειωθεί σημαντικά ο αριθμός μεταναστών, χωρίς έγγραφα.

Επίσης, ενσωματώνεται και πάλι στον Μεταναστευτικό Κώδικα η παραχώρηση αδειών για ανθρωπιστικούς λόγους, αλλά και διευκολύνεται περαιτέρω η οικογενειακή επανένωση μεταναστών και προσφύγων.

Τέλος, το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει τις ιδεολογίες που συγκροτούν το πλέγμα του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και της αφορητής διαβίωσης πολλών μεταναστών συνανθρώπων μας στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η ακροδεξιά ρητορεία σπέρνει το φόβο, όταν πρόκειται για δικαιώματα που αφορούν στους μετανάστες και στις μετανάστριες, καθώς μάλλον στη δική τους θεώρηση τα δικαιώματα συνιστούν καταστροφή και κινδύνους. Όμως, τα δικαιώματα ποτέ δεν αφαιρούν, αλλά προσθέτουν στην κοινωνία, ιδίως όταν αφορούν ανίσχυρους ταξικά και κοινωνικά.

Επίσης, είναι περιέργο που σε κανέναν από τους υπερασπιστές της ακροδεξιάς εναντίωσης δεν προκαλεί φόβο η αδικία που έχει συντελεστεί τόσα χρόνια, στερώντας δικαιώματα από παιδιά δεύτερης γενιάς μεταναστών.

Για μας είναι ξεκάθαρο ότι ο νεοφιλελευθερισμός με τη ρητορεία του και την πολιτική του οδήγησε μέρος της κοινωνίας στον εκφασισμό, σιωπηλά και υπόγειο. Γι' αυτό η μάχη να σταματήσουμε αυτό τον εκφασισμό δεν πρέπει σε τίποτα να υπολείπεται της μάχης εναντίον των μνημονιακών πολιτικών και της λιτότητας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Ψαρρέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.41' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 8 Ιουλίου 2015 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί των άρθρων και επί του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους - μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος - μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ